

220.431

M 664

26516

MINISCALCHI ERIZZO, FRANCIS

AUTHOR Evangeliarium Hierosolymitanum ex codice Vaticano Palestino

TITLE

Tome 1

Palestina

DATE
LOANED

BORROWER'S NAME

STORAGE - COSA

EVANGELIARIUM HIERSOLYMITANUM
Verona, 1861.

In the 5th
of Holy Script
very like the
in the time
Syriac ver
Bible, b
which
conta
Syr
se

26516

Books printed in Italy

כח אלהיך אלהי ישראל

אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

אלהינו, אלהינו, אלהינו, אלהינו

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI.

LIBER EVANGELIORUM

QUÆ LEGUNTUR

OMNIBUS DIEBUS QUATUOR TEMPORUM ANNI.

GRATIÆ DEO

QUI AUXILIATUS EST FORTIBUS IN SCIENTIIS EORUM

ET DEBILIBUS IN COGNITIONIBUS EORUM

ET INTELLIGENTIBUS IN INTELLIGENTIA EORUM

ET PERITIS IN MEMORIIS EORUM

QUUM RECURRENT IN PETITIONIBUS EORUM

ET CONFITENTUR IN LARGITIONE DOMINI EORUM

ET IMPORTUNE PULSANT AD PORTAM

ET CREDUNT IN FACILITATE ACCEPTATIONIS

ET BENE PETUNT

ET CREDUNT IN ACQUISITIONE

GRATIAS AGIMUS ILLI, QUI NOS ADJUVAT

UT CONSEQUI POSSIMUS

QUÆ PETIERIMUS

ET SUCCURRENS PARCAT NOBIS IN OMNIBUS

QUÆ AUSI SUMUS PETERE AB EO.

NON EST PROSPERITAS NISI IN EO

IN INITIO ET IN FINE.

[illegible]

LECTIONES EVANGELIORUM EX JUHANIS BAPTISTA,

ET ILLÆ A PASCHATE AD PENTECOSTEN UNA POST ALIAM ORDINE

DESCRIPTÆ. SUNT AUTEM NUMERO QUINQUAGINTA EVANGELIA.

DIES PASCHATIS AD MISSAM.

Cap. I.

- 1 **A**b initio fuit Verbum, et Verbum fuit apud Deum, et Deus
 2 fuit Verbum. Hoc erat ab initio apud Deum.
- 3 Omnia per ipsum facta sunt, et præter ipsum aliquid non factum
 4 est, ex eo quod factum est. In ipso vita fuit, et vita fuit lux hominum.
- 5 Et lux in tenebris lucet, et tenebræ eam non comprehenderunt.
- 6 Factus est homo missus a Deo, cui nomen erat Juhanis.
- 7 Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine,
 ut omnes crederent per portam illius.
- 8 Non fuit ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.
- 9 Hic fuit verax, qui illuminat omnem hominem, qui venit in
 mundum.
- 10 In mundo fuit, et mundus per ipsum factus est, et mundus
 11 eum non cognovit. In proprium venit, et sui eum non receperunt.
- 12 Omnibus illis, qui acceperunt eum, dedit eis potestatem, ut filii
 Dei fierent, iis, qui credunt in nomine ejus.
- 13 Qui non ex sanguine, neque ex voluntate carnis, neque ex vo-
 luntate viri, sed ex Deo geniti sunt.
- 14 Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus
 gloriam ejus, sicut gloriam unigeniti a Patre ejus, plenum gratiæ
 et veritatis.
- 15 Juhanis testatus *est* de eo, et clamavit, et dixit: Hic est, quem

dixi: Qui post me venturus est, qui ante me factus est, quia ante me fuit.

16 De cujus plenitudine nos omnes accepimus, et gratiam autem
17 pro gratia. Quia lex per portam Moysis data est, gratia autem
et veritas per Jesum Christum facta est.

FERIA II. EX JUHANIS.

Cap. I.

FERIA II. POST PASCHA.

18 Deum homo ex diebus ejus non vidit: unigenitus Filius autem,
qui erat in sinu Patris sui, ipse tradidit nobis.

19 Et hoc est testimonium Juhanis, quando miserunt Judæi ab Je-
rosolymis ad eum sacerdotes et levitas, ut interrogarent eum: Tu
20 quis *es* tu? Et confessus est, et non negavit: et confessus est:
Quia ego non ego *sum* Christus.

21 Et interrogaverunt eum: Quid ergo tu? Elias tu? Et dixit: Non
sum ego. Propheta *es* tu? Et respondit, et dixit: Non.

22 Dicentes ei: Quis ergo *es* tu, ut responsum demus his, qui mise-
runt nos? Quid dicis de te ipso?

23 Et dixit illis: Ego vox clamantis in deserto: Complanate viam,
Domini, sicut dixit Isaias propheta.

24 Et illi, qui missi fuerant, erant ex scribis.

25 Et interrogaverunt eum, et dixerunt ei: Quid ergo tu baptizas,
si tu non es Christus, neque Elias, neque propheta?

26 Et respondit Juhanis, et dixit: Ego baptizo in aquis: in medio
vestrum autem stat ille, quem vos nescitis.

27 Ipse qui post me venturus est, qui ante me factus est: cujus
ego non sum dignus, ut solvam corrigiam calceamentorum ejus.

28 Hæc facta sunt in Beit Ania trans Jardana, ubi erat Juhanis
 29 baptizans. Altera die vidit Juhanis Dominum Jesum venientem
 ad se, et ait: Ecce agnus Dei, ille qui tollit peccatum mundi.

30 Hic est ille, de quo dixi: Post me venit, vir autem qui ante
 me factus est, quia prior me erat.

31 Et ego non eram sciens eum: sed ut cognitus sit in Israel,
 propterea sic veni ego baptizans in aqua.

32 Et testimonium perhibuit Juhanis, et dixit: Quod vidi Spiritum
 descendentem quasi columbam de cœlo, et mansit super eum.

33 Et ego non eram sciens eum: sed ille qui misit me baptizare
 in aqua, ille dixit mihi: Ille, *super* quem tu videris Spiritum de-
 scendentem et manentem super eum, hic est ille, qui baptizat
 in Spiritu Sancto.

34 Et ego vidi: et testimonium perhibui, quod hic est Filius Dei
 electus ejus.

FERIA III. EX LUKIS.

Cap.
XXIV.

ESTQUE EX EVANGELIO AD MATUTINUM RESURRECTIONIS V.

12 Et in illo tempore: Simon autem surrexit et cucurrit ad mo-
 numentum, et prospexit, et vidit linteamina posita sola, et abiit
 mirans secum, quod factum fuerat.

13 Et ecce duo ex illis ea ipsa die erant euntes in castellum,
 quod longe *erat* ab Jerusalem CLX stadia, cuius nomen Amaos.

14 Et illi erant loquentes unus cum alio de illis omnibus, quæ
 evenerant.

15 Et fuit, cum illi essent loquentes, et quærerent, et ipse Dominus
 Jesus appropinquavit, et ibat cum illis.

[illegible]

- 16 Et oculi illorum erant ligati, ut non eum agnoscerent.
- 17 Et ait illis Dominus Jesus: Qui sunt hi sermones, quos vos quæritis unus cum uno et ambulantes?
- 18 Et respondit unus ex illis, cui nomen Cleophas: et dixit ei: Tu solus advena ex omnibus habitantibus Jerusalem, et non cognovisti omnia, quæ facta sunt in illa his diebus?
- 19 Ille autem dixit illis: Quæ? Et illi dixerunt ei: De Jesu Nazareno, ille qui fuit vir propheta, potens in opere et sermone coram Deo et omni ecclesia.
- 20 Quomodo eum tradiderunt principes sacerdotes, et etiam principes populi in damnationem mortis, et crucifixerunt eum.
- 21 Et nos eramus sperantes, quia ipse esset venturus ad redimendum Israel: sed super hæc omnia hæc dies tertia est a die illa, qua hæc facta sunt.
- 22 Sed etiam mulieres quædam ex nostris obstupescerunt nos, quæ ante auroram venerunt ad monumentum.
- 23 Et eo quod non invenissent corpus ejus venerunt, dicentes, se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt viventem esse.
- 24 Et abierunt homines ex illis, qui erant nobiscum ad monumentum; et ita invenerunt prout dixerant mulieres; at illum non viderunt.
- 25 Et dixit eis Dominus Jesus: O deficientes rationis et graves corde ad credendum in iis omnibus, quæ locuti sunt prophætæ.
- 26 Non hæc omnia erat ei omnino pati Christum, et intrare iterum in gloriam suam?
- 27 Et incepit a Moyse et omnibus prophetis ad interpretandum illis, quæ de ipso erant in omnibus scripturis.

28 Et appropinquaverunt pago illi, in quem erat proficiscentes, et ille simulavit iter facere in *locum* longinquius ab illo.

29 Et tentaverunt eum dicentes: Mane nobiscum: quoniam huc transit vesper, et inclinata est dies. Et intravit ad manendum
30 cum illis. Et factum est postea recumberet cum illis, accepit panem et benedixit, ac fregit et porrigebat illis.

31 Et aperti sunt oculi eorum et cognoverunt eum: Explicit: ipse autem latuit illis.

32 Et dixerunt unus ad alterum: Non erat cor nostrum ardens in nobis, dum erat loquens nobiscum in via, quomodo aperiebat nobis Scripturas?

33 Et surrexerunt eadem hora, et regressi sunt in Jerusalem: et ipsi invenerunt undecim congregantes, et eos qui cum illis erant.

34 Et dixerunt illis: Vere surrexit Dominus, et apparuit Simon.

35 Et ipsi erant narrantes illis, omnia quæ gesta erant in via, et quomodo factus est cognitus illis in fractione panis.

FERIA IV. POST PASCHA EX JUHANIA.

Cap. I.

35 Et in illo tempore: Et die crastino iterum erat stans Juhanis et duo ex discipulis ejus.

36 Et aspexit Dominum Jesum cum esset ambulans, et dixit: Ecce agnus Dei.

37 Et audierunt eum duo ex discipulis ejus loquentem, et secuti sunt Dominum Jesum.

38 Et conversus est Dominus Jesus et vidit eos venientes post eum: et dixit illis: Quid quæritis vos? Illi autem dixerunt ei: Rabbi,
39 quod interpretatur magister. Ubi tu habitas? Et dixit illis: Venite,

[illegible]

et vos videbitis: et venerunt ergo, et viderunt ubi ille habitabat, et apud eum manserunt die illo: et erat dies quasi hora decima.

40 Et erat Andrias frater Simon Petros, unus ex duobus, qui audierant a Juhanis et secuti fuerant Dominum.

41 Et invenit hic antea fratrem suum Simon. et dixit ei: Invenimus Messiam, quod est interpretatum Christus.

42 Et adduxit eum ad Dominum Jesum. Et intuitus est eum Dominus Jesus, et dixit: Tu es Simon filius Jona, tu vocaberis Cepha, quod interpretatum est Petros.

43 Et dies crastino voluit exire Dominus Jesus in Galilæam: et ille invenit Philippos. Et dixit ei Dominus Jesus: Sequere me.

44 Erat autem Philippos a Beth Saida, civitate Petros et Andrias.

45 Et invenit Philippos Nathanail et dixit ei: Hic est quem scripsit Moyses in lege et prophetis, invenimus Jesum filium Joseph, qui est a Nazareth.

46 Et dixit ei Nathanail: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dixit ei Philippos: Veni et vide.

47 Et vidit Dominus Jesus Nathanail venientem ad eum: et dixit de eo: Ecce vere Israelita, hic in quo dolus non est.

48 Dixit ei Nathanail: Unde me noscis? Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Priusquam vocaret te Philippos et tu sub ficu, vidi te.

49 Respondit Nathanail, et dixit ei: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es rex Israel.

50 Respondit Dominus Jesus et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis tu? majus his videbis.

- 51 Et dixit ei: Amen, amen dico vobis, ex hic inde videbitis coelos apertos, et angelos Dei ascendentes et descendentes supra Filium hominis.

FERIA V. DIE JOVIS EX JUANIS.

Cap. III.

- 1 Et in illo tempore: Homo quidam ex Pharisæis, cujus nomen Nicodimos, princeps Judæorum.
- 2 Hic venit ad Dominum Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus nos, quod a Deo venisti magister: nemo enim natus facit signa illa, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.
- 3 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi homo natus fuerit de supersum, non potest videre regnum Dei.
- 4 Dixit ei Nicodimos: Potest ne homo nasci, qui senex *est*? numquid potest introire iterum in ventrem matris suæ et renasci?
- 5 Respondit Dominus Jesus et dixit: Amen, amen dico tibi, quod nisi homo renatus fuerit ex aqua et Spiritu, non potest introire in regnum Dei.
- 6 Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spiritu, spiritus est.
- 7 Non mireris, quia dixi tibi: necesse est vobis renasci desuper.
- 8 Spiritus ubi vult spirat: et vocem ejus tu audis, sed tu nescis, unde veniat ille, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu.
- 9 Respondit autem Nicodimos, et dixit ei: *Quomodo possunt* hæc fieri?
- 10 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Tu es magister Israel, et hæc non tu scis?

11 Amen, amen ego dico tibi, quæ nos scimus, loquimur ea, et
quod vidimus ea, nos testamur, et testimonium nostrum non
12 accipitis. Si terrena dixi vobis, et non fuistis vos credentes;
quomodo si dixero vobis cœlestia, credetis?

13 Et homo non adscendit in cœlo nisi ille, qui descendit de cœlo,
Filius hominis, ille qui est in cœlo.

14 Et sicut Moyses elevavit serpentem in deserto, ita oportet ele-
vari Filium hominis.

15 Ut omnis, qui credet in ipsum, sit ei vita æterna. Explicit.

Cap. II. . . . . FERIA VI. DIES VENERIS EX JUHANIS.

12 Et in illo tempore: Et post hoc descendit Dominus Jesus Ca-
phar Nahum ipse, et mater ejus, et fratres ejus, et discipuli ejus:
et ibi mansit non multis diebus.

13 Et prope erat pascha Judæorum, et adscendit Dominus Jesus
Jerosolymam.

14 Et invenit in domo templi illos, qui vendebant boves, et oves,
et columbas, et illos, qui frangebant pecuniam sedentes.

15 Et fecit quasi flagellum de funiculis, et eiecit omnes de templo
oves, et boves, et effudit fractiones numulariorum, et etiam men-
sas eorum subvertit.

16 Et his, qui vendebant columbas, dixit: Auferte ista hinc, et
non facite domum meam *locum* emptionis, et venditionis.

17 Et tunc recordati sunt discipuli ejus, quod scriptum est: Zelus
domus tuæ comedit me.

18 Responderunt Judæi et dixerunt ei: Quod signum tu ostendis
nobis de ea, quæ facis?

19 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Solvite templum hoc,
et in tribus diebus ego excitabo illud.

20 Et dixerunt autem ei Judæi: Quadraginta et sex anni ædifi-
catum est templum hoc, et in tribus diebus tu excitabis illud?

21 Ille autem erat dicens de templo corporis sui.

22 Quum autem resurrexisset a mortuis, tunc recordati sunt disci-
puli ejus quia hoc dicebat, et crediderunt Scripturæ, et sermoni
huic, quem dixit Dominus Jesus.

DIE SABBATHI POST PASCHA EX JUHANIS.

Cap. III.

22 Et in illo tempore: Post hæc venit Dominus Jesus et discipuli
ejus in terram Judæorum; et illic erat habitans cum illis, et ba-
ptizabat.

23 Erat autem et Juhanis baptizans in Aino juxta Salim, quia
illic erant aquæ multæ, et erant venientes et baptizabantur.

24 Nondum enim conjectus fuerat Juhanis in carcerem.

25 Facta est autem quæstio inter discipulos Juhanis et inter Ju-
dæos de purificatione.

26 Et venerunt ad Juhanis, et dixerunt ei: Rabbi, ille, qui erat
tecum trans Jardana, ille cujus tu testimonium perhibuisti, ecce
ille baptizat et omnis populus venit ad eum.

27 Respondit Juhanis et dixit: Non potest homo accipere quid-
quam a semetipso, nisi fuerit ei datum de cœlo.

28 Vos ex vobis testimonium perhibetis de me quia dixi: Ego
non ego *sum* Christus, sed missus ante illum.

29 Qui habet sponsam, ipse sponsus est: amicus autem sponsi ille

est qui stat et audit ab eo, gaudio gaudet propter vocem sponsi.

Hoc ergo gaudium meum impletum est.

30 Illum oportet magnum esse, me autem parvum esse.

31 Qui desursum venit, super omnes est. Qui autem est de terra, ille loquitur. Qui de cœlo venit super omnes est.

32 Id quod vidit et audivit, hoc ille testatur, et testimonium ejus nemo accipit.

33 Ille autem, qui accepit ejus testimonium, signum *est* quia Deus verax *est*.

DOMINICA IN ALBIS.

Legitur ex Juhanis II. Querite illud in Evangelio Resurrectionis. Et post octo dies: Iterum ille discipulus. Et legitur mane. Caput I. hoc Caput legitur

DIE PASCHATIS AD VESPEREM HEBDOMADÆ II.

Cap. II.

FERIA IX. DIE LUNÆ EX JUHANIS.

1 Et in illo tempore: Et die autem tertia convivium factum est in Cana Galilææ: et erat ibi mater Domini Jesu.

2 Vocatus est autem et Jesus et discipuli ejus ad convivium.

3 Et quum defecissent vino, dixit mater Domini Jesus ad eum: Vinum non est illis.

4 Et dixit ei Dominus Jesus: Quid mihi et tibi, mulier? nondum venit hora mea.

5 Et dixit mater ejus ministris: Quodcumque quod ipse dixerit vobis, facite.

6 Erant autem ibi sex hydriæ lapideæ positæ secundum purificationem Judæorum, capientes mensuras duas vel tres.

- 7 Et dixit eis Dominus Jesus: Implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum.
- 8 Et dixit eis Dominus Jesus: Haurite nunc, et ferte architriclino. Ipsi autem tulerunt.
- 9 Et quum gustasset architriclinus aquam factam vinum, et non sciebat unde esset, ministri autem erant scientes, qui hauserant illam aquam, et vocavit sponsum architriclinus.
- 10 Et dixit ei: Omnis homo primum vinum bonum ponit: et quum inebriati fuerint, tunc id quod levius est ponit, tu autem servasti vinum bonum usque adhuc.
- 11 Hoc Dominus Jesus initium signorum *fecit* in Cana Galilææ, et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus.

FERIA X. DIE MARTIS EX JUHANIS.

Cap. III.

- 16 Dixit Dominus discipulis suis: Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed sit ei vita æterna.
- 17 Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per portam ejus.
- 18 Qui credit in eum non judicatur, qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei.
- 19 Hoc est autem iudicium: quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim eorum opera mala.
- 20 Omnis enim qui mala agit, ille odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus.

- 21 Qui autem facit veritatem, ille venit ad lucem, ut cognoscantur opera ejus, quia in Deo sunt facta.

LECTIO IV. HEBDOMADÆ II. EX JUHANIS.

Cap. V.

- 16 Dixit Dominus discipulis suis: Et propter ista persequabantur Judæi Dominum Jesum: quia hæc faciebat in sabbatho.
- 17 Ille autem Dominus Jesus respondit et dixit eis: Pater usque modo operans, et ego operor.
- 18 Propterea magis erant Judæi quærentes, ut interficerent eum, quia non solum solvebat sabbathum, sed quia etiam dicebat, Deum esse patrem suum, et faciebat semetipsum æqualem Deo. Respondit itaque Dominus Jesus et dixit eis:
- 19 Amen, amen dico vobis, non potest Filius facere quidquam a semetipso, nisi quod viderit Patrem suum facientem: quæcumque enim ille fecerit, hæc et Filius sic et similiter facit.
- 20 Pater enim diligit Filium, et omnia ille demonstrat ei, quæ ipse facit: et majora ex his operibus ille demonstrabit ei, ut vos sitis admirantes.
- 21 Sicut enim Pater suscitatur mortuos, et vivificat eos: sic et Filius, quem vult, vivificat.
- 22 Pater enim hominem non judicat: sed omne iudicium dedit Filio;
- 23 Ut omnes sint honorificantes Filium, sicut honorificant Patrem. Qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum.
- 24 Amen, amen dico vobis, qui audit verbum meum, et credit in

quem misit me, ecce ei est vita æterna, et in iudicium non venit, sed reversus est a morte in vitam.

FERIA V. HEBDOMADA II. EX JUHANIS.

Cap. V.

- 25 Dixit Dominus: Amen, amen dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando audient mortui vocem Filii hominis: et qui audierint, vivent.
- 26 Sicut enim Pater secum habet vitam in semetipso, sic dedit et Filio habere secum vitam in semetipso.
- 27 Et potestatem dedit ei iudicium facere: quia Filius hominis est.
- 28 Non mirabimini hoc, quod venit hora hæc in qua omnes, qui in monumentis *sunt*, audient vocem suam.
- 29 Et exient illi, qui fecerunt bona ad resurrectionem vitæ; qui vero mala egerunt ad resurrectionem iudicii.
- 30 Non ego possum ego facere quidquam a me ipso. Sicut audio, ego iudico, et iudicium meum justum *est*: quia ego non quæro voluntatem meam, sed *voluntatem* ejus, qui misit me.

HEBDOMADA II. DIE VENERIS EX JUHANIS.

Cap. V.

- 31 Dixit Dominus: Amen, amen dico vobis, si ego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum non est verum.
- 32 Alius est qui testimonium perhibet de me ipso: et scio ego, quod verum est testimonium suum, quod perhibet de me.
- 33 Vos misistis ad Juhannis, et testimonium perhibuit veritati.
- 34 Ego autem ab homine testimonium non accipio: sed ego hæc dico, ut vos vivatis.

[illegible]

- 35 Ille erat lucerna ardens et lucens. Vos voluistis exultare ad horam in luce ejus.
- 36 Ego autem *habeo* mecum testimonium majus Juhanis. Opera enim illa, quæ dedit mihi Pater, ut perficiam ea, ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quod Pater misit me.
- 37 Et Pater qui misit me, ipse testimonium perhibet de me ipso: ille, cujus vocem a diebus vestris non audistis, et speciem ejus non vidistis;
- 38 Et verbum ejus non est in vobis manens: quia qui misit me, huic vos non creditis.
- 39 Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: et illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me.
- 40 Et vos non vultis venire ad me, ut sit vobis vita.
- 41 Gloriam ab hominibus non ego accipio.
- 42 Sed cognovi vos, quod dilectio Dei non est in vobis.
- 43 Ego veni in nomine Patris, et non accipitis me: si alius venerit in nomine suo ipso, vos illum accipietis.
- 44 Quomodo vos potestis credere, et gloriam ab invicem accipitis, et gloriam hanc autem, quæ est ab illo, qui Deus solus est, non vos quæritis?
- 45 Non sitis credentes quod ego accusaturus sim vos apud Patrem: est qui accusat vos Moyses, ille in quo speratis.
- 46 Si enim fuistis credentes Moysi, crederetis et mihi: ille scripsit de me.
- 47 Si autem scriptis illius non vos creditis, quomodo verbis meis credetis?

1 Et post hæc abiit Dominus Jesus trans mare Galilææ Tiberiadis.

2 Et hærebat ei multitudo magna: quæ videbant signa, quæ faciebat super ægrotos.

DIE SABBATHI HEBDOMADÆ II. EX JUHANIS.

14 In illo tempore: Illi homines autem quum vidissent signa, quæ fecerat Dominus Jesus, dicebant: Quod hic est vere propheta, qui venturus *est* in mundum.

15 Et Dominus Jesus quum cognovisset, quod illi operam dabant ad veniendum, et rapiendum eum, et ad faciendum eum regem, ivit iterum in montem ipse solus.

16 Ut autem factum est sero, descenderunt discipuli ejus ad rippam maris.

17 Et adscenderunt navim, et veniebant trans mare in Capharnahum: et tenebræ jam factæ erant; et non venerat adhuc Dominus Jesus ad eos.

18 Vento magno flante, factum est vehemens mare, et exsurrexit in eos.

19 Et illi duxerunt in profundum stadia viginti quinque, aut triginta, et illi vident Dominum Jesum ambulans supra mare, et pervenit ad navem, et timuerunt.

20 Ille autem dixit illis: Ego sum, non timete.

21 Volebant ergo accipere eum in navim: et simul inventa fuit navis reversa ad terram, in quam ibant.

22 Altera die turba illa, quæ stabat trans mare viderunt, quod ibi non erat navis alia nisi illa, in quam ascenderunt discipuli Domini

Jesus, et quia non intravit Dominus Jesus cum discipulis suis in navim, sed discipuli ejus soli abierunt.

23 Aliæ naves venerunt a Tiberiade juxta locum ubi manducaverant panem, gratias agentes Domino.

24 Quum ergo vidisset turba quia Dominus Jesus non esset ibi, neque discipuli ejus, adscenderunt in naves, et venerunt Caphar Nahum quærentes Dominum Jesum.

25 Et invenerunt eum trans mare, et dixerunt ei: Rabban, quando huc venisti?

26 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Amen, amen dico vobis, quæritis me non quia videatis signa, sed quia manducastis ex pane, et saturati estis.

27 Operamini non cibum, qui transit, *et perit*, sed cibum illum qui permanet in vitam æternam, illum, quem Filius hominis dabit vobis. Hunc enim signavit Pater Deus.

DIE DOMINICÆ III. POST PASCHAM EX MARCO.

Cap. XV.

43 Et in illo tempore: Et venit Jusiph a Rimthis consiliarius dives, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et ille introivit ad Pilatos, et petiit corpus Domini Jesu.

44 Pilatos autem miratus est, si jam obiisset. Et accersito centurione, interrogavit eum si jam mortuus esset.

45 Et quum cognovisset a centurione, dono dedit corpus Jusiph.

46 Et Jusiph autem nactus sindonem, et deposuit eum, et involvit sindone, et postea posuit eum in monumento, quod erat excisum in petra et advolvxit lapidem ad ostium monumenti.

47 Mariam autem Magdalaitha, et Mariam mater Jacob, et Josi
adspexerunt ubi ponebatur.

Cap. XVI.

1 Et quum transisset sabbathum, Mariam Magdalaitha, et Mariam
Jacob, et Salome ibant, *et* emerunt aromata, ut venientes un-
gerent Dominum.

2 Et mane valde una sabbathi illæ veniunt ad monumentum, orto
3 jam sole. Et dicebant ad invicem: Quis revolvat nobis lapidem
ab ostio monumenti?

4 Erat quippe magnus valde. Et venerunt, et invenerunt lapidem
revolutum.

5 Et introeuntes in monumentum, viderunt juvenem sedentem a
dextris, coopertum stola candida, *et* timuerunt.

6 Ille autem dixit illis: Non expavescere: Jesum Nazarenum vos
quæritis, ille qui crucifixus est, surrexit, non est hic, ecce locus
ubi posuerunt eum.

7 Sed ite, dicite discipulis ejus et Petros, quod ecce præcedit vos
in Galilæam: ibi videbitis eum, sicut dixit vobis.

8 Et quum exiissent de monumento fugerunt; invaserat enim
eas pavor et constrictio linguæ; et nemini quidquam dixerunt:
erant enim timentes.

Cap. IV.

FERIA II. HEBDOMADÆ III. EX JUHANIS.

46 In illo tempore: Et erat quidam servus regis, cujus filius infir-
mabatur Caphar Nahum.

47 Hic quum audisset, quod Dominus Jesus adveniret a Judæa
in Galilæam, abiit ad eum, et rogabat eum ut descenderet, *et*
sanaret filium ejus: erat enim transiens ad moriendum.

- 48 Et dixit ei Dominus Jesus: Nisi signa, et prodigia videritis, non creditis.
- 49 Dixit ei ille idem, qui *erat* regi: Domine descende priusquam moriatur filius meus.
- 50 Dixit ei Dominus Jesus: Vade, ecce filius tuus vivus *est*. Et credidit homo ille sermoni, quem dixit ei Dominus Jesus, et ibat.
- 51 Tum eo descendente, occurrerunt ei servi ejus, et dixerunt ei: Ecce filius tuus vivus *est*.
- 52 Ille ergo interrogavit illos de hora, in qua respiravit. Et dixerunt ei: Heri hora septima reliquit eum febris.
- 53 Et cognovit pater pueri quod illa eadem hora *erat*, in qua dixit ei Dominus Jesus: Ecce filius tuus vivus *est*: et credidit ille, et tota domus ejus.
- 54 Hoc iterum signum secundum fecit Dominus Jesus, quum venisset a Judæa in Galilæam.

Cap. VI.

FERIA III. HEBDOMADÆ III. EX JUANIS.

- 27 Dixit Dominus: Amen, amen dico vobis: Operamini non cibum, qui transit et perit, sed cibum illum, qui permanet in vitam æternam, illum, quem Filius hominis dabit vobis. Hunc enim signavit
- 28 Pater Deus. Dixerunt ei: Quid faciemus, ut operemur opera Dei?
- 29 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem misit ille.
- 30 Et dixerunt ei: Quod signum tu facis ut videamus, et credamus tibi? quid tu operaris?
- 31 Patres nostri manducaverunt manna in deserto, sicut scriptum est: quem panem de cœlo dedit eis, ut manducarent.

לא יתב. לכה לטורא נח לא צורעא. אלא
 אכא יתב. לכה לטורא נח לא צורעא.
 מת. ומה נח מצא לטורא יי האלמא
 אה חמ. מת. ומה נח לא צורעא ויתב.
 ענין אלהא.

מה אלהא אשכח אלהא נח ומה
 אלהא למא נח. אכא אה לטורא
 ומה. מת. האלמא לכה לא צורעא. ומה
 ומה. כה לא מצא לכה. אכא אלהא
 לכה ומה. חמ, אלהא ומה. ומה.
 אלהא ומה. לא אכא לכה, אלהא. ומה.
 האלמא לכה, אלהא אכא חמ למ לכה. ומה.
 נח לא צורעא. לא ומה אכא בכה. ומה.
 ומה. אלהא חמ אכא ומה. ומה.
 חמ, ומה. חמ, חמ אכא ומה. ומה.
 חמ, ומה. חמ, חמ. לא אכא חמ אלהא
 חמ חמ חמ חמ.

מה
 אלהא
 חמ
 חמ

מה אלהא אשכח אלהא נח ומה
 אלהא חמ. אלהא חמ. חמ. חמ. חמ.
 אלהא, חמ, חמ, חמ, חמ. חמ. חמ.
 חמ ומה לכה חמ חמ חמ חמ חמ
 ענין אלהא. חמ חמ חמ חמ חמ.
 חמ חמ חמ, חמ חמ חמ. חמ חמ חמ
 חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ
 חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ
 חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ חמ

מה
 אלהא
 חמ
 חמ

32 Et dixit eis Dominus Jesus: Amen, amen dico vobis quod non Moysis dedit vobis panem de cœlo, sed Pater dat vobis panem de cœlo, hic qui est ex veritate.

33 Panis enim Dei est ille, qui descendit de cœlo, et dat vitam mundo.

Cap. VI.

FERIA IV. HEBDOMADÆ III. EX JUHANIS.

35 Dixit eis Dominus Jesus: Ego sum panis vitæ: ille qui venit ad me, non esuriet; et ille qui credit in me, non sitiet in æternum.

36 Sed dixi vobis et vidistis me, et non creditis.

37 Omne quod dedit mihi Pater, ad me veniet: et eum qui venit ad me, non ego ejiciam eum foras.

38 Quia descendi de cœlo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem patris, ejus qui misit me.

39 Hæc autem est voluntas Patris ejus qui misit me, ut omne, quod dedit mihi non perdam ex eo, sed resuscitabo eum in novissimo die.

Cap. VI.

FERIA V. HEBDOMADÆ III. EX JUHANIS.

40 Et in illo tempore dixit Dominus Jesus: Hæc autem est voluntas illius, qui misit me pater. Omnis qui vidit Filium et credit in eum, sit ei vita æterna, et ego resuscitabo eum in novissimo die.

41 Et murmurabant ergo Judæi de illo, quia dixisset: Ego sum panis, qui de cœlo descendi.

42 Et dicebant: Nonne hic est Jesus filius Joseph, ille cujus nos novimus patrem suum, et matrem suam? Quomodo ille nunc dicit: quod de cœlo descendi?

43 Respondit ergo Dominus Jesus, et dixit eis: Non murmurate
ad invicem:

44 Homo non potest venire ad me, nisi Pater qui misit me, traxerit
eum; et ego resuscitabo eum in novissimo die.

Cap. VI. DIE VENERIS HEBDOMADÆ III. EX JUHANIS. PRO DEFUNCTIS.

47 Dixit Dominus Judæis: Amen, amen dico vobis.

48 Ego sum panis vitæ.

49 Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt.

50 Hic est panis, qui de cœlo descendit; ut si manducet ex ipso
homo, et non moriatur.

51 Ego sum panis vivus, de cœlo descendi.

52 Qui manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum; et panis,
quem ego dabo, caro mea est, illa, quam ego dabo pro vita mundi.

53 Et erant Judæi litigantes ad invicem, et dicentes: Quomodo
potest hic dare nobis carnem suam ad manducandum?

54 Et dixit eis Dominus Jesus: Amen, amen dico vobis, nisi
manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem,
non est vobiscum vita in vobismetipsis.

55 Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, ecce
est illi vita æterna: et ego resuscitabo eum in novissimo die.

Cap. XV. DIE SABBATHI HEBDOMADÆ III. EX JUHANIS.

17 Dixit Dominus discipulis suis: Hæc ego mando vobis, ut sitis
diligentes invicem.

[illegible]

18 Si mundus vos odit, scitote, quod me priorem vobis odio habuit.

19 Si de hoc mundo fuissetis, mundus, quod suum *est* diligeret; quia vero vos non estis de hoc mundo, sed ego elegi vos de mundo, propterea mundus odit vos.

20 Mementote sermonis hujus, quem ego dixi vobis: quod non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, vos etiam persequentur; si sermonem meum servaverunt, vestrum etiam servabunt.

21 Sed omnia hæc facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum qui misit me.

22 Si non venissem, et locutus fuisset eis, peccatum non fuerit illis: nunc autem excusatio non est illis de peccato eorum.

23 Qui me odit, Patrem etiam odit.

24 Si non fecissem opera in eis, quæ homo alius non fecit, peccatum non fuerit illis, nunc autem viderunt, et oderunt et me et Patrem.

25 Sed ut adimpleatur sermo hic, qui scriptus *est* in lege eorum: quod oderunt me gratis.

26 Quum autem venerit Consolator, quem ego mittam vobis a Patre, spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me.

27 Et vos testimonium perhibetis, quod ab initio mecum estis.

Cap. XVI.

1 Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

2 Absque synagogis facient vos: Sed venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitretur holocaustum se præstare Deo.

DIE DOMINICÆ IV POST PASCHA. EX JUHANIS.

DE PARALITICO. HEBDOMADA IV.

Cap. V.

- 1 In illo tempore. Et post hæc erat festus eorum, et adscendit Dominus Jesus Jerosolymam.
- 2 Erat autem Jerosolymis prope ingressum piscina, quæ cognominatur hebraice Beit Hesda, et erant ei quinque porticus.
- 3 Et in his jacebat multitudo languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, qui expectabant motum aquæ.
- 4 Angelus autem descendebat de tempore in tempore in piscinam, et turbabat aquas illas. Ille autem, qui ex languentibus descendebat post turbationem aquæ primus, sanus fiebat a quacumque infirmitate laborabat.
- 5 Erat autem ibi homo quidam, cui erant ei triginta et octo anni in infirmitate sua.
- 6 Hunc quum vidisset Dominus Jesus jacentem, et cognovisset quia ei *erat* multum tempus: et dixit ei: Vis tu sanus fieri?
- 7 Respondit ille languidus, et dixit ei: Utique Domine, sed hominem non habeo, ut quum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: quia usquedum ego venio ad descendendum, alter præcedit me, et descendit.
- 8 Dixit ei Dominus Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, et ambula.
- 9 Et statim factus est homo ille sanus: et sustulit grabatum suum, et ambulabat. Erat autem sabbathum in die illo.
- 10 Dicebant ergo Judæi illi, qui sanatus fuerat: sabbathum est, et non licet tibi tollere grabatum tuum.

- 11 Ille respondit, et dixit illis: Qui me sanum fecit, ille dixit mihi: tolle grabatum tuum, et ambula.
- 12 Et interrogaverunt eum dicentesque ei: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, et ambula?
- 13 Is autem qui sanatus fuerat, nesciebat quis esset. Ille enim Dominus Jesus ibat de loco in locum, quod turba immineret ei.
- 14 Et post hæc invenit eum Dominus Jesus, illum, qui sanatus fuerat in templo, et dixit ei: Ecce tu sanus *factus es*: ex hinc non peccare, ne deterius hoc tibi contingat.
- 15 Et homo introduxit se, et dixit Judæis, quod Dominus Jesus ipse, qui illud fecit.

Cap. VI.

FERIA II. HEBDOMADÆ IV. JUHANIS. PRO MORTUIS.

- 56 Dixit Dominus illis, qui crediderant in eo ex Judæis: Caro mea enim vere est cibus, et sanguis meus vere est potus.
- 57 Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo.
- 58 Sicut qui misit me Pater vivens, et ego vivo propter Patrem: et ille qui manducat me, ipse quidem vivet propter me.
- 59 Hic est panis, qui descendit de cœlo. Non sicut manducaverunt patres vestri manna in deserto, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.
- 60 Hæc dixit in Synagoga quum doceret in Caphar Nahum.
- 61 Multi ergo ex discipulis ejus, quum audirent verbum hoc, dixerunt: Durum est hoc verbum, quis potest id audire?
- 62 Et scivit Dominus Jesus in semetipso, quod illi murmurarent de hoc discipuli ejus, et dixit eis: Hoc scandalizavit vos?

[illegible]

- 63 Si ergo videritis Filium hominis adscendentem ubi erat prius?
 64 Spiritus est qui vivificat: caro non prodest quidquam. Verba
 illa, quæ locutus sum vobis, spiritus sunt et vita sunt.
 65 Sed sunt homines ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim
 Dominus Jesus ab initio, qui essent illi, qui non credebant, et
 quis ille qui traditurus esset eum.
 66 Et dicebat: Propter hoc dixi vobis, quod homo non potest
 venire ad me, nisi fuerit ei datum desuper a Patre.
 67 Ex hoc autem multi discipulorum ejus abierunt retro; et jam
 non cum illo ambulabant.
 68 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ad duodecim: Numquid
 et vos vultis abire?
 69 Respondit Simon Petros, et dixit ei: Domine, ad quem nos
 ibimus? verba autem vitæ æternæ tecum *sunt*.
 70 Et nos credidimus et cognovimus, quod tu es Christus Filius
 Dei vivi. Explicit.

Cap. VII.

FERIA III. HEBDOMADA IV. EX JUANIS.

- 1 In illo tempore: Et post hæc ambulabat Dominus Jesus per
 Galilæam; non enim volebat ambulare in Judæam, quia quære-
 bant Judæi interficere eum.
 2 Erat autem proximus dies festus Judæorum scenopegiæ.
 3 Et dixerunt ad eum fratres ejus: Declina hinc et vade in Ju-
 dæam, ut et discipuli tui videant opera tua, quæ facis.
 4 Non homo quippe facit quidquid in occulto, et quærit quod in
 palam sit: si hæc tu facis, manifesta te ipsum mundo.

- 5 Nondum enim fratres ejus credebant in eum.
- 6 Dixit ergo eis Dominus Jesus: Tempus meum nondum est; tempus autem vestrum omni tempore est paratum.
- 7 Non potest mundus odisse vos: me ille odit, quia ego testimonium perhibeo de illo, quod opera ejus mala sunt.
- 8 Vos adscendite ad diem festum hunc; ego autem nunc non adscendo ad diem festum istum, tempus meum nondum impletum est.
- 9 Quum autem hæc dixisset illis, mansit in Galilæa.
- 10 Et quum adscendissent fratres ejus ad diem festum, tunc et ipse adscendit non manifeste, sed quasi in occulto.
- 11 Judæi ergo quærebant eum in die festo, et dicebant: Ubi est ille?
- 12 Et murmur multum erat de eo in turba. Ex illis *quidam* dicebant: Quia bonus est. Et alii dicebant: Non; quia seducit turbas.
- 13 Homo autem palam non loquebatur de illo, propter metum Judæorum.

Cap. VII.

XXV. FERIA IV. DIMIDIUM QUADRAGESIMÆ. EX JUANIS.

- 14 Jam autem die festo mediante, et adscendit Dominus Jesus in templum, et docebat.
- 15 Et mirabantur Judæi, et dicebant: Quomodo hic scit libros, et ille non didicerit?
- 16 Et respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Doctrina mea, non est mea, sed Patris, qui misit me.

[illegible]

- 17 Si homo voluerit facere voluntatem ejus, ille cognoscet de doctrina mea utrum ex Deo sit, an ego a me ipso loquar.
- 18 Qui a semetipso loquitur, gloriam propriam quærit: qui autem quærit gloriam illius, qui misit eum, hic verax est, et injustitia in illo non est.
- 19 Nonne Moyses dedit vobis legem? et homo ex vobis non facit legem.
- 20 Quid me quæritis interficere? Respondit turba, et dixit illi: Dæmonium habes; quis quærit te interficere?
- 21 Respondit Dominus Jesus et dixit illis: Unum opus feci, et vos omnes miramini.
- 22 Propterea Moyses dedit vobis circumcisionem non quia ex Moyse est, sed ex patribus et in sabbatho vos circumciditis hominem.
- 23 Si in sabbatho homo accipit circumcisionem, ut non solvatur lex Moysis: contra me quare indignamini, quod totum hominem sanum feci in sabbatho?
- 24 Non judicate secundum acceptionem faciei, sed judicium justum judicate.
- 25 Erant ergo homines dicentes ex filiis Jerosolymæ: Nonne hic est ille, quem quærebant interficere?
- 26 Et ecce palam loquitur, et nihil ei dicunt. Numquid vere cognoverunt principes quod hic est vere Christus?
- 27 Sed hunc nos scimus unde sit: Christus autem quum venerit, homo nescit unde sit.
- 28 Et clamabat Dominus Jesus quum doceret in templo, et dixit:

- Et me vos scitis, et quis ego *sum* vos scitis; et a me ipso non veni, sed verus est ille, qui misit me, illum quem vos nescitis.
- 29 Ego autem nosco eum: quia ab ipso veni, et ipse me misit.

Cap. VII.

FERIA V. HEBDOMADÆ IV. EX JUHANIS.

- 12 Dixit Dominus Jesus: Ego sum lux mundi: qui sequitur me non ambulat in tenebris, sed erit cum eo lumen vitæ.
- 13 Dixerunt ergo ei Judæi: Tu testimonium perhibes de te ipso: testimonium tuum non est verum.
- 14 Respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Et si ego testimonium perhibeo, testimonium meum verum est: ego scio, unde veni, et quo vado.
- 15 Vos secundum carnem vos judicatis: ego non ego judico hominem.
- 16 Et si autem judico, judicium meum verum est: quia non sum solus, sed ego, et ille qui misit me Pater.
- 17 Et autem in lege vestra scriptum est, quod testimonium duorum hominum verum est.
- 18 Ego testimonium perhibeo de me ipso, et testimonium perhibet Pater, qui misit me.
- 19 Et dicebant ei: Ubi est pater tuus? Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Non me vos scitis, neque Patrem; si me vos sciretis, etiam Patrem sciretis.
- 20 Hæc verba locutus est in domo oblationis, docens in templo; et homo non apprehendit eum: quia nondum venerat hora ejus.

DIE VENERIS HEBDOMADÆ IV. EX JUHANIS.

Cap. VIII.

- 21 Dixit eis Dominus Jesus: Ego vado, et vos quæritis me, et in peccato vestro moriemini. Et quo ego vado, vos non vos potestis venire.
- 22 Et dicebant Judæi: Numquid interficiet semetipsum, quod dixit: Quo ego vado vos non potestis venire?
- 23 Et ille dicebat eis: Vos de illis estis, qui de terra *sunt*, ego autem de illis, qui de supernis ego *sum*. Vos de hoc mundo vos *estis*, ego autem non ego *sum* de hoc mundo.
- 24 Dixi vobis, quod vos moriemini in peccatis vestris: si enim non credideritis, qui ego sum, moriemini vos in peccato vestro.
- 25 Et illi responderunt, et dixerunt ei: Tu quis tu *es*? Et dixit eis Dominus Jesus: Principium, qui et loquor ego vobiscum.
- 26 Et multa mihi *sunt* dicenda de vobis, et judicanda; sed qui misit me verax est; et ego quæ audiavi ab eo, hæc loquor in mundo.
- 27 Et non cognoverunt, quia de Patre ejus dicebat eis.
- 28 Et dixit ergo eis Dominus Jesus iterum: Quum exaltaveritis Filium hominis, tunc vos cognoscetis, quia ego sum, et a me ipso non veni, et non feci quidquam, sed sicut quod docuit me Pater, hæc ego loquor.
- 29 Et qui misit me, mecum est, et non reliquit me solum, quia ego quod placet ei, ego facio omni tempore.
- 30 Quum autem hæc loqueretur, multi crediderunt in eum. Explicit.

DIE SABBATHI HEBDOMADÆ IV. EX JUHANIS.

Cap. VIII.

- 31 Dixit Dominus Jesus Judæis illis, qui crediderunt in eum: Si vos manseritis in sermone meo, vere vos discipuli mei *eritis*.
- 32 Et cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos.
- 33 Responderunt Judæi enim, et dixerunt ei: Semen Abrahamæ nos *sumus*, et a nemine facti sumus servi a nativitate nostra: quomodo tu dicis nobis, quod vos liberi estis?
- 34 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Amen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccatum, servus est peccati.
- 35 Et servus non manet in domo in æternum: Filius autem manet in æternum.
- 36 Si ergo filius liberaverit vos, vere filii liberi eritis.
- 37 Scio ego, quia vos *estis* semen Abrahamæ: sed vos quæritis me interficere: quia verbum meum non capit in vobis.
- 38 Ego quod vidi apud Patrem, ego loquor: vos etiam quod audistis a patre vestro, vos facitis.
- 39 Responderunt, et dixerunt ei: Pater noster est Abraham. Et dixit eis Dominus Jesus: Si estis filii Abrahamæ, opera Abrahamæ fecissetis.
- 40 Ecce nunc autem vos quæritis me interficere, *ego qui sum* homo *ille*, qui locutus sum vobis veritatem, quam audiavi a Patre: hoc Abraham non fecit.
- 41 Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt ei: Ex fornicatione non nos nati *sumus*: unus pater est nobis Deus.

മലയാളം കവിതകൾ . 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

אין אונזערע זאכן

- 42 Dixit eis Dominus Jesus: Si esset Deus pater vester, et fuissetis diligentes me: ego enim ex Deo processi, et veni.

DIE DOMINICÆ SAMARITANÆ.

DOMINICA V. HEBDOMADÆ V. POST PASCHA. EX JUHANIS.

Cap. IV.

- 5 Et in illo tempore: Et venit Dominus Jesus in quamdam civitatem Samaritanorum, quæ dicitur Suchar, prope agrum, quem dedit Jacob Joseph filio suo.
- 6 Erat autem ibi fons Jacob. Et Dominus Jesus fatigatus ex incessu itineris, et sedebat supra ad fontem. Et diei erat hora quasi sexta.
- 7 Et venit una mulier de Samaria haurire aquam. Et dixit ei Dominus Jesus: Da mihi bibere.
- 8 Discipuli enim ejus abierant in civitatem, ut cibos emerent.
- 9 Et dixit ei illa mulier: Quomodo tu, qui tu es Judæus, et a me tu poscis bibere muliere Samaritana? non enim contuntur Judæi cum Samaritanis.
- 10 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Si tu scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi: Da mihi bibere, tu petisses ab eo, et ille dedisset tibi aquam vivam.
- 11 Dixit ei mulier: Domine mi, non est tecum situla, et puteus profundus est: unde tibi aqua viva?
- 12 Numquid tu major es patre nostro Jacob, ille qui dedit nobis fontem, et ipse ex eo bibebat, et filii ejus, et jumenta ejus?

[illegible]

- 13 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Omnis, qui bibit ex hac aqua, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum.
- 14 Sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.
- 15 Dixit ei mulier: Domine mi, da mihi ex hac aqua, ut non sim sitiens, neque veniam huc haurire.
- 16 Dixit ei Dominus Jesus: Vade, voca virum tuum, et veni huc.
- 17 Respondit mulier, et dixit ei: Non est mihi vir. Dixit ei Dominus Jesus: Bene tu dixisti, quod vir non est tibi.
- 18 Quinque enim viri fuerunt tibi, et nunc ille quem habes, non ille est vir tuus: hoc vere dixisti.
- 19 Dixit ei mulier: Domine mi, video quod propheta es tu.
- 20 Quia patres nostri in hoc monte adoraverunt, et vos dicitis, quod Jerosolymis ille *est* locus, ubi oportet adorare.
- 21 Dixit ei Dominus Jesus: Crede mihi, mulier, quod venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosolymis adorabitis Patrem.
- 22 Vos autem adoratis, quod nescitis: nos autem adoramus illud, quod scimus, quia vita ex Judæis est.
- 23 Sed ecce venit hora, et jam est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate. Nam et Pater hoc genus eorum adorantium quærit, ut adorent eum.
- 24 Spiritus est Deus: et illi qui adorant eum, in spiritu et veritate oportet illis adorare eum.

[illegible]

25 Dixit ei illa mulier: Scio ego quod Messias venit ille, qui interpretatur Unctus: quum ille venerit, ille nos docebit omnia.

26 Dixit ei Dominus Jesus: Ego sum ille, qui loquor tecum.

27 Et confestim venerunt discipuli ejus: et mirabantur quod cum muliere loquebatur. Homo tamen non dixit ei: Quid quæris, aut quid loqueris cum ea?

28 Et reliquit hydriam suam, et abiit in civitatem, et dixit hominibus:

29 Venite, videte, homo dixit mihi omnia quæcumque feci: numquid ipse est Christus?

30 Et exierunt de civitate, et venerunt ad eum.

31 Postea rogaverunt eum discipuli ejus, et dicebant ei: Rabbi, manduca. Ille autem dixit eis: Ego cibum habeo, ut manducem, illum quem vos nescitis.

33 Dicebant autem discipuli ad invicem: Numquid homo attulit ei manducare? Et dixit eis Dominus Jesus: Cibus meus est ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, et perficiam opus ejus.

35 Non ne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, et messis venit? Ecce autem ego dico vobis: Levate oculos vestros, et videte agros, qui sunt albi ad messem.

36 Et qui metit, mercedem ille accipit, et congregat fructus ad vitam æternam: propter quod ille qui seminat, et qui metit, sicut unus, gaudent.

37 In hoc enim est verbum veritatis: quia alius est ille, qui seminat, et alius est ille, qui metit.

38 Ego misi vos metere, quod vos non laborastis: alii laboraverunt, et vos introistis in labores eorum.

- 39 Ex illa autem civitate multi crediderunt in eum ex Samaritanis, propter verbum mulieris, quæ testimonium perhibuit, et dixit: Quia dixit mihi omnia quæcumque feci.
- 40 Et quum venissent ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut maneret apud eos. Et mansit apud eos duos dies.
- 41 Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem ejus.
- 42 Et mulieri dicebant: Quia jam non propter tuam loquelam nos credimus: nos enim audivimus ab eo, et nos scimus vere, quod hic est Christus Salvator mundi. Explicit.

Cap. VIII.

FERIA II. HEBDOMADÆ V. EX JUANIS.

- 42 Dixit Dominus Judæis: Si esset Deus pater vestrum, diligeretis me: ego enim a Deo processi, et veni: non enim a me ipso veni, sed ille misit me.
- 43 Quare loquelam meam vos non cognoscitis? Quia vos non potestis audire sermonem meum.
- 44 Vos ex patre vestro Satana estis: et desiderio patris vestri vos quæritis satisfacere: ille autem homicida hominum erat ab initio, et in veritate non stabat: quia veritas non est in eo: quum loquitur mendacia, ex propriis loquitur: quia mendax est, et pater ejus.
- 45 Ego autem, qui veritatem dico, vos non creditis mihi?
- 46 Quis ex vobis arguet me de peccato? si veritatem ego dico, quare vos non creditis mihi.
- 47 Ille qui ex Deo est, audit me. Propterea vos non auditis me: quia ex Deo non estis.

- 48 Et responderunt Judæi, et dixerunt ei: Nonne bene dicimus,
quod Samaritanus es tu, et *est* dæmonium in te?
- 49 Et respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Ego dæmonium
non habeo: sed ego honorifico Patrem, et vos opprobrium affer-
tis mihi.
- 50 Ego autem non quæro gloriam meam: est qui quærat, et judicet.
- 51 Amen, amen dico vobis, si homo servaverit sermonem meum,
mortem non videbit in æternum. Explicit.

FERIA III. HEBDOMADÆ V. EX JUHANIS.

Cap. VIII.

- 51 Dixit Dominus Jesus Judæis: Amen dico vobis, si homo ser-
vaverit sermonem meum, mortem non videbit in æternum.
- 52 Dixerunt ei Judæi: Nunc cognovimus, quod dæmonium *est* in te.
Abraham mortuus *est*, et prophetæ: et tu dicis: Si homo serva-
verit sermonem meum, non gustaverit mortem in æternum.
- 53 Numquid tu major *es* patre nostro Abraham, qui mortuus *est*?
Et prophetæ, qui mortui sunt? Quem te ipsum facis?
- 54 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Si ego glorifico me
ipsum, gloria mea nihil *est*: est Pater qui glorificat me, quem
vos dicitis, quod ille Deus vester est.
- 55 Et non cognovistis eum: ego autem novi eum: et si dixero
quod non scio eum, ego ero mendax similis vobis. Sed ego scio
eum, et sermonem ejus ego valde servo.
- 56 Abraham pater vester cupiit videre diem meum: et vidit, et
gavisus est.

57 Dixērunt ergo ei Judæi: Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti?

58 Dixit ei Dominus Jesus: Amen, amen dico vobis, antequam fuisset Abraham, ego sum.

59 Et tulerunt Judæi lapides, ut jacerent in eum: et Dominus Jesus autem abscondit se, et exivit de templo, et transibat, et ibat in medium eorum. Explicit.

Cap. VI.

XXXII. FERIA IV. EX JUANIS.

3 Et in illo tempore: Et adscendit Dominus Jesus in montem, et ibi sedebat cum discipulis suis.

4 Erat autem proximum Pascha, *dies* festus Judæorum.

5 Et sublevavit Dominus Jesus oculos suos, et vidit multitudinem maximam venientem ad eum, et dixit ad Philippos: Unde nos ememus panem, ut hi manducent?

6 Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset factururus.

7 Respondit Philippos, et dixit: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque ex illis accipiat portionem minimam.

8 Dixit ei unus ex discipulis ejus, Andrias frater Simon Petros:

9 Hic est puer unus, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt omnibus istis?

10 Dixit ergo Dominus Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem ibi in loco fœnum multum. Discubuerunt ergo viri illi, et erat numerus eorum quasi quinque millia.

11 Et accepit Dominus Jesus panes: et gratias egit, et dedit illis discumbentibus: sic autem et similiter ex piscibus, quantum volebant.

- 12 Ut autem saturati sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superaverunt fragmenta, ne quidquid pereat.
- 13 Collegerunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, qui superfuerunt his, qui manducaverunt.
- 14 Illi ergo homines quum vidissent signum, quod fecerat Dominus Jesus, dicebant: quod hic est vere propheta, qui venturus est in mundum. Explicit.

Cap. IX.

FERIA V. HEBDOMADÆ V. EX IUDANIS.

- 39 Et dixit Dominus Jesus Judæis: In iudicium veni in hunc mundum; ut qui non vident, videant, et qui vident, cæci fiant.
- 40 Et audierunt Pharisei, qui cum ipso erant, hæc verba, et dixerunt ei: Numquid et nos cæci nos *sumus*?
- 41 Dixit eis Dominus Jesus: Si cæci essetis, non erit vobis peccatum: nunc vero ecce vos dicitis: Quia nos videmus. Et peccata vestra ipsa manent.

Cap. X.

- 1 Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit ad illud aliunde, ille fur est, et latro.
- 2 Ille autem, qui intrat per ostium, est pastor ovium.
- 3 Hic portam aperit, et oves vocem ejus audiunt, et ille vocat oves suas singulas nominatim, et educit eas.
- 4 Et cum emisit eas, ante eas vadit, et oves sequuntur illum: quia illæ sciunt vocem ejus.
- 5 Post alienum autem non adherent, sed fugiunt ab eo: quia non noverunt vocem alienorum.

- 6 Hoc proverbium dixit eis Dominus Jesus. Illi autem non cognoverunt, quod loqueretur illis.
- 7 Et dixit eis iterum Dominus Jesus: Amen, amen dico vobis, quod ego sum ostium ovium.
- 8 Omnes illi qui venerunt, fures erant et latrones, sed non audierunt eos oves.
- 9 Ego sum ostium. Qui introierit per me, vivet et ingredietur, et egredietur et inveniet pascua.

DIE VENERIS HEBDOMADÆ V. EX JUHANIS.

Cap. X.

- 17 Dixit Dominus Judæis illis, *qui* venerunt: Propterea Pater diligit me: quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam.
- 18 Homo non tollit eam a me: sed ego pono eam a me ipso. Potestas mihi est ponendi eam: et potestas iterum sumendi eam: hoc mandatum autem accepi a Patre.
- 19 Et dissensio iterum facta est inter Judæos propter verba hæc.
- 20 Multi autem ex ipsis dicebant: Dæmonium super eum, et insanit: quid eum auditis?
- 21 Alii dicebant: Hæc verba non sunt hominis dæmonium habentis: numquid dæmonium potest aperire oculos cæcorum?
- 22 Et facta sunt autem Encænïa in Jerosolymis: et hiems erat.
- 23 Et ambulabat Dominus Jesus in templo in porticu Salomonis.
- 24 Et circumdederunt eum Judæi, et dicebant ei: Quousque tu tollis animam nostram? Si tu es Christus, dic nobis palam.

- 25 Respondit Dominus Jesus et dixit eis: Locutus sum vobis, et vos non creditis: opera illa, quæ ego facio in nomine Patris, hæc testimonium perhibent de me.
- 26 Sed vos non creditis, quia non estis ex ovibus meis: sicut omnia, quæ dixi vobis.
- 27 Quia oves meæ vocem meam audiunt, et ego cognosco eas, et post me veniunt.
- 28 . Et ego dabo eis vitam æternam. Explicit.

DIES SABBATHI HEBDOMADÆ V. EX JUHANIS.

Cap. X.

- 25 Respondit Dominus Jesus et dixit eis: locutus sum vobis, et vos non creditis: opera illa, quæ ego facio in nomine Patris, hæc testimonium perhibent de me.
- 26 Sed vos non creditis, quia non estis ex ovibus meis: sicut omnia, quæ dixi vobis.
- 27 Quia oves meæ vocem meam audiunt, et ego cognosco eas, et post me veniunt.
- 28 Et ego dabo eis vitam æternam; et non peribunt in æternum, et non rapiet eas homo de manibus meis.
- 29 Quia Pater autem, qui dedit mihi, majus omnibus est: et homo non potest rapere de manu Patris.
- 30 Et ego, et Pater unum nos *sumus*.
- 31 Et sustulerunt iterum Judæi lapides, ut lapidarent eum.
- 32 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Multa opera bona ostendi vobis ex Patre: propter quod eorum opus vos lapidatis me?

33 Responderunt Judæi et dixerunt ei: Propter bonum opus non nos lapidamus te, sed propter blasphemiam tuam: et quia homo quum sis, et facis te ipsum Deum.

34 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Nonne scriptum *est* in lege vestra quod ego dixi: quod dii vos *estis*?

35 Si illos dixit deos, ad illos ad quos sermo Dei fuit, et non potest quod dicit hic liber solvi:

36 Illi, quem Pater sanctificavit et misit eum in mundum, vos dicitis *illi* mihi: Quod tu blasphemias: quia dixi: Quod ego sum Filius Dei?

37 Si ego non facio opera Patris, non credite mihi.

38 Si autem ego facio: etiamsi mihi non vos creditis, *operibus credite*, ut cognoscatis et sciatis, quia Pater in me, et ego in Patre. Explicit.

DIE DOMINICÆ VI. HEBDOMADÆ VI. EX JUHANIS.

Cap. IX:

DOMINICA CÆCI.

1 Et in illo tempore dixit. Et quum præteriret Dominus Jesus, et discipuli cum eo viderunt hominem quemdam cæcum a natiuitate sua;

2 Et interrogauerunt eum discipuli ejus, et dixerunt ei: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut sic cæcus nasceretur?

3 Respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Neque hic peccavit, neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera Dei.

4 In his autem necesse est, ut simus operantes opera illius, qui misit me, donec dies est: venit enim nox, quando nemo potest operari in ea.

5 Quamdiu ego in mundo, lux ego *sum* mundi.

- 6 Hæc quum dixisset expuit in terram, et fecit lutum ex sputo suo, et linivit oculos cæci illius luto.
- 7 Et dixit ei: Vade, lava in piscina Sciluha, quod interpretatur missus. Abiit ergo, lavit, et venit videns.
- 8 Illi autem vicini ejus, et illi qui viderant eum prius, testimonium dabant, et quod non videbat, dicebant: Nonne hic est qui sedebat mendicans? Alii autem dicebant: Ille est.
- 9 Alii autem dicebant: Nequaquam, sed similis est ei. Et ille dicebat: Ego sum.
- 10 Dicebant ergo ei: Quomodo ergo aperti sunt oculi tui?
- 11 Respondit eis cæcus et dixit eis: Ille homo autem, qui dicitur Jesus, fecit lutum: et linivit oculos meos, et dixit mihi: Vade ad Sciluha, et lava oculos tuos. Abii autem, et quum lavassem, vidi.
- 12 Et dixerunt ei: Ubi est homo ille? Ait illis autem: Non ego scio.
- 13 Et adduxerunt eum ad pharisæos, qui erat ante cæcus.
- 14 Erat autem sabbathum die illa, qua fecit Dominus Jesus lutum, et aperuit oculos ejus.
- 15 Et iterum interrogaverunt eum Pharisei, et dicebant: Quomodo vides? Ille autem dixit eis: Lutum dedit super oculos meos, et lavi, et ecce ego video.
- 16 Dicebant ergo homines ex Pharisæis: Non est hic a Deo, homo sabbathum non custodiens. Alii autem dicebant: Quomodo potest homo peccator facere hoc genus signorum? Et schisma erat inter eos.

[illegible]

- 17 Et iterum dicebant homini illi, qui cæcus fuit: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta est ille.
- 18 Non crediderunt ergo Judæi de illo, qui cæcus fuisset, et vidisset, donec vocaverunt parentes ejus qui viderat.
- 19 Et interrogaverunt eos, et dixerunt eis: Hic est filius vester ille, quem vos dicitis, quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt?
- 20 Responderunt ergo parentes ejus, et dixerunt eis: Scimus nos, quia hic est filius noster, et quod cæcus natus est.
- 21 Quomodo autem videat nunc, non nos scimus: aut quis aperuit ei oculos suos, nos non nos scimus, ipsum interrogate; quia homo perfectus est, quod ipse de se ipso loquitur.
- 22 Hæc dixerunt parentes ejus, quoniam timebant Judæos: jam enim factum erat, ut statuissent Judæi inter eos, ut si homo confiteretur eum quod ille *esset* Christus, extra Synagogam fieret.
- 23 Propterea dixerunt parentes ejus: Quia homo perfectus est, et ipsum interrogate.
- 24 Et dixerunt iterum homini illi, qui erat cæcus: Da gloriam Deo. Nos enim scimus quod hic homo peccator est.
- 25 Respondit homo ille, et dixit eis: Si peccator est, non ego scio: hoc ego autem scio, quod cæcus eram, et ecce nunc video.
- 26 Et dixerunt illi: Quid fecit tibi? quomodo aperuit oculos tuos?
- 27 Et respondit, et dixit eis: Dixi vobis jam, et non audistis: quid iterum vos vultis audire? numquid et vos vultis fieri discipuli ejus?

28 Et minus eum habuerunt, et dixerunt ei: Tu discipulus illius
tu es: nos autem Moysi discipuli nos *sumus*.

29 Quia nos scimus quod Moysi locutus est Deus: hunc autem
non nos scimus unde sit.

30 Respondit ille homo, et dixit eis: In hoc enim mirabile est, et
vos non scitis unde sit, et aperuit oculos meos.

31 Scimus nos autem, quia peccatores non audit Deus: sed si homo
sit timens Deum, et faciens voluntatem ejus, hunc ille exaudit.

32 A diebus mundi autem non est auditum, quod aperuit homo
oculos hominis, qui cæcus natus esset.

33 Nisi quia esset ille a Deo, non poterat facere quidquam.

34 Et responderunt, et dixerunt ei: In peccatis tu totus, tu natus
es, et tu doces nos? Et ejecerunt eum foras.

35 *Audivit Jesus, quia ejecerunt eum foras: et quum invenisset*
eum Dominus Jesus, dixit ei: Tu ne credis in Filium Dei?

36 Ille autem respondit, et dixit ei: Et quis est, Domine mi, ut
credam in eum.

37 Dixit ei Dominus Jesus: Vidisti eum, et ille ipse *est*, qui loqui-
tur tecum.

38 Et ait ille: Credo ego, Domine mi. Et adoravit eum. Explicit.

Cap. XI.

FERIA II. HEBDOMADÆ VI. EX JUHANIS.

47 Et in illo tempore. Et collegerunt principes sacerdotum et
pharisæi concilium, et dicebant: Quid nos facimus, quod hic
homo facit multa signa?

48 Et si dimittimus nos eum sic, omnes credent in eum: et ve-
nient Romani, et tollent nostra loca, et gentem nostram nobis.

49 Unus autem homo ex ipsis, cuius nomen *erat* Caiaphas, princeps sacerdotum erat anni illius, et dixit eis: Vos non scitis quidquam.

50 Et non cogitatis quod bonum *est* nobis, ut unus homo moriatur pro populo, et non tota gens pereat.

51 Hoc autem a semetipso non dixit: sed quum esset princeps sacerdotum anni illius, et prophetavit, quod Dominus Jesus moriturus erat pro gente.

52 Et non tantum pro gente, sed ut etiam filios Dei, illi qui erant dispersi, congregaret in unum.

53 Et ab illo ergo die cogitaverunt, ut interficerent eum.

54 Ille ergo Dominus Jesus amplius non ambulavit in palam inter Judæos, sed abiit ex illuc in terram juxta desertum in Ephrem illam, quæ dicitur civitas, et ibi morabatur cum discipulis suis. Explicit.

Cap. XII.

FERIA III. EX JUANIS.

18 Et in illo tempore. Propterea obviam venit ei turba illa: quia audierunt quod fecerat hoc signum.

19 Pharisei ergo dixerunt ad invicem: Videtis vos, quod vos nihil proficitis? ecce totus mundus abiit post eum.

20 Erant autem homines Aramæi ex his, qui adscenderunt ut adorarent in die festo.

21 Hi ergo accesserunt ad Philippos, ille qui erat a Beit Saida Galileæ, et rogabant eum, et dicebant: Domine mi, volumus nos Dominum Jesum videre.

22 Et venit Philippos, et ille venit, et dixit Andrias: et venit etiam Andrias, et Philippos, et dixerunt Domino Jesu.

[illegible]

- 23 Ille autem Dominus Jesus respondit, et dixit illis: Venit hora
ut clarificetur Filius hominis.
- 24 Et respondit Dominus Jesus, et dixit: Amen amen dico vobis,
nisi granum frumenti cadit in terram, et mortuum fuerit,
- 25 Ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multos fructus
ipsum affert. Qui amat animam suam, perdet ille eam; et qui odit
animam suam in hoc mundo, in vitam æternam ille custodit eam.
- 26 Si mihi homo ministrat, me sequatur: et ubi sum ego, illic
et minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificat eum
Pater.
- 27 Ecce nunc anima mea turbata *est*. Et quid dicam? Pater sal-
tifica me ex hac hora. Sed propterea veni propter horam hanc.
- 28 Pater, glorifica nomen tuum. Et venit vox de cœlo, et dixit:
Glorificavi, et iterum ego glorificatus fuero.
- 29 Turba autem, quæ stabat, et audierat, dicebat quod tonitruum
factum est. Alii autem dicebant: Angelus locutus est cum eo.
- 30 Respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Non facta est vox
hæc propter me, sed propter vos.
- 31 *Nunc iudicium est mundi*: ecce quum principes hujus mundi
ejicientur foras.
- 32 Et ego quum exaltatus fuero, omnia ego traham ad me
ipsum.
- 33 Hoc autem *dicebat quod* esset moriturus.
- 34 Respondit turba, et dixit ei: Nos audivimus ex lege quia Chri-
stus manet in æternum, et quomodo tu dicis: Oportet exaltari
Filius hominis? Dixerunt ei ergo: Quis est iste Filius hominis?

- 35 Dixit eis Dominus Jesus: Adhuc modicum temporis est lumen vobiscum. Ambulate dum vobiscum lux *est*, ut vos non comprehendant tenebræ: et qui ambulat in tenebris, non scit quo ille vadat.
- 36 Dum lux vobiscum *est*, sitis credentes in lucem, ut filii lucis sitis. Explicit.

Cap. XII.

FERIA IV. HEBDOMADÆ VI. EX JUHANIS.

- 36 Dixit Dominus Judæis. Hæc locutus est Dominus Jesus; et abiit, *et abscondit se* ab eis.
- 37 Et omnia hæc signa faciebat coram eis, et non credebant in eum.
- 38 Ut sermo Isaia prophetæ impleretur, ille, quem dixit: Domine quis crediderit auditui nostro? et brachium Domini, cui revelatum est?
- 39 Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaia:
- 40 Excæcavit oculos eorum, et induravit cor eorum, ut non videant cum oculis eorum, et non intelligant cum cordibus eorum, et convertantur, et sanabit eos.
- 41 Hæc dixit Isaia, quando vidit gloriam Dei, et locutus est de eo.
- 42 Veruntamen autem etiam ex principibus multi crediderunt in eum, sed propter pharisæos non confitebantur eum, ut non ejicerentur e synagogis.
- 43 Dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei.
- 44 Et Dominus Jesus autem clamavit et dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, qui misit me.
- 45 Et qui videt me, videt eum, qui misit me.
- 46 Ego lux veni in mundum; ut omnis qui credit in me, non maneat in tenebris.

[illegible]

- 47 Et qui non audierit verba mea, et non custodierit illa, ego non judico eum; non enim veni ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum. Explicit.

FERIA V. ADSCENSIONIS. AD MATUTINUM.

EX MARCOS.

QUÆRITUR HOC EVANGELIUM EX EVANGELIIS RESURRECTIONIS,

ET EST III. LECTIO MISSÆ ADSCENSIONIS EX LUCAS.

QUÆRITUR HOC EVANGELIUM VI. EX EVANGELIIS

RESURRECTIONIS.

Cap. XIV.

FERIA VI. DOMINICA IV. DIE VENERIS VI. EX JUHANIS.

- 1 Dixit Dominus discipulis suis: Credite in Deum, et credite in me.
- 2 In domo Patris sunt mansiones multæ: si non autem sic, ego dixissem vobis: quod ego vado parare vobis locum.
- 3 Et si abiero, et preparavero vobis locum, iterum ego veniam apud vos, et accipiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego, vos etiam sitis.
- 4 Et quo ego vado, vos scitis, etiam viam vos scitis.
- 5 Dixit ei Thomas: Domine, non nos scimus quo tu vadis: et quomodo nos possumus scire viam?
- 6 Dixit ei Dominus Jesus: Ego sum via, et veritas, et vita: homo non venit ad Patrem nisi per me.
- 7 Si cognovissetis me, et Patrem vos cognovissetis; et amodo vos cognoscetis eum, et vidistis eum.
- 8 Dixit ei Philippos: Domine ostende nobis Patrem, et sufficit nobis.
- 9 Dixit ei Dominus Jesus: Omni hoc tempore ego *sum* vobi-

scum, et non cognovisti me, Philippa? Qui me videt, videt et Patrem. Et quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem?

10 Non tu credis, quia ego in Patre, et Pater in me est?

DIE SABBATHI HEBDOMADÆ VI. EX JUHANIS.

Cap. XIV.

10 Dixit Dominus discipulis suis: Verba hæc, quæ ego loquor vobis, a me ipso non ego loquor. Pater ille, qui in me manet, ipse facit opera.

11 Estote credentes mihi, quod ego in Patre, et Pater in me *est*.

12 Alioquin propter opera credite. Amen amen dico vobis, ille qui credit in me, opera illa, quæ ego facio, ipse etiam faciet, et majora horum faciet, quia ego ad Patrem ego vado.

13 Et quod petieritis in nomine meo, hoc ego faciam, ut glorificetur Pater in filio.

15 Si vos diligitis me, mandata mea servate.

16 Et ego rogabo Patrem, et ille dabit vobis alium Consolatorem, ut maneat vobiscum in æternum.

17 Spiritum veritatis *illum*, quem mundus non potest accipere, quia non vidit eum, et non cognovit eum; vos autem cognoscetis eum, quia apud vos ille manet, et in vobis ille erit.

18 Non ego relinquo vos orphanos: veniam ego ad vos.

19 Et adhuc modicum, et mundus me jam non videt. Vos autem videtis me, quia ego vivo, et vos vivetis vos.

20 In illo die cognoscetis, quia ego *sum* in Patre, et vos in me, et ego in vobis.

- 21 Omnis, qui cum eo *habet* mandata mea, et servat ea, ille *est* ille qui diligit me. Et ille qui *diligit me*, diligetur a Patre; et ego diligam eum, et ego manifestabo ei me ipsum.

DIE DOMINICÆ. AD PATRES VII. POST PASCHAM. EX IUDÆIS.

Cap. XVII

- 1 Et in illo tempore: Hæc locutus est Dominus Jesus; et sublevavit oculos suos in cœlum, et dixit: Pater, venit hora; glorifica filium tuum, ut filius tuus clarificet te.
- 2 Sicut quod dedisti ei potestatem super omnem carnem, ut omne quod dedisti ei, det eis vitam æternam.
- 3 Hæc autem est vita æterna: Ut cognoscant te, quod tu es Deus verus solus, et illum quem misisti Jesum Christum.
- 4 Ego clarificavi te super terram: quia consumavi opus illud, quod dedisti mihi, ut faciam.
- 5 Et nunc glorifica me, Pater, apud temet ipsum, gloria quæ erat mihi apud te, priusquam mundus esset.
- 6 Manifestavi nomen tuum hominibus, illis, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, et mihi dedisti eos: et sermonem tuum servaverunt.
- 7 Nunc cognovi omnia quæ dedisti mihi, et apud te sunt.
- 8 Quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis; et ipsi acceperunt, et cognoverunt, quia vere a te exivi, et crediderunt, quod tu misisti me.
- 9 Ego pro eis rogo: non pro mundo ego rogo, sed pro his, quos dedisti mihi: quia tui sunt.

10 *Et mea omnia tua sunt, et tua mea sunt: et ego clarificatus sum in eis.*

11 *Et amplius non sum in mundo, in mundo hi sunt, et ego ad te venio. Pater sancte, serva eos in nomine tuo illos, quos dedisti mihi: ut sint unum, sicut et nos.*

12 *Quum essem cum eis in mundo, ego servabam eos in nomine tuo. Illos quos dedisti mihi, et custodivi; et homo ex eis non periit, nisi filius perditionis, ut scriptura impleretur.*

13 *Nunc autem ad te venio; et hæc ego loquor in mundo, ut sit cum illis gaudium meum impletum in semetipsis.*

Cap. XIV.

FERIA II. HEBDOMADÆ VII. EX JUANIS.

27 *Dixit Dominus discipulis suis: Non turbetur cor vestrum, neque formidet.*

28 *Audistis, quia ego dixi vobis: Quod ego vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis, quia ego vado ad Patrem: Pater major me est.*

29 *Et nunc dixi vobis priusquam fieret: ut quum factum fuerit, credatis.*

30 *Jam non ego loquar vobiscum multa: venit ille enim princeps hujus mundi, et in me non est ei quidquam.*

31 *Sed ut cognoscat mundus quia ego diligo Patrem, et sicut*
Cap. XV. *jussit mihi Pater, sic ego facio. Surgite, eamus hinc. Caput.*

1 *Ego sum vitis vera, et Pater est agricola.*

2 *Omnem palmitem, qui in me fructus non edit, tollet ille eum: et omnem, qui fert fructus, purgabit ille eum, ut fructus plus afferat.*

- 3 Jam vos mundi *estis* propter sermonem, quem locutus sum vobis.
 4 Manete in me, et ego in vobis. Sicut enim palmes non potest
 ferre fructum a semetipso, nisi manserit in vite, sic etiam vos
 nisi manseritis in me.
 5 Ego sum vitis, et vos palmites; ille qui manet in me, et ego
 in eo, hic fert fructus multos: sine me non vos potestis facere
 quidquam.
 6 Si homo non manserit in me, mittetur foras sicut palmes, et
 arescet, et illi colligent illos, et mittent in ignem, et ardent.
 7 Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quod
 vos volueritis, petite, et fiet vobis. Explicit.

FERIA III. HEBDOMADÆ VII. EX JUANIS.

Cap. XVI.

- 1 Dixit Dominus discipulis suis: Hæc locutus sum vobis, ut non
 scandalizemini.
 2 E synagoga ejicient vos: sed venit hora, ut omnis, qui inter-
 ficit vos, credat oblationem se præstare Deo.
 3 Et hæc illi facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me.
 4 Sed hæc locutus sum vobis, ut quum venerit hora reminisca-
 mini illa, quæ ego dixi vobis.
 5 Hæc autem ab initio non dixi: quia vobiscum eram; nunc
 enim ego vado ad eum qui misit me; et homo ex vobis non in-
 terrogat me: Quo tu vadis?
 6 Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.
 7 Sed ego veritatem ego dixi vobis: bonum vobis enim ut ego

vadam: si non enim ego abiero, Consolator non veniet ad vos: si autem abiero, ego mittam eum ad vos.

8 Et quando veniet ille, arguet mundum de peccato, et de justitia, et de judicio.

9 De peccato, quia non credunt in me.

10 De justitia vero, quia ego ad Patrem vado, et jam vos non videbitis me.

11 De judicio autem, quia princeps hujus mundi judicandus est.

12 Adhuc multum est mihi ad dicendum vobis: sed non vos potestis portare nunc.

13 Quum venerit ille Spiritus veritatis, ille gubernabit vos; quia *est* totus veritas. Explicit.

Cap. XVI.

FERIA IV. EX JUHANIS.

14 Dixit Dominus discipulis suis: Omnia quæ *sunt* Patris: Ille me glorificabit, quia de meo ille accipiet, et tradet vobis.

15 Omnia, quæ Patri *sunt*, sunt mihi. Propterea dixi vobis: quia de meo accepit, et tradet vobis.

16 Modicum, et jam vos non videbitis me; et iterum modicum, et vos videbitis me, et: Ego vado ad Patrem?

17 Dixerunt ergo homines ex discipulis suis ad invicem: Quid ille dixit nobis: Modicum, et jam non videbitis me, et iterum modicum, et videbitis me, et: Ego vado ad Patrem?

18 Dicebant illi ergo: Quid est hoc Modicum? Non nos scimus, quod ille loquitur.

19 Et cognovit Dominus Jesus, quia illi volebant interrogare eum,

et dixit eis: De hoc vos quæritis inter vos, quia dixi: Modicum, et vos non videbitis me; et iterum modicum, et vos videbitis me.

20 Amen, amen dico vobis, quia vos plorabitis et flebitis, mundus autem gaudebit: vos in angustias adducti eritis: sed angustia vestra vertetur in gaudium.

21 Mulier quum parit, angustia est ei, quia venit hora ejus: quum autem peperit puerum, jam non meminit pressuræ, propter gaudium; quia natus est homo in mundum.

22 Et etiam vos nunc etiam angustiam habetis: iterum autem videbo vos: et cor vestrum gaudebit: et gaudium vestrum homo non tollet a vobis.

23 Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: Quod quidquid petieritis a Patre in nomine meo, ille dabit vobis. Explicit.

XLVII. FERIA V. EX JUHANIS.

Cap. XVI.

23 Dixit Dominus discipulis suis. Amen, amen dico ego vobis: Quod quidquid petieritis a Patre in nomine meo, ille dabit vobis.

24 Usque modo non petistis quidquam; petite, et vos accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.

25 Hæc in proverbiiis locutus sum vobis. Venit hora, cum jam in proverbiiis non loquar vobis, sed palam de Patre ego tradam vobis.

26 In illo autem die vos petetis in nomine meo: et non ego dico vobis, quod ego rogabo Patrem propter vos.

- 27 Ipse enim Pater amat vos, quia vos amastis me, et credidistis, quod ego a Deo exivi.
- 28 Exivi enim a Patre, et veni in mundum: iterum ego relinquo mundum, et vado ad Patrem.
- 29 Dixerunt ei discipuli ejus. Ecce nunc palam tu loqueris, et proverbium nec etiam unum tu dicis.
- 30 Nunc nos scimus, quod tu scis omnia, et non opus est tibi, ut interroget te homo: in hoc nos credimus, quod a Deo existi.
- 31 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Modo vos creditis.
- 32 Ecce venit hora, et venit, ut dispergamini omnes ad unum *et unum* ex vobis ad locum suum, et me solum vos relinquantis; et non sum ego solus, quia Pater mecum est ille.
- 33 Hæc locutus sum vobis, ut per me pax sit vobis. Explicit.

Cap. XVII

DIE VENERIS VII. EX JUANIS.

- 18 Et in illo tempore: Sicut misisti me in mundum: ego misi eos in mundum.
- 19 Et pro eis ego sanctificabo me ipsum: ut sint et ipsi sanctificati in veritate.
- 20 Non propter eos ego rogo tantum: sed etiam pro illis, qui credituri sunt in me per verbum eorum.
- 21 Ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego etiam in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus quod tu misisti me.
- 22 Et ego gloriam hanc, quam dedisti mihi, dedi eis; ut sint unus, sicut nos unum *sumus*.

- 23 Ego in eis, et tu in me; ut sint perfecti in unum, et ut cognoscat mundus, quia tu misisti me, et dilexi eos, sicut et me dilexisti.
- 24 Pater, quod dedisti mihi, volo ego, ut ubi sum ego, illi etiam sint mecum: ut videant gloriam meam, illam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante principium mundi.
- 25 Pater juste, et mundus te non cognovit: ego autem cognovi te; et etiam hi cognoverunt, quia tu misisti me.
- 26 *Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam: ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.*

DIE SABBATHO PENTECOSTIS,

ET EST EX EVANGELIIS RESURRECTIONIS XI.

Et quum edisset, dixit Dominus Jesus Simon Petros.

Cap. VII.

DOMINICA PENTECOSTIS.

- 37 Et in illo tempore: In ultima autem die festivitatis magnæ stabat Dominus Jesus, et clamavit dicens: Quis sitit, veniat ad me, et bibat.
- 38 Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina aquæ vivæ fluent de ventre ejus.
- 39 Hoc autem dixit de Spiritu illo, quem accepturi erant illi, qui credunt in eum: usquequo enim non erat Spiritus Sanctus datus, quod Dominus Jesus non glorificatus erat adhuc.
- 40 Multi ergo ex turba, quum audissent verba hæc, dicebant: Hic est vere propheta.
- 41 Et alii dicebant: *Hic est Christus. Quidam autem dicebant: Numquid a Galilæa Christus venit?*

42 Nonne Scriptura dicit: Quod de semine David, et de Bethlehém castello, ubi erat David, veniet Christus?

43 Et dissensio facta est in turba propter eum.

44 Homines autem ex ipsis volebant apprehendere eum: sed homo non iniecit manus super eum.

45 Venerunt ergo ministri ad principes sacerdotum, et scribas, et pharisæos. Et dixerunt eis: *Quare non adduxistis illum?*

46 *Responderunt ministri:* A diebus suis non locutus est homo sic, sicut iste homo loquitur.

47 Et responderunt pharisæi, et dixerunt eis: Numquid et vos seducti estis?

48 Numquid homo ex principibus credidit in eum, aut ex pharisæis?

49 Sed hæc turba illa, quæ non novit legem, maledicti sunt.

50 Et dixit Nicodemos ante eos, ille qui venit ad Dominum Jesum prius, ille qui erat unus ex ipsis:

51 Numquid lex nostra judicat hominem, nisi audierit ab ipso prius, et cognoverit, quid ille fecit?

52 Responderunt autem, et dixerunt ei: Numquid et tu a Galilæa tu? Scrutare et vide, quod a Galilæa propheta non surgit.

53 Et reversi sunt omnis homo in domum suam.
Cap. VIII.

1 Dominus Jesus autem perrexit in Montem Oliveti.

2 Et iterum diluculo venit in templum, et omnis populus veniebat ad eum, et sedit, et docebat eos.

EXPLICIT EVANGELIUM IUVANIS GRÆCE EPHESI.

Cap.
XVIII.

EX MITHAOS. FERIA II. POST PENTECOSTEN.

10 Dixit Dominus: Videte, ut non contemnatis unum ex his pusil-

lis. Ego *dico* vobis enim, quia angeli eorum in cœlis in omni tempore vident faciem patris, qui in cœlis *est*.

12 Quid hoc vobis *videtur* si fuerint homini centum oves, et erraverit una ex eis, nonne relinquit nonaginta novem in montibus, et vadit quærere eam, quæ erraverit?

13 Et si contigerit, ut inveniat eam, amen dico vobis, quod ille gaudebit super eam magis, quam super nonaginta, quæ non erraverunt.

14 Sic non est voluntas ante Patrem in cœlis, *ut pereat unus de pusillis istis*.

15 Si autem iratus fuerit in te frater tuus, vade, corripe eum inter te et ipsum solum. Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.

16 Si autem non audierit te, adduc tecum alterum unum, aut duos, quoniam in ore duorum vel trium testium stat omne verbum.

17 Si autem etiam illos non audierit, dic ecclesiæ. Si autem etiam ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus et publicanus.

18 Amen dico vobis, quod quodcumque alligaveritis super terram, erit *alligatum in cœlo: et quæcumque solveritis super terram, erunt soluta et in cœlo*.

19 Iterum amen dico vobis, quod si consenserint duo ex vobis super terram, in omni loco, quem petierint, fiet illis a Patre, qui in cœlo *est*.

20 Ubi enim duo, vel tres congregati *sint* in nomine meo, ibi ego *sum* in medio eorum. Explicit.

Cap. IV.

FERIA III. POST PENTECOSTEN EX MITHAOS.

23 Et in illo tempore. Et circuibat Dominus Jesus totam Galilæam, et docens in synagogis eorum, et prædicans nuntium regni, et sanans omnem ægritudinem, et omnem infirmitatem in populo.

[illegible]

24 Et exiit fama ejus in totam Syriam, et obtulerunt ei omnes illos, qui erant male habiti ab ægritudinibus de omni genere, et erant in angustias reducti a doloribus, et cruciabantur a dæmoniis, et supra illos *erant* filiae lunæ novæ, et paralitici: et curavit infirmitates eorum.

25 Et venerunt post eum turbæ multæ de Galilæa, et Decapoli, et de Jerosolymis, et de Judæa, et de trans Jerdana.

Cap. V.

1 Quum autem vidisset turbas, adscendit ad montem; et cum ille sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus.

2 Et aperuit os suum, et erat docens eos, et dicens:

3 Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

5 Beati illi, qui afflicti sunt nunc: quoniam ipsi consolabuntur.

4 Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram.

6 Beati illi, qui esuriunt, et sitiunt justitiam: quoniam ipsi saturabuntur.

7 Beati misericordes: quoniam illis erit misericordia.

8 Beati illi, qui sunt mundi in corde eorum: quoniam ipsi Deum videbunt.

9 Beati illi, qui faciunt pacem: quoniam illi filii Dei vocabuntur.

10 Beati illi, qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

11 Beati vos, quum homines impropetaverint vobis, et persecuti fuerint, et dixerint adversum vos omne malum, mentientes, propter me.

12 Gaudete vos, et exultate: quoniam merces vestra copiosa est in cœlis: sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos.

- 13 Vos estis sal terræ. Quod si sal effusus erit, in quo condietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Explicit.

Cap. V.

FERIA IV. EX MATHAI.

- 20 Dixit Dominus discipulis suis: *Dico* ego vobis, quia nisi abundaverit justitia vestra plus quam scribarum et pharisæorum, non intrabitis in regnum cœlorum.
- 21 Audistis quod dictum est antiquis: Non occides: qui occiderit, reus erit iudicio.
- 22 Ego autem dico vobis, quod omnis qui irascitur fratri suo immerito, reus erit iudicio: et qui dixerit fratri suo *raca*, reus erit concilio: et qui dixerit *fatue*, reus erit gehennæ ignis.
- 23 Si ergo offers munus tuum super altare, et ibi recordatus fueris quia in anima fratris tui adversum te *est* aliquid:
- 24 Relinque ibi munus tuum ante altare, et vade prius reconciliari fratri tuo, et postea veni, offer munus tuum.
- 25 Esto cautus adversario tuo cito dum es cum eo in via: ne forte tradat te adversarius iudici, et iudex ministro, et in carcerem mittaris.
- 26 Et amen dico tibi: non exies inde, donec retribuas novissimum quadrantem.
- 27 Audistis quod dictum est antiquis: Non mœchaberis.
- 28 Ego autem dico vobis, quia omnis qui viderit mulierem sicut ad concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde suo.
- 29 Si autem oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, et projice illum abs te: melius enim *est* tibi, ut pereat unum

membrorum tuorum, quam corpus tuum totum mittatur in gehennam.

- 30 Et si manus tua dextera scandalizat te, abscinde eam, et projice illam abs te: melius enim *est* tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quam corpus tuum totum eat in gehennam. Explicit.

Cap. V.

FERIA V. EX MATHAI.

- 31 Dixit Dominus. Dictum est autem: Quicumque dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudii.

- 32 Ego autem dico vobis, quia omnis qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam mœcham; et qui junxerit *se* ad hanc, dimissam a viro suo, adulter est.

- 33 Iterum audistis quia dictum est . . . . .

Cap. VII. . . . . quanto magis Pater vester, qui in
11 coelis est, dabit bona meliora, quæ petunt ab eo.

- 12 Omnia quæ ergo vos vultis ut faciant vobis homines, similiter
13 etiam vos facite illis. Hæc enim est lex, et prophetæ. Intrate per portam angustam: quia lata porta et spatiosa, illa via est, quæ ducit ad perditionem, et multi sunt illi qui intrant per eam.

- 14 Quam angusta porta, et perplexa via illa, quæ ducit ad vitam; et pauci *sunt* illi, qui inveniunt eam!

- 15 Attendite a prophetis falsis illis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intus autem sunt lupi rapaces.

- 16 A fructibus eorum eritis cognoscentes eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus?

- 17 Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: et arbor mala fructus malos facit. Non potest arbor bona fructus malos dare: neque arbor mala fructus bonos facere.

Benedictus Dominus, scribimus cum auxilio Christi
Evangelium Electi Mithaos.

Cap. V.

DIE SABBATHI I. POST PENTECOSTEN. EX MITHAOS.

- 42 Dixit Dominus: Ei, qui petit a te, da: et ei, qui vult mutuari
a te, non avertaris.
- 43 Audistis quod dictum est vobis: Diliges proximum tuum, et
odio habebis osorem tuum.
- 44 Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, et benedicite
his, qui maledixerint vobis, et benefacite his, qui oderunt vos, et
persequentibus.
- 45 Ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis *est*, qui solem suum oriri
facit super malos et bonos, et pluit super justos, et injustos.
- 46 Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quæ merces erit vobis?
nonne et publicani hoc faciunt?
- 47 Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid præstantius
facitis? non ne et filii impiorum hoc faciunt?
- 48 Estote ergo vos perfecti, sicut Pater vester, qui in cœlis *est*,
perfectus est. Explicit.

Cap. X.

DOMINICA I. EX MITHAOS.

- 32 Dixit Dominus discipulis suis: Omnis ergo qui confitebitur me
coram hominibus, ego etiam confitebor eum coram Patre, qui in
cœlis *est*.
- 33 Et qui negaverit me coram hominibus, negabo et ego eum
coram Patre, qui in cœlis *est*.
- 37 Et qui amat patrem aut matrem plus quam me, non assimi-
latur mihi; et qui amat filium aut filiam plus quam me, non as-
similatur mihi.

38 Et qui non accipit crucem suam, et venit post me, non assimilatur mihi.

39 Qui invenit animam suam, perdet ille eam: et qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.

40 Qui recipit vos, me ille recipit: et qui me recipit, recipit eum qui me misit.

Cap. XIX.

27 Tunc respondit Petros, et dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, et venimus post te; quid ergo erit nobis?

28 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui veneritis post me, in generatione ab initio, quum sederit Filius hominis in sede gloriæ suæ, sedebitis et vos super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel.

29 Et omnis qui reliquerit fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, aut domus, propter nomen meum, magnum centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit.

30 Multi autem primi erunt novissimi, et novissimi primi. Explicit.

Cap. VII.

DIE SABBATHI II.

1 Dixit Dominus: Non judicate, ut non judicemini.

2 In quo enim iudicio iudicaveritis, in eo iudicabimini: et in mensura qua vos mensi fueritis, similiter remetietur vobis.

3 Quid autem tu vides lignum in oculo fratris tui: et trabem in oculo tuo non vides?

4 Aut quomodo tu dicis fratri tuo: Sine, ejiciam lignum de oculo tuo: et ecce *est* trabs in oculo tuo?

5 Mendax, ejice primum trabem de oculo tuo: et tunc tu videbis ejicere lignum de oculo fratris tui.

- 6 Non date sanctum canibus, neque mittetis margaritas ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, et exeant, et dirumpant vos.
- 7 Petite, et dabitur vobis: quærite, et vos invenietis: pulsate, et aperietur vobis.
- 8 Omnis enim qui petit, accipit: et qui quærit, invenit: et illi qui pulsat, aperietur ei.
- 9 Aut quis est ex vobis homo ille, quem petierit ex manu sua filius suus panem, numquid lapidem porriget ei?
- 10 Aut etiam si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei?
- 11 Si ergo vos, quum sitis mali, nostis dare dona bona filiis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cœlis *est*, dabit bona illis, qui rogaverint eum. Explicit.

Cap. IV.

DIE DOMINICÆ II. EX MITHAOS.

- 17 Et in illo tempore: Exinde cœpit Dominus Jesus prædicare, et dicere: Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cœlorum.
- 18 Et quum transisset juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simon qui vocatur Petros, et Andrios fratrem ejus, mittentes retia eorum in mare: erant autem venatores piscium.
- 19 Et ait illis: Venite post me, et ego faciam vos venatores hominum.
- 20 Et statim dimiserunt retia sua, et venerunt post eum.
- 21 Et transivit inde, et vidit alios duos fratres, Jacobos filium Zabdai, et Juhanis fratrem ejus, in navi cum Zabdai patre eorum, reficientes retia sua, et vocavit eos.

22 Et illi statim reliquerunt navem, et patrem eorum, et venerunt post eum.

23 Et circuibat Dominus Jesus totam Galilæam, et docens in synagogis eorum, et prædicans nuntium regni, et sanans omnem ægritudinem et omnem infirmitatem in populo. Explicit.

Cap. VII.

DIE SABBATHI III. EX MITHAOS.

24 Dixit Dominus: Omnis ergo qui audit verba mea, et facit ea, assimilabitur viro prudenti, qui ædificat domum suam supra petram.

25 Et flaverunt venti, et descendit pluvia, et venerunt flumina, et percusserunt violenter in domum illam, et non cecidit: fundata enim erat supra petram.

26 Et omnis qui audit verba mea, et non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædificavit domum suam super arenam.

27 Et descendit pluvia, et venerunt flumina, et flaverunt venti, et percusserunt violenter in domum illam, et cecidit, et fuit ruina illius magna valde.

28 Et factum est, quum consummasset Dominus Jesus verba hæc, erant obmutescences omnes turbæ super doctrina ejus.

29 Erat autem docens eos, sicut potestatem habens, et non sicut scribæ eorum.

Cap. VIII.

1 Et quum descendisset de monte, venerunt post eum turbæ multæ.

2 Et ecce leprosus quidam adpropinquavit, et erat adorans eum, et dixit: Domine mi, si tu vis, tu potes tu me mundare.

3 Et extendit manum suam Dominus Jesus, et adpropinquavit ei, et dixit: Volo ego. Mundare. Et statim mundatus est ex lepra ejus.

4 Et ait illi Dominus Jesus: Vide, nemini dixeris; sed vade,

ostende teipsum sacerdotibus, et offer munus tuum illud, quod præcepit Moyses, in testimonium illis.

Cap. VI.

DIE DOMINICÆ III. EX EVANGELIO MITHAOS.

22 Dixit Dominus: Lucerna corporis est oculus. Si ergo oculus tuus fuerit purus, totum corpus tuum lucidum erit.

23 Si autem fuerit oculus tuus ægrotus, totum corpus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen quod in te *est* tenebrosum est, tenebræ quanto magis *erunt*?

24 Nemo potest servire duobus dominis: aut enim unum odio habebit, et alterum diliget; aut unum adspiciet, et alterum contemnet. Non vos potestis *Deo servire, et mammonæ*.

Cap. VIII.

20 . . . . *Filius autem hominis non est ei ubi caput suum reclinet.*

21 Alius de discipulis ejus ait illi: Domine mi, permitte me primum ire, et sepelire patrem meum.

22 Dominus noster Jesus autem dixit illi: Veni post me, et dimitte mortuos sepelire mortuos suos.

23 Et quum adscendisset in naviculam venerunt post eum discipuli ejus. Explicit.

Cap. VIII.

DIE DOMINICÆ IV. EX MITHAOS

5 Et in illo tempore. Et quum introisset Caphar Nahum, accessit
6 ad eum centurio quidam, rogans eum. Et dixit: Domine mi, puer meus jacet in domo paralyticus, male cruciatur.

7 Et ait illi Dominus Jesus: Ego veniam, sanabo eum.

8 Et respondit ille centurio et ait: Domine mi, non ego *sum* ille sufficiens ut intres sub porticu meo: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus.

9 Nunc etiam ego homo ego *sum*, et sunt sub potestate mea

romani; et ego dico huic: Vade, et ille vadit; et alii: Veni, et ille venit; et servo meo: Fac hoc, et ille facit.

10 Et quum audisset Dominus Jesus, miratus est, et dixit illis qui veniebant post eum: Amen dico vobis: quod apud aliquem sicut hanc fidem non inveni in Israel.

11 Dico autem vobis, quod multi ab Oriente, et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Ishac, et Jacob in regno cœlorum.

12 Et filii regni ejicientur in tenebras exteriores; ibi erit fletus, et stridor dentium.

13 Et dixit Dominus Jesus centurioni illi: Vade, et sicut fides tua fiet tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Et reversus est centurio ille domum suam in illa hora, et invenit puerum sanum.

Cap. IX.

DIE SABBATHI V. EX MITHAOS.

9 Et in illo tempore. Et quum transiret Dominus Jesus inde, vidit hominem sedentem in telonio, dictum Mathai. Et ait illi: Veni post me. Et surgens, secutus est eum.

10 Et accidit quum essent sedentes in domo, et ecce multi publicani, et multi peccatores venerunt, et erant sedentes cum Domino Jesu, et discipulis suis.

11 Et quum vidissent pharisæi, erant dicentes discipulis ejus: Quare cum publicanis et peccatoribus magister vester manducat?

12 Et respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Non est opus illis, qui valent, medico, sed illis, qui male affecti sunt.

13 Ite autem discite quid est: Misericordiam volo, et non sacrificium. Non enim veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam. Explicit.

- 14 Tunc accesserunt ad eum discipuli Juhanis, dicentes: Quare nos, et pharisæi, jejunamus multum, et discipuli tui non jejunant?
- 15 Et ait illis Dominus Jesus: Numquid possunt filii thalami lugere quamdiu sponsus *est* cum illis? Veniet autem dies quum auferetur sponsus ab eis: et tunc jejunabunt.
- 16 Nemo immittit frustum novum in vestimentum attritum: tollit enim plenitudinem ejus a vestimento attrito, et fit scissura pejor quam antea.
- 17 Neque mittunt vinum novum in utres veteres: alioquin scindit illud vinum utres, et vinum effunditur, et utres pereunt. Sed mittunt vinum novum in utres novos, et ambo conservantur.
- Explicit.

DIE DOMINICÆ V. EX MITHAOS.

Cap. VIII.

- 28 Et in illo tempore. Et quum venissent in terram Gergescii ad transitum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, exeuntes de monumentis mali nimis, ita ut homo non posset transire per viam illam.
- 29 Et illi clamaverunt, et dicentes: Quid nobis, et tibi, Jesu fili Dei? Venisti huc ante tempus ad affligendum nos.
- 30 Erat autem illuc grex porcorum multorum pascens.
- 31 Dæmones illi autem rogabant eum, et dicentes: Si tu ejicis nos, mitte nos in gregem porcorum.
- 32 Et ait illis Dominus Jesus: Ite. Illi autem exierunt, et abierunt in gregem porcorum: et impetu abiit totus grex per præceps in mare, et mortui sunt in aquis.

33 Illi autem qui pascebant fugerunt: et venerunt in civitatem, et dixerunt omnia, et de eis, qui dæmonia *habuerunt*.

34 Et ecce tota civitas exiit obviam Domino Jesu; et quum vi-
Cap. IX. dissent eum, rogabant eum ut excederet ex finibus eorum.

1 Et adscendit in navem, et transivit, et venit in civitatem suam.

DIE SABBATHI VI. EX MITHAOS.

Cap. IX.

18 Et in illo tempore. Ecce unus princeps accessit ad Jesum, adoravit eum, et dixit: Filia mea modo defuncta est; sed veni, impone manum tuam super eam, et illa vivet.

19 Et surrexit Dominus Jesus, et sequebantur eum ille, et discipuli ejus.

20 Et ecce mulier quædam, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro ejus, et tetigit extremitatem vestimenti.

21 Dicebat enim intra se: Si tantum tetigero vestimentum ejus, sanabor.

22 Et Dominus Jesus conversus, et vidit eam, et dixit ei: Fortis esto, filia: fides tua sanavit te. Et sanata est mulier ex illa hora.

23 Et quum venisset Dominus Jesus in domum principis, vidit tibicines, et turbam conturbatam, dixit:

24 Recedite; non est enim mortua puella, sed dormit illa. Et deridebant eum.

25 Et quum enim exisset turba, intravit: et apprehendit illam per manum ejus, et excitavit illam puellam.

26 . Et exiit fama ejus in universam terram illam.

DOMINICA VI. EX MITHAOS.

Cap. IX.

- 1 Et in illo tempore. Et adscendit in navem, transivitque, et venit in civitatem suam.
- 2 Et illi offerebant ei paralyticum quemdam, jacentem in lecto. Et vidit Dominus Jesus fidem illorum, et dixit paralytico: Executio te, fili mi, remittuntur tibi peccata tua.
- 3 Et ecce homines de scribis dixerunt inter se: Hic blasphematur.
- 4 Vidit autem Dominus Jesus cogitationes eorum, et dixit illis: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?
- 5 Quid autem est facilius, ut dicatur: Dimittuntur tibi peccata tua; an ut dicatur: Surge et ambula?
- 6 Ut autem sciatis, quia habet potestatem Filius hominis in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surrexit, abiit in domum suam.
- 8 Quum vidissent autem turbæ timuerunt, et glorificaverunt Deum, quod dedit hujus generis potestatem hominibus.

Cap. X.

LEGITUR SABBATHO VII. EX MITHAOS.

- 37 Dixit Dominus: Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non assimilatur mihi; et qui amat filium aut filiam plus quam me, non assimilatur mihi.
- 38 Et qui non accipit crucem suam, et venit post me, non assimilatur mihi.
- 39 Qui invenit animam suam, perdet illam; et qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.
- 40 Qui recipit vos, me ille recipit: et *qui me recipit*, recipit eum, qui misit me.
- 41 Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem pro-

phetæ ille accipiet, et qui recipit justum in nomine justî, mercedem justî ille accipit. Et quicumque potum dederit uni ex istis minimis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli, amen dico vobis: quod non perdet mercedem suam.

1 Et factum est, quum consummasset Dominus Jesus præcipiens duodecim discipulis suis, reversus est inde ut doceret et prædicaret in civitatibus eorum. Explicit.

Cap. IX.

DOMINICA VII. EX MITHAOS.

27 Et in illo tempore. Et quum transiret hinc Dominus Jesus, secuti sunt cum duo cæci; clamantes et dicentes: Miserere nostri, fili David.

28 Et quum venisset ad domum, accesserunt ad eum duo cæci: rogantes ab eo, et dixit illis Dominus noster Jesus: Credite vos, quod ego possum facere vobis hoc?

29 Dixerunt ei: Utique Domine. Tunc appropinquavit oculis eorum, et dixit illis: Secundum fidem vestram fiet vobis.

30 Et statim aperti sunt oculi eorum. Et comminatus est illis Dominus Jesus, et dixit: Videte quod homo non sciat.

31 Illi autem exierunt, et divulgaverunt famam ejus per totam illam terram. Et quum exissent, ecce obtulerunt ei hominem quemdam mutum dæmonium habentem.

33 Et quum exisset dæmonium, mutus locutus est. Et stupebant turbæ dicentes: Ab initio non est visum sic in Israel. Pharisei autem dicebant: In principe dæmoniorum ille ejicit dæmones.

35 Et circuibat Dominus Jesus omnes civitates et pagos, docens in synagogis eorum, et prædicans evangelium regni, et sanans omnem ægritudinem, et infirmitatem in populo.

- 30 Dixit Dominus: Qui non est mecum contra me est: et qui non congregat mecum, ille dispergit.
- 31 Propter hoc dico ego vobis: Omnia peccata, et blasphemiae vobis remittentur hominibus: Blasphemiae autem contra Spiritum Sanctum non remittentur.
- 32 Et qui dixerit verbum contra Filium hominis, remittetur ei: et qui dixerit contra Spiritum Sanctum non remittetur ei, neque
- 33 in hoc sæculo, neque in illo futuro. Aut facite arborem bonam, et fructus ejus bonos: aut facite arborem malam, et fructus ejus malos: ex fructibus enim ejus arbor agnoscitur.
- 34 Progenies viperarum, quomodo vos potestis bona loqui, et estis mali? ex abundantia enim cordis os loquitur.
- 35 Homo bonus de thesauris bonis, qui *sunt* in corde suo profert bona: et homo malus de thesauris malis, qui *sunt* in corde suo profert mala.
- 36 Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die judicii.
- 37 Ex verbis enim tuis justificaberis, et ex verbis tuis condemnaberis. Explicit.

- 14 Et in illo tempore. Et quum exisset Jesus, vidit turbas multas, misertus est eis, et curavit ægrotos eorum.
- 15 Et quum vesper factus esset, accesserunt ad eum discipuli ejus, et dicentes: Locus *est* desertus, et hora jam præteriit; reverti fac turbas, ut euntes in pagos vicinos emant sibi escas.

- 16 Dominus Jesus autem dixit eis: Non habent necesse ire; date illis vos, ut manducent.
- 17 Illi autem dixerunt ei: Non habemus hic nisi quinque panes, et duos pisces.
- 18 Ille autem ait: Afferte mihi illos huc.
- 19 Et præcepit turbæ ut discumberent super herbam, et accepit quinque panes, et duos pisces, et adspexit in cœlum, et benedixit, et fregit, et dedit panem discipulis, et discipuli turbis.
- 20 Et manducaverunt omnes, et saturati sunt. Et tulerunt reliquias fragmentorum duodecim cophinos plenos.
- 21 Illi autem, qui manducaverant erant sicut quinque millia viri, exceptis mulieribus et parvulis.
- 22 Et statim compulit discipulos adscendere in navem, et præcedere eum ad transitum, donec reverti fecisset turbas. Explicit.

LEGITUR SABBATHO IX. EX MITHAOS.

Cap. XV.

- 32 Et in illo tempore: Ille Dominus Jesus vocavit duodecim discipulos suos, et dixit illis: Misereor erga turbam hanc: quia illa jam triduo manserunt apud me, et non habent quod manducent, et reverti fieri eos jejunos ego nolo, ne deficiant in via.
- 33 Et dixerunt ei discipuli: Unde ergo nobis in deserto panem tantum, ut saturemus turbam tantam?
- 34 Et ait illis Dominus Jesus: Quot panes *sunt* vobis? Illi autem dixerunt: Septem, et pauci pisces.
- 35 Et præcepit turbæ, ut discumberent super terram.

36 Et accipit septem panes, et pisces, et gratiam egit, et fregit,
et dedit discipulis, et discipuli *dederunt* populo.

37 Et comederunt omnes, et saturati sunt. Et quod superfluit de
fragmentis, tulerunt septem sportas plenas.

38 Illi autem, qui manducaverunt, erant sicut quatuor millia viri,
extra mulieres et parvulos.

39 Et quum reverti fecisset turbas, adscendit in navem, et venit
in fines Megadin.

Cap. XIV.

LEGITUR DOMINICA IX. EX MITHAOS.

22 Et in illo tempore. Et statim compellit discipulos adscendere in
navem, et præcedere eum ad transitum, donec reverti fecisset turbas.

23 Et adscendit in montem ut oraret. Et quum esset vesper, ille
solus erat ibi.

24 Navis autem jam erat longe a terra stadiis multis, in medio
maris agitata fluctibus: erat enim ventus contrarius illis.

25 Vigilia autem quarta noctis venit ad eos Dominus Jesus am-
bulans super aquas.

26 Et discipuli quum vidissent eum ambulantiem super mare, turbati
sunt, dicentes: Quia spectrum est. Et præ timore clamaverunt.

27 Statimque locutus est eis Dominus Jesus, dixit: Fortes estote:
ego sum, nolite timere. Respondit Petros, et dixit ei: Domine, si
tu es, jube me venire ad te ambulantiem super aquas.

29 Ipse autem ait illi: Veni. Et descendit Petros de navi, et
ambulavit super aquam, ut veniret ad Dominum Jesum.

30 Vidit autem ventum validum, et timuit: et cœpit mergi, et
clamavit, et dixit: Domine mi, salva me.

31 Et confestim extendit Dominus Jesus manum suam, et traxit eum, et ait illi: Modicæ fidei quare dubitasti?

32 Et quum adscendisset in navem, cessavit ventus.

33 Qui autem erant in navi, appropinquaverunt, adoraverunt eum, et dicentes: Vere tu es filius Dei.

34 Et quum transissent, venerunt in terram Genesar. Explicit.

Cap. XVII

LEGITUR SABBATHO X. EX MITHAI.

23 Et in illo tempore. Et quum venissent *Caphar Nahum*, appropinquaverunt illi, qui exigebant drachmas, et dixerunt Semaan: Magister vester non retribuit drachmas?

24 Ait: Utique. Quum intrasset in domum, prævenit eum Dominus Jesus, et ait: Quid videtur tibi, Petros? Reges terræ, a quibus accipiunt tributum vel censum? a filiis suis, aut ab alienis?

25 Ille autem dixit: Ab alienis. Tunc autem dixit illi Dominus Jesus: Sunt ergo filii liberi illi filii.

26 Propterea autem, ut non scandalizemus eos, vade ad mare, et mitte hamum; et piscem primum, qui adscenderit, tolle; et aperi os ejus, et tu invenies staterem: *sume* illum, et da eis pro me et te.

Cap.
XVIII.

1 In illa die accesserunt discipuli ad Dominum Jesum, dicentes: Quis fortasse major *est* in regno cœlorum?

2 Et vocavit Dominus Jesus parvulum, statuitque eum in medio eorum.

3 Et dixit: Amen dico vobis; nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum.

4 Quicumque ergo humiliaverit semetipsum sicut iste parvulus, hic est ille major in regno cœlorum.

14 Et in illo tempore. Et quum venisset ad turbas, appropinquavit ad eum homo quidam procidens super genua sua, et ait: Domine mi, miserere filii mei; quia ille vexatus est a filiis lunæ novæ, et male patitur: et sæpe autem ille cadit in ignem, et crebro in aquam.

15 Et obtuli eum discipulis tuis, et non potuerunt curare eum.

16 Tunc respondit Dominus Jesus, et ait: O generatio hæc quæ non *est* credens, et perversa, quousque ero vobiscum? usquequo patiar vos? Afferte illum ad me huc.

17 Et increpavit illum Dominus Jesus, et exiit ex eo dæmonium, et curatus est puer ex illa hora.

18 Tunc accesserunt discipuli ad Dominum Jesum inter eos, et inter illum, et dixerunt: Quare nos non potuimus ejicere illum?

19 Ille autem dixit eis: Propter paucitatem fidei vestræ. Amen quippe dico ego vobis: si erit vobis fides sicut granum sinapis, dicetis monti huic: Transi hinc illuc, et transibit, et nihil non possibile *erit* vobis.

21 Et quum illi circumibant Galilæam, dixit illis Dominus Jesus: Tradendus est filius hominis in manus hominum.

22 Et occident eum, et die tertia resurget.

3 Et in illo tempore. Et accesserunt ad eum pharisæi tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa?

- 4 Ille autem respondit, et ait eis: Non legistis quia ille, qui creavit ab initio, masculum et foeminam fecit eos? et dixit:
- 5 Propter hoc dimittet homo patrem suum et matrem suam, et adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una.
- 6 Fuit ita jampridem; non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.
- 7 Dicunt ei: Et quid ergo Moyses mandavit, ut daremus libellum repudii, et dimitteremus?
- 8 Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiem cordis vestri permisit vobis, ut dimittatis uxores vestras: ab initio autem sic non fuit.
- 9 Dico vobis autem quod quicumque dimiserit uxorem suam, nisi fornicationis causa, et duxerit aliam, facit illam adulterare; et ille qui duxerit illam dimissam a viro suo, ille adulterat.
- 10 Dicunt ei autem discipuli ejus: Si ita est causa inter virum cum uxore, non est bonum quod nubeat homo.
- 11 Ille autem dixit illis: Non omnes capiunt verbum *istud*, sed quibus datum est.
- 12 Sunt enim eunuchi illi qui de utero matris nati sunt sic eunuchi; et sunt eunuchi qui facti sunt eunuchi ab hominibus; et sunt eunuchi qui se ipsos castraverunt propter regnum cœlorum. Qui potest capere, capiat.

Cap.
XVIII.

LEGITUR DOMINICA XI. EX MITHAOS.

- 23 Dixit Dominus parabolam hanc. Assimilatum est regnum cœlorum homini regi, qui voluit rationem facere cum servis suis.
- 24 Quum autem cœpisset facere, appropinquavit ei unus qui debebat ei multa talenta.

- 25 Unde non erat illi ut solveret, jussit dominus ejus, ut venderetur is, et uxor ejus, et filii ejus, et omnia quæ erant illi, et solveretur.
- 26 Et procidit igitur vir ille, et adoravit eum, et ait: Domine mi, longanimis esto erga me, et omnia ego tibi rependam.
- 27 Misertus *est* autem Dominus servi illius, et dimisit eum, et debitum etiam dimisit ei.
- 28 Quum autem esset egressus servus ille invenit unum ex sociis suis, qui debebat ei centum drachmas; et apprehendit illum, et suffocabat eum, et dicens: Repende illud, quod tu debes.
- 29 Procidit ergo socius ejus, et rogabat eum, et dixit: Longanimis esto erga me, et omnia ego tibi rependam.
- 30 Ille autem nolebat: sed abiit, et jecit eum in carcerem, donec rependeret quod debebat.
- 31 Quum autem vidissent socii ejus quæ facta sunt, tunc contristati fuerunt valde: et venerunt, et dixerunt domino eorum omnia quæ facta fuerant.
- 32 Tunc vocavit illum dominus suus, et ait illi: Serve nequam, omne debitum illud dimisi tibi, quoniam rogasti me:
- 33 Non oportuit ergo et te misereri socii tui, sicut et ego misertus sum tui?
- 34 Et iratus est cum eo dominus ejus, et tradidit eum tortoribus, quoadusque rependeret omne, quod ei debitum erat.
- 35 Sicut et ergo Pater, qui in cœlis *est*, faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris peccata illorum.

- 29 Et in illo tempore. Tunc reversus est Dominus Jesus: Et quomodo egredientibus illis ab Jericho venit post eum turba multa.
- 30 Et ecce duo cæci sedebant juxta viam, et quum audissent quod Dominus Jesus transiret clamabant, et dicentes: Domine noster, miserere nostri, Jesu fili David.
- 31 Turba autem increpabat eos ut tacerent. Illi autem magis magisque clamabant, dicentes: Miserere nostri, fili David.
- 32 Et stetit Dominus noster Jesus, et vocavit eos, et ait: Quid vos vultis ut faciam vobis?
- 33 Dicentes illi: Domine noster, ut aperiuntur oculi nostri.
- 34 Ille autem Dominus Jesus misertus est illis, et appropinquavit se oculis eorum. Et confestim viderunt, et venerunt post eum laudantes Deum, et omnis populus, qui vidit, dabat laudem Deo.

- 16 Et in illo tempore: Et appropinquavit unus Domino Jesu, et ait illi: Magister bone, quid boni faciam, ut hæres fiam vitæ æternæ?
- 17 Ille autem dixit ei: Quid me interrogas propter bonum? Unus est ille bonus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandata.
- 18 Dicit illi: Quæ? Ille autem Dominus Jesus dixit: Non occides: Et non adulterabis: Et non facies furtum: neque testimonium falsum dices:
- 19 Honora patrem tuum et matrem tuam, *et diliges proximum*
- 20 *tuum sicut teipsum.* Dicit illi ille adolescens: Omnia hæc custodi a juventute mea; in quo adhuc ego deficiens sum?

21 Ait illi Dominus Jesus: Si vis perfectus esse, vade, vende totam possessionem tuam et da pauperibus: et erit tibi thesaurus in cœlis, et veni, sequere me.

22 Et quum audisset ille adolescentulus verbum hoc, abiit tristis: erant enim illi possessiones multæ.

23 Et Dominus Jesus autem dixit discipulis suis: Ego dico vobis quia dives difficile intrabit in regnum cœlorum.

24 Iterum autem dico vobis: quod facilius est camelo ingredi per foramen acus, quam diviti in regnum Dei.

25 Quum autem audissent discipuli obmutescerent erant, et dicentes: Quis ergo poterit salvus esse?

26 Respondit autem Dominus Jesus et dixit illis: Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omniaabilia sunt. Explicit.

Cap. XXII

LEGITUR SABBATHO XIII. EX MITHAOS.

15 Et in illo tempore: Tunc abierunt pharisæi, inierunt consilium contra Jesum, ut venarentur eum in sermone.

16 Et illi miserunt ad eum discipulos suos cum Herodianis, dicentes: Magister, scimus nos, quia verax es et viam Dei in veritate tu doces, et non est tibi duplicitas de aliquo: non tu autem respiciens es ad faciem hominum.

17 Dic nobis ergo quid videtur tibi; licet ut demus censum Cæsari, an non?

18 Conoscebat autem Dominus Jesus nequitiam eorum, et dixit: Quid vos tentatis me, hypocritæ?

19 Ostendite mihi numisma census. Illi autem obtulerunt ei denarium. Tunc dixit illis Dominus Jesus: Cujus est imago hæc, et superscriptio?

21 Dicunt ei: Cæsaris. Ait illis: Date igitur, quæ *sunt* Cæsaris Cæsari; et quæ Dei, Deo.

Et quum audissent mirati sunt, et reliquerunt eum, et abierunt.

Cap. XXI.

LEGITUR DOMINICA XIII. EX MITHAOS.

33 Dixit Dominus parabolam hanc. Homo quidam erat dominus domus, et plantavit vineam, et circumdedit ei sepem, et fodit in ea torcular, et ædificavit in ea turrim, et dedit eam cultoribus et profectus est.

34 Quum autem appropinquasset tempus fructuum, misit servos suos ad cultores ut acciperent fructus ejus.

35 Et apprehenderunt cultores servos suos, alium percusserunt, alium autem occiderunt et alium lapidaverunt.

36 Et iterum misit servos suos alios plures prioribus, et fecerunt illis similiter.

37 Novissime autem misit ad eos filium suum, et dixit: Verebuntur illi filium meum.

38 Cultores autem, quum vidissent filium ejus, dixerunt inter se: Hic est hæres: venite, occidamus eum, et erit hæreditas ejus nobis.

39 Et apprehenderunt, ejecerunt eum extra vineam, et occiderunt eum. Quum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet cultoribus illis?

41 Dicunt ei: Male valde ipse perdet illos: et vineam ille dabit aliis cultoribus, qui dabunt ei fructus temporibus suis.

42 Dicit illis Dominus Jesus: A diebus vestris non legistis in scripturis: Lapis hic, quem reprobaverunt ædificantes, factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris? Explicit.

- 1 Et in illo tempore. Tunc locutus est Dominus Jesus ad turbas et ad discipulos suos.
- 2 Et dixit: Super cathedram Moysis sederunt scribæ et pharisæi.
- 3 Omnia quæcumque ergo quod dicunt vobis facite et servate: secundum opera eorum vero ne faciatis: dicunt enim, et non faciunt.
- 4 Et alligant onera extranea et gravia ad portandum, et imponunt illa super humeros hominum; illi autem digito eorum nolunt ea movere.
- 5 Omnia vero opera eorum, quæ illi faciunt ut videantur ab hominibus: dilatant illi enim phylacteria sua, et producunt extremitates palliorum suorum.
- 6 Et amant primos recubitus in prandiis, et primas cathedras in synagogis.
- 7 Et petitiones salutationis in foro, et ut sint vocati ab hominibus Rabbi, Rabbi.
- 8 Vos autem non vocetis quemquam Rabbi, unus est enim Rabb vester: et vos non vocetis vobis magistrum: unus est enim magister vester: omnes autem fratres estis.
- 9 Et patrem ne vocetis vobis super terram: unus est enim pater vester, qui in cœlis *est*.
- 10 Nec vocemini rectores, unus est enim rector vester Christus.
- 11 Qui autem inter vos est major, fiat servus vester.
- 12 Omnis ergo qui exaltaverit se, humiliabitur; et omnis qui humiliaverit se, exaltabitur.

- 1 Dixit Dominus hanc parabolam.
- 2 Assimilatum est regnum cœlorum homini regi illi, qui fecit
3 convivium filio suo. Et misit servos suos ut vocarent illos, qui
erant vocati ad convivium, et nolebant venire.
- 4 Et iterum misit servos alios, et dixit: Dicite illis qui vocati
sunt: Ecce prandium meum paratum, tauri mei et altilia mea
occisa sunt, et omnia parata; venite ad convivium.
- 5 Illi autem spreverunt, et abierunt, alius ad campum suum, et
6 alius ad negotiationem suam. Reliqui vero apprehenderunt ser-
vos ejus, et contumeliis affecerunt, et occiderunt.
- 7 Rex autem cum audisset iratus est, et misit milites suos, et
perdidit homicidas, et civitatem illorum concremavit.
- 8 Tunc ait servis suis: Convivium enim paratum est, et illi, qui
erant vocati, non fuerunt digni.
- 9 Ite ergo ad divisiones viarum, et quoscumque vos inveneritis,
vocate ad convivium.
- 10 Et egressi sunt servi illi ad vias, et congregaverunt omnes
illos, quos invenerunt, malos, et bonos: et impletum est convivium
discumbentium.
- 11 Quum autem introisset rex ut videret discumbentes, vidit ibi
hominem quemdam, qui non erat vestitus veste convivii.
- 12 Et ait illi: Socie, quomodo intrasti huc, quum tibi non fuisset
vestis convivii? Ille autem obmutuit.
- 13 Tunc dixit rex servis suis: Ligatē illum ad manus ejus, et pedibus
ejus, et mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor
14 dentium. Multi enim illi qui vocati *sunt*, pauci vero illi qui electi.

- 1 Et in illo tempore. Et egressus est Dominus Jesus de Templo, et ibat. Et accesserunt discipuli ejus ut ostenderent ei ædificationem templi.
- 2 Ipse autem respondit, et dixit illis: Non vos videtis hæc omnia? Amen dico vobis, quod non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat.
- 3 Quum sederet super montem *olivæ*, accesserunt ad eum discipuli ejus, et ajunt inter illos et eum: Dic nobis, quando erunt hæc? et quod est signum adventus tui, et finis mundi?
- 4 Et respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Videte ne homo vos seducat.
- 5 Multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus, et multos seducent.
- 6 Futurum est autem ut audiatis prælia, et rumores præliorum. Videte ne turbemini: oportet enim ut hæc fiant, sed nondum est finis.
- 7 Consurget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestilentiae, et fames, et terræ motus per loca.
- 8 Hæc omnia autem initia *sunt* dolorum partus.
- 9 Tunc tradent vos in angustias, et occident vos; et vos eritis exosi omnibus gentibus propter nomen meum.
- 10 Et tunc scandalizabuntur multi, et invicem tradent, et odio habebunt invicem.
- 11 Et multi prophetæ mendaces surgent, et seducent multos.
- 12 Et quoniam multiplicata est transgressio legis, refrigescet amor
- 13 multorum. Qui autem expectaverit usque in finem, ille vivet.

35 Et in illo tempore. Et interrogavit eum scriba quidam ex eis,
tentans eum, et dixit:

36 Magister, quod *est* mandatum majus, quod *est* in lege?

37 Ipse autem Dominus Jesus ait illi: Diliges Dominum Deum
tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute
38 tua, et ex tota mente tua. Hoc est mandatum majus, et primum.

39 Et secundum, quod simile *est* huic: Ut diligas proximum tuum
sicut te ipsum.

40 In his duobus mandatis universa lex, et prophetæ pendent.

41 Quum autem congregati essent pharisæi, interrogavit eos Do-
minus Jesus, et dixit:

42 Quid videtur vobis de Christo: cujus filius est ille? Dicunt ei:
43 Filius David. Ait illis Dominus Jesus: Quomodo ergo David in
spiritu vocat eum Dominum, quum dicit:

44 Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextera mea, donec ponam
45 inimicos tuos scabellum sub pedibus tuis? Si ergo David in spi-
ritu vocat eum Dominum, quomodo ille *est* filius ejus?

46 Et homo non poterat respondere ei verbum: et non ausus
fuit autem homo ex illa die interrogare eum amplius.

34 Dixit Dominus: Amen dico ego vobis quia non præteribit ge-
neratio hæc, donec hæc omnia fiant.

35 Cælum et terra transibunt; et verba mea non præteribunt.

36 De die autem illa aut hora homo nescit, nèque angeli cœlorum,
neque Filius, nisi Pater solus.

37 Sicut quod autem faciebant in diebus Nuh, ita erit et adventus Filii hominis.

38 Sicut quod enim erat in diebus illis, illi qui ante diluvium comedebant, et bibebant, nubebant, et nuptui tradebant, usque diem, quo intravit Nuh in arcam.

39 Et non cognoverunt donec venit diluvium, et tulit omnes: ita erit et adventus Filii hominis.

40 Tunc duo erunt in monte: unus assumetur, et unus relinquetur.

41 Duæ erunt molentes in mola: una assumetur, et una relinquetur.

42 Vigilate: quia nescitis vos qua die Dominus vester venturus est.

43 Illud autem scitote quoniam si sciret dominus domus qua hora fur venturus esset, vigilaret, et non sineret domum suam perfodi.

44 Ideo et vos estote parati; quia hora, qua non expectaveritis, Filius hominis venturus est.

Cap. XXV

LEGITUR DOMINICA XVI. EX MITHAOS.

14 Dixit Dominus parabolam hanc: Quum homo peregre proficeretur, et vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua.

15 Uni dedit quinque talenta, et uni autem duo, et uni vero unum; unicuique secundum virtutem suam, et profectus est.

16 Statim autem abit, ille, qui acceperat quinque talenta, operatus est in eis, et lucratus est alia quinque.

17 Sic autem et similiter etiam ille, qui alia duo *acceperat*.

18 Ille autem, qui acceperat unum, abiit, fodit in terram, et abscondit argentum domini sui.

19 Post multum vero temporis venit dominus servorum illorum, et fecit cum eis rationem.

- 20 Et accedens ille, qui acceperat quinque talenta, et dixit: Quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque talenta superlucratus sum illis.
- 21 Ait illi dominus ejus: Euge, serve bone, et fidelis: super pauca fuisti fidelis, super multa ego constituam te: intra in gaudium domini tui.
- 22 Accessit autem et ille, qui acceperat duo talenta, ait: Domine mi, duo talenta tradidisti mihi, ecce duo talenta lucratus sum super illos.
- 23 Ait illi dominus ejus: Euge, serve bone, et fidelis: super pauca fuisti fidelis, super multa ego constituam te: intra in gaudium domini tui.
- 24 Accessit autem et ille, qui acceperat unum talentum, ait: Domine mi, scivi quod tu es homo durus: metis quod non seminasti, et congregas ubi non sparsisti.
- 25 Et timui te, et abii, abscondi talentum tuum in terram; ecce tibi tuum.
- 26 Respondit autem dominus ejus, et dixit ei: Serve male, et abjecte, sciebas quia ego meto, ubi non seminavi, et congrego ubi non sparsi.
- 27 Oportebat ergo te jacere pecuniam meam numulariis, et ego veniebam, et recipiebam meum cum usura sua.
- 28 Tollite ergo ab eo talentum, et date ei, cui *sunt* decem talenta.
- 29 Omni enim cui *est*, dabitur ei, et abundabit ei; illi autem cui non *est*, etiam quod ei est auferetur ab eo.
- 30 Et illum servum spretum ejicite in tenebras exteriores: illic erit fletus, et stridor dentium.

EXPLICITÆ LECTIONES EVANGELISTÆ MITHAOS QUÆ SUNT XVI.

LEGUNTUR DOMINICIS, ET SABBATHIS.

LECTIONES EVANGELII EVANGELISTÆ SANCTI LUCAS.

LEGITUR SABBATHO I. EX LUCAS.

Cap. IV.

DIE SABBATHI II. POST FESTIVITATEM CRUCIS.

- 31 Et in illo tempore. Et descendit Dominus Jesus in Caphar Nahum civitatem Galilææ, et docebat illos sabbatho.
- 32 Et erant obtumescientes propter doctrinam ejus: quia in potestate erat sermo ipsius.
- 33 Et erat in synagoga homo quidam, cui erat spiritus dæmonii immundi, et exclamavit voce magna:
- 34 Et dixit: Quid nobis, et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? Scio ego te quis tu sis Sanctus Dei.
- 35 Et increpavit illum Dominus Jesus, et dixit: Obmutesce, et exi ab eo. Et projecit illum dæmonium in medium, et exiit ab illo, nihil in eum perverse agens.
- 36 Et factus est pavor in omnibus, et colloquebantur ad invicem, et dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestate et in virtute magna spiritibus immundis imperat, et illi exeunt? Explicit.

Cap. V.

LEGITUR DOMINICA I. EX LUCAS.

- 1 Et in illo tempore. Et ipse Dominus Jesus stabat juxta litus maris Genisar.
- 2 Et vidit duas naves stantes ad litus maris: et piscatores, qui descenderant ab illis, et lavabant retia eorum.
- 3 Et ingressus est, sedit in una ex illis, erat autem Simon Petros, et rogavit eum ut proveheret eam ab arida pusillum. Et docebat turbas de navi.

- 4 Et quum cessasset a sermone suo, dixit ad Simon: Ite in profundum, et laxate retia vestra ad piscandum.
- 5 Dixit illi Simon: Rabbi, per totam hanc noctem laboravimus, et nihil cepimus: secundum verbum tuum autem laxabo ego retia.
- 6 Et quum fecissent hoc, ceperunt pisces multos, et rete eorum jam rumpebatur.
- 7 Et tunc annuerunt sociis illorum, qui *erant* in alia navi, ut venirent ad adjuvandos eos. Et venerunt, et impleverunt ambas naves, ita ut mergerentur.
- 8 Quum autem videret Simon Petros, tunc procidit ad genua Domini nostri Jesu, et dixit: Exi, descede a me, quia ego homo peccator *sum*, Domine mi.
- 9 Stupor enim apprehendit eum, et omnes illos qui cum illo *erant* propter capturam piscium, quos ceperunt.
- 10 Sic et similiter etiam Jacobos, et Juhanis, filios Zebdai, qui erant socii Simon. Et ait Dominus Jesus ad Simon: Ne timeas; ex hoc homines capturus eris ad vitam.
- 11 Et subduxerunt naves ad terram, et reliquerunt omnia, et venerunt post eum. Explicit.

LEGITUR SABBATHO II. EX LUCAS.

Cap. V.

- 17 Et in illo tempore. Et factum est, Jesus in una dierum, et ipse docebat. Erant autem sedentes pharisæi, et legis doctores illi, qui venerant ex omni pago Galilææ, et ex Jerusalem; et virtus Dei sanabat omnes eos.

- 18 Et ecce viri autem portabant in lecto hominem, qui erat paralyticus; et quærebant inferre eum, et ponere illum ante eum.
- 19 Et quum non invenissent quomodo inferre eum propter turbas, adscenderunt super tectum per tegulas, submiserunt eum cum lecto suo in medium ante Dominum Jesum.
- 20 Et ipse vidit fidem eorum, et dixit ei: Homo, remittuntur tibi peccata tua.
- 21 Et cœperunt cogitare scribæ et pharisæi, dicentes: Quis est hic qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata nisi solus Deus?
- 22 Et quum cognosceret Dominus Jesus cogitationes eorum, respondit, et dixit ad illos: Quid vos cogitatis mala in cordibus vestris?
- 23 Quid facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata tua; aut dicere: Surge, ambula?
- 24 Ut autem sciatis quia est potestas Filio hominis super terram dimittendi peccata; tunc ait paralytico: Tibi ego dico, surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam.
- 25 Et illa hora autem surrexit coram illis, tulit lectum, in quo jacebat; et abiit in domum suam, laudans Deum.
- 26 Et stupor apprehendit omnes, et laudabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes: Vidimus laudabilia hodie.

Cap. VI.

LEGITUR DOMINICA II. EX LUCAS.

- 31 Et dixit Dominus noster Jesus, et prout vos vultis, ut faciant vobis homines, sic et vos facite illis.
- 32 Et si diligitis eos qui vos diligunt, quid bonum est vobis? peccatores etiam, illos qui amant eos, ipsi amant.

- 33 Et si vos facite bona illis, qui faciunt vobis bona, quæ vobis est gratia? nam et jam peccatores itidem sic faciunt.
- 34 Et si mutuū dederitis his a quibus vos expectatis retributos esse ab illis, quod bonum *est* vobis? Nam et peccatores mutuū dant, et recipiunt ab illis remunerationem sic et similiter.
- 35 Veruntamen diligite inimicos vestros: et benefacite, et mutuū date, neque frustretis expectationem hominis: et erit merces vestra multa, et vos eritis filii Altissimi, qui ipse est benignus super illos, qui non gratias agunt, et *super* malos.
- 36 Estote ergo misericordes, sicut et Pater vester misericors et clemens est. Explicit.

Cap. V.

LEGITUR SABBATHO III. EX LUCAS.

- 27 Et in illo tempore. Exiit Jesus, et vidit publicanum nomine ejus Liui, sedentem in domo publicanorum, et ait illi: Veni post me.
- 28 Et reliquit omnia, et surrexit, venit post eum.
- 29 Et fecit ei Liui receptionem magnam in domo sua, et erat turba multa publicanorum, et etiam aliorum, qui cum illis erant discumbentes.
- 30 Et murmurabant pharisæi, et scribæ eorum ante discipulos ejus, dicentes: Quare cum publicanis, et peccatoribus vos manducatis et bibitis?
- 31 Et respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Non egent illi, qui sani sunt medico, sed illi qui male se habent.
- 32 Non enim veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam. Explicit.

- 11 Et in illo tempore. Postea ille Dominus Jesus ibat in civitatem, quæ vocatur Nain, et ibant cum eo etiam discipuli ejus, et turba multa.
- 12 Et quum appropinquaret portæ civitatis, et ecce mortuus quidam efferebatur, filius unicus matris suæ, et hæc erat vidua; et turba multa civitatis erat cum illa.
- 13 Et quum vidisset eam Dominus Jesus, misertus est super eam; et dixit illi: Non flere.
- 14 Et accessit, et tetigit loculum, et illi qui portabant steterunt. Et ait: Adolescens, tibi ego dico, surge.
- 15 Et sedit ille mortuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ.
- 16 Et apprehendit timor omnes: et magnificabant Deum dicentes: Quia propheta magnus surrexit inter nos; et satis visitavit Deus populum suum.

- 1 Et in illo tempore. Et factum est Jesus cum transiret in sabbatho, ibat Dominus Jesus intra sata, et vellebant discipuli ejus spicas, et confricabant manibus eorum, et manducabant.
- 2 Quidam ex pharisæis dixerunt illis: Quid vos facitis, quod non licet facere in sabbatho?
- 3 Et respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Nec hoc legistis quod fecit David, cum esuriisset ipse, et illi qui cum illo?
- 4 Quomodo intravit in domum Dei, et panem propositionis manducavit, et dedit etiam illis, qui cum ipso erant; illis quibus non licebat manducare, nisi tantum sacerdotibus?

- 5 Et dicebat illis: Dominus sabbathi autem est Filius hominis.
- 6 Et factum est in alio sabbatho, ut intraret in Synagogam, et doceret. Et erat ibi homo quidam, et manus ejus dextra erat arida.
- 7 Et observabant scribæ, et pharisæi, si in sabbatho curaret: ut invenirent unde accusarent eum.
- 8 Ipse vero sciebat cogitationes eorum, et ait homini, cui manus ejus arida: Veni, surge in medium. Et ille stetit.
- 9 Et ait ad illos Dominus Jesus: Interrogo ego vos, licet sabbathis benefacere, aut malefacere; animam salvam facere, an perdere?
- 10 Et circumspexit omnes cum indignatione, et dixit homini illi, cui manus ejus arida: Extende manum tuam. Et ille fecit ita; et restituta est manus ejus, sicut altera.

Cap. VIII.

LEGITUR DOMINICA IV. EX LUCA.

- 4 Dixit Dominus similitudinem unam.
- 5 Ecce exiit seminator ut seminaret semen suum: et dum seminat, aliud cecidit super latus viæ, et conculcatum est, et volucres cœli comederunt illud.
- 6 Et aliud cecidit supra petram, et antequam germinaret, aruit, quia non erat illi de quo viveret.
- 7 Et aliud cecidit inter spinas, et simul exortæ spinæ, et suffocaverunt illud.
- 8 Et aliud cecidit in terram bonam, et germinavit, et fecit fructus centuplos. Quum hæc diceret, clamabat: Cui sunt aures audiendi, audiat.
- 9 Et interrogaverunt eum discipuli ejus, et dixerunt illi: Quæ est hæc parabola?

- 10 Dixit illis Jesus: Vobis datum est ut cognoscatis mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis: ut quum vident, non videant, et cum audient, non intelligant.
- 11 Hæc est parabola: semen est verbum Dei.
- 12 Illud autem, quod cecidit super latus viæ, hi sunt qui audiunt verbum, et venit Satana, tollit verbum de cordibus eorum, ne credant et vivant.
- 13 Illud autem, quod cecidit super petram, hi sunt qui audiunt verbum, et suscipiunt illud cum gaudio: et cum illis non sit humor, sed ad tempus fides eorum, et in tempore tentationis scandalizantur.
- 14 Illud autem, quod cecidit inter spinas, hi sunt, qui audiunt, et euntes, suffocantur a sollicitudinibus, et divitiis, et voluptatibus mundi, et fructus non referunt.
- 15 Illud autem, quod cecidit in bonam terram, hi sunt, qui audiunt, verbum in cordibus bonis, et puris, et custodiunt illud, et afferunt fructus multos in patientia eorum: Cui *sunt* aures audiendi, audiat.

Cap. XVI.

LEGITUR DOMINICA V. EX LUCA.

- 19 Et in illo tempore. Homo autem quidam erat dives, et induebatur purpura, et bysso: et epulabatur quotidie splendide.
- 20 Et mendicus quidam, erat nomen ejus Leazaros, et jacebat ad januam ejus, ulceribus flagellatus.
- 21 Et cupiebat saturari de eo, quod cadebat juxta mensam divitis ipsius, et nemo illi dabat: sed et canes veniebant lingentes ulcera ejus.

[illegible]

22 Et factum est, ut moreretur mendicus ipse, et Angeli tulerunt illum in sinum Abraham. Mortuus est autem et dives ille, et sepultus est, et cecidit in infernum.

23 Et quum esset in inferno elevavit oculos suos, et vidit ipsum Abraham a longe, et Leazaros in sinu ejus.

24 Et ipse clamavit, et dixit: Pater Abraham, miserere mei et mitte Leazaros ut intingat extremum digiti ejus in aquam et appropinquet linguæ meæ, quia ego crucior in hac flamma.

25 Et dixit autem illi Abraham: Fili mi, recordare, quia recepisti bona tua in vita tua, et Leazaros similiter mala sua: et nunc hic consolatur, et tu cruciaris.

26 Et in his omnibus autem fovea magna est inter nos, et vos stabilis: propter quod, hi qui volunt transire hinc ad vos non possint, neque inde huc pertransire.

27 Et ipse ait illis: Ego rogo te, Pater Abraham, ut mittas eum in domum patris mei.

28 Sunt mihi enim quinque fratres, ut præmoneat illos, ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum.

29 Et ait illi Abraham: sunt illis Moyses et Prophetæ: audiant illos.

30 At ille dixit: non Pater Abraham: sed nisi quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam non agent.

31 Ait illi Abraham: si Moysen et Prophetas non audiunt: neque si quis ex mortuis resurrexerit, audient. Explicit.

Cap. VII.

LEGITUR SABBATHO V. EX LUCAS.

1 Et in illo tempore. Venit Jesus ad auditionem turbæ, intravit Caphar Nahum.

2 Et Centurionis cujusdam servus male habebat, erat jam moriturus: et ille erat pretiosus illi.

3 Cum autem audisset de Domino Jesu, misit ad eum quosdam de senioribus Judæorum, rogans eum ut veniret et salvaret servum ejus.

4 At illi venerunt ad Dominum Jesum, et rogabant eum sollicitate, dicentes: quia ille dignus est, ut tu hoc illi præstes.

5 Diligit ille enim gentem nostram, et synagogam ipse ædificavit nobis.

6 Et Dominus Jesus ibat cum illis. Et cum jam longe esset a domo, misit ad eum Centurio amicos suos, dicens illi: Domine, noli vexari: non enim sum dignus ut intres sub habitaculum meum.

7 Propter quod et ego ipse non sum dignus, ut venirem ad te: dic verbum, et sanabitur puer meus.

8 Nam et ego homo sum sub potestate ego constitutus, et sunt sub manu mea Romani; et ego dico huic: vade, et ille vadit: et alii: veni, et ille venit: et servo meo: fac hoc et ille facit.

9 Et quum audisset Dominus Jesus miratus est de hoc: et conversus dixit turbis sequentibus se: dico vobis, quod etiam in Israel sicut istam fidem non inveni.

10 Et postea reversi sunt domum, qui missi fuerant, et invenerunt servum sanum.

Cap. VIII.

LEGITUR SABBATHO VI. EX LUCAS.

16 Dixit Dominus: Nemo autem, qui accendit lucernam, et operit eam vase, aut ponit eam subtus lectum: sed super candelabrum, ut illi qui intrant videant lumen ejus.

- 17 Non est enim occultum, quod non fiat manifestum, nec absconditum; quod non cognoscatur, et in palam veniat.
- 18 Videte ergo; quomodo vos audiat: cui enim est, dabitur illi: et cuicumque non est illi, etiam quod habet, auferetur ab illo.
- 19 Et venerunt mater ejus et fratres ejus ad illum, et non poterant appropinquare ad illum præ turba.
- 20 Et nuntiatum est illi: Quod mater tua et fratres tui stant foris, volentes te videre.
- 21 Ipse autem respondit, et dixit ad eos: Mater, et fratres mei sunt, qui audiunt verbum Dei, et faciunt illud.

Cap. VIII.

LEGITUR DOMINICA VI. EX LUCA.

- 26 Et in illo tempore: Et quum veniret Dominus Jesus ad regionem Gargascii illam, quæ est opposita Galilææ.
- 27 Et cum egressus esset ad terram, occurrit illi vir quidam civitatis, in quo erant dæmonia, et jam temporibus multis vestimento non operiebatur, neque in domo manebat, sed in monumento.
- 28 Et ut vidit Dominum Jesum, exclamavit, et procidit ante illum: et voce magna dixit: Quid mihi, et tibi, Jesu fili Dei altissimi? Ego obsecro te, ne me obsideas.
- 29 Præcipiebat enim spiritui immundo, ut exiret ab homine. Multis enim temporibus arripiebat illum, et vinciebatur catenis, et compedibus custoditus: et rumpebat vincula, et agebatur a dæmonio in desertum.
- 30 Et interrogavit illum Dominus Jesus, dicens: quod est nomen tuum? At ille dixit: Legio, nomen meum: quia multa dæmonia intraverunt in eum.

- 31 Et rogabant illum, ne imperaret illis, ut irent in abyssum.
- 32 Et erat ibi grex porcorum multorum pascens in monte: et rogabant eum, ut permetteret eis ire in illos porcos. Et permisit illis.
- 33 Et exierunt dæmonia ab illo homine, et intraverunt in porcos: et impetu abiit totus grex per saltum in mare, et suffocati sunt.
- 34 Quum autem viderent illi, qui pascebant, quod accidit, fugerunt, et nuntiaverunt in civitatem, et in montes.
- 35 Et exierunt videre, quod factum est, et venerunt ad Dominum Jesum: et invenerunt hominem illum, a quo dæmonia exierant, sedentem, et vestitum, et mentis compotem, tranquillum ad pedes Domini Jesu, et timuerunt.
- 36 Et recitarunt eis, illi qui viderant, quomodo sanatus fuerat ille dæmoniacus.
- 37 Et efflagitabant eum omnis multitudo regionis Gargascii, ut discederet ab eis. Timore enim magno capti erant. Et ipse adscendit in navim, et reversus discessit.
- 38 Rogabat autem ab eo dæmoniacus ut esset cum eo. Et dimisit illum, et dixit illi:
- 39 Revertere in domum tuam, et narra omnia, quæ fecit tibi Deus. Et abiit per universam civitatem, prædicans omnia, quæ fecisset illi Dominus Jesus. Explicit.

Cap. IX.

LEGITUR SABBATHO VII. EX LUCA.

- 1 Et in illo tempore. Et tunc ille Dominus Jesus vocavit duodecim apostolos, et dedit illis potestatem, et virtutem super omnia dæmonia, ut infirmos curarent.
- 2 Et misit illos ut prædicarent regnum Dei, et sanarent infirmos.

3 Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque argentum, neque duæ tunicae erunt vobis.

4 Et in domum, quam intraveritis, ibi manete, et illinc exite.

5 Et quicumque non receperint vos: quum egrediemini de illa civitate, etiam pulverem a pedibus vestris excutite super illos in testimonium.

6 Quum autem exirent circuibant per omnes pagos evangelizantes, et curantes ubique.

Cap. VIII.

LEGITUR DOMINICA VII. EX LUCAS.

41 Et in illo tempore. Venit vir quidam, cujus nomen Jahiros, erat ipse autem Princeps synagogæ: et cecidit ante pedes Domini Jesu, et rogabat eum ut intraret in domum ejus.

42 Quia filia unica erat ei fere annorum duodecim, et erat proxima morti. Quum autem abiret, turbæ comprimebant illum.

43 Et mulier, quæ erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos totam substantiam suam erogaverat, nec potuerat curari a quoquam.

44 Accessit retro eum, et tetigit extremitatem vestimenti ejus: et confestim stetit fluxus sanguinis.

45 Et ait Dominus Jesus: Quis est, qui ad me appropinquavit? Quumque omnes negarent, dixit ei Petros: Magister meus, turbæ te comprimunt, et constringunt, et tu dicis, quis autem appropinquavit ad me?

46 Et Dominus Jesus dixit eis: Aliquis appropinquavit ad me; ego enim novi virtutem exisse de me.

47 Et quum videret mulier, quod non oblitus est eam venit tremens,

et procidit ante eum, et illa narravit, ob quam causam appropinquavit ad illum coram omni populo, et quomodo sanata sit confestim.

48 At ipse dixit ei: Filia, fides tua salvam te fecit: vade in pace.

49 Adhuc illo loquente, venit quidam ex *domesticis* Principis synagogæ, dixit: jam mortua est filia tua, ne laborem exhibeas Doctori.

50 Dominus Jesus, quum audiret, respondit, et dixit ei: Noli timere, sed tantum crede et illa vivet.

51 Cum autem venisset domum, non permisit quemquam intrare secum, nisi Petros, et Juhanis, et Jacobos, et patrem puellæ, et matrem ejus.

52 Et flebant omnes et plangebant illam. At ille dixit: Nolite flere, non est enim mortua puella, sed dormit illa.

53 Et deridebant eum, quia sciebant quod mortua esset.

54 Ipse autem cum eiecisset omnem populum foras, tunc apprehendit manum ejus, et vocavit eam, et dixit: Puella, surge.

55 Et reversus est spiritus ejus, et surrexit statim. Et jussit ut darent illi ad manducandum.

56 Et parentes ejus obmutuerunt, et ille illis præcepit, ne homini dicerent quod factum est.

Cap. IX. . . . . LEGITUR SABBATHO VIII. EX LUCAS.

37 Et in illo tempore. Et factum est in altero die sequenti cum descenderent de monte, occurrit illis turba multa.

38 Et ecce vir quidam de turba exclamabat et dixit: Magister, obsecro te, miserere filii mei, quia unicus est mihi.

39 Et ecce spiritus apprehendit eum, et subito ille clamat: et ille sternit eum, et quassat illum, et crudeliter opprimit illum.

40 Et rogavi discipulos tuos, ut ejicerent illum, et non potuerunt.

41 Et respondit Dominus Jesus, et dixit: O generatio infidelis, et
 perversa, usquequo ego ero apud vos, et patiar vos? Adduc huc
 42 filium tuum. Quum autem is appropinquaret ei, sternit illum dæ-
 monium, et torquebat illum.

43 Et increpavit Dominus Jesus spiritum immundum, et sanavit
 puerum, et reddidit illum patri ejus.

44 Et stupebant omnes in magnitudine Dei.

Cap. X.

LEGITUR DOMINICA VIII. EX LUCAS.

25 Et in illo tempore. Et ecce quidam Scriba surrexit tentans
 illum, et dixit: Magister quid faciam, ut hæreditatem possideam
 vitæ æternæ?

26 At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quomodo tu
 27 legis? Et respondit, et dixit: Diliges Dominum Deum tuum, ex
 tota anima tua, et ex toto corde tuo, et ex omnibus viribus tuis,
 et ex omni mente tua: et proximum tuum sicut te ipsum.

28 Et dixit illi: Recte respondisti: hoc fac, et tu vives.

29 Ille autem voluit justificare seipsum, et dixit ad Dominum Je-
 sum: Et quis est proximus meus?

30 Et suscepit Dominus Jesus, et dixit ei: Homo quidam descen-
 debat ab Jerusalem in Jericho, et exierunt contra eum latrones,
 et illi despoliaverunt eum, et vulneraverunt eum: et abierunt illi,
 et reliquerunt eum inter vitam et mortem.

31 Et accidit Sacerdoti cuidam, et descendebat eadem via: et
 vidit eum, et pertransiit eum.

32 Ita autem et similiter etiam Levita, venit ad locum illum, et
 vidit eum, et pertransiit eum.

33 Quidam autem Samaritanus transibat per illam viam, et venit ad eum, et vidit eum, et misertus est ei.

34 Et appropinquavit, et alligavit vulnera ejus, et effudit super ea oleum et vinum; et superimposuit illum asino, et duxit illum in diversorium, et curam ejus egit.

35 Et altera die protulit duos denarios, et dedit cauponi, et ait: Curam illius habe, et quum ego revertens veniam, quodcumque tu impenderis pro eo ultra, ego dabo tibi.

36 Quis igitur horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, super quem inciderunt latrones?

37 Ille autem dixit: Ille, qui fecit in illum misericordiam. Et ait illi Dominus Jesus: Vade etiam tu, et fac sic.

Cap. IX.

LEGITUR SABBATHO IX. EX LUCA.

57 Et in illo tempore. Et factum est, quum ambularent in via, dixit ad illum quidam: Veniam post te, quo tu pergis, Domine.

58 Ille autem dixit ei: Vulpibus sunt foveæ, et volucris cœli nidi: Filio hominis autem non est ei, ubi reclinet caput suum.

59 Et ait ad alterum: Veni post me. Ille autem dixit: Domine permitte mihi, ut prius eam sepelire patrem.

60 Et dixit ei Dominus Jesus: Relinque mortuis sepelire mortuos suos: tu autem vade, annuntia regnum Dei.

61 Et dixit illi alter: Veniam post te, Domine, antea autem permitte mihi, ut eam ad eos, qui domi meæ sunt, ut ab illis dirigar.

62 Ait illi autem Dominus Jesus: Nemo mittit manum suam ad aratrum, et respicit retro, et aptus est regno Dei.

- 16 Dixit Dominus hanc similitudinem: Homo quidam erat dives, et prosperavit illi terra sua, et attulit illi multos proventus.
- 17 Et cogitabat intra se, et dixit: Quid faciam, quia non est mihi, quo congregem fructus meos?
- 18 Et dixit: Hoc ego faciam: destruam ego horrea mea, et ædificabo ea majora; et illuc congregabo omnia frumenta mea, et bona mea.
- 19 Et ego dicam animæ meæ: Anima mea, ecce tibi *sunt* multa bona posita in annos plurimos; requiesce, comede, et bibe, et oblectare.
- 20 Et dixit illi Deus: Stulte, hac nocte extrahent animam tuam a te: illa autem quæ parasti, cuiusnam erunt?
- 21 Sic autem est omnis, qui sibi thesaurizat thesauros, et non *est* dives in Deum. Et cum dixerit hæc clamavit, et dixit: Illi cui sunt aures ad audiendum, audiat.

- 19 Dixit Dominus discipulis suis: Ecce dedi vobis virtutem, et potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones, et super omnem virtutem inimici: et nihil vobis nocebit.
- 20 Veruntamen in hoc ne gaudeatis, quia spiritus vobis subjiciantur: gaudete autem, quia ecce nomina vestra scripta in cœlis.
- 21 Et in ipsa hora exultavit Dominus Jesus Spiritu sanctitatis, et dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cœli, et terræ, quod abscondisti hæc a sapientibus, et intelligentibus, et revelasti ea parvulis. Utique, Pater: quoniam sic facta est voluntas ante te.

- 11 Et in illo tempore. Et ecce mulier quædam, in qua erat spiritus infirmitatis annis decem octo: erat gibbosa, et non poterat sursum levare se omnino.
- 12 Cum autem videret eam Dominus Jesus, respondit, et ait illi: Mulier, ecce tu reverteris *sana* ab infirmitate tua.
- 13 Et imposuit illi manus suas, et confestim erecta est, et gloriificabat Deum.
- 14 Et respondit archisynagogus excandescens, quia sabbatho curasset Dominus Jesus, et dixit turbis: Sex dies sunt, in quibus est ordo ut operamini: in his ergo venite, et curamini, et non in die sabbathi.
- 15 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit ad illum: Mendax, unusquisque vestrum non solvit bovem suum, aut asinum suum a præsepio sabbatho, et abit adaquare eum?
- 16 Et hanc autem, quæ est filia Abraham, quam alligavit Satana ecce decem et octo annis, non erit ordo solvi a vinculo isto die sabbathi?
- 17 Et hæc dicebat, et erubescabant propter eum omnes illi, qui adversabantur ei: et omnis turba gaudebat in universis gloriis quæ fiebant.

- 32 Dixit Dominus: Ne timueris, grex pusillus, quia libet Patri vestro dare vobis regnum.
- 33 Vendite possessiones vestras, et date elemosynam. Facite vobis

saculos, qui vetustate non terentur, thesaurum qui non deficit in cœlis: quo fures non appropinquant, neque tineæ corrumpunt.

34 Ubi enim est thesaurus vester, ibi est et cor vestrum.

35 Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ vestræ ardentes.

36 Et vos estis sicut homines, qui expectant Dominum suum, quando revertatur, venit e convivio: et cum venerit, et pulsaverit, confestim aperient ei.

37 Beatitudo servis illis, quos, cum venerit Dominus eorum, invenerit illos vigilantes: amen ego dico vobis, quod præcinget lumbos suos, et faciet illos discumbere, et transit, et ministrabit illis.

38 Et si venerit in vigilia secunda, et in tertia, et invenerit eos ita, beatitudo servis illis.

39 Hoc autem scitote, si sciret Pater domus qua hora fur veniret, vigilaret, et non sineret domum suam perfodi.

40 Etiam vos estote parati: quia qua hora vos non expectatis, Filius hominis veniet.

Cap. XIV.

LEGITUR DOMINICA XI. EX LUCA.

16 Dixit Dominus parabolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam.

17 Et misit servum suum hora cibi, ut diceret invitatis: Venite, quia ecce omnia parata.

18 Et cœperunt *dicere* omnes illi ad unum, quod nolebant. Primus dixit ei: Agrum emi, et mihi est delectabile exire videre illum: ego rogo te, supputa mihi, quod ego non possum venire.

19 Et alter dixit: Quinque juga boum emi, et ego vado probare ea: ego rogo te, supputa mihi, quod ego non possum venire.

20 Et alter dixit: Uxorem duxi, et propter hoc ego non possum venire.

21 Et venit servus ille, et renuntiavit hæc Domino domus; tunc iratus est Dominus domus, et dixit servo suo: Exi ergo celeriter in plateas, et extremitates civitatis, et introduce huc pauperes, infirmos, et cæcos.

22 Et ait servus Domino ejus: Domine factum est ut imperasti, et adhuc locus est.

23 Et ait Dominus servo ei: Exi in vias, et sepes: et compelle illos ut intrent, ut impleatur domus mea.

24 Dico enim vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cibum meum. Multi sunt vocati, et pauci electi.

Cap. XIII.

LEGITUR SABBATHO XII. EX LUCA.

18 Dixit Dominus parabolam hanc: Cui simile est regnum Dei, et cui assimilabo illud?

19 Simile est grano sinapis, quod accepit homo, projecit illud in hortum suum, et elatum est, factum est in arborem; et volucres cæli obtecti sunt in ramis ejus.

20 Et iterum dicebat: Cui assimilabo regnum Dei?

21 Simile est fermento quod accepit mulier, et abscondit illud in tria sata farinæ, donec autem fermentaretur totum.

22 Et ibat per omnes civitates, et pagos docens, et in itinere suo transivit ad Jerusalem.

23 Et ait illi homo quidam: Domine mi, si pauci illi sunt qui salvantur? Et ipse dixit illis:

- 24 Contendite ut intretis per portam angustam; quia multi quærent intrare, et non poterunt.
- 25 Cum surrexerit Dominus domus, et clauserit ostium, et eritis foris stantes, pulsantes, et dicentes: Domine, Domine, aperi nobis; et ille respondebit, et dicet vobis: Nescio ego vos, vos unde sitis.
- 26 Tunc incipietis dicere: Manducavimus coram te, et bibimus, et in plateis nostris docuisti.
- 27 Et ille dicet: Amen dico ego vobis, quod ego nescio vos unde sitis. Abeste a me omnes, vos enim operarii iniquitatis.
- 28 Ibi erit fletus, et stridor dentium: cum videritis Abraham, et Jshac, et Jacob in regno Dei, et vos expelli foras.
- 29 Et venient ab oriente, et ab occidente, et ab aquilone, et ab austro, et requiescent in regno Dei.

Cap. XVII

LEGITUR DOMINICA XII. EX LUCA.

- 11 Et in illo tempore. Et factum est, dum iret Dominus Jesus in Jerusalem, transibat per mediam Samariam, et Galilæam.
- 12 Et cum ille ingrederetur ad quemdam vicum, occurrerunt ei decem leprosi; illi autem steterunt a longe.
- 13 Et illi levaverunt vocem eorum, dicentes: Jesu Magister noster, miserere nostri.
- 14 Et dixit illis Dominus Jesus: Ite, ostendite corpus vestrum Sacerdotibus. Et factum est dum illi irent, mundati sunt.
- 15 Et unus ex illis ut vidit, quod mundatus est, regressus est, cum magna voce laudabat Deum.
- 16 Et cecidit in faciem suam ante pedes ejus, gratias agens ei: et ille erat Samaritanus.

17 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit: Nonne decem munda-
dati sunt? Novem autem ubi sunt?

18 Quod non sunt inventi qui redirent, ut darent gloriam Deo,
nisi hic qui est ex stirpe alia.

19 Et ille ait illi: Surge, vade: fides tua te servavit.

Cap. XIV.

SABBATHO XIII. EX LUCA.

1 Et in illo tempore. Factum est cum venisset Dominus Jesus
in domum unius ex principibus pharisæorum, ut manducaret
panem sabbatho, et ipsi observabant eum.

2 Et erat homo quidam qui erat hydropicus ante illum.

3 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ad scribas, et phari-
sæos: Licet sanare sabbatho, aut non?

4 At illi tacuerunt. Et ille apprehendit eum, et sanavit eum, et
dimisit eum.

5 Et respondit, et dixit illis: Quis ex vobis, *cujus* asinus suus aut
bos suus cadet in puteum, et non statim extrahet, et educet
illum die sabbathi?

6 Et non poterant respondere illi ad hæc.

7 Et dicebat parabolam ante illos, qui invitati erant, intendens
quomodo eligebant primos accubitus, et dixit illis:

8 Cum invitatus fueris ab homine ad convivium, non discumbas in
primo accubitu, ne quando sit homo honoratior te invitatus ab illo;

9 Et venerit autem is, qui vocavit te, et illum, et dicat tibi: Da
huic locum: et tunc incipias cum rubore capere locum postremum.

10 Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in postremo loco: ut
cum venerit, qui te invitavit, dicat ille tibi: Amice mi, ascende

רבך ממך לי וצבתיך מהם באל מלך
 הושיע חיי. ואל נה הושיע חיי
 הושיע חיי. מה הושיע חיי הושיע חיי.
 שלם.

huc superius. Et tunc erit tibi gloria coram omnibus illis, qui discumbunt tecum.

- 11 Quia omnis, qui exaltat semetipsum, humiliabitur, et qui humiliat semetipsum, exaltabitur. Explicit.

Cap.
XVIII.

LEGITUR DOMINICA XIII. EX LUCAS.

- 18 Et in illo tempore. Et interrogavit eum quidam princeps, et dixit: Doctor bone, quid faciam, ut vitam æternam possideam?
- 19 Et dixit ei Dominus Jesus: Quid tu me dicis bonum? non est bonus, nisi solus Deus.
- 20 Mandata autem tu nosti: non mœchaberis, et non occides: non furtum facies: non testificare mendacia: honora patrem tuum, et matrem tuam, et proximum tuum sicut teipsum.
- 21 Ille autem ait ei: Hæc omnia custodivi a pueritia mea.
- 22 Et cum audiret Dominus Jesus ait ei: Adhuc unum tibi deest: omnia quæcumque tibi, vende, et divide pauperibus, et erit tibi thesaurus in cœlo: et veni post me.
- 23 Et ille cum audiret hæc, angustiabatur: dives enim erat valde.
- 24 Et respexit illum Dominus Jesus, et dixit: Grave est illis, quibus sunt divitiæ, ut intrent in regnum Dei.
- 25 Possibile enim est camelo ut intret per foramen acus, quam enim diviti ut intret in regnum Dei.
- 26 Et dixerunt illi, qui audierunt: Et quis potest salvus fieri?
- 27 Ille autem dixit: Illa autem, quæ impossibilia sunt apud homines, apud Deum possibilia sunt.

- 10 Dixit Dominus: Ille, qui fidelis in minimo, etiam in multo fidelis est; et ille, qui in minimo iniquus est, etiam in multo iniquus est.
- 11 Si ergo in mammona iniquitatis fideles non fuistis, quod verum est, quis credet vobis?
- 12 Et si in alieno fideles non fuistis; quod vestrum est etiam quis dabit vobis?
- 13 Non servus quidam potest servire duobus dominis; aut unum odiet, et alterum diligit; aut uni obedit, et alterum contemnet. Vos non potestis servire Deo, et mammonæ.
- 14 Et audiebant pharisæi, qui diligebant pecuniam, et deridebant illum.
- 15 Et ait illis: Vos estis, qui justificatis vosmetipsos coram hominibus: et Deus novit corda vestra; quia quod hominibus altum, vile est ante Deum.

- 35 Et in illo tempore. Et factum est cum appropinquaret Dominus Jesus Jericho, et ecce cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans. Cum autem audiret turbas transeuntes, interrogavit quid hoc esset.
- 37 Nuntiaverunt ei, quod Jesus Nazareus transiret.
- 38 Et ille clamavit, et dixit: Jesu, fili David, miserere mei.
- 39 Et illi qui præibant, increpabant eum, ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David, miserere mei.
- 40 Stetit autem Dominus Jesus, et jussit ut adducerent illum ad se. Cum autem appropinquasset, tunc interrogavit illum, et dixit:

41 Quid tu vis, ut faciam tibi? At ille dixit: Domine mi, ut videam.

42 Et Dominus Jesus dixit illi: Vide, fides tua salvum te fecit.

43 Et confestim vidit, et magnificabat Deum, et omnis congregatio quæ vidit, dederunt laudem Deo.

Cap. XVII

LEGITUR SABBATHO XV. EX LUCAS.

3 Dixit Dominus: Attendite vobis ipsis; si peccaverit frater tuus, increpa illum, et si pœnitentiam egerit, dimitte illum.

4 Si etiam septies in die peccaverit in te, et septies conversus fuerit ad te, et dixerit: Pœnitet me, parce mihi: tu parce illi.

5 Et dixerunt autem apostoli Domino: Adauge nobis fidem.

6 Et dixit eis Dominus Jesus: Si est vobis fides, sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro: Eradicare, et transplantare in mare: et obediet vobis.

7 Quis autem vestrum, qui servo suo aranti, aut pascenti, cum redierit de monte, dicat ei: Transi, recumbe?

8 Imo non ille dicat ei: Para, quod cœnem, et præcinge lumbos tuos, et ministra mihi, donec manducem, et bibam, et post hæc manducabis et bibes?

9 Numquid erit ei gratia, quia fecit quod imperatum fuerat?

10 Sic et vos cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: Servi sumus, quibus non est utilitas: nos quod debuimus facere, fecimus.

- 1 Et in illo tempore. Transiit Jesus ingrediens Jericho.
- 2 Et ecce homo quidam nomen, ejus dicebatur Zachai, et ipse erat princeps publicanorum, et erat dives.
- 3 Et quærebat videre Dominum Jesum, quis esset, et non poterat præ turba, quia brevis erat statura ejus.
- 4 Et cucurrit ante præcedentes, et ascendit in sycomorum, ut videret eum: quia ipse erat transiturus.
- 5 Et cum venisset Dominus Jesus ad locum illum respexit, et vidit illum, et dixit ei: Zachai, festina, descende: quia hodie autem in domo tua oportet me esse.
- 6 Festinans descendit, et excepit illum gaudens.
- 7 Et respexerunt omnes, et murmurabant, et dicebant, quod apud virum peccatorem ingressus esset, ut maneret.
- 8 Stetit autem Zachai, et dixit Domino Jesu: Ecce dimidium facultatum mearum pauperibus ego do, Domine mi, et si quid aliquem in aliqua re defraudavi, ego retribuo quadruplum.
- 9 Et ait ei Dominus Jesus: Hodie salus domui huic facta est:
- 10 eo quod et hic filius Abraham sit ille. Venit enim Filius hominis ut quæreret, et salvum faceret, quod perierat.

- 2 Dixit Dominus parabolam hanc, et dixit: Judex quidam erat in quadam civitate, qui Deum non timebat, et homini non humiliabatur.
- 3 Et vidua quædam erat in civitate illa, et veniebat ad eum, et dicebat ei: Vindicationem meam fac de adversario meo.

4 Et nolebat usque ad multum tempus. Et post hæc dixit intra
se: Si Deum non timeo, et homini non humiliabor?

5 Quia autem hæc vidua mihi molestiam affert, vindicabo vindic-
ationem suam, ne me frequentia ægrotare faciat.

6 Et dixit Dominus: Audite, quid dixit iudex iniquus:

7 Deus autem non faciet vindictam electorum suorum, illorum,
qui clamant ad ipsum die ac nocte, et ille elongabit spiritum
erga illos?

8 Utique dico vobis, quia faciet vindictam illorum cito.

Cap.
XVIII.

DOMINICA XVI. EX LUCAS. PHARISÆO ET PUBLICANO.

9 Dixit Dominus hanc parabolam: Homines:

10 Duo homines ascenderunt in templum ut orarent: unus pha-
risæus, et alter publicanus.

11 Et ille pharisæus stetit, et hæc apud se orabat, et dicebat:
Deus, gratias ago tibi, quia ego non sum sicut ceteri hominum,
raptores, oppressores, adulteri: velut etiam sicut hic publicanus.

12 Jejuno ego autem bis in hebdomada: et decimas ego do
omnium quæ possideo.

13 Et publicanus ille a longe stabat, et nolebat nec oculos suos
levare ad cælum: sed percutiebat pectus suum, et dicebat: Deus,
parce mihi peccatori.

14 Et dico ego vobis, quod descendit hic justificatus in domum
suam magis ab illo: quia omnis, qui exaltat seipsum humiliabitur,
et qui seipsum humiliat exaltabitur.

Cap. XX.

45 Dixit Dominus discipulis suis:

46 Cavete a scribis illis, qui volunt ambulare in stolis, et amant salutationes in foro, et primas cathedras in synagogis, et primos consessus in conviviis.

47 Illi qui devorant domos viduarum, et quapropter orant prolixè.

Et hi accipient iudicium gravius.

Cap. XXI.

1 Et respexit, et vidit eos, qui coniciebant in ærarium oblationes suas, divites.

2 Et vidit quamdam viduam pauperculam, quæ coniecit illuc obolos duos.

3 Et ille dixit illis: Vere dico vobis, quia hæc vidua paupercula plus quam omnes coniecit.

4 Omnes hi enim ex abundanti sibi conjecerunt in oblationes: hæc autem ex penuria sua omnem substantiam, quæ erat illi, coniecit. Cui sunt aures ad audiendum audiat. Explicit.

Cap. XV.

11 Dixit Dominus parabolam hanc: Homo quidam habebat duos
12 filios. Et dixit minor patri suo: Pater, da mihi portionem meam, quæ me contingit ex substantia tua. Et divisit ei possessionem
13 suam. Et post paucos dies congregavit omnia, ille filius adolescentior, et profectus est in regionem longinquam, et ibi dissipavit omnem substantiam suam vivendo lascive.

14 Et postquam consummasset omnia, facta est fames valida in regione illa, et cœpit egere.

15 Et abiit, adhæsit uni ex filiis civitatis regionis illius. Et misit illum in montem, ut pasceret porcos.

- 16 Et cupiebat satiari de siliquis, quas porci manducabant, et nemo dabat illi.
- 17 In se autem reversus est, et dixit: Quanti mercenarii in domo patris, quibus superest panis, et ego hic fame pereor.
- 18 Surgam ego, et ibo ad patrem, et ego dicam ei: Pater, peccavi in cœlum, et coram te: jam non ego *sum* dignus, quod vocer filius tuus: fac me, sicut unum de mercenariis tuis.
- 20 Et surrexit, venit ad patrem suum. Et *cum* adhuc ille *esset* longe, vidit illum pater ipsius, et misertus est ejus: et accurrit, cecidit super collum ejus, et osculatus est eum.
- 21 Et dixit ei filius ejus: Pater, peccavi in cœlum, et coram te: jam non ego *sum* dignus, ut vocer filius tuus.
- 22 Et dixit pater ejus ad servos suos: Cito proferte stolam illam primam, et induite illum, et date annulum in manum ejus, et calceamenta in pedes ejus. Et adducite bovem saginatum, et mactate eum; manducemus et oblectemur:
- 24 Quia hic filius meus mortuus erat, et revixit: et perierat, et inventus est. Et cœperunt oblectari.
- 25 Erat autem filius ejus senior in monte: et cum veniret, appropinquavit ubi domus, et audivit symphoniam vocum, et cantum.
- 26 Et vocavit unum de pueris, et interrogavit eum, et dixit: Quid hæc essent.
- 27 Is autem dixit illi: Quod venit frater tuus, et accepit illum pater tuus, et mactavit illi bovem saginatum, quia illum salvum recepit.
- 28 Et indignatus est, et nolebat introire. Et egressus est pater ejus, et rogabat illum.

29 Ille autem respondit, et dixit patri suo: Ecce tot annos ego servio tibi, et nunquam mandatum tuum præterivi, et mihi nunquam dedisti hædum unum, ut oblectarer cum amicis meis.

30 Et cum venisset hic filius tuus, qui devoravit possessionem tuam cum meretricibus, mactasti illi bovem saginatum.

31 Ipse autem dixit illi: Fili mi, tu mecum es in omni tempore, et omnia mea tua sunt:

32 Ut oblectaremur autem, et gauderemus decens erat, quia hic frater tuus mortuus erat, et revixit: et perierat, et inventus est.

EXPLICITÆ LECTIONES EVANGELISTÆ LUCAS.

ET ILLÆ SUNT XVII.

LEGUNTUR DOMINICIS, ET SABBATHIS.

LEGITUR SABBATHO ABSTINENTIÆ A CARNE EX LUCA.

Cap. XXI.

8 Dixit Dominus discipulis suis: Videte ne seducamini. Multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum: et tempus appropinquavit: non ite post eos.

9 Cum autem audieritis bella, et rumores, ne timueritis; oportet enim hæc fieri primum: sed non confestim erit finis.

Cap. XXI.

25 Et erunt signa in sole, et in luna, et in stellis, et super terram angustiae gentium præ stupore sonitus maris, et commotiones:

26 Quæ ejiciunt animas hominum præ timore, et præ contemplatione, quæ venient super habitatam: virtutes cœlorum enim commovebuntur.

27 Et tunc videbunt Filium hominis, venientem in nube cum potestate, et gloria magna.

Cap. XXI.

33 Cœlum et terra transibunt, et verba mea non transibunt.

34 Attendite autem vobisipsis, ne graventur corda vestra in potu vini, et ebrietate, et sollicitudinibus mundi, et superveniet in vos dies illa repente.

35 Tamquam laqueus enim ille veniet super omnes illos, qui sedent super omnem faciem terræ.

36 Estote itaque vigilantes omni tempore, et orantes; ut possitis fugere ab omnibus istis, quæ futura sunt, et stare ante Filium hominis.

Cap.
XXV.

LEGITUR DOMINICA CARNIS EX MITHAI.

31 Dixit Dominus discipulis suis: Cum autem venerit Filius hominis in gloria sua, et omnes angeli sui cum eo, tunc ille sedebit super sedem gloriæ suæ.

32 Et congregabuntur ante eum omnes gentes, et ille separabit eos, hos ex his; sicut pastor separat oves ab hoedis.

33 Et statuet oves a dexteris suis, et hoedos a sinistris suis.

34 Tunc dicet rex his, qui a dexteris: Venite benedicti Patris, possidete regnum hoc, quod paratum vobis a principio mundi.

35 Esurivi enim, et dedistis mihi quod manducarem: sitivi, et dedistis mihi bibere: hospes eram, et collegistis me.

36 Nudus eram, et vestem induistis: infirmus eram, et visitastis me: in carcere eram, et venistis ad me.

37 Tunc respondebunt ei iusti, et dicent: Domine noster, quando vidimus te esurientem, et cibavimus te: aut sitientem, et dedimus tibi potum?

38 Quando vidimus te hospitem, et collegimus te?

39 Quando vidimus te infirmum, aut in carcere, et venimus ad te?

[illegible]

- 40 Et respondit rex, et dicit illis: Amen ego dico vobis, quamdiu omnia, quæ fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.
- 41 Tunc ille dicit, etiam his, qui a sinistris: Discedite a me, maledicti, in ignem æternum, qui paratus est Satana, et angelis ejus.
- 42 Esurivi enim, et non dedistis mihi manducare: et sitivi, et non dedistis mihi bibere.
- 43 Hospes eram, et non collegistis me: et nudus, et non cooperuistis me: infirmus, et in carcere, et non visitastis me.
- 44 Tunc respondebunt etiam ipsi, et dicent: Domine noster, quando vidimus te esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, et non ministravimus tibi?
- 45 Tunc respondebit etiam illis, et dicet: Amen, amen dico vobis: Quamdiu omnia, quæ non fecistis uni de minoribus his, etiam non mihi fecistis.
- 46 Et ibunt hi in cruciatum æternum, et justi in vitam æternam.

Cap. VI.

LEGITUR SABBATHO ABSTINENTIÆ A CASEO EX MITHAOS.

- 1 Dixit Dominus: Attendite ne elemosynam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis; si autem ita, merces non erit vobis apud Patrem vestrum, qui in cœlis.
- 2 Cum ergo facturus es elemosynam, non proclamaveris cornu coram te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, et in plateis, et in porticis, ut glorificentur ab hominibus. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam.
- 3 Tu autem cum facies elemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua:

- 4 Ut sit elemosyna tua in abscondito, et Pater tuus qui videt in abscondito, ille reddet tibi palam.
- 5 Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant esse in synagogis, et in angulis platearum stantes, orantes, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suam.
- 6 Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et claude ostium, et ora Patrem tuum, qui est in abscondito; et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi palam.
- 7 Et cum oraveritis, non dixeritis verba vana, sicut filii ethnico-
rum: putant enim illi, quod in multiloquio eorum exaudiantur.
- 8 Nolite ergo assimilari eis: scit Pater vester quid opus sit vobis, antequam petatis eum.
- 9 Sic ergo vos orabitis: Pater noster, qui in cœlis: sanctificetur nomen tuum:
- 10 Et adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra.
- 11 Panem nostrum abundantiae da nobis hodie:
- 12 Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris;
- 13 Et ne nos inducas in tentationes. Sed libera nos a malo. Quia tuum est regnum, et potentia, et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Cap. VI.

DIES DOMINICÆ CASEI EX MITHAOS.

- 14 Dixit Dominus Jesus: Si enim dimiseritis hominibus lubricitates eorum, etiam Pater vester, qui in cœlis, dimittet vobis lubricitates vestras.

- 15 Si autem non dimiseritis hominibus lubricitates eorum, nec etiam Pater vester dimittet vobis lubricitates vestras.
- 16 Et cum jejunatis, non sitis sicut hypocritæ, qui atras præbent facies: ipsi corrumpunt facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam.
- 17 Tu autem, cum jejunaveris, unge caput tuum, et lava faciem tuam.
- 18 Ne videaris hominibus jejunans, sed Patri tuo, qui in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.
- 19 Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi tinea et ærugo corrumpit, et ubi fures effodiunt, et furantur.
- 20 Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo, ubi neque tinea, neque ærugo corrumpit, et ubi fures non effodiunt et furantur.
- 21 Ubi enim erit thesaurus vester, ibi etiam et cor vestrum erit.

EVANGELIA LEGUNTUR JEJUNIO SANCTO BANSCIRA.

LEGITUR FERIA II. AD VESPERAS.

Cap. XXI.

HEBDOMADÆ I. EX LUCA.

- 8 Dixit Dominus Jesus: Videte ne seducamini: multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum; et tempus appropinquavit: non ite post eos.
- 9 Cum audieritis bella et rumores, ne timueritis; oportet enim hæc fieri primum, sed non confestim erit finis.
- 10 Tunc dico ego vobis: Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum.

[illegible]

- 11 Et terremotus magni in locis locorum, et fames, et pestilentia
erunt, et terrores, et signa magna ex cœlo erunt.
- 12 Et ante hæc omnia injicient super vos manus suas, et perse-
quentur vos, et tradent vos in synagogas, et carceres; et ibitis
ante reges, et ante præsidēs propter nomen meum.
- 13 Contingent autem vobis hæc in testimonium.
- 14 Ponite ergo in cordibus vestris, ut antea non sit vobis stu-
dendum ad reddendum responsum.
- 15 Ego enim dabo vobis os, et sapientiam.
- 25 Et erunt signa in sole, et in luna, et in stellis, et super terram
angustiæ gentium, præ stupore sonitus maris, et commotiones.
- 26 Quæ ejiciunt animas hominum præ timore, et præ contempla-
tione illorum, quæ venient super habitatam: virtutes cœlorum
enim commovebuntur.
- 27 Et tunc videbunt Filium hominis, venientem in nube cœli, cum
potestate et gloria magna.
- 28 Respicite et levate capita vestra, quoniam appropinquat Re-
demptor vestrum.
- 29 Et dixit illis similitudinem: Vidistis ficulneam, et omnes arbores?
- 30 Cum incipiunt jam pullulare, respicite, ex illis scitis quoniam
prope est jam æstas.
- 31 Ita etiam vos cum videritis hæc fieri, scitote, quod appropin-
quavit regnum Dei.
- 32 Amen dico ego vobis, quod non præteribit generatio hæc,
donec omnia fiant.
- 33 Cœlum, et terra transibunt: verba mea non transibunt.

34 Attendite autem vobisipsis, ne graventur corda vestra in potu
vini, et ebrietate, et sollicitudinibus mundi, et superveniet in vos
dies illa repente.

35 Tanquam laqueus ille veniet super omnem faciem terræ.

36 Estote vigilantes omni tempore, et orantes, ut possitis fugere
ab omnibus istis, quæ futura sunt, et stare ante Filium hominis.

FERIA III. AD VESPERAS. QUÆRE ILLUD SABBATHO

Cap. VI.

ABSTINENTIÆ A CASEO, ET ILLUD IN MITHAOS.

1 Attendite ne faciatis elemosynam vestram coram hominibus.

Cap. XI.

FERIA IV. AD VESPERAS EX MARCOS.

22 Respondit Dominus Jesus, et ait illis: Si erit vobis fides Dei.

23 Amen dico vobis, quicumque dixerit huic monti: Tollere, et
mittere in mare: et non hæsitaverit in corde suo, sed crediderit,
quodcumque dixerit futurum, erit ei quodcumque dixerit.

24 Propterea ego dico vobis: Quod omnia petieritis, quum orave-
ritis, credite quod vos accipietis, et fiet vobis.

25 Et cum vos adstiteritis orantes, remittite quod habueritis ad-
versus aliquem: ut etiam Pater vester, qui in coelis, dimittat
vobis lubricitates vestras.

- 7 Dixit Dominus Jesus: Petite et dabitur vobis: quærite et vos invenietis: pulsate et aperietur vobis.
- 8 Omnis quis enim petit, accipit: et qui quærit, invenit, et illi qui pulsat, aperietur ei.
- 9 Aut quis est ex vobis homo ille, cui si petierit ab eo filius ejus panem, numquid lapidem ille porriget ei?
- 10 Aut etiam si petierit piscem, numquid serpentem ille porriget ei?
- 11 Si ergo vos, qui vos *estis* mali, vos nostis dare munera bona filiis vestris, quanto magis Pater vester, qui in coelis, dabit bona illis qui petunt ab eo.

- 1 Dixit Dominus: Ego sum vitis vera: et Pater est agricola: et vos palmites.
- 2 Omnem palmitem, qui in me non fert fructus, tollit ille eum, et omnem illum, qui fert fructus, purgabit ille eum, ut fructus plus afferat.
- 3 Jam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis.
- 4 Manete in me et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructus a semetipso nisi manserit in vite: sic etiam vos nisi manseritis in me.
- 5 Ego sum vitis et vos estis palmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructus multos, quia extra me non potestis facere quidquam.
- 6 Si quis non manserit in me mittetur foras, sicut palmes, et arescet, et illi colligent eos, et mittent eos in ignem, et ardent.

7 Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis, petetis et fiet vobis.

8 In hoc glorificabitur Pater, ut fructus multos afferatis, et eritis mihi discipuli.

9 Sicut dilexit me Pater, etiam ego dilexi vos. Manete in dilectione mea.

10 Si servaveritis præceptum meum, manebitis, vos in dilectione mea, sicut etiam ego præceptum Patris servavi, et ego maneo in dilectione ejus.

11 Hæc locutus sum vobis, ut gaudium vestrum meum sit in vobis, et gaudium vestrum impleatur.

12 Hoc est præceptum meum, ut sitis diligentes alter alterius.

LECTIONES EVANGELISTÆ MARCOS.

Cap. II.

INCIPIUNT SABBATHO SANCTI THEODOROS.

23 Et in illo tempore. Et cum ille transiret (Dominus Jesus) sabbatho inter sata, et discipuli ejus cæperunt transire in viam velentes spicas.

24 Et pharisæi dicebant ei: Vide, quid faciunt discipuli tui sabbatho id quod non licet.

25 Et ille ait illis: Numquam legistis quid fecerit David, quando egeret, et famesceret ipse, et illi qui cum eo?

26 Quomodo introivit in domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum, et panes propositionis manducavit, quod non licebat ei manducare: nisi sacerdotibus tantum, et dedit etiam eis, qui cum eo *erant*?

27 Et ille dixit eis: Sabbathum propter hominem factum est, non homo propter sabbathum.

- 28 Est itaque Dominus sabbathi ille filius hominis.
- Cap. III.
1 Et introivit iterum in synagogam: et erat ibi homo, *cujus erat*
manus ejus arida.
- 2 Et observabant eum, si ille curaret eum sabbatho, ut accusa-
rent illum.
- 3 Et ait homini, *cujus manus sua erat* arida: Surge in medium.
- 4 Et dixit eis: Licet facere sabbatho bonum, an facere malum?
Animam salvam facere an perdere? Et illi tacebant.
- 5 Et respexit eos cum ira ardente angustiatum super cæcitate cordis
eorum, et dixit homini illi: Estende manum tuam. Et extendit
manum suam, et recta facta est sicut altera. Explicit.

DIE DOMINICÆ PRIMI JEJUNII POST DOMINICAM CASEI

Cap. I.

EX JUHANIS.

- 43 Et in illo tempore. Et in crastinum voluit exire in Galilæam,
et ille invenit Philippos. Et dixit ei Dominus Jesus: Sequere me.
- 44 Erat autem Philippos a Beit Saida ex civitate Andrias, et Petros.
- 45 Et invenit Philippos Nathanael, et dixit ei: Invenimus illum
de quo scripsit Moyses in lege, et in prophetis, Jesum filium
Joseph, ille qui a Nazareth.
- 46 Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse?
Dixit ei Philippos: Veni et vide.
- 47 Et vidit Dominus Jesus Nathanael venientem ad se, et dixit
de eo: Ecce vere Israelita ille, in quo dolus non est.
- 48 Dixit ei ergo Nathanael: Unde tu me nosti? Respondit Domi-
nus Jesus, et dixit ei: Priusquam te vocaret Philippos, et tu sub
ficu esses, vidi te.

49 Respondit Nathanael, et dixit ei: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel.

50 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Quod vidi te sub ficu, tu credis: si autem sic, majus his videbis.

51 Et dixit ei: Amen amen dico vobis, quod jam videbitis cœlos apertos, et angelos Dei ascendentes, et descendentes super Filium hominis.

Cap. I.

DIE SABBATHI II. JEJUNII EX MARCOS.

35 Et summo mane surrexit, exiit et abiit in locum desertum, et ibi orabat.

36 Et cucurrit post eum Simon, et illi qui *erant* cum illo.

37 Et cum invenissent eum, dicunt ei: Omnis populus quærebat te.

38 Et ait illis: Eamus in civitates proximas, ut etiam ibi prædicemus: ad hoc enim exivi.

39 Et veniebat prædicans in synagogis eorum in omni Galilæa, et dæmonia ejiciebat.

40 Et venit ad eum vir leprosus deprecans eum; et procubuit super genua sua et ante eum, et dixit ei: Domine, si vis tu: potes me mundare.

41 Dominus Jesus autem misertus est ejus, et extendit manum suam: et appropinquavit ei, et ait illi: Volo ego. Mundare.

42 Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra ejus, et mundatus est.

43 Et increpavit eum, et statim ejecit illum:

44 Et dicit ei: Vide nemini dixeris quidquam: sed vade ostende

te sacerdotibus et offer oblationem tuam pro emundatione tua, quam præcepit Moyses in testimonium illorum.

Cap. II.

DIE DOMINICÆ II. JEJUNII EX MARCOS.

- 1 Et in illo tempore. Venit Jesus, et intravit iterum in Caphar Nahum ad dies perpaucos.
- 2 Et auditum est de eo, quod ille *esset* in domo, et convenerunt multi, ita ut adhuc non caperentur etiam ante januam et loquebatur eis verbum.
- 3 Et venerunt ad eum ferentes paralyticum bajulatum a quatuor.
- 4 Et cum non possent appropinquare eum ad Dominum Jesum præ turba, levarunt lapidem ubi erat Dominus Jesus: et fodierunt, et illi fune demiserunt grabatum, in quo erat paralyticus jacens.
- 5 Et cum vidisset Dominus Jesus fidem illorum, ait paralytico: Fili mi, dimittuntur tibi peccata tua.
- 6 Et erant homines ex scribis illic sedentes, et cogitantes in cordibus suis.
- 7 Quid hic sic loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus tantum?
- 8 Et statim cognovit Dominus Jesus spiritu suo, quia sic illi cogitarent intra se, dixit illis: Quid vos cogitatis ista in cordibus vestri?
- 9 Quid facilius dicere paralytico: dimittuntur tibi peccata tua, an dicere: surge, tolle grabatum tuum et ambula?
- 10 Ut autem sciatis esse potestatem Filio hominis super terram dimittendi peccata. Et dixit illi paralytico:
- 11 Tibi ego dico: Surge, tolle grabatum tuum, et vade in domum tuam.

- 12 Statim surrexit: et tulit grabatum suum, et exiit coram omnibus, ita ut obmutescerent omnes, et honorificabant Deum, et dicebant, quia sic vidimus numquam.

Cap. II.

DIE SABBATHI III. JEJUNII EX MARCOS.

- 14 Et in illo tempore: Et cum ille præteriret, vidit Liuai filius Halpai sedentem ad telonium, et ait illi: Surge, veni post me. Et surrexit, et venit post eum.
- 15 Et factum est cum accumberet ad convivium, et multi publicani, et peccatores discumbebant cum Domino Jesu, et cum discipulis ejus: erant enim illuc multi, et secuti erant eum.
- 16 Et scribæ Judæorum cum viderent eum, quod manducaret cum publicanis, dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis et peccatoribus vos manducatis et bibitis?
- 17 Et cum audiret Dominus Jesus ait illis: Non indigent illi, qui sani medico, sed illi, qui male habent: non veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam.

Cap. VIII.

DOMINICA III. JEJUNII EX MARCOS.

- 34 Dixit Dominus Jesus. Quis vult venire post me, deneget semetipsum: et tollat crucem suam, et veniat post me.
- 35 Qui voluerit salvam facere animam suam, perdet animam suam: qui propter *me*, et propter Evangelium salvam faciet eam.
- 36 Quid enim proderit homini, si lucretur mundum totum, et animam suam perdat?
- 37 Aut quid dabit homo commutationis pro anima sua?
- 38 Qui autem mei puduerit, et verborum meorum in ista genera-

tione adultera, et peccatrice, etiam Filius hominis puduerit ejus, cum venerit in gloria patris sui cum angelis sanctis ejus.

39 Et dicebat illis: Amen, amen dico vobis, sunt homines de hic stantibus illi, qui non gustabunt mortem, donec videant regnum Dei, veniens in virtute.

Cap. VII.

DIE SABBATHI IV. JEJUNII EX MARCOS.

24 Et in illo tempore. Et inde surgens, et venit Jesus ad fines Tyri: et cum intraret domum nolebat, ut quisquam cognosceret eum, et non poterat latere.

25 Sed statim audivit de eo mulier, cujus filia tenebatur spiritu immundo, et venit et procidit ante pedes ejus.

26 Et mulier erat Aramea, ex Syria Phœniciæ genus ejus. Et rogabat eum, ut ejiceret dæmonium de filia ejus.

27 Et dicebat illi: Sine prius, ut saturentur filii: non *est* bonum sumere panem filiorum, et mittere ad canes.

28 Et illa respondit dicens: Utique, Domine mi, et etiam canes sub mensis comedunt de micis puerorum, (et vivunt).

29 Et ait illi Dominus Jesus: Propter hunc sermonem vade: exiit dæmonium a filia tua.

30 Et cum abiisset in domum, invenit puellam jacentem supra lectum, et dæmonium exiisse ab ea.

31 Et iterum cum exiret Dominus Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ inter fines Decapoleos.

32 Et adducebant ei surdum et difficiliter loquentem, et deprecati sunt eum, ut imponeret manum suam super illum.

- 33 Et abduxit eum seorsum de turba, et misit digitum suum in aures ejus, et expuens, et tetigit linguam ejus:
- 34 Et respexit in cœlum, et suspiravit, et ait illi: Adaperire.
- 35 Et tunc apertæ sunt aures ejus, et statim solutum est vinculum linguæ ejus, et loquebatur æqualiter.
- 36 Et præcepit illis ne cuique dicerent. Et quanto magis præcipiebat eis, tanto magis plus prædicabant.
- 37 Et magis admirabantur, et dicentes: Bene omnia ipse fecit: etiam omnia *quæ* ipse fecit, etiam surdos ille facit ut audiant, et illi qui non loquuntur, ut loquantur.

Cap. IX.

LEGITUR DOMINICA IV. JEJUNII EX MARCOS.

- 16 Et in illo tempore. Respondit unus de turbis, et dixit ei: Magister, attuli filium meum ad te, cui est ei spiritus non loquens.
- 17 Et ubicumque ille apprehendit eum, ille allidit illum, et ille spumat, et stridet dentibus suis, et arescit: et dixi discipulis tuis, ut ejicerent illum, et non potuerunt.
- 18 Et respondit Dominus Jesus, et dixit eis: O generatio incredula, quandiu ego ero apud vos? Quandiu patiar vos? Afferte illum ad me.
- 19 Et cum adduxerint eum ad illum, et vidisset eum spiritus, et statim compressit illum: et cecidit super terram, et volutabatur, et spumabat.
- 20 Et interrogavit Dominus Jesus patrem ejus, et dixit: Quantum temporis *est* ei, ex quo accidit ei hoc? Et ait: Ab infantia ejus.
- 21 Et pluries in ignem mittebat eum, et in aquam, ut perderet eum. Sed quod tu potes, adjuva nos, Domine, et miserere nostri.

[illegible]

- 22 Et Dominus Jesus ait illi: Amice, si potes credere, omnia
possibilia ei, qui credit.
- 23 Et statim exclamavit pater pueri cum lacrymis, et aiebat:
Credo ego, Domine mi, succurre defectui fidei meæ.
- 24 Et cum videret Dominus Jesus quod concurreret ad eum turba,
objurgavit spiritum immundum, et dixit illi: Spiritus, qui non
loqueris, et surde, ego præcipio tibi, exi ab eo: et amplius ne
introeas in eum.
- 25 Et exclamavit valde, compressit eum, et exiit ab eo; et factus
est sicut mortuus, ita ut multi dicerent: Quia mortuus est.
- 26 Et Dominus Jesus prehendit manum ejus, et elevavit eum, et
surrexit.
- 27 Et cum introisset Dominus in domum, interrogaverunt eum
discipuli ejus seorsum, et dicebant illi: Quod nos non potuimus
ejicere eum.
- 28 Et dixit illis: Hoc genus omnino nequit exire, nisi in jejunio,
et oratione.
- 29 Et cum exissent illinc transibant per Galilæam, et non volebat
quemquam scire de eo.
- 30 Docebat enim discipulos suos, et dicebat illis: Quod Filius
hominis tradetur in manus hominum, et occident eum, et cum
erit occisus post tres dies resurget.

Cap. VIII.

DIE SABBATHO V. JEJUNII EX MARCOS.

- 27 Et in illo tempore. Et egressus est Dominus Jesus, ille, et
discipuli ejus in vicos Kesarin Philippos: et in via interrogabat
discipulos suos, et dicebat eis: Quem dicunt me homines esse?

28 Illi autem responderunt, et dixerunt: Juhanis Baptistam, et alii Elias, et alii unum de prophetis.

29 Et ille interrogavit illos, et dixit illis: Vos vero, quem vos de me dicitis, quis ego? Respondit Petros, et ait illi: Tu es Christus, Filius Dei.

30 Et increpavit eos, ne dicerent cuiquam de illo.

31 Et cœpit docere eos, quod oportet Filium hominis pati multa, et reprobari a senioribus, et a summis sacerdotibus, et a scribis, et occidi, et post tres dies resurgere.

Cap. X.

LEGITUR DOMINICA V. JEJUNII EX MARCOS.

32 Et in illo tempore. Et assumpsit Dominus Jesus duodecim, et cœpit dicere illis, illa quæ ventura essent ei.

33 Quia ecce nos ascendimus Jerosolymam, et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, et scribis, et illi damnabunt eum morte, et tradent eum gentilibus.

34 Et illudent ei, et conspuent faciem suam, et flagellabunt eum, interficient eum, et tertia die resurget.

35 Et accedunt ad eum autem Jacobos et Juhanis filii Zebdai, et dixerunt ei: Magister, volumus nos, ut quodcumque petierimus a te, facias nobis.

36 At ille dixit eis: Quid vultis, ut faciam vobis?

37 Illi autem dixerunt ei: Da nobis, ut sedeat unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram tuam in gloria tua.

38 Et Dominus Jesus respondit, et dixit eis: Nescitis, quid vos petatis: potestis vos bibere calicem, quem ego bibo, et baptizari baptismo, quo ego baptizor?

- 39 At illi dixerunt: Possumus nos. Et Dominus Jesus ait eis:
Calicem quidem, quem ego bibo, vos bibetis: et etiam baptismo,
quo ego baptizor, vos baptizabimini.
- 40 Ut sedeatis autem unus ad dexteram meam, et unus ad sinistram, non est meum, sed quibus paratum est.
- 41 Et cum audirent reliqui decem, cœperunt indignari de Jacobos, et Juhanis.
- 42 Et vocavit Dominus Jesus eos, et ait illis: Scitis vos quia hi, qui videntur esse principes super gentes, esse dominos super eas; et magnates earum dominantur eis.
- 43 Ita non sit inter vos, sed quicumque voluerit fieri in vobis major, sit minister vester:
- 44 Et quicumque voluerit esse primus in vobis, sit servus vester omnium vestrum.
- 45 Nam et Filius hominis non venit, ut ministraretur, sed ut ministraret, et daret animam suam in redemptionem pro multis.

Cap. XI.

DIE SABBATHI ELEAZAR EX JUHANIS.

- 1 Et in illo tempore. Et erat autem quidam languens Leazaros a Beth Ania, de castello Mariam et Martha sororis ejus.
- 2 Erat autem Mariam illa, quæ unxit Dominum unguento, et abstersit pedes ejus capillis suis: illa, cujus erat frater Leazaros
- 3 infirmus. Et miserunt sorores ejus ad Dominum Jesum, et dixerunt ei: Domine, ecce ille, quem tu amas, infirmus.
- 4 Cum autem audiret Dominus Jesus, dixit: Hæc infirmitas non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per portam ejus.

5 Diligebat autem Dominus Jesus Martha, et sororem ejus, et
Leazaros.

6 Cum ergo audiret, quia ille infirmus *erat*, tunc mansit illic in
loco ubi erat: mansit *illic* duobus diebus.

7 Et post hæc dixit discipulis suis: Venite, eamus in Judæam
8 iterum. Dixerunt ei discipuli ejus: Magister noster, nunc quære-
bant Judæi lapidare te, et iterum vadis illuc?

9 Respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Nonne duodecim horæ
sunt diei? Si quis ambulaverit in die, non impingit, quia lucem
hujus mundi ille videt.

10 Si autem quis ambulaverit in nocte, ille impingit, quia lux non
est in eo.

11 Hæc ait, et postea dixit eis: Leazaros, amicus noster, dormit:
sed ego vado, ut excitem eum.

12 Dixerunt ei discipuli ejus: Domine, si dormit, vivus est.

13 Dominus Jesus autem dicebat de morte ejus: at illi putabant
quia de dormitione somni ille diceret.

14 Tunc dixit illis manifeste Dominus Jesus: Leazaros mortuus est.

15 Et ego gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram
ibi: sed venite, eamus ad eum.

16 Dixit ergo Thomas gemellus ad discipulos socios suos: Venite,
eamus et nos, ut moriamur cum eo.

17 Venit itaque Dominus noster Jesus Beth Ania, et invenit eum,
qui jam ex quatuor diebus traditus fuerat in monumento.

18 Erat autem Beth Ania juxta Jerosolymam quasi quindecim
stadiis.

- 19 Multi autem ex Judæis venerant ad Martha et Mariam, ut consolarentur eas de fratre earum.
- 20 Ut ergo audivit Martha, quia Dominus Jesus venit, tunc exiit obviam ei: Mariam autem sedebat domi.
- 21 Dixit ergo Martha ad Dominum Jesum: Domine mi, si fuisses hic, non fuisset frater meus mortuus.
- 22 Sed etiam nunc ego scio, quia, quæcumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus.
- 23 Dixit illi Dominus Jesus: Resurget frater tuus.
- 24 Dixit ei Martha: Scio quia ille resurget in resurrectione in die novissimo.
- 25 Dixit ei Dominus Jesus: Ego sum resurrectio et vita: ille, qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet ille:
- 26 Et omnis etiam qui vivit, et credit in me, non morietur in æternum. Credis tu sic?
- 27 Ait illi: Utique, Domine mi, ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei, ille qui venit in mundum.
- 28 Et cum dixisset hæc, abiit, vocavit Mariam sororem suam, et dixit ad eam, inter se, et illam: Magister venit, et ille vocat te.
- 29 Illa autem ut audivit, surrexit cito, et venit ad eum.
- 30 Nondum enim venerat Dominus Jesus in castellum: sed erat adhuc in loco illo, ubi occurrerat ei Martha.
- 31 Illi ergo Judæi, qui erant cum ea in domo consolantes eam, cum vidissent Mariam, quia cito surrexit, et exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia illa vadit ad monumentum, ut ploret ibi.
- 32 Mariam ergo, cum venisset ubi erat Dominus Jesus, vidit eum,

et cecidit ad pedes ejus, et dicit ei: Domine si fuisses hic, non esset mortuus frater meus.

33 Dominus Jesus autem, ut vidit eam plorantem, et Judæos qui venerant cum ea plorantes, infremuit spiritu suo, et turbavit seipsum.

34 Et dixit: Ubi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, et vide.

35 Et lacrymatus est Dominus Jesus.

36 Dicebant ergo Judæi: Videte quomodo amabat eum.

37 Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci, facere ut hic non moreretur.

38 Dominus Jesus ergo rursum fremuit in semetipso, et venit ad monumentum: erat autem spelunca, et lapis superimpositus ei.

39 Ait Dominus Jesus: Tollite lapidem. Dicit ei soror illius, qui extinctus erat, Martha: Domine mi, jam ille fœtet, quatuor enim
40 dies ei. Dixit ei Dominus Jesus: Nonne dixi tibi, quoniam si credideris videbis gloriam Dei?

41 Et cum sustulerint lapidem, elevavit Dominus Jesus oculos suos sursum, et dixit: Pater, gratias ago tibi, quoniam exaudisti me.

42 Ego autem sciebam, quod omni tempore tu exaudis me, sed propter turbam, quæ hic stat, quod ego dico, ut credant, quia tu me misisti.

43 Et hæc dixit, et clamavit voce magna, et dixit: Leazaros, veni, exi foras.

44 Et statim prodiit ille mortuus, pedibus et manibus ligatis fasciis, et facie illius ligata sudario. Et dixit eis Dominus Jesus: Solvite eum, et sinite illum abire.

- 45 Multi ergo ex Judæis ex illis, qui venerant ad Mariam, et viderunt, quæ fecit Dominus Jesus, crediderunt in eum.

LEGITUR DOMINICA PALMARUM AD MATUTINUM

Cap. XXI.

EX MITHAOS.

- 1 Et in illo tempore. Et quum appropinquasset Jerosolymis, et venisset Beth Phagai, et Beth Ania, ad latus montis olivarum, tunc Dominus Jesus misit duos discipulos.
- 2 Et dixit eis: Ite in pagum quemdam, qui contra vos, et statim vos invenietis asinam alligatam, et pullum cum ea; solvite, et adducite illos mihi.
- 3 Et si quis dixerit vobis aliquid, dicite ei: Quia Dominus noster his opus habet, et confestim dimittet eos.
- 4 Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur id quod dictum est per prophetam, qui dixit:
- 5 Dicite, filiæ Sion, ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, et sedens super asinam, et super pullum filium asinæ.
- 6 Et cum profecti essent discipuli, fecerunt sicut disposuit illis Dominus Jesus.
- 7 Et adduxerunt asinam, et pullum: et imposuerunt pullo vestimenta eorum, et sedit super illum.
- 8 Multitudo autem turbarum sternebant vestimenta earum in via: alii autem cædebant ramos de arboribus, et sternebant in via.
- 9 Turbæ autem illæ, quæ præcedebant eum, et illæ quæ sequebantur eum, clamabant, et dicebant: Hosana filio David: benedictus ille, qui venit in nomine Domini. Hosana in altissimis.

10 Et cum intrasset in Jerosolymam, commota est universa civi-
 11 tas, et dixerunt: Quis est hic? Turbæ autem dicebant: Hic est
 propheta Jesus, qui est a Nazareth Galilææ.

12 Et intravit Dominus Jesus in templum, et eiecit omnes illos,
 qui vendebant et emebant in templo, et mensas numulariorum
 subvertit, et cathedras illorum, qui vendebant columbas;

13 Et dixit eis: Scriptum est, quod domus mea domus orationis
 vocabitur; vos autem fecistis illam speluncam latronum.

14 Et adduxerunt ad appropinquandum ei cæcos, et mutos, et
 claudos in templo: et sanavit eos.

15 Et cum viderent principes sacerdotum, et scribæ mirabilia, quæ
 fecit Dominus Jesus, et pueros clamantes in templo, et dicentes:
 Hosana filio David, indignati sunt;

16 Et dixerunt ei: Audis tu quid isti dicunt? Ille autem Dominus
 Jesus dixit eis: Utique. Numquam legistis, quia ex ore infantium
 et lactentium perfecisti tibi laudem?

17 Et exiit foras extra civitatem in Beth Ania, et pernoctavit ibi.

Cap. XII.

DIES DOMINICÆ PALMARUM AD MISSAM EX JUHANIS.

1 Et in illo tempore, Ipse ergo Dominus Jesus ante sex dies
 Paschæ venit Beth Ania, ubi fuerat Lazaros ille, quem suscita-
 vit a mortuis Dominus Jesus.

2 Fecerunt ei autem convivium: Martha autem ministrabat illis;
 Lazaros vero erat unus ex illis, qui discumbebant cum eo.

3 Mariam ergo accepit libram aromatis nardi purissimi, cujus præ-
 tium multum, et unxit pedes Domini Jesu, et extersit illos capillis
 capitis sui: domus autem tota impleta est ex odore unguenti.

[illegible]

- 4 Dixit ergo Judas Scariota, unus ex discipulis ejus, ille qui erat
5 traditurus eum: Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis, et datum est egenis?
- 6 Hoc autem dixit non quia curam haberet de egenis, sed quia fur erat, et locus erat in manu ejus, et id quod mittebatur in eo, ille portabat.
- 7 Dixit ergo Dominus: Sinite illam, ut in die sepulturæ meæ servet illud.
- 8 Pauperes omni tempore vobiscum: ego autem non omni tempore vobiscum.
- 9 Et cognovit ergo turba multa ex Judæis quia ille illic: et venerunt non propter Dominum Jesum tantum, sed etiam ut Leazaros viderent illum, quem suscitavit a mortuis.
- 10 Cogitaverunt autem principes sacerdotum ut Leazaros interficerent: quia multi ex Judæis abibant propter illum, et credebant in Dominum Jesum.
- 12 In crastinum autem turba multa congregata est illa, quæ venerat ad festivitatem; et cum audissent, quia Dominus Jesus venit Jerosolymam,
- 13 Acceperunt ramos palmarum, et exierunt obviam ei, et clamabant: Hosana, benedictus ille autem, qui venit in nomine Domini, Rex Israel.
- 14 Et cum autem abiret Dominus Jesus invenit asinum, et equitavit super eum; sicut scriptum:
- 15 Noli timere, filia Sion: ecce Rex tuus venit equitans super pullum filium asinæ.

- 16 Hæc non cognoverunt discipuli ejus primum: sed quando glorificatus est Dominus Jesus, tunc recordati sunt, quod hæc scripta erant de eo, et hæc fecerunt ei.
- 17 Testimonium ergo perhibebat turba illa, quæ erat cum eo, quando Leazaros vocavit de monumento, et suscitavit eum a mortuis.
- 18 Propterea etiam turba præcedebat ei; quia audierunt quod fecisset hoc signum.

LEGITUR FERIA II HEBDOMADÆ MAGNÆ

Cap. XXI.

AD MATUTINUM EX MITHAOS.

- 18 Et in illo tempore. Mane cum ille transiret in civitatem, esuriit.
- 19 Et vidit ficum unam secus viam, et venit ad eam: et nihil invenit in ea, nisi folia tantum, et ait illi: Numquam ex te fructus erunt in æternum. Et arefacta est statim ficus illa.
- 20 Et cum vidissent discipuli, mirati sunt, et dicentes: Quomodo statim aruit ficus?
- 21 Respondit autem Dominus Jesus, ait eis: Amen dico vobis, si fuerit in vobis fides, et non hæsitaveritis, non solum de ficu facietis, sed et si monti huic dixeritis: Tolle, et jacta in mare,
- 22 fiet ita. Et omnia quæcumque petieritis in oratione, et credentes, accipietis.
- 23 Et cum venisset Dominus Jesus in templum, accesserunt ad eum, cum doceret, principes sacerdotum, et seniores populi, dicentes ei: In qua potestate tu hæc facis? Et quis dedit tibi hanc potestatem?
- 24 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit eis: Interrogabo vos

etiam ego unum verbum: si dixeritis mihi hunc, etiam ego dicam vobis, in qua potestate ego facio hæc.

25 Baptismus Juhanis unde erat? A cœlo, an ex hominibus? Illi autem cogitabant in cordibus eorum, et dicebant:

26 Si dixerimus, e cœlo, dicet ille nobis: Quare non credidistis illi? Et si dixerimus, ex hominibus, timemus nos turbam; omnes enim apprehendebant Juhanis sicut prophetam.

27 Et responderunt, et dixerunt Domino Jesu: Nos nescimus. Ait illis et ipse Dominus Jesus: Nec ego dico vobis, in qua potestate ego hæc facio.

28 Quid autem censetis vos? Homini cuidam, erant ei filii duo, et appropinquavit, dixit ad primum: Fili mi, hodie vade, operare
29 in vinea. Ille autem respondit, et ait: Ego, domine mi, vadam, et non abiit.

30 Appropinquavit autem, et dixit ad secundum sic, et ita. Ille autem respondit dicens: Ego nolo. Postremo autem pœnituit, et abiit in vineam.

31 Quis ex duobus istis fecit voluntatem patris sui? Dixerunt ei autem: Postremus. Dixit illis Dominus Jesus: Amen, amen dico vobis, quia publicani et meretrices præcedent vos in regnum Dei.

32 Venit enim Juhanis ad vos in viam justitiæ, et non credidistis ei: publicani autem, et meretrices crediderunt ei, vos autem videritis, nec pœnitentiam egeritis, postea autem credideritis ei.

33 Aliam parabolam audite: Homo quidam erat dominus domus, et plantavit vineam, et circumdedit ei sepem, et fodit in ea torcular, et ædificavit in ea turrim, et dedit eam agricolis, et profectus est.

- 34 Cum appropinquasset tempus fructuum, misit servos suos ad agricolas, ut acciperent ex fructibus ejus.
- 35 Et apprehenderunt servi, unum autem percusserunt, alium vero occiderunt, et unum lapidaverunt.
- 36 Et iterum misit alios servos plures prioribus, et fecerunt illis sic, et ita.
- 37 Novissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Forte ipsi erubescunt propter filium meum.
- 38 Agricolaë autem cum viderent filium ejus dixerunt intra se: Hic est hæres, venite, occidamus eum, et erit nobis hæreditas.
- 39 Et apprehenderunt, ejecerunt eum extra vineam, et occiderunt eum.
- 40 Cum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet ille agricolis illis?
- 41 Ajunt illi: Valde pessime ille perdet eos: et vineam ille dabit aliis agricolis, illis, qui reddant ei fructus tempore suo.
- 42 Dixit illis Dominus Jesus: Numquam non legistis in Scripturis: lapidem hunc, quam reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, et hoc est mirabile in oculis nostris:
- 43 Ideo ego dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur ei, qui faciet fructus ejus.

Cap.
XXIV.

FERIA II. AD VESPERAS EX MITHAOS.

- 3 Et in illo tempore. Et quum sederet Dominus Jesus super montem olivarum, accesserunt ad eum discipuli ejus inter se et illum, et ajunt: Dic nobis, quando erunt hæc? et quod est signum adventus tui, et finis mundi?

[illegible]

- 4 Et respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Videte, ne homo
5 vos seducat. Multi enim venient in nomine meo, et dicentes: Ego
sum Christus, et multos seducent: et tempus appropinquavit. Non
ite post eos.
- 6 Futurum est autem ut vos audiatís praelia et rumores praelio-
rum. Videte ne turbemini oportet enim ut hæc fiant, sed nondum
est finis.
- 7 Consurgent enim gentes in gentes, et regnum in regnum, et
erunt pestilentia, et fames, et terremotus per loca locorum.
- 8 Hæc omnia initia *sunt* dolorum.
- 9 Tunc tradent vos in angustias, et occident vos, et vos eritis
exosi omnibus gentibus propter nomen meum.
- 10 Et tunc scandalizabuntur multi, et invicem tradent, et odio
habebunt invicem.
- 11 Et multi prophetæ mendaces surgent, et seducent multos.
- 12 Et quoniam multiplicata est transgressio legis, refrigescet amor
13 multorum. Qui autem expectaverit usque in finem, ille vivet.
- 14 Et prædicabitur hoc Evangelium regni in universo mundo in
testimonium omnibus gentibus: et tunc veniet finis.
- 15 Cum ergo videritis abominationem vastationis, quæ dicta est
a Daniele propheta, stantem in loco sancto ille qui legit erit edoctus.
- 16 Tunc qui in Judæa, fugient ad montes:
- 17 Ille qui in tecto non descendat tollere quidquid de domo sua.
- 18 Et ille qui in monte non revertatur retro tollere vestimentum
19 suum. Væ illis autem, quæ prægnantes, et illis quæ lactant in
illis diebus.

- 20 Orate autem ut non sit fuga vestra, non in hieme; neque in sabbatho.
- 21 Erit enim angustia magna, qualis non fuit similis ab initio mundi usque modo, et etiam non erit.
- 22 Et nisi breviati fuissent dies illi, nisi autem sic, non viveret omnis caro: sed propter electos breviabuntur dies illi.
- 23 Tunc si quis dixerit vobis: Ecce hic est Christus, aut ecce ille illic: non credite.
- 24 Surgent enim Christi mendaces, et prophetæ mendaces: et dabunt signa magna, et prodigia, ita ut seducent, si possent, etiam electos.
- 25 Ecce prædixi vobis.
- 26 Si ergo dixerint vobis: Ecce in deserto est, non exieritis: aut ecce in penetralibus est: non credite.
- 27 Sicut enim fulgur exit ab oriente, et patet usque venit in occidentem; ita erit et adventus Filii hominis.
- 28 Ubi erit corpus, illic congregabuntur aquilæ.
- 29 Erit autem post angustias dierum illorum, sol obtenebrabitur, et luna non dabit lucem suam, et stellæ cadent de cœlo, et virtutes cœli commovebuntur.
- 30 Et tunc parebit signum Filii hominis in cœlo: et tunc plangent omnes tribus terræ: et videbunt Filium hominis venientem in nubibus cœli cum virtute et gloria magna.
- 31 Et tunc ille mittet Angelos suos cum voce tubæ magnæ, et congregabunt omnes electos ejus a quatuor ventis a vertice cœli usque venit ad terminos eorum.

32 A fico autem discite parabolam: cum enim jam ramus ejus tener factus est, et exeunt folia, noscitur quia prope est æstas.

33 Ita et vos, cum vos *videritis hæc omnia*, scitis quia prope est in janua.

34 Amen dico vobis quia non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant.

35 Coelum, et terra transibunt: verba autem mea non præteribunt.

Cap. XXII

FERIA III. AD MATUTINUM EX MITHAOS.

15 Et in illo tempore: Tunc abierunt pharisæi, consilium inierunt in eum, ut caperent eum in sermone.

16 Et illi miserunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes: Magister, scimus nos, quia tu verax es, et viam Dei in veritate tu doces, et non est tibi duplicitas cum aliquo: non tu respicis facies hominum:

17 Dic nobis ergo, quid videtur tibi, licet ut demus censum Cæsari, an non?

18 Cognovit autem Dominus Jesus nequitiam eorum, et ait: Quid vos tentatis me, hypocritæ?

19 Ostendite mihi numisma census. Illi autem obtulerunt ei denarium. Tunc ait illis Dominus Jesus: Cujus est imago hæc, et superscriptio?

21 Dicunt ei: Cæsaris. Ait illis: Date ergo, quæ sunt Cæsaris Cæsari; et quæ Dei Deo,

22 Et cum audirent mirati sunt, et reliquerunt eum, et abierunt.

23 In ipso die appropinquarent ei sadducæi illi, qui dicunt non esse resurrectionem mortuorum: et interrogaverunt eum,

[illegible]

24 Dicentes: Magister, Moyses dixit: Si quis mortuus fuerit sine filiis, accipiat frater ejus uxorem illius, et suscitet semen fratri suo.

25 Erant autem apud nos septem fratres: et primus uxorem duxit, et mortuus est: et quia non erant ei filii, reliquit uxorem suam fratri suo.

26 Sic autem et ita etiam secundus et tertius, usque ad septimum.

27 Post autem hos omnes, defuncta est etiam mulier.

28 In resurrectione ergo mortuorum, cujus erit de septem uxor? omnes enim duxerunt eam.

29 Respondit autem Dominus Jesus, et ait illis: Erratis vos, quia vos nescitis scripturas, neque virtutem Dei.

30 In resurrectione enim mortuorum non nubent, sed sicut angeli Dei erunt in cœlo. De resurrectione autem mortuorum non legistis, quod dictum est vobis a Deo, qui dixit:

32 Ego sum Deus Abraham, et Deus Jshac, et Deus Jacob. Et non Deus mortuorum, sed viventium.

33 Et cum enim audirent turbæ obmutescabant in doctrina ejus.

34 Et cum audirent pharisæi, quod silentium imposuit sadducæis, convenerunt in unum:

35 Et interrogavit eum scriba quidam ex eis, tentans eum, et dixit: Magister, quod est mandatum magnum in lege?

37 Ille autem Dominus Jesus ait illi: Ut diligas Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et ex tota mente tua.

38 Hoc est mandatum maximum, et primum.

39 Et secundum, quod simile est huic: Diliges proximum tuum, sicut te ipsum.

[illegible]

- 40 In his duobus mandatis universa lex, et prophetæ pendent.
- 41 Cum autem congregati essent pharisæi, interrogavit eos Dominus Jesus,
- 42 Et ait: Quid videtur vobis de Christo? Cujus filius ille *est*? Dicunt ei: Filius David.
- 43 Ait illis Dominus Jesus: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens:
- 44 Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextera mea, donec ponam inimicos tuos scabellum sub pedibus tuis?
- 45 Si ergo David in spiritu vocat eum Dominum meum, quomodo est filius ejus?
- 46 Et nemo poterat respondere ei verbum: neque ausus fuit quisquam interrogare eum amplius.

Cap.
XXIII.

- 1 Tunc locutus est Dominus Jesus ad turbas, et ad discipulos suos,
- 2 Et dixit: Super cathedram Moysi sederunt scribæ, et pharisæi.
- 3 Omnia ergo quæcunque dixerint vobis facite, et servate: secundum opera eorum nolite facere: dicunt illi enim, et non faciunt.
- 4 Et alligant onera gravia, et importabilia, et imponunt ea in humeros hominum; illi autem digito suo nolunt ea movere.
- 5 Omnia vero opera illorum, quæ faciunt, ut videantur ab hominibus: dilatant enim phylacteria sua, et magnificant fimbrias vestium eorum.
- 6 Et amant primos accubitus in conviviis, et primas cathedras
- 7 in synagogis. Et salutationes in foris, et vocari etiam ab hominibus Rabbi, Rabbi.
- 8 Vos autem non vocate quemquam Rabbi: unus *est* enim magi-

וְלֹא תִמְצֵא לָךְ מַלְאָכָה עִדּוּתָא
 מַלְאָכָה . בְּלֹאדָה . דִּי אַשְׁמֵי אֲתֵּי . וְכֹחַ לִ
 תִּמְצֵא לָךְ חַל אִיכָא . עִדּוּתָא דִּי אֲכַדְבֵּר
 דְּכֹחַ שְׂרָא . וְלֹא תִמְצֵא מְדֻבְּלִים . עִדּוּתָא
 דִּי מְדֻבְּלִים מְצִינָא . דִּי . דִּי דְּכֹחַ וְכֹחַ
 מִשְׁכָּא שְׂרָא . וְכֹחַ מִן דִּי דְּכֹחַ מִן דִּי
 מְדֻבְּלִים . וְכֹחַ מִן דְּכֹחַ מִן דִּי מְדֻבְּלִים .
 וְכֹחַ לָךְ שְׂרָא פִּינִינִי . וְכֹחַ אֲתֵּי . אַשְׁמֵי
 מַלְאָכָה דְּשְׂרָא מִשְׁכָּא מְצִינָא . אֲתֵּי . דִּי
 לֹא חֵלֶם וְלֹא חֵלֶם חֵלֶם לֵיל אֲתֵּי . שְׂרָא
 דְּכֹחַ . וְכֹחַ לָךְ שְׂרָא פִּינִינִי . וְכֹחַ
 דְּכֹחַ אֲתֵּי . אֲתֵּי מִשְׁכָּא דְּכֹחַ אֲתֵּי . וְכֹחַ
 מִן דִּי . לֵיל דְּכֹחַ . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ
 לָךְ שְׂרָא פִּינִינִי . וְכֹחַ אֲתֵּי . וְכֹחַ
 מִן דִּי . וְכֹחַ דְּכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ
 אֲתֵּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי .
 וְכֹחַ . וְכֹחַ לָךְ שְׂרָא פִּינִינִי . וְכֹחַ
 דְּכֹחַ אֲתֵּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ
 מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי .
 וְכֹחַ . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי .
 וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ
 מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי .
 וְכֹחַ . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי .
 וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ
 מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי . וְכֹחַ מִן דִּי .

ster vester, et nec vocetis vos doctorem, unus enim est doctor vester, omnes vos autem fratres estis.

9 Et patrem non vocetis vos super terram; unus est enim Pater vester, qui in cœlis.

10 Neque vocemini rectores; unus est enim rector vester, Christus.

11 Qui autem in vobis major, sit minister vester.

12 Omnis enim, qui exaltaverit se, humiliabitur; et omnis, qui humiliaverit se, exaltabitur.

13 Væ vobis scribæ, et pharisæi hypocritæ: quia clauditis regnum cœli hominibus: vos enim non intratis, et illos, qui intrant, non vos sinitis intrare.

14 Væ vobis scribæ, et pharisæi hypocritæ: quia vos comeditis domos viduarum, et propter quod oratis diffuse: propter hoc accipietis iudicium majus.

15 Væ vobis, scribæ, et pharisæi hypocritæ: quia vos circuitis mare, et aridam, ut faciatis unum proselytum: et cum fuerit factus, vos facitis eum filium gehennæ duplo quam vos.

16 Væ vobis, duces cæcorum illorum, qui dicunt: Quicumque iuraverit per templum, nihil est omnino: et qui iuraverit in auro templi, damnatus est.

17 Stulti, et cæci: quid enim majus, aurum, an templum, quod sanctificat aurum? Et quicumque iuraverit in altari, nihil est: et quicumque iuraverit in dono, quod est super altare, damnatus est.

19 Stulti et cæci; quid enim majus, donum, an altare, quod sanctificat donum?

20 Qui ergo jurat in altari, jurat in eo, et in omnibus quæ super illud.

[illegible]

21 Et qui juraverit in templo, jurat ille in illo, et in eo qui habitat in ipso:

22 Et qui jurat in cœlo, jurat ille in throno Dei, et in eo qui sedet super eum:

23 Væ vobis, scribæ, et pharisæi hypocritæ, qui vos decimatis mentham, et anethum, et cyminum, et reliquistis graviora legis, judicium, et misericordiam, et fidem: hæc oportet facere, et illa non omittere.

24 Duces cæcorum illi, qui excolant culicem, et glutunt camelos.

25 Væ vobis, scribæ, et pharisæi hypocritæ, quia vos mundatis exteriorem calicis, et paropsidis; et intus illi pleni rapinis, et fœtore.

26 Pharisæi cæci, mundate ergo interiorem calicis prius, et paropsidis, ut fiat etiam exterius ejus mundus.

27 Væ vobis, scribæ, et pharisæi hypocritæ: quia vos similes sepulchris calce obductis illis, quæ a foris videntur speciosa, et intus illa plena ossibus mortuorum, et omni fœtore.

28 Sic etiam vos a foris vos videmini hominibus justi; et intus vos pleni hypocrisi, et omni transgressione legis.

29 Væ vobis, scribæ, et pharisæi hypocritæ, quia vos ædificatis sepulchra prophetarum, et ornatis monumenta justorum.

30 Et vos dicitis: Si fuissetis in diebus patrum nostrorum, non essemus socii cum eis in sanguine prophetarum:

31 Itaque vos testimonium perhibetis vobismetipsis, quia vos filii eorum, qui occiderunt prophetas.

32 Vos etiam implete mensuram patrum vestrorum.

33 Serpentes, et genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio gehennæ?

34 Ideo ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidetis, et crucifigetis, et ex eis flagellabitis in synagogis vestris, et persequemini de civitate in civitatem.

35 Ut veniat super vos omnis sanguis justorum, qui effusus est super terram, a sanguine Abel iusti, usque ad sanguinem Zacharia filius Barachia, illius, quem occidistis inter templum et altare.

36 Amen ego dico vobis, quod venient hæc omnia super istam generationem.

37 Jerusalem, Jerusalem, illa, quæ occidit prophetas, et lapidat eos, qui ad eam missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, sicut gallina congregat pullos suos sub alas suas, et vos noluistis?

38 Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.

Cap.
XXIV.

39 Dico ego enim vobis, quod non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus ille qui venit in nomine Domini.

1 Et egressus est Dominus Jesus de templo, et ibat. Et appropinquaverunt discipuli ejus, ut ostenderent ei ædificationes templi.

2 Ipse autem respondit, et dixit illis: Nonne videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat.

FERIA III. AD VESPERAS. EVANGELIUM TESTAMENTI

Cap.
XXIV.

EX MITHAOS.

- 36 Et dixit Dominus Jesus: De die autem illa, aut hora nemo scit, neque angeli cœli, neque Filius, nisi Pater solus.
- 37 Sicut enim erant in diebus Nuh, ita erit etiam adventus Filii hominis.
- 38 Sicut enim fuit in diebus illis, qui ante diluvium, quod comedebant, et bibebant, et nubebant, et nupti erant usquequo intravit Nuh in arcam.
- 39 Et non cognoverunt, donec venit diluvium, et tulit omnes: ita erit etiam adventus Filii hominis.
- 40 Tunc duo erunt in monte: unus assumetur, et unus relinquetur.
- 41 Duæ erunt molentes in mola: una assumetur, et una relinquetur.
- 42 Estote ergo vigilantes, quia nescitis qua die Dominus vester veniet.
- 43 Illud autem scitote, quoniam si sciret dominus domus, sciret qua vigilia fur veniet, erit ille vigilans, et non sineret domum suam perfodi.
- 44 Ideo etiam vos estote parati: quia qua hora, qua vos non exspectatis, Filius hominis veniet.
- 45 Quis forsitan est ille servus fidelis, et prudens ille, quem constituit Dominus suus super servos suos, ut det illis cibum eorum in tempore.
- 46 Beatitudo servo illi, quem cum venerit dominus ejus, et invenerit eum facientem sic.
- 47 Amen dico ego vobis, quod super omnia bona sua constituet eum.

48 Si autem dixerit servus ille malus in corde suo: Moram facit dominus meus venire:

49 Et cœperit percutere socios suos, et manducet, et bibat cum ebriosis: veniet ille dominus servi in die, qua non expectat, et hora qua ignorat.

50 Et dividet eum, et partem ejus cum hypocritis ponet: illic erit fletus, et stridor dentium.

Cap. XXV

1 Et tunc simile fuit regnum cœli decem virginibus illis, quæ acceperunt lampades suas, et exierunt obviam sponso.

2 Quinque autem ex eis erant fatuæ, et quinque prudentes.

3 Quum autem acceperint fatuæ lampades suas, non sumpserunt secum oleum. Illæ vero prudentes acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus suis.

5 Quum autem tardaret sponsus, dormitarunt omnes, et dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, 7 surgite obviam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornaverunt lampades suas.

8 Illæ autem fatuæ dixerunt sapientibus: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur.

9 Responderunt autem prudentes dicentes: Non, ne forte non sufficiat nobis, et vobis; ite ergo ad illos, qui vendunt, et emite vobis.

10 Dum autem irent emere, venit sponsus: et illæ quæ erant paratæ, intraverunt cum eo ad domum nuptiarum, et clausa est 11 janua. Postea venerunt etiam reliquæ virgines, dicentes: Domine noster, Domine noster, aperi nobis.

12 Ille autem respondit, et ait: Amen dico ego vobis, quod nescio vos.

- 13 Estote ergo vigilantes, quia vos nescitis diem, neque horam.
14 Sicut enim homo proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua.
- 15 Uni enim dedit quinque talenta, et alii duo, et alii autem unum, unicuique secundum virtutem suam, et statim profectus est.
- 16 Statim autem abiit; ille, qui acceperat quinque talenta, operatus est in eis, et lucratus est alia quinque.
- 17 Sic autem, et ita etiam ille, qui duo, lucratus est alia duo.
- 18 Ille autem, qui acceperat unum, abiit, fodit in terram, et
19 abscondit argentum domini sui. Post multum vero temporis venit dominus servorum illorum, et fecit rationem cum eis.
- 20 Et appropinquavit ille, qui acceperat quinque talenta, et obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine mi, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque talenta lucratus sum super illa.
- 21 Ait illi autem dominus ejus: Euge, serve bone, et fidelis, super modicum fuisti fidelis, super multum ego constituam te, ingredi in gaudium domini tui.
- 22 Appropinquavit autem etiam ille, qui acceperat duo talenta, ait: Domine mi, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo talenta
23 lucratus sum super illa. Ait illi dominus ejus: Euge, serve bone, et fidelis, super pauca fuisti fidelis, super multum constituam te, ingredi in gaudium domini tui.
- 24 Appropinquavit etiam ille, qui acceperat unum talentum, ait: Domine mi, scivi quod tu homo durus, metis ubi non seminasti, et congregas ubi non sparsisti:
- 25 Et timui, et abii, et abscondi talentum tuum in terra: ecce
26 tibi quod tuum. Respondit autem dominus ejus, et dixit ei: Serve

male et piger, sciebas, quod ego meto, ubi non seminavi, et congrego, ubi non sparsi.

27 Oportebat ergo te tradere argentum meum nummulariis, et
28 ego veniens, accipiebam meum cum usura sua. Tollite ab eo talentum, et date ei, cui in manu sua decem talenta.

29 Omne enim, quod *est* in manu ejus, dabitur ei, et adjicietur ei; ei autem, cui non *est* in manu ejus, auferetur ab eo.

30 Et servum vilem ejicite foras in tenebras exteriores: illic erit fletus, et stridor dentium.

31 Cum autem venerit Filius hominis in gloria sua, et omnes angeli sui cum eo, tunc ille sedebit super sedem gloriæ suæ.

32 Et congregabuntur ante eum omnes gentes, et ille separabit eas, illas ab illis, sicut pastor segregat oves ab hœdis:

33 Et statuet oves ad dexteram suam, et hœdos ad sinistram.

34 Tunc dicet rex illis, qui a dexteris ejus: Venite benedicti Patris, possidete regnum paratum vobis a constitutione mundi.

35 Esurivi enim, et dedistis mihi ut manducem: sitivi, et dedistis mihi bibere: hospes eram, et collegistis me:

36 Nudus, et cooperuistis me: infirmus fui, et visitastis me: in carcere eram, et venistis ad me.

37 Tunc respondebunt ei justi, dicentes: Domine noster, quando vidimus te esurientem, et pavimus te: aut sitientem, et dedimus tibi potum?

38 Quando autem vidimus te hospitem, et collegimus te; aut nudum, et cooperuimus te?

39 Quando autem te vidimus infirmum, aut in carcere, et venimus ad te?

40 Et respondit rex, et dixit illis: Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

41 Tunc ille dicet illis, qui a sinistra ejus: Discedite a me maledicti in ignem æternum, qui paratus est Satana, et angelis ejus.

42 Esurivi enim, et non dedistis mihi manducare; et sitivi, et non dedistis mihi potum.

43 Hospes eram, et non collegistis me: nudus, et non cooperuistis me; infirmus, et in carcere, et non visitastis me.

44 Tunc respondebunt et ipsi, et dicent: Domine noster, quando vidimus te esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, et non ministravimus tibi?

45 Tunc respondebit etiam illis, et dicet: Amen dico vobis, quamdiu non fecistis uni de fratribus minimis his, etiam mihi non fecistis.

46 Et ibunt hi in supplicium æternum: et justi in vitam æternam.

Cap.
XXVI.

1 Et factum est, cum consummasset Dominus Jesus omnes hos sermones, dixit discipulis suis:

2 Scitis, quia post biduum pascha fiet, et Filius hominis tradetur ut crucifigatur.

Cap. XII.

FERIA IV. AD MATUTINUM EX JUHANIS.

17 Et in illo tempore. Perhibebat ergo testimonium turba illa, quæ erat cum eo, quando vocavit Leazaros de monumento, et
18 suscitavit eum a mortuis. Propterea etiam turba præcedit eum: quia audierunt quod fecisset hoc signum.

19 Pharisei ergo dixerunt alter ad alterum: Videtis, quia vos nihil proficitis? ecce totus mundus abiit post eum.

[illegible]

- 20 Erant autem quidam Aramæi, ex his, qui ascenderant, ut adorarent in die festo.
- 21 Hi ergo appropinquaverunt ad Philippos, qui a Beth Saida Galileæ, et rogabant eum, et dicebant: Domine mi, volumus videre Jesum.
- 22 Et venit Philippos, et dixit Andrias: et venit Andrias, et Philippos, et dixerunt Domino Jesu.
- 23 Ille autem Dominus Jesus respondit, et dixit eis: Venit hora, ut glorificetur Filius hominis.
- 24 Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti *mortuum fuerit* in semetipso, ipsum manet: si autem mortuum fuerit, multos fructus illud affert.
- 25 Qui amat animam suam, perdet ille eam: et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam ille custodit eam.
- 26 Si me sequatur: et ubi ego sum, illic erit etiam minister meus. Si quis erit mihi ministrans, amabit eum Pater.
- 27 Ecce nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, salva me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc.
- 28 Pater, glorifica nomen tuum. Venit ergo vox de cœlo: Glorificavi, et iterum glorificabo.
- 29 Turba quæ stabat et audierat, dixit: Tonitruum factum est. Alii autem dicebant: Angelus locutus est cum eo.
- 30 Respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Non propter me hæc vox facta est, sed propter vos.
- 31 Ecce nunc princeps hujus mundi ejicietur foras.
- 32 Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me.

33 Hoc autem omne dicebat significans, qua morte esset moriturus.

34 Respondit ergo turba, et dixit ei: Nos audivimus ex lege, quod Christus manet in æternum: quomodo tu dicis, oportet ei ut tollatur filius hominis? Quis est iste Filius hominis?

35 Dixit ergo eis Dominus Jesus: Adhuc modicum temporis lumen vobis *est*. Vos ambulate dum vobiscum lumen, ut non vos tenebræ deprehendant: et qui ambulat in tenebris, nescit quo ille vadat.

36 Dum vobis lux *est*, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Hæc locutus est Dominus Jesus: et abiit, abscondit se ab eis.

37 Et argumenta ista faciebat coram eis, et non credebant in
38 eum. Ut sermo Isaia Prophetæ impleretur, illius, qui dixit: Domine, quis credidit auditui nostro? Et brachium Domini, cui revelatum est?

39 Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaïas:

40 Excæcavit oculos eorum, et obcæcavit cor eorum: ut non videant oculis eorum, et convertantur, et sanem eos.

41 Hæc dixit Isaia, quum vidit gloriam Dei, et locutus est de Domino Jesu.

42 Verumtamen etiam ex principibus multi crediderunt in eum: sed propter pharisæos non confitebantur, ut non ejicerentur e synagoga.

43 Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei.

44 Et Dominus Jesus autem, clamavit, et dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui misit me.

- 45 Et qui vidit me, vidit eum qui misit me. .
- 46 Ego sum lux, veni in mundum: ut omnis, qui credit in me, non maneat in tenebris.
- 47 Et qui non audierit verba mea, et custodierit illa, ego non judico eum; non enim veni, ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum.
- 48 Et qui opprimit me, non me opprimit, sed illum, qui misit me; et qui opprimit me, et non accipit verba mea, ecce *est* ei qui judicet eum: sermo hic, quem locutus sum, ille judicabit eum in die ultimo.
- 49 Quia ego ex memetipso non sum locutus, sed Pater qui misit me, ipse mihi dedit mandatum, quid dicam, et quid loquar.
- 50 Et ego scio quia mandatum ejus vita æterna. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic ego loquor.

Cap.
XXVI.

FERIA IV. AD VESPERAS EX MITHAOS.

- 6 Et in illo tempore. Et cum esset Dominus Jesus in Beth Ania in domo Simon leprosi,
- 7 Appropinquavit ad eum mulier, in manu ejus scutella aromatis magni prætii: et effudit illud super caput ejus, quum ille discumberet. Viderunt autem discipuli ejus, et indignati sunt, dicentes:
- 8 Quare perditio hæc aromatis?
- 9 Potuit enim istud aroma venundari multo, et dari pauperibus.
- 10 Scivit autem Dominus Jesus, et ait illis: Quid vos molestiam fertis mulieri? Opus enim bonum fecit mihi.
- 11 Omni tempore pauperes vobiscum: ego autem non omni tempore vobiscum.

12 Quum enim mitteret hoc aroma super corpus meum, tamquam
ad sepeliendum me fecit hoc.

13 Amen dico ego vobis, ubicumque prædicatum fuerit hoc Evan-
gelium in toto mundo, dicetur quod fecit hæc in memoriam ejus.

14 Tunc abiit unus de duodecim dictus Judas Zachariutha ad
principes sacerdotum:

15 Et ait illis: quid vos vultis dare mihi, et ego tradam eum
vobis? Illi autem constituerunt ei triginta argenteos.

16 Et exinde quærebat sibi tempus, ut traderet eum illis.

Cap. XXII

FERIA V. MAGNA AD MATUTINUM EX LUCAS.

1 Et in illo tempore: Et appropinquavit autem dies festus Azy-
morum, dicta Pascha:

2 Et quaerebant principes sacerdotum, et scribæ, quomodo in-
terficerent eum: timebant vero turbam.

3 Et intravit Satana in Judas dictus Zachariutha, qui erat ex
numero duodecim.

4 Et abiit, locutus est cum principibus sacerdotum, et magistra-
tibus, quemadmodum traderet illum eis.

5 Et gavisi sunt, et pacti sunt, ut darent illi argentum.

6 Et spopondit. Et quærebat tempus opportunum ut traderet eum
illis sine turba.

7 Et venit dies Azymorum, in qua erat ritus ut occideretur Pascha.

8 Et misit Petros, et Juhanis, dixit: Ite parate nobis, ut man-
9 ducemus Pascha. At illi dixerunt ei: Ubi vis paremus?

10 Et ille dixit eis: Ecce quum ingrediemini in civitatem, occurret
vobis homo portans utrem aquæ: ite post eum in domum suam
in quam intrat;

- 11 Et vos dicite domino domus: Dicit tibi Magister: Ubi est diversorium, ubi manducet Pascha cum discipulis suis?
- 12 Et ipse ostendet vobis coenaculum magnum stratum, et ibi parate.
- 13 Et iverunt, et invenerunt, sicut dixit illis Dominus Jesus, et paraverunt Pascha.
- 14 Et cum esset hora, discubuit, et duodecim apostoli cum eo:
- 15 Et ait illis: Desiderio desideravi ut manducarem hoc Pascha vobiscum, antequam patiar.
- 16 Dico vobis enim, quod deinceps non manducabo ex illo, donec impleatur in regno Dei.
- 17 Et accepit calicem, et gratias egit, et dixit: Accipite hunc, dividite inter vos.
- 18 Dico enim vobis, quod non bibam ex nunc de fructibus vitis, donec veniat regnum Dei.
- 19 Et accepit panem et gratias egit, et dedit eis, et dixit: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in commemorationem meam.
- 20 Et calicem sicut et ita; post quam manducarent, dixit: Hic calix est novi testamenti in sanguine meo, qui pro vobis fundetur.
- 21 Verumtamen autem ecce manus illius, qui tradet me, mecum *est* super mensam.
- 22 Et Filius hominis secundum quod definitum est ei, vadit: verumtamen autem vae homini illi, per cujus manum tradetur.
- 23 Et ipsi coeperunt quærere inter se, quis forsitan ex eis esset ille, qui facturus esset hoc.

[illegible]

24 Et fuit inter eos etiam contentio, quis ex eis videretur esse major.

25 Ille autem dixit eis: Reges gentium domini *sunt* super eos:
et illi qui dominantur in eis benefici vocantur.

26 Vos autem non sic: sed major qui *est* in vobis, erit sicut minor: et major, sicut ille, qui ministrat.

27 Nam quis major *est*, ille qui recumbit, an ille qui ministrat?
Ego autem in medio vestrum *sum* sicut ille qui ministrat.

28 Et vos illi *estis* qui permansistis mecum in tentationibus meis.

29 Et etiam ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater regnum.

30 Ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo: et
sedeat is super duodecim sedes judicantes duodecim tribus Israel.

31 Ait autem Dominus Jesus: Simon, Simon, ecce Satana quærit
vos, ut cribraret vos sicut triticum:

32 Ego autem rogavi pro te, ut non pereat fides tua: et tu etiam
aliquando convertere et confirma fratres tuos.

33 At ille dixit ei: Domine mi, tecum ego paratus sum etiam in
carcerem, et in mortem ire.

34 Ille autem Dominus Jesus dixit ei: Dico tibi, Petra, non cantabit gallus hodie, donec ter abneges me, quod tu me nescis. Et dixit eis:

35 Quando misi vos sine sacco, et sine pera, et sine calceamentis, numquid aliquid defuit vobis?

36 Illi autem dixerunt: Nihil. Ille autem dixit eis: Sed nunc cui est ei sacculum, tollat sic et ita etiam peram: et cui non est ei gladius, vendat tunicam suam, et emat sibi gladium.

37 Dico enim vobis sinite, ut hoc quod scriptum est, impleatur in

me: quia etiam cum iniquis numerabor. Id enim, quod *est* de me, finem habuit.

38 Et illi dixerunt: Domine ecce hic duo gladii. At ille autem dixit eis: Sufficit.

39 Et egressus est, abiit Dominus Jesus secundum consueverat in montem Olivarum. Et abierunt post eum etiam discipuli ejus.

Cap. XIII.

FERIA V. AD ABLUTIONEM PEDUM EX JUHANIS.

1 Et in illo tempore. Ante autem festum Paschæ, scivit Dominus Jesus, quia venit hora ejus, ut reverteretur ex hoc mundo ad Patrem suum, cum dilexisset suos, qui *erant* in hoc mundo, 2 usque ad finem dilexit eos. Et cum factum esset convivium, et Satana jam misisset in cor Jehudas, ut traderet eum.

3 Et quum sciret Dominus Jesus, quia omnia dedit ei Pater in manu ejus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit.

4 Surrexit enim a convivio, et posuit vestimenta sua, et accepit linteam, et præcinxit lumbos suos.

5 Et postea injecit aquam in pelvim et cœpit lavare pedes discipulorum suorum, et extergere linteo illo, quo erat præcinctus 6 ad lumbos suos. Venit ergo ad Simon Petros. Dixit ei: Domine mi, pedes meos tu lavas?

7 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo, scies tu autem postea.

8 Dixit ei Petros: Non tu lavabis mihi pedes meos in æternum. Respondit Dominus Jesus, et ait ei: Si non laverō tibi pedes tuos, non habebis partem mecum.

9 Dixit ei Simon Petros: Domine mi, non pedes meos tantum, sed et manus meas et caput meum.

10 Dixit ei Dominus Jesus: Ille qui lotus est, non indiget ut lavet nisi pedes suos. Totus enim non *mundus* est ille. Vos etiam mundi estis, sed non omnes vos.

11 Sciebat enim, quisnam futurus esset traditor suus.

Cap. XIII.

POST ABLUTIONEM EX JUHANIS.

12 Quum autem lavit pedes eorum, et accepit vestimenta sua, et recubuit iterum, dixit eis: Scitis vos, quid fecerim vobis?

13 Vos vocatis me Dominum et Magistrum; et bene vos dicitis: ita enim sum.

14 Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus et Magister: etiam vos debetis, ut vos lavetis pedes alter alterius.

15 Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, etiam vos faciatis.

16 Amen amen dico vobis: Quod non est servus major domino suo: neque apostolus illo, qui misit illum.

17 Si scitis vos hæc, beati eritis, si vos feceritis ea.

FERIA V. AD MISSAM.

Cap.
XXVI.

FERIA V. MAGNA EX EVANGELIO MITHAOS.

1 Dixit Dominus Jesus discipulis suis:

2 Scitis vos, quia post biduum Pascha fiet, et Filius hominis tradetur, ut crucifigatur.

3 Et tunc congregati sunt principes sacerdotum, et seniores populi in domo principis sacerdotum, illius, qui dicebatur, Caiphas.

4 Et consilium fecerunt, ut venarentur Dominum Jesum dolo, et occiderent eum.

5 Dicebant autem: Non in die festo, ne fieret tumultus in populo.

- 6 Cum esset Dominus Jesus in Beth Ania in domo Simon leprosi.
- 7 Appropinquavit ad eum mulier, in manu ejus scutella aromatis
magni prætii: et effudit illud super caput ejus, quum ille di-
scumberet.
- 8 Viderunt autem discipuli ejus, et indignati sunt, dicentes: Quare
hæc perditio aromatis?
- 9 Potuit enim istud aroma venundari multo, et dari pauperibus,
- 10 Scivit autem Dominus Jesus, et ait illis: Quid vos molestiam
affertis mulieri? Opus enim bonum fecit mihi.
- 11 Omni tempore pauperes vobiscum: ego autem non omni tem-
pore vobiscum.
- 12 Quum autem mitteret hoc aroma super corpus meum, tamquam
ad sepeliendum me fecit hoc.
- 13 Amen dico vobis, ubicumque prædicatum fuerit hoc evange-
lium in toto mundo, dicetur, quod fecit hæc in memoriam ejus.
- 14 Tunc abiit unus de duodecim, dictus Judas Zachariutha ad
principes sacerdotum:
- 15 Et ait illis: Quod vos vultis dare mihi, et ego tradam eum
vobis? Illi autem constituerunt ei triginta argenteos.
- 16 Et exinde quærebat sibi tempus, ut traderet eum.
- 17 Et die primo azymorum appropinquaverunt discipuli ejus ad
dominum Jesum, et dicunt: Ubi tu vis, ut paremus tibi, ut co-
medas Pascha?
- 18 Ille autem dixit eis: Ite in civitatem ad quemdam, et dicite ei:
Magister dicit: Tempus meum proximum est, apud te ego facio
Pascha cum discipulis meis.

19 Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Dominus Jesus, et
 20 paraverunt Pascha. Et cum autem esset vesper discumbebat cum
 duodecim discipulis.

Cap. XIII. VERBA HÆC EX JUHANIS, ET SUNT ADJUNCTA ILLI.

3 Et cum sciret Dominus Jesus, quia omnia dedit ei Pater in
 manu ejus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit,
 4 Surrexit enim a convivio, et posuit vestimenta sua, et accepit
 linteam, et præcinxit lumbos suos.
 5 Et postea iniecit aquam in pelvim, et cœpit lavare pedes di-
 scipulorum suorum, et extergere linteo illo, quo erat præcinctus
 6 lumbis suis. Venit ergo ad Simon Petros, et dixit ei: Domine
 mi, pedes meos tu lavas?
 7 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Quod ego facio tu
 nescis modo, scies tu autem postea.
 8 Dixit ei Petros: Non lavabis mihi pedes meos in æternum. Re-
 spondit Dominus Jesus, et ait ei: Si non laverō tibi pedes tuos,
 non habebis partem mecum.
 9 Dixit ei Simon Petros: Domine mi, non pedes meos tantum,
 sed et manus meas et caput meum.
 10 Dixit ei Dominus Jesus: Ille qui lotus est, non indiget ut lavet
 nisi pedes suos. Totus enim mundus est. Vos etiam mundi estis,
 11 sed non omnes vos. Sciebat enim, quisnam *esset* qui traderet eum;
 propterea dixit: Quod non estis vos omnes mundi.
 12 Quum autem lavit pedes eorum, et accepit vestimenta sua, et
 recubuit iterum, dixit eis: Scitis vos, quid fecerim vobis?
 13 Vos vocatis me Dominum et Magistrum; et bene vos dicitis:
 ita *sum* ego.

14 Si ergo ego lavi pedes vestros Dominus et Magister: etiam vos debetis, ut lavetis pedes alter alterius.

15 Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, etiam vos faciatis.

16 Amen, amen dico vobis, quod non est servus major domino suo: neque apostolus illo, qui misit illum.

17 Si scitis vos hæc, beati eritis, si vos feceritis ea.

Cap.
XXVI.

REVERTEMUR AD MATHAI.

21 Et cum illi ederent, dixit illis: Amen dico vobis, quia unus ex vobis traditurus est me.

22 Et cum valde contristati essent, cœperunt dicere ei unusquisque ex eis: Numquid ego sum, Domine mi?

23 Ille autem Dominus Jesus respondit, et dixit: Ille qui intingit manum suam mecum in paropside, hic me tradet.

24 Et filius hominis, vadit sicut scriptum est de illo: Væ autem illi homini per quem Filius hominis tradetur: bonum erat ei si natus non fuisset homo ille.

25 Respondit autem Judas ille tradens eum, dixit: Numquid ego sum, Rabbi? Et ait illi: Tu dixisti.

26 Quum autem comederent, accepit Dominus Jesus panem, et benedixit ac fregit, et dedit discipulis, et ait: Accipite, et comedite: hoc est corpus meum.

27 Et accepit calicem, et gratias egit, et dedit illis, et dixit: Bibite ex eo omnes vos.

28 Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

- 29 Dico vobis: quod non bibam amodo ex hoc fructu vitis usque
in diem illum, cum illum bibam novum vobiscum in regno Patris.
- 30 Et canticum dixerunt autem, et exierunt ad montem Olivarum.
- 31 Et tunc dixit illis Dominus Jesus discipulis suis: Omnes vos
scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim:
quod ego percutiam pastorem, et dispergetur grex ejus.
- 32 Et postquam ego resurrexero, ecce ego præcedam vos in Ga-
lilæam.
- 33 Respondit autem Petros, et dixit ei: Si etiam omnes illi scan-
dalizati fuerint in te: ego numquam scandalizabor.
- 34 Ait illi Dominus Jesus: Amen, amen dico tibi, quod in hac
nocte antequam non cantet gallus, ter negabis me.
- 35 Ait illi Petros: Etiamsi oportuerit me mori tecum, non ego te
negabo. Sic autem et ita etiam omnes discipuli dixerunt.
- 36 Tunc venit cum illis Dominus Jesus in agrum, qui dicitur Age-
smanin, et dixit discipulis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.
- 37 Et assumpsit Petros, et duos filios Zebdai, et cœpit angu-
stiari, et angi.
- 38 Tunc ait illis: Angustiata est anima mea usque ad mortem:
manete hic, et vigilate mecum.
- 39 Et appropinquavit pusillum, et procidit super faciem suam
orans, et dixit: Pater, si possibile est, transeat a me calix iste:
verumtamen autem non sicut ego volo, sed sicut tu vis.

Luca
Cap. XXII

CAPUT HOC EX LUCA.

- 43 Et apparuit illi autem angelus de cœlo confortans eum. Et
cum factus esset sicut in febris: cum anxietate orabat.

44 Et factus est sudor ejus, sicut effusiones sanguinis descen-
45 dentis super terram. Et surrexit ab oratione, et venit ad discipu-
los, et invenit eos dormientes; erant enim oculi eorum gravati.

REVERTEMUR AD MATHAI.

44 Et reliquit eos iterum, et abiit, oravit tertia vice, et idem
45 verbum dixit. Tunc venit ad discipulos, et dixit illis: Dormite jam,
et requiescite: appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in
manus peccatorum.

46 Surgite, eamus: ecce appropinquavit ille, qui me tradet.

47 Et adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, et
cum eo turba multa *habens* cum eis gladios et fustes a principi-
bus sacerdotum, et senioribus populi.

48 Ille autem, qui tradidit eum dedit illis signum, et dixit: Ille,
quem osculatus fuero eum, ipse est, apprehendite eum.

49 Et confestim appropinquavit ad Dominum Jesum, et dixit ei:
50 Pax tibi, Rabbi. Dominus Jesus dixit: Amice, ad quid venisti?
Tunc appropinquaverunt, injecerunt manus in Dominum Jesum
et apprehenderunt eum.

51 Et ecce unus ex his, qui *erant* cum Domino Jesu, extendit
manum suam, et evaginavit gladium, et percussit servum prin-
cipis sacerdotum, et abstulit auriculam ejus.

52 Tunc ait illi Dominus Jesus: Reduc gladium in locum suum:
unusquisque, qui acceperit gladium, gladio peribit.

53 An tu putas, quod non ego possum jam petere a Patre, et
excitet mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum?

54 Quomodo ergo implebuntur Scripturæ: quia sic oportuit fieri?

- 55 In illa autem eadem hora dixit Dominus Jesus turbis: Tamquam
ad latronem existis cum gladiis et fustibus, ut comprehendatis
me: quotidie apud vos in templo sedebam docens, et non ap-
prehendistis me.
- 56 Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturae pro-
phetarum. Tunc omnes discipuli reliquerunt eum, et fugierunt.
- 57 Illi autem qui apprehenderunt Dominum Jesum, adduxerunt
eum ad Caiphas principem sacerdotum, ubi congregati fuerant
principes sacerdotum, et scribae et seniores.
- 58 Petros autem veniebat post eum a longe, usque ad atrium
principis sacerdotum. Et jam ingressus intro, sedebat cum mi-
59 nistris ut videret finem. Principes sacerdotum autem, et seniores,
et concilium omne quærebant testimonium falsum contra Domi-
num Jesum, ut interficerent eum.
- 60 Et non inveniebant, et hoc quia multi testes falsi accesserant.
Postremo autem appropinquaverunt duo.
- 61 Et dixerunt: Hic dixit: Possum ego destruere templum Dei:
et post triduum reædificare illud.
- 62 Et surrexit princeps sacerdotum, et ait illi: Etiam non unum
verbum non tu respondes de iis, quæ isti testificantur adversum te?
- 63 Ille Dominus Jesus tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi.
Adjuro ego te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus
filius Dei.
- 64 Dixit illi Dominus Jesus: Tu dixisti: verumtamen autem dico
vobis, quod ex nunc videbitis Filium hominis sedentem ad dexte-
ram virtutis, et venientem super nubes cœli.

65 Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, et dixit:
 Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis
 66 blasphemiam ejus. Quid vobis videtur? Illi autem responderunt
 dicentes: Reus est mortis.

67 Tunc expuerunt in faciem ejus, et cæciderunt colaphis: et alii
 68 percusserunt manu extensa in maxillam. Et dicentes: Prophetiza
 nobis, Christe, quis est ille, qui percussit te?

69 Petros vero sedebat foris in atrio, et appropinquavit una puella
 dicens ei: Etiam tu fuisti cum Jesu Galilæo?

70 Ille autem negavit coram omnibus, dixit: Nescio ego, quid tu
 dicis, et non cognosco.

71 Et quum autem exisset in vestibulum, vidit eum alia, et ait
 72 his, qui erant ibi: Etiam erat cum Jesu Nazareno. Et iterum ne-
 gavit cum juramento, quia non cognosco eum hominem.

73 Et post pusillum appropinquaverunt illi, qui stabant, et dixe-
 runt Petros: Vere etiam sermo tuus, facit te cognoscere.

74 Tunc coepit anathematizare, et jurare, quod ego non cognosco
 hominem hunc. Et statim cantavit gallus.

75 Et recordatus est Petros verbi Domini Jesu, quod dixerat ei:
 Quod priusquam cantet gallus ter me negabis. Et egressus est
 foras, et flevit amare.

Cap.
XXIII.

1 Et cum autem esset mane inierunt consilium omnes principes
 sacerdotum, et seniores populi adversus Dominum Jesum, ut eum
 2 morti traderent. Et ligaverunt eum, et adduxerunt eum et tradide-
 runt eum Pontios Pilatos præsidi.

LEGITUR AD NOCTEM FERIÆ VI. MAGNÆ
EVANGELIUM PASSIONIS
DOMINI NOSTRI, ET DEI NOSTRI JESU CHRISTI,

Cap. XIII.

PRIMUM EX JUHANIS.

31 Dixit Dominus discipulis suis: Nunc glorificatus est Filius hominis, et Deus glorificabitur in eo.

32 Etiam Deus glorificat eum in semetipso: et statim ille glorificabit eum.

33 Filii mei adhuc modicum sum vobiscum. Et vos quæritis me: et sicut dixi Judæis: Quo ego vado, vos non potestis venire: etiam vobis ego dico.

34 Verumtamen mandatum novum ego do vobis, ut diligatis alter alterutrum, sicut dilexi vos, ut etiam vos diligatis alter alterutrum.

35 In hoc cognoscent omnes populi, quia vos discipuli mei, si erit vobis dilectio alterius ad alterum.

36 Dixit ei Simon Petros: Domine, quo vadis? Respondit Dominus Jesus, et dixit: Quo ego vado, non tu potes modo, ut me sequaris: postremo autem tu sequeris me.

37 Dixit ei Petros: Domine, quare non ego possum sequi te adhuc? modo animam meam pro te ego ponam.

38 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Animam tuam tu pones pro me? Amen, amen dico ego tibi, quod non cantabit gallus,

Cap. XIV. donec ter neges me.

1 Non turbetur cor vestrum. Estote credentes in Deum, et in me credite.

- 2 In domo Patris sunt ad requiem *sedes* multæ, si autem non sic fuisset, ego dixissem vobis; quia ego vadam, ut parem vobis locum.
- 3 Et si abiero, et præparavero vobis locum: iterum ego veniam ad vos, et educam vos apud me: quia ubi ego sum etiam vos eritis.
- 4 Et quo ego vado, vos scitis, etiam viam vos scitis.
- 5 Dixit ei Thomas: Domine nos nescimus, quo tu vadis: et quomodo nos possumus, ut sciamus viam?
- 6 Dixit ei Dominus Jesus: Ego sum via, et veritas, et vita: nemo venit ad Patrem nisi per me.
- 7 Si cognoveritis me, etiam Patrem vos cognoveritis: et amodo vos cognoscetis eum, et vidistis eum.
- 8 Dixit ei Philippos: Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis.
- 9 Dixit ei Dominus Jesus: Omni hoc tempore ego vobiscum et non vides me Philippe? Qui videt me, videt Patrem. Et quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem?
- 10 Non tu credis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba hæc, quæ ego loquor vobis, a me ipso non ego loquor. Pater, qui habitat in me, ille fecit opera.
- 11 Credite mihi, quia ego in Patre, et Pater in me *est*.
- 12 Et si non ita, propter opera credite. Amen, amen dico vobis; quia qui credit in me, opera hæc, quæ ego facio, etiam ille faciet, et majora horum faciet: quia ego ad Patrem vado.
- 13 Et quidquid petieritis in nomine meo, hoc ego faciam: ut glorificetur Pater in me in Filio.

[illegible]

- 14 Si diligitis vos me, mandata mea servate.
- 16 Et ego rogo ex Patre, et ille dabit vobis alium Consolatorem, qui maneat vobiscum in æternum.
- 17 Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, et non cognovit eum; vos autem cognoscetis eum; quia in vobis ille manet, et in vobis ille erit.
- 18 Non ego relinquam vos orphanos; veniam ad vos.
- 19 Et adhuc modicum: et mundus jam non videt me. Vos autem videtis me: quia ego vivus *sum*, et vos estis vivi.
- 20 In illo die cognoscetis, quia ego in Patre, et vos in me, et ego in vobis.
- 21 Omnis, qui cum eo mandata mea, et servat ea, ille est, qui diligit me. Et qui diligit me, diligetur a Patre, et ego diligam eum, et manifestabo ei meipsum.
- 22 Dicit ei Judas, non Zachariutha: Domine, quid tu facis, quia manifestaturus es nobis teipsum, et non mundo?
- 23 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Si est homo diligens me, sermonem meum servabit, et Pater diliget eum, et ad eum nos veniemus, et requiem apud eum faciemus.
- 24 Qui non diligit me, sermonem meum non servat. Et sermonem meum hunc, quem vos auditis, non est meus, sed Patris, qui misit me.
- 25 Hæc locutus sum vobis adhuc, ego manens vobiscum.
- 26 Et Consolator autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille docebit vos omnia, et in memoriam reducet vobis omnia, quæcumque locutus sum vobis.

27 Pacem ego relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat vobis. Non turbetur cor vestrum, neque expavescat.

28 Audistis quod ego dixi vobis: Quod ego vadam, et veniam ad vos. Si eritis diligentes me, erit gaudium vestrum, quia ego vadam
29 apud Patrem: quia Pater major me est. Etiam nunc dixi vobis priusquam fiat, ut cum factum fuerit, credatis.

30 Jam non loquor vobiscum multa: venit ille enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam.

31 Sed ut cognoscat mundus quia ego diligo Patrem, et sicut
Cap. XV. praecepit mihi Pater, sic ego facio. Surgite, eamus hinc.

1 Ego sum vitis vera: et Pater est agricola.

2 Omnem palmitem, qui in me non fert fructus, ille tollit eum: et omnem illum, qui fert *fructus purgabit eum, ut* fructus multos afferat.

3 Jam vos mundi *estis* propter sermonem, quem locutus sum vobis.

4 Manete in me, et ego in vobis. Sicut enim palmes non potest ferre fructus a semetipso nisi manserit in vite: sic etiam vos nisi manseritis in me.

5 Ego sum vitis, et vos estis palmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructus multos; extra me non potestis facere quidquam.

6 Si quis non manserit in me, mittetur foras sicut palmes, et arescet, et colligent eum, et mittent in ignem, et ardet.

7 Si autem manseritis in me, et verba mea in vobis manserint; quodcumque vos volueritis, petite, et fiet vobis.

- 8 In hoc glorificabitur Pater, ut fructus multos afferatis, et cri-
9 tis mihi discipuli. Sicut dilexit me Pater, etiam ego dilexi vos.
Manete in dilectione mea.
- 10 Si servaveritis praeceptum meum, manebitis vos in dilectione
mea; sicut etiam ego praecepta Patris servavi, et ego maneo in
dilectione ejus.
- 11 Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum sit in vobis, et
gaudium vestrum impleatur.
- 12 Hoc est praeceptum meum, ut sitis diligentes alter alterius,
sicut dilexi vos.
- 13 Quia majus hac dilectione non est homini, nisi quis ponat ani-
mam suam propter amicos suos.
- 14 Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis.
- 15 Jam non ego dicam vos servos: quia servus nescit, quid do-
minus ejus faciat. Vobis autem dixi, quod estis amici mei, quia
omnia, quæ audivi a Patre, nota feci vobis.
- 16 Non vos elegistis me, sed ego elegi vos, et posui vos, ut vos
eatis, et afferatis fructus, et fructus vestri maneant in æternum;
et quodcumque petieritis a Patre in nomine meo. dabit vobis,
ut glorificetur Pater in Filio.
- 17 Hæc ego præcipio vobis, ut sitis diligentes alter alterius.
- 18 Si mundus odit vos, scitote vos, quod me priorem vobis odio
habuit.
- 19 Si fuissetis de hoc mundo, mundus, quod suum, diligeret: quia
vero vos non *estis* de hoc mundo, sed ego elegi vos de mundo,
propterea mundus odit vos.

20 Estote vigilantes ad sermonem hunc, quem ego dixi vobis, quia non est servus major Domino suo. Si me persecuti sunt, etiam vos illi persequentur: si servaverunt sermonem meum, etiam vestrum servabunt.

21 Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum, quia nesciunt eum, qui misit me.

22 Si non venissem, et locutus fuisset eis, peccatum non esset eis: nunc autem excusatio non est propter peccata eorum.

23 Ille qui odit me, etiam Patrem ille odit.

24 Si non fecissem opera in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non esset illis: nunc autem viderunt, et oderunt etiam me, et
25 Patrem. Sed ut impleatur sermo hic, qui scriptus est in lege eorum: qui oderunt me gratis.

26 Quum venerit Consolator, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritatis, illum, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibet de me.

27 Et etiam vos testimonium perhibetis, quia ab initio estis mecum.

Cap. XVI.

1 Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

2 A synagogis ejicient vos: sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, putet quod oblationem ille offeret Deo.

3 Et hæc illi facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me.

4 Sed hæc locutus sum vobis, ut quum venerit hora, sitis vigilantes ad illa, quæ ego dixi vobis.

5 Hæc ab initio non dixi, quia vobiscum eram: nunc ego vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me, quo tu vadis?

[illegible]

6 Sed quia hæc locutus sum vobis, angustia implevit cor vestrum.

7 Sed ego veritatem ego dico vobis; bonum *est* vobis enim ut ego vadam: si ego enim non abiero, Consolator non veniet: si autem abiero, ego mittam eum ad vos.

8 Et cum venerit, ille arguet mundum propter peccatum, et propter justitiam, et propter iudicium.

9 Propter peccatum, quia non credunt in me:

10 Propter justitiam autem, quia ego apud Patrem vado, et jam vos non videbitis me:

11 Propter iudicium autem, quia princeps hujus mundi iudicabitur.

12 Adhuc multa mihi *sunt*, quæ dicam vobis; sed vos non potestis portare modo.

13 Quum autem venerit ille Spiritus veritatis, ille deducet vos in veritatem omnem: non enim loquetur a semetipso, sed quæcumque audiet, ille loquetur, et quod venturum est ille enarrabit vobis.

14 Ille glorificabit me; quia de meo ille accipiet, et enarrabit vobis.

15 Omnia, quæcumque Patris *sunt*, mea sunt. Propterea dixit vobis, quia de meo ille accipiet, et enarrabit vobis.

16 Modicum, et jam non vos videbitis me: et iterum modicum, et jam vos non videbitis me: et iterum modicum, et videbitis me, et ego vado apud Patrem.

17 Dixerunt autem quidam ex discipulis ejus, alter ad alterum: Quid est hoc, quod dixit nobis: Modicum, et jam vos non videbitis me: et ego vado apud Patrem?

18 Dicebant autem: Quid est hoc modicum? Nos nescimus, quid ille loquitur.

- 19 Et cognovit Dominus Jesus, quod illi volebant interrogare eum, et dixit eis: Propter hoc vos quæritis alter alterius, quod dixi: Modicum, et non vos videbitis me; et iterum modicum, et vos videbitis me.
- 20 Amen, amen dico vobis, quod vos plorabitis, et lamentabimini, mundus autem gaudebit; vos contristabimini, sed tristitia vostra vertetur in gaudium.
- 21 Mulier, cum parit, angustiam habet, quia venit hora ejus; cum autem pariet puerum, jam non meminit pressuræ, propter gaudium, quia natus est homo in mundum.
- 22 Et igitur vos quum angustia sit vobis: iterum autem videbo vos, et cor vestrum gaudebit, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.
- 23 Et in illa die me vos non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: Quidquid petieritis a Patre in nomine meo, ille dabit vobis.
- 24 Usque modo non petistis quidquam: petite, et vos accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.
- 25 Hæc in proverbiiis locutus sum vobis. Venit hora, cum jam proverbiiis non loquor vobis, sed palam de Patre enarrabo vobis.
- 26 In illo autem die vos petetis in nomine meo; et ego non dico vobis, quia ego rogo a Patre propter vos.
- 27 Ipse enim Pater amat vos, quia vos amastis me, et credidistis, quod ego a Deo exivi.
- 28 Exivi enim a Patre, et veni in mundum; iterum ego relinquo mundum, et vado apud Patrem.

29 Dicunt ei discipuli ejus: Ecce nunc palam tu loqueris, et proverbium etiam non unum dicis.

30 Nunc nos scimus, quia tu scis omnia, et non tibi opus est, ut te interroget quisquam. In hoc nos credimus, quia a Deo existi.

31 Respondit Dominus Jesus, et ait illis: Modo vos creditis?

32 Ecce venit hora: et venit, ut dispergamihi unusquisque ex vobis in locum suum, et me solum vos relinquantis: et non ego *solum* solus, quia Pater mecum est.

33 Hæc locutus sum vobis, ut per me pax sit vobis: sed fortes estote, quod ego vici mundum.

Cap. XVII

1 Hæc locutus est Dominus Jesus, et sublevavit oculos suos in coelum, et dixit: Pater, venit hora, glorifica Filium tuum: ut Filius tuus glorificet te:

2 Sicut dedisti ei potestatem super omnem carnem, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam æternam.

3 Ut cognoscant te, quia tu es Deus verus, solus, et qui misisti Jesum Christum.

4 Ego glorificavi te super terram, quia complevi opus hoc, quod dedisti mihi, ut faciam.

5 Nunc etiam glorifica me, Pater, apud temetipsum, gloria, quæ erat mecum apud te, priusquam esset mundus.

6 Manifestavi nomen tuum hominibus, illis, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedisti: et sermonem tuum servaverunt.

7 Nunc cognoverunt, quia omnia, quæ dedisti mihi, abs te sunt:

[illegible]

- 8 Et illi acceperunt, et cognoverunt vere quia a te exivi, et crediderunt quod tu misisti me.
- 9 Ego pro eis rogo, non propter mundum ego rogo, sed propter hos, quos dedisti mihi, qui tui sunt.
- 10 Et omnia mea tua sunt, et tua mea; et ego glorificatus sum in eis.
- 11 Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te venio; Pater sancte, serva eos in nomine tuo, illos, quos dedisti mihi, serva eos in nomine tuo, illos, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut nos.
- 12 Cum essem cum eis in mundo, ego servabam eos in nomine tuo, illos quos dedisti mihi; ego intentus fui *ad illos*, et nemo ex iis periit, nisi filius perditionis, ut Scriptura impleatur.
- 13 Nunc autem apud te ego venio. Et hæc ego loquor in mundo, ut sit cum eis gaudium meum impletum in semetipsis.
- 14 Ego dedi eis sermonem tuum, et mundus odio habuit eos, quia non sunt de mundo, sicut etiam ego non sum de mundo.
- 15 Non ego rogo a te, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo.
- 16 De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo.
- 17 Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus est veritas.
- 18 Sicut et tu misisti me in mundum, ego misi eos in mundum.
- 19 Et pro eis ego sanctifico meipsum: ut sint etiam ipsi sanctificati in veritate.
- 20 Non pro eis ego rogo tantum, sed etiam pro illis, qui credituri sunt in me per verbum eorum.

21 Ut omnes illi unum sint, sicut et tu Pater in me, et ego etiam ego in te, ut etiam ipsi in nobis unum sint. Ut credat mundus, quia tu misisti me.

22 Et ego gloriam hanc, quam dedisti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum *sumus*.

23 Ego in eis, et tu in me: ut sint perfecti in unum: et cognosceret mundus, quia tu misisti me; et dilexi eos, sicut et dilexisti me.

24 Pater, quos dedisti mihi, volo ego, ut ubi ego sum, etiam illi sint mecum: ut videant gloriam hanc, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante initium mundi.

25 Pater juste, mundus non cognovit te: ego autem cognovi te, et etiam hi cognoverunt, quia tu misisti me.

26 Ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

C. XVIII.

1 Jam etiam, quum hæc dixisset Dominus Jesus, egressus est cum discipulis suis trans torrentem Katarsia, ubi erat hortus, quo introivit ipse, et discipuli ejus.

Cap.
XVIII.

SECUNDAM AD NOCTEM FERIÆ VI. EX JUHANIS.

1 Et in illo tempore. Egressus est Dominus Jesus, cum discipulis suis, trans torrentem Katarsia, ubi erat hortus, quo introivit ipse, et discipuli ejus.

2 Sciebat ergo Jehudas ille, qui tradebat eum, locum, quo frequenter convenerat Dominus Jesus, illuc cum discipulis suis.

3 Jehudas autem accepit Romanos, et a pontificibus, et pharisæis præfectos, et venit illuc cum lanternis, et facibus, et armis.

- 4 Et Dominus Jesus autem, videns illud quod venturum erat
super eum, exivit, dixit eis: Quem vos quæritis?
- 5 Responderunt autem, et dicentes ei: Jesum Nazarenum. Dixit
eis Dominus Jesus: Ego sum. Stabat etiam Jehudas ille, qui
6 tradebat eum illis. Quum ergo dixit eis: Ego sum: abierunt
retrorsum, et ceciderunt super terram.
- 7 Et iterum interrogavit eos, et dixit eis: Quem vos quæritis?
Illi autem iterum dixerunt: Jesum Nazarenum.
- 8 Respondit Dominus Jesus, et dixit eis: Dixi vobis, quia ego
sum: si me vos quæritis, sinite hos abire,
- 9 Ut impleatur sermo hic, quem dixi: Quia ex iis, quos dedisti
mihi, non perdidisti ex eis etiam quemquam.
- 10 Simon Petros autem, *cui* erat in manu ejus gladius suus, eduxit
eum: et percussit servum principis sacerdotum: et abscidit auri-
culam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malcos.
- 11 Dixit autem Dominus Jesus Petros: Mitte gladium in locum
suum: Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?
- 12 Romani autem, et chiliarcha, et præfecti Judæorum comprehen-
derunt Dominum Jesum, et ligaverunt eum:
- 13 Et adduxerunt eum ad Anas primum; illum, qui erat princeps
sacerdotum anni illius. Et Anas misit Dominum Jesum ad Caiaphas.
- 14 Erat autem Caiaphas, qui consilium dederat Judæis: quia bene
esset, ut unus homo moriatur pro populo.
- 15 Sequebatur autem Dominum Jesum Simon Petros, et alius
discipulus. Ille discipulus autem notus erat principi sacerdotum,
et introivit cum Domino Jesu in atrium principis sacerdotum.

- 16 Petros autem stabat ad ostium foris. Exivit autem discipulus
alius, ille, qui erat notus principi sacerdotum, et dixit ostiariæ,
et introduxit Petros.
- 17 Et dixit illa puella ostiaria Petros: Numquid et tu ex discipulis
istius hominis tu? Et dixit ei: Non sum.
- 18 Stabant autem servi, et ministri, qui fecerunt prunas, quia
frigus erat, et calefaciebant se; erat autem etiam Petros stans
cum eis, et calefaciens se.
- 19 Princeps sacerdotum autem interrogavit Dominum Jesum de
discipulis suis, et de doctrina ejus.
- 20 Respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Ego palam locutus sum
mundo: ego semper docui in synagoga et templo, quo omnes
Judæi conveniunt: et in occulto locutus sum nihil.
- 21 Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt, quid locutus
22 sum ipsis: ecce sciunt, quæ dixerim ego. Et cum dixisset hæc,
unus, qui erat assistens ex præfectis, dedit Domino Jesu alapam,
et dixit ei: Sic respondes principi sacerdotum?
- 23 Et dixit ei Dominus Jesus: Si male locutus sum, testimonium
perhibe adversus me de malo; si autem bene, quid me cædis?
- 24 Et misit eum Anas ligatum ad Caiaphas principem sacerdotum.
- 25 Erat autem Simon Petros stans, et calefaciens se. Et dixerunt
ei: Numquid etiam tu unus ex discipulis ejus tu? Et negavit ille,
et dixit: Non sum.
- 26 Et dixit unus ex servis principis sacerdotum, qui erat cogna-
tus illius, cujus abscidit Petros auriculam ejus: Nonne ego vidi
te cum illo in horto?

27 Et iterum negavit Petros: et statim cantavit gallus.

28 Et adduxerunt eum Dominum Jesum a Caiaphas in Prætorium. Erat autem mane: et non introierunt ipsi in Prætorium, ut non contaminarentur, ne manducarent Pascha.

Cap.
XXVI.

EVANGELIUM III. EX MITHAOS.

57 Et in illo tempore. Et Romani illi autem, qui comprehenderunt Dominum Jesum, adduxerunt eum ad Caiaphas principem sacerdotum, ubi convenerant principes sacerdotum, et scribas, et seniores.

58 Petros autem veniebat post eum a longe, usque pervenit in atrium principis sacerdotum, et jam ingressus intro, sedebat cum præfectis, ut videret finem.

59 Princeps sacerdotum autem, et seniores, et concilium omne quærebant testimonium falsum contra Dominum Jesum, ut morti traderent eum:

60 Et non inveniebant, et hoc quod multi testes falsi appropinquaverunt. Postremo autem accesserunt duo,

61 Et dixerunt: Hic dixit: Possum ego destruere templum Dei, et triduo reædificare illud.

62 Et surrexit princeps sacerdotum, et ait illi: Etiam nec unum verbum non tu respondes ad eos, quæ isti testificantur adversum te?

63 Ille autem Dominus Jesus tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei.

64 Dixit illi Dominus Jesus: Tu dixisti; verumtamen autem dico vobis, amodo videbitis Filium hominis, sedentem a dexteris virtutis, et venientem super nubes cœli.

[illegible]

- 65 Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, et dixit:
Blasphemavit; quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis
blasphemiam suam.
- 66 Quid vobis videtur? Illi autem responderunt dicentes: Reus
est mortis.
- 67 Tunc expuerunt in faciem ejus, et ceciderunt eum colaphis: et
alii percusserunt eum manu extensa in maxillam.
- 68 Et dicunt: Prophetiza nobis, Christe, quis est, qui te percussit?
- 69 Petros vero sedebat foras in atrio: et accessit una puella dicens
ei: Etiam tu eras cum Jesu Galilæo.
- 70 Ille autem negavit coram omnibus, dicens: Nescio, quid tu
dicis, et non agnosco.
- 71 Quum autem exisset in vestibulum, vidit eum alia, et dixit
his, qui erant ibi: Etiam hic erat cum Jesu Nazareno.
- 72 Et iterum negavit cum juramento: quia ego non novi hominem.
- 73 Et post pusillum appropinquaverunt illi, qui stabant, dixerunt
Petros: Vere etiam tu ex illis tu, etiam loquela tua enim facit te
cognoscere.
- 74 Tunc cœpit anathemizare, et dicens: Quia ego non cognosco
hominem hunc. Et statim cantavit gallus.
- 75 Et recordatus est Petros verbi Domini Jesu, quod dixerat ei:
Priusquam cantet gallus, ter negabis me. Et egressus est foras,
et flevit amare.

EVANGELIUM IV. AD NOCTEM FERIÆ VI. MAGNÆ

Cap.
XVIII.

EX JUHANIS.

- 28 Et in illo tempore. Et adduxerunt Dominum Jesum a Caiaphas in Prætorium. Erat autem mane: et non introierunt ipsi in Prætorium, ut non contaminarentur, ne manducarent Pascha.
- 29 Et exivit Pilatos ad eos foras, et dixit eis: Quam accusationem vos affertis adversus hominem hunc?
- 30 Responderunt, et dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, non tradidissemus eum tibi.
- 31 Dixit eis Pilatos: Accipite eum vos, et secundum legem vestram judicate eum. Dicunt ei ergo Judæi: Non licet nobis interficere quemquam.
- 32 Ut impleretur sermo ille Domini Jesu, quem dixit, significans qua morte esset ille moriturus.
- 33 Introivit ergo Pilatos iterum in Prætorium, et vocavit Dominum Jesum, et dixit ei: Tu es Rex Judæorum?
- 34 Dixit ei Dominus Jesus: Tu a temetipso dixisti hoc, an alii dixerunt tibi de me?
- 35 Respondit Pilatos, et ait illi: Numquid ego Judæus ego? Gens tua concilium iniit, et principes sacerdotum tradiderunt te mihi, quid fecisti?
- 36 Respondit Dominus, et ait illi: Regnum meum de hoc mundo non est: si esset regnum meum ex hoc mundo, ministri mei erunt decertantes propter me, ut non traderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc.
- 37 Dixit ei ergo Pilatos: Es ergo Rex tu? Respondit Dominus

Jesus, et ait ei: Tu dixisti, quia ego Rex. Ego ad hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam de veritate: omnis, qui est verax, audit ille vocem meam.

38 Dixit ei Pilatos: Quid est veritas? Et quum hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, et dixit eis: Ego etiam non unam causam ego invenio in eo.

39 Est vobis autem consuetudo, ut reddatur vobis unus in Pascha: vultis ergo dimittam vobis regem Judæorum?

40 Et clamaverunt omnes, et dicunt: Non hunc, sed Bar Rabban. Erat autem Bar Rabban latro.

Cap. XIX.

1 Tunc ergo Pilatos apprehendit Dominum Jesum, et flagellavit eum flagellis.

2 Et Romani complicarunt coronam de spinis; et imposuerunt capiti ejus: et veste purpurea operuerunt eum.

3 Et veniebant ad eum, et dicebant: Pax tibi Rex Judæorum, et dabant ei manu laxata in maxillas.

4 Et exivit ergo iterum Pilatos foras, et dixit eis: Ecce adduco eum vobis foras, ut cognoscatis, quia causam non ego invenio in eo.

5 Et exivit ergo Dominus Jesus foras, opertus corona spinarum, et vestimento purpureo. Et dixit eis: Ecce homo.

6 Et cum vidissent eum principes sacerdotum, et ministri, tunc clamaverunt, et dicunt: Crucifige, crucifige eum. Et dixit eis Pilatos: Accipite eum vos, et crucifigite eum; ego enim, non ego invenio in eo causam.

7 Et responderunt Judæi, et dixerunt ei: Nobis, lex est nobis, et

[illegible]

secundum legem nostram reus est, ut moriatur: quia fecit semetipsum Filium Dei.

8 Et cum ergo audisset Pilatos hunc sermonem, timuit magis.

9 Et ingressus est Prætorium iterum, et dixit ad Dominum Jesum: Unde es tu? Et Dominus Jesus autem responsum non dedit ei.

10 Et dixit ei autem Pilatos: Mihi non tu loqueris? Nescis tu, quia ego potestatem habeo, ut crucifigam te, et potestatem habeo, ut reddam te?

11 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Non esset tibi potestas adversum me etiam aliqua, nisi datum esset tibi desuper. Propterea qui me tradidit tibi, peccatum majus est ei.

12 Et propterea Pilatos quærebat reddere eum; et Judæi autem clamaverunt dicentes: Si redditioni reddas hunc, non tu es amicus Cæsaris: quod omnis, qui facit semetipsum regem, insurgit contra Cæsarem.

13 Pilatos ergo, cum audisset hos sermones, adduxit Dominum Jesum foras: et sedit super pulpitum, in loco illo, qui dicitur stratum lapidum, hebraice autem Ghibta.

14 Et erat vesper Paschæ; erat autem quasi sexta hora, et dicebat Judæis: Ecce Rex vester.

15 Et illi autem dicebant: Tolle, tolle, crucifige eum. Et dixit eis Pilatos: Regem vestrum crucifigam? Responsum responderunt principes sacerdotum dicentes: Non est nobis Rex, nisi Cæsar.

16 Et tunc tradidit illum eis, ut crucifigeretur.

- 3 Et in illo tempore. Tunc quum videret Jehudas, qui tradidit eum, quod damnatus esset, poenituit, et restituit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus.
- 4 Et dixit: Peccavi, quod tradidi sanguinem justum. Illi autem dixerunt: Quid super nos? Tu vides.
- 5 Et projecit argentum in templo, et abiit, strangulavit semetipsum. Principes sacerdotum autem acceperunt argentum, et dixerunt: Non licet ut mittamus eum in carbonem, quia est pretium sanguinis.
- 7 Inierunt ergo consilium, et emerunt cum illo montem figuli, in sepulturam peregrinorum.
- 8 Propter hoc vocatus est mons ille Hakeldema usque in hodiernum diem.
- 9 Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam prophetam, qui dixit: Accepi triginta argenteos pretium pretiosi, qui pretiose aestimatus est a filiis Israel.
- 10 Et dedi eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.
- 11 Ille autem Dominus Jesus stetit ante praesidem, et interrogavit eum praeses, et dixit ei: Tu es Rex Judæorum? Ille autem Dominus Jesus dixit: Tu dixisti.
- 12 Et quum accusaretur a principibus sacerdotum, et a senioribus, et nihil responderet:
- 13 Tunc dixit illi Pilatos: Non tu audis, quanta illi testificantur contra te?
- 14 Et non respondit ei etiam contra unum verbum, ita ut etiam esset praeses admiratus valde.

[illegible]

15 In omni festo autem consueverat præses dimittere turbis unum
vinctum, quem voluissent.

16 Erat autem eis tunc unus vinctus famosus, qui dicebatur Jesu
Bar Rabban.

17 Et quum essent illi congregati, dixit eis Pilatos: Quem vos
postulatis ex duobus, ut dimittam vobis? Jesu Bar Rabban, an
Jesum, qui dicitur Christus?

18 Sciebat enim quod propter invidiam tradidissent eum.

19 Et cum ille sederet in pulpito, misit ad eum uxor ejus, dicens:
Nil tibi et non justo illi: multa enim passa sum hodie in somno
meo propter eum.

20 Et principes sacerdotum, et seniores persuaserunt turbis, ut
peterent Bar Rabban, et Dominum Jesum autem perderent.

21 Respondit autem præses, et ait illis: Quem vos vultis ut dimit-
tam vobis de duobus? Illi autem dixerunt: Bar Rabban.

22 Dixit illis Pilatos: Quid igitur faciam de Jesu illo, qui dicitur
Christus?

23 Et dixerunt omnes: Crucifigatur. Ille autem ait: Quid enim
mali fecit? Illi autem magis clamabant, et dicebant: Crucifigatur.

24 Quum videret autem Pilatos, quia nihil proficeret, sed magis
tumultus fieret, accepit aquam, et lavit manus suas coram populo,
et dixit: Innocens ego a sanguine justi hujus: vos videte.

25 Et respondit universa turba, et dixit: Sanguis ejus super nos,
et super filios nostros.

26 Tunc dimisit illis Bar Rabban: Dominum Jesum autem flagel-
lavit, et tradidit eum illis, ut crucifigerent eum.

- 27 Et tunc Romani præsidis duxerunt Dominum Jesum in Præto-
 28 rium: et congregaverunt ad eum universam cohortem. Et denuda-
 verunt eum autem, et clamydem coccineam imposuerunt ei.
 29 Et contexuerunt coronam de spinis, et posuerunt super caput
 ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genuflectebant ante eum,
 illudentes illum, et dicentes: Pax tecum, Rex Judæorum.
 30 Et expuerunt in eum, et acceperunt arundinem, et percutiebant
 eum super caput ejus.
 31 Et cum illusissent ei, exuerunt eum clamyde, et tunc induerunt
 eum vestimentis ejus, et duxerunt eum, ut crucifigerent eum.
 32 Quum autem exirent, invenerunt hominem Cyrenæum, nomen
 ejus Simon: hunc apprehenderunt angaria, ut tolleret crucem ejus.

Cap. XV.

VI. AD NOCTEM FERIÆ VI. EX MARCOS.

- 16 Et in illo tempore. Et Romani autem duxerunt eum in atrium,
 quod est Prætorium, et illi convocant totam cohortem.
 17 Et tunc induerunt eum clamyde coccinea, et purpurea, plexerunt
 coronam spinarum, et imposuerunt illam ei.
 18 Et cœperunt petere salutationem suam, et dicunt: Pax tecum,
 Rex Judæorum.
 19 Et percutiebant eum arundine super caput ejus: et conspuebant
 eum, et flectebant genua eorum, et adorabant eum.
 20 Et quum illuderent ei, detraxerunt ei clamydem, et purpuram,
 et induerunt ei vestimentis suis: et illi educunt eum, ut crucifi-
 gerent eum.
 21 Et apprehenderunt angaria hominem, qui transibat, cujus nomen
 Simon Cyrenæus, qui veniebat de monte, pater Alexandros, et
 Rufos, ut tolleret crucem ejus.

22 Et illi perducunt illum in locum Gulgultha: quod est interpretatum locus cranii.

23 Et dabant ei bibere vinum commixtum myrrha: ille autem non accepit.

24 Et quum crucifigerent eum, diviserunt vestimenta sua, et mittebant super ea sortem, omnis quisquis ex eis quid tolleret.

25 Et erat autem sicut tertia hora; et crucifixerunt eum.

26 Et erat titulus causæ ejus scriptus super eum: Rex Judæorum.

27 Et crucifixerunt cum eo duos latrones: unum a dexteris, et
28 unum a sinistris. Et impleta est scriptura, quæ dicit: Quod etiam cum transgressoribus legis reputatus est.

29 Et illi, qui præteribant, blasphemabant eum, et movebant capita sua, et dicebant: O tu, qui destruis templum, et in tribus
30 diebus reædificas illud: Salvum fac teipsum, et descende de cruce.

31 Et sicut et ita etiam principes sacerdotum illudebant ad alterutrum, et cum scribis, et dicebant: Alios salvos fecit, et seipsum non potest salvum facere.

32 Christus Rex Israel est, descendat nunc de cruce, ut videamus, et credamus.

VII. AD NOCTEM FERIÆ VI. MAGNÆ

Cap.
XXVII.

EX MITHAOS.

33 Et in illo tempore. Et quum venerint Romani in locum, qui dicitur Gulgultha illud, quod dicitur etiam locus cranii.

34 Et dederunt ei, ut biberet vinum commixtum myrrha: et cum gustasset, nolebat bibere.

35 Quum autem crucifixissent eum, diviserunt vestimenta ejus, et miserunt sortes: ut impleretur quod dictum est per prophetam,

[illegible]

qui dicit: Diviserunt vestimenta mea inter eos, et super vestem
 36 meam miserunt sortem. Et sedebant observantes eum illic.

37 Et imposuerunt super caput ejus causam ejus scriptam, quæ:
 Hic est Jesus Rex Judæorum.

38 Tum crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a dextris, et
 unus a sinistris.

39 Illi autem, qui præteribant, blasphemabant eum, et movebant
 capita sua:

40 Et dicebant: O qui destruis templum Dei, et in triduo reædi-
 ficas illud, salva teipsum: et descende de cruce, si tu es Fi-
 41 lius Dei. Sicut et ita etiam principes sacerdotum illudebant cum
 scribis, et senioribus, et dicebant:

42 Alios salvos fecit, et seipsum non potest salvum facere: si
 Rex Israel est, descendat nunc de cruce, et nos credimus in eo.

43 Si confidit in Deo, liberet eum nunc, si complacet in eo; dixit
 enim: Quia ego Filius Dei.

44 Et ita autem latrones, qui crucifixi fuerant cum eo, improphe-
 45 rabant ei. A sexta hora erant tenebræ super universam terram
 usque ad horam nonam.

46 Et circa horam nonam autem clamavit Dominus Jesus voce
 magna, et dixit: Eli, Eli, lma sbakt jati?

47 Quidam autem ex illis, qui stabant illic, quum audissent, dixe-
 runt: Eliam iste vocat.

48 Et confestim cucurrit unus ex eis, et accepit spongiam, et im-
 plevit illam aceto, et imposuit illam arundini, et dabat bibere ei.

49 Et cæteri autem dicebant: Sinite, videamus, an veniat Elias li-
 berare eum.

50 Alius autem accepit lanceam, et punxit latus ejus, et exivit aqua et sanguis. Ille autem Dominus Jesus iterum clamavit voce magna, et emisit spiritum.

51 Et statim velum templi scissum est in duo a summo usque ad terram: et terra commota est, et petræ scissæ sunt.

52 Et monumenta aperta sunt: et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt.

53 Et quum exirent de monumentis, venerunt in civitatem sanctam, et apparuerunt multis.

54 Centurio autem, et illi qui cum eo *erant*, custodientes Dominum Jesum, quum viderent terræ motum, et id quod fiebat, timuerunt valde, et dixerunt: Vere Filius Dei erat iste.

Cap.
XXIII.

VIII. AD NOCTEM FERIÆ VI. EX LUCA.

32 Et in illo tempore. Et ducebant autem etiam cum Domino Jesu duos alios malefactores, ut crucifigerentur.

33 Et quum venissent in locum illum, qui vocatur Gulgultha, ibi crucifixerunt eum; et illos malefactores, unum a dextris, et unum a sinistris.

34 Dominus Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis; non enim sciunt, quid illi faciunt. Et dividentes autem vestimenta sua, et mittebant sortes.

35 Et stabat populus spectans, principes autem etiam deridebant eum dicentes: Alios salvos fecit, salvum faciat semetipsum, si hic
36 est Christus filius Dei electus. Et illudebant ei. Etiam Romani appropinquaverunt et offerebant ei acetum.

37 Et dicebant: Si tu es Rex Judæorum, salva temetipsum.

[illegible]

38 Erat autem scriptum super eum inscriptione græca, et romana, et hebraica, quod: Hic est Rex Judæorum.

39 Unus autem de his malefactoribus, qui crucifixi erant cum eo, blasphemabat eum, et dicebat: Non tu es Christus? salva temetipsum, et salva nos.

40 Respondit autem alter, et increpabat eum, et dicebat: Etiam Deum non tu times, quod in eadem damnatione sumus etiam
41 nos. Et nos vere digni sumus, propter quod gessimus, repensi sumus: hic vero nihil mali gessit.

42 Et dicebat Domino Jesu: Memento mei, quum veneris in regnum tuum.

43 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit ei: Amen dico tibi, quod hodie tu eris mecum in Paradiso.

44 Et erat circiter hora sexta, et sol obtenebratus est, et luna abscondit lucem suam, et stellæ ceciderunt, et rupes scissæ sunt, et monumenta aperta sunt, et corpora sanctorum multorum resurrexerunt, et apparuerunt multis.

45 Et scissum est velum templi medium.

46 Et clamavit Dominus Jesus voce magna, et ait: Pater inter manus tuas trado spiritum meum. Hæc autem dixit, et consummatum est. Et quum videret centurio, quod factum fuerat, glorificavit Deum, et dixit: Vere quod hic homo justus erat.

48 Et omnes turbæ venerunt ad spectaculum istud, et quum viderent omnia, quæ fiebant, percutiebant super pectora sua, et revertebantur.

49 Stabant autem omnes illi, qui agnoscebant eum a longe; mulieres autem illæ, quæ venerant post eum Galilæa, videbant hæc.

25 Et in illo tempore. Stabant autem ubi *erat* crux Domini Jesu mater ejus, et soror matris ejus Mariam Cliophas, et Mariam Magdalaitha.

26 Dominus Jesus cum vidisset matrem suam, et discipulum illum, quem diligebat, stantem, dixit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus.

27 Et postea dixit discipulo illi: Ecce mater tua. Et ex illa die accepit eam discipulus ille apud se.

28 Et postea vidit Dominus Jesus, quia omnia consummata essent; ut adimpleretur scriptura: Et dederunt mihi in siti mea acetum, dixit: Ecce ego sitio.

29 Erat autem illic positum vas aceti cum myrrha: et appropinquaverunt ori ejus.

30 Cum ergo accepisset Jesus acetum cum myrrha, dixit etiam: Consummatum est omne. Et inclinavit caput suum, et tradidit spiritum suum. Quum autem tradidisset spiritum, scissum est velum templi a medio suo a summo usque ad terram.

31 Et Judæi ergo, quoniam paraschève erat, ut non remanerent corpora in crucibus sabbatho, erat enim ille dies sabbathi, dies magnus, rogaverunt Pilatos, ut frangerentur pedes eorum, et tollerentur.

32 Et venerunt Romani, et fregerunt pedes primi, et alterius illorum, qui crucifixi fuerant cum eo.

33 Quum autem venissent ad Dominum Jesum, statim jam cognoverunt mortuum esse, non fregerunt pedes ejus.

34 Sed unus ex Romanis lancea aperuit latus ejus, et exivit statim sanguis et aqua.

35 Et ille, qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Et ille scit, quia verum dicit, ut etiam vos credatis.

36 Facta sunt enim ut scriptura impleretur, quod: Os ex eo non comminutus est.

37 Et iterum scriptura alia dicit: Videbunt eum, quem transfixerunt.

Cap. XIX.

X. AD NOCTEM HEBDOMADÆ MAGNÆ EX JUANIS.

38 Et in illo tempore. Post hæc rogavit Pilatos Joseph ille a Ramtis, qui erat discipulus Domini Jesu, erat autem occultus propter metum Judæorum, ut tolleret corpus Domini Jesu. Et permisit ei Pilatos. Venerunt ergo, et tulerunt illud.

39 Et venit autem etiam Nicodimos ille, qui venerat ad Dominum Jesum nocte primum, et tulit aromata mixta myrrha, et aloes, quasi centum libras.

40 Et acceperunt autem corpus Domini Jesu, et involverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judæis sepelire.

41 Et erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: et in horto monumentum novum illud quod fuit, in quo quisquam nondum positus erat.

42 Ibi ergo propter parasceve Judæorum, quia erat monumentum juxta, posuerunt Dominum Jesum.

Cap.
XXVII.

FERIA VI. AD VESPERAS EX MITHAOS.

1 Et in illo tempore. Inierunt consilium omnes principes sacerdotum, et seniores populi adversus Dominum Jesum, ut morti traderent eum.

2 Et vinxerunt eum, et adduxerunt eum, et tradiderunt eum Pontios Pilatos præsidi.

3 Tunc quum videret Jehudas, ille qui tradidit eum, quod damnatus esset, pœnituit, et restituit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus.

4 Et dixit: Peccavi, quod tradidi sanguinem justum. Illi autem dixerunt: Quid super nos? tu vides.

5 Et projecit argentum in templo, et abiit, et quum abiisset, strangulavit semetipsum.

6 Principes sacerdotum autem acceperunt argentum, et dixerunt: Non licet ut mittamus eum in corbonam, quia est prætium sanguinis. Inierunt ergo consilium, et emerunt cum illo montem figuli, in sepulturam peregrinorum.

8 Propter hoc vocatus est mons ille, Hakel edma, usque in hodiernum diem.

9 Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremia prophetam, qui dixit: Accepi triginta argenteos prætium prætiosi, qui prætiose æstimatus est a filiis Israel. Et dederunt eos in montem figuli, sicut constituit mihi Dominus.

11 Ille autem Dominus Jesus stetit ante præsidem, et interrogavit eum, et dixit: Tu es Rex Judæorum? Ille autem Dominus Jesus dixit: Tu dixisti.

12 Et quum accusaretur a principibus sacerdotum, et a senioribus, et nihil responderet. Tunc dixit Pilatos: Non tu audis quanta illi testificantur contra te?

14 Et non respondit ei etiam contra unum verbum, ita ut etiam esset præses admiratus valde.

15 In omni festo autem consueverat præses dimittere turbis unum vinctum, quem voluissent.

- 16 Erat autem eis tunc unus vinctus famosus, qui vocabatur Jesu
17 Bar Rabban. Et quum essent illi congregati, dixit eis Pilatos:
Quem vos postulatis ex duobus, ut dimittam vobis? Jesu Bar
Rabban, an Jesum, qui dicitur Christus?
- 18 Sciebat enim, quod propter invidiam tradidissent eum.
- 19 Et cum ille sederet in pulpito misit ad eum uxor ejus, dicens:
Nil tibi et justo illi: multa enim passa sum hodie in somnio meo
propter eum.
- 20 Et principes sacerdotum, et seniores persuaserunt turbis, ut
peterent Bar Rabban, Dominum Jesum autem perderent.
- 21 Respondit autem præsides, et ait illis: Quem vos vultis, ut di-
mittam vobis de duobus? Illi autem dixerunt: Bar Rabban.
- 22 Dixit illis Pilatos: Quid igitur faciam de Jesu illo, qui dicitur
Christus?
- 23 Et dixerunt omnes: Crucifigatur. Ille autem ait: Quid enim
mali fecit? Illi autem magis clamabant, et dicebant: Crucifigatur.
- 24 Quum autem Pilatos videret quia nihil proficeret, sed magis
tumultus fieret, accepit aquam, et lavit manus suas coram po-
pulo, et dixit: Innocens ego a sanguine justi hujus; vos videte.
- 25 Et respondit universa turba, et dixerunt: Sanguis ejus super
nos, et super filios nostros.
- 26 Tunc dimisit illis Bar Rabban: Dominum Jesum autem flagel-
lavit, et tradidit eum illis, ut crucifigerent eum.
- 27 Et tunc Romani præsidis duxerunt Dominum Jesum in Præto-
rium: et congregaverunt ad eum universam cohortem.
- 28 Et denudaverunt eum autem, et clamydem coccineam impo-
suerunt ei.

29 Et contexuerunt coronam de spinis, et posuerunt super caput
ejus, et arundinem in dextera ejus, et genuflectebant ante eum,
illudentes illum, et dicentes: Pax tecum Rex Judæorum.

30 Et expuerunt in eum, et acceperunt arundinem, et percutiebant
eum super caput ejus.

31 Et quum illusissent ei, exuerunt eum clamide, et tunc indue-
runt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum, ut crucifigerent eum.

32 Quum autem exirent invenerunt hominem Cyreneum, nomine
Simon: hunc apprehenderunt angaria, ut tolleret crucem ejus.

33 Et quum venerint in locum, qui dicitur Gulgultha, qui dicitur
34 etiam locus cranii. Et dederunt ei, ut biberet acetum commixtum
myrrha: et quum gustasset nolebat bibere.

35 Quum autem crucifixissent eum, diviserunt vestimenta ejus, et
miserunt sortes: ut impleretur quod dicitur per prophetam, qui
dicit: Diviserunt vestimenta mea inter eos, et super vestem meam
36 miserunt sortem. Et sedebant servantes eum illic.

37 Et imposuerunt super caput ejus causam ejus scriptam; quæ:
Hic est Jesus Rex Judæorum.

38 Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones, unus a dexteris, et
unus a sinistris.

Luca
Cap.
XXIII.

39 Unus autem de his malefactoribus, qui crucifixi erant cum eo,
blasphemabat eum, et dicebat: Non tu es Christus? salva teme-
tipsum, et salva nos.

40 Respondit autem alter, et increpabat eum, et dicebat: Etiam non
Deum tu times, quod in eadem damnatione sumus etiam vere nos.

41 Et nos vere digni sumus propter quod gessimus, repensi
sumus: hic vero nihil mali gessit.

42 Et dicebat Domino Jesu: Memento mei, quum veneris in regnum tuum.

43 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, quod hodie tu eris mecum in Paradiso.

Mithaos
Cap.
XXVII.

39 Illi autem blasphemabant eum, et movebant capita sua.

40 Et dicebant: O qui destruis templum Dei, et in triduo reedificas illud: salva temetipsum, et descende de cruce: si tu Filius Dei es.

41 Sicut et ita etiam principes sacerdotum illudebant cum pharisæis, et senioribus, et dicebant:

42 Alios salvos fecit, et seipsum non potest salvum facere: si Rex Israel est, descendat nunc de cruce, et nos credimus in eo.

43 Si confidit in Deo: liberet eum nunc si complacet in eo, dixit enim: Quia ego Filius Dei. Et etiam autem latrones, qui crucifixi fuerant cum eo, improperebant ei. A sexta hora autem erant tenebræ super universam terram usque ad horam nonam.

46 Et circa horam nonam autem clamavit Dominus Jesus voce magna, et dixit: Eli, Eli, lma sbakt jati? quod est: Deus meus, Deus meus, quare dereliquisti me?

47 Quidam autem ex illis, qui stabant illic, quum audissent, dixerunt: Eliam iste vocat.

48 Et confestim cucurrit unus ex eis, et accepit spongiam, et implevit illam aceto, et imposuit illam arundini, et dabat bibere ei.

49 Et cæteri autem dicebant: Sinite, videamus, an veniat Elias liberare eum. Ille autem Dominus Jesus iterum clamavit voce magna, et emisit spiritum.

51 Et statim velum templi scissum est in duo, a summo usque ad
terram; et terra commota est, et petrae scissae sunt.

52 Et monumenta aperta sunt: et multa corpora sanctorum, qui
53 dormierant, surrexerunt. Et quum exirent de monumentis venerunt
in civitatem sanctam, et apparuerunt multis.

54 Centurio autem, et illi qui cum eo *erant* custodientes Dominum
Jesum, quum viderent terremotum, et id quod factum est, ti-
muerunt valde, et dicunt: Vere Filius Dei erat iste.

Joannes
Cap. XIX.

31 Et Judaei ergo quoniam erat parasceve, ut non remanerent cor-
pora in cruce sabbatho, rogaverunt Pilatos. ut frangerentur pedes
eorum, et tollerentur. Erat enim dies sabbathi illius dies magnus.

32 Et venerunt, et fregerunt Romani pedes primi, et alterius illo-
rum, qui crucifixi fuerant cum eo.

33 Et quum venissent autem ad Dominum Jesum, statim quum
vidissent eum jam mortuum, non fregerunt pedes ejus.

34 Sed unus ex Romanis lancea punxit eum in latere, et exivit
statim sanguis, et aqua.

35 Et ille qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est illud te-
stimonium ejus. Et ille scit, quia verum ille dixit, ut vos credatis.

36 Facta sunt enim ut scriptura impleretur, quod: Os ex eo non
comminutum est.

37 Et iterum scriptura alia dixit: Videbunt, in quem trasfi-
xerunt.

Matth.
Cap.
XXVII.

55 Erant autem ibi etiam mulieres multae a longe spectantes,
illae, quae venerant post Dominum Jesum a Galilaea, ministran-
56 tes ei. Inter quas erat Mariam Magdalaitha, et Mariam mater
Jacob, et mater Joseph, et mater filiorum Zebdai.

- 57 Quum autem esset sero, venit homo dives a Rintis, nomen
ejus Joseph, qui etiam erat discipulus Domini Jesus.
- 58 Hic appropinquavit ad Pilatos, et petiit corpus Domini Jesus.
Tunc Pilatos jussit ut daretur ei.
- 59 Et accepit Joseph corpus, et involvit illud in sindone munda.
- 60 Et posuit illud in monumento novo, illud quod exciderat in
petra: et advolvit petram magnan super ostium monumenti, et
abiit.
- 61 Erat autem ibi Mariam Magdalaitha, et altera Mariam, sedentes
contra sepulchrum.

Cap.
XXVII.

DIE SABBATHI MAGNI AD MATUTINUM EX MATHAI.

- 62 Et in illo tempore. Die autem crastina, illa quæ est post pa-
rascevem, congregati sunt principes sacerdotum, et scribæ apud
Pilatos.
- 63 Et dicunt ei: Domine noster, recordati sumus, quod hic se-
ductor dixit adhuc vivus: Post tres dies ego resurgam.
- 64 Jube ergo, ut muniatur sepulchrum usque in diem tertium: ut
non veniant discipuli ejus, furentur eum, et dicant populo quod
surrexit a mortuis; et erit error ultimus pejor priore.
- 65 Ait illis Pilatos: Ecce vobis quæstores, ite, munite sicut vos
- 66 scitis. Illi autem abierunt, munierunt sepulchrum, et signaverunt
lapidem cum quæstoribus.

Cap.
XXVIII.

DIE SABBATHI MAGNI AD MISSAM EX MATHAI.

- 1 Et in illo tempore. Et vespere autem sabbathi, quæ lucescit
in prima *die* hebdomadæ, venit Mariam Magdalaitha, et altera
Mariam, ut viderent sepulchrum.
- 2 Et ecce terræmotus magnus factus est, angelus enim Domini

[illegible]

descendit de cœlo: et appropinquavit, revolvit lapidem a porta sepulchri, et sedebat super eam.

3 Erat autem aspectus ejus sicut fulgor: et vestimentum ejus candidum sicut nix.

4 Et præ timore ejus tremuerunt illi, qui custodiebant, et facti sunt velut mortui.

5 Respondit autem angelus, dixit mulieribus: Ne timeatis vos; scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, vos quæritis.

6 Non est hic: surrexit enim, sicut quod dixit. Venite, videte locum, ubi positus erat Dominus.

7 Et statim ite, dicite discipulis ejus, quia surrexit a mortuis: et ecce illi præcedet vos in Galilæam: ibi videbitis eum. Ecce dixi vobis.

8 Et abierunt cito de monumento cum timore, gaudio magno, currebant dicere discipulis ejus.

9 Et ecce Dominus Jesus occurrit illis, et dixit eis: Pax vobis. Illæ autem appropinquaverunt, tenuerunt pedes ejus, et adoraverunt eum.

10 Tunc ait illis Dominus Jesus: Non timete, sed ite, nunciate fratribus meis, ut eant in Galilæam, et ibi illi videbunt me.

11 Quum autem abiissent, ecce quidam de quæstoribus venerunt in civitatem, et nunciaverunt principibus sacerdotum omnia, quæ facta fuerant.

12 Et congregati sunt cum senioribus, et, quum dedissent argentum multum Romanis,

13 Dicunt: Dicite quod discipuli ejus venerunt nocte, furati sunt eum, dum nos dormiebamus.

- 14 Et si hoc auditum fuerit coram præside, nos suadebimus, et vos nos faciemus immunes a sollicitudine.
- 15 Illi autem acceperunt pecuniam, et fecerunt sicut erant edocti. Et exiit verbum istud apud Judæos usque in diem hodiernum.
- 16 Undecim autem discipuli abierunt in Galilæam, in montem illum, quem constituerat illis Dominus Jesus.
- 17 Et quum vidissent eum, adoraverunt eum: illi autem dubitaverunt.
- 18 Et appropinquavit Dominus Jesus, locutus est eis, et dixit: Data est mihi omnis potestas in cœlo, et super terram.
- 19 Ite ergo, docete me omnes gentes, et baptizate eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
- 20 Et docete eos, quod servent omnia, quæcumque mandavi vobis. Et ecce ego sum vobiscum omnibus diebus, et usque ad finem mundi. Amen.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, in sæcula. Amen.

INITIUM EVANGELIORUM RESURRECTIONIS, ET SUNT XI.

Cap.
XXVIII.

EVANGELIUM RESURRECTIONIS AD MATUTINUM

EX MATHIOS.

- 16 Et in illo tempore. Undecim autem discipuli abierunt in Galilæam, in montem illum, quem constituerat illis Dominus Jesus.
- 17 Et quum vidissent eum, adoraverunt eum: illi autem dubitaverunt.
- 18 Et appropinquavit Dominus Jesus, locutus est eis, et dixit: Data est mihi omnis potestas in cœlo, et super terram.
- 19 Ite ergo, docete me omnes gentes, et baptizate eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

20 Et docete eos, quod servant omnia, quaecumque mandavi vobis.
Et ecce ego sum vobiscum omnibus diebus, et usque ad finem
mundi.

Cap. XVI.

II. EX MARCOS.

2 Et mane valde, in prima *die* in hebdomada, illæ veniunt ad
monumentum, quum ortus esset sol.
3 Et illæ dicunt inter semetipsas: Quis revolvat lapidem ab ostio
4 monumenti? Erat enim magnus valde; et venerunt, et invenerunt
lapidem revolutum.
5 Et quum introissent in monumentum, viderunt juvenem se-
dentem, obtectum stola candida, et timuerunt.
6 Ille autem dixit illis: Non timete: Jesum Nazarenum vos quæ-
ritis, illum, qui crucifixus est: surrexit, non est hic, ecce locus
ubi posuerunt eum.
7 Sed ite, dicite discipulis ejus, et Petros, quia ecce præcedet
vos in Galilæam: ibi videbitis eum, sicut dixit vobis.
8 Et quum exirent de monumento, fugerunt: apprehenderat enim
tremor eas, et obstrictio linguæ, et nemini quidquam dixerunt,
quod timebant enim.

Cap. XVI.

III. EX MARCOS.

9 Et in illo tempore. Surrexit autem mane, prima *die* in hebdoma-
da, et apparuit Mariam Magdalaitha, de qua ejecit septem dæmo-
10 nia. Et illa ivit, nuntiavit illis, qui lugebant, et flebant cum ea.
11 Et illi, quum audirent, quod vivus erat, et apparuit ei, non
crediderunt.
12 Et post hæc autem duobus ex his apparuit, alia similitudine,
quum illi *essent* euntes in montem.

13 Etiam illi abierunt, et annuntiaverunt cæteris, et etiam non illis crediderunt.

14 Postremo autem quum illi undecim recumberent, apparuit eis, et exprobravit eos propter deficientiam fidei eorum, et propter duritiem cordis eorum: quia iis, qui viderant eum quod resurrexerat, non crediderunt.

15 Et dixit eis: Ite in mundum, et prædicate evangelium meum omni creaturæ.

16 Ille qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: ille autem qui non crediderit, condemnabitur.

17 Hæc autem signa *sunt* hærentia illis, qui crediderint: in nomine meo dæmonia ejicient: et linguis novis loquentur:

18 Et serpentes bajulabunt, etiam si venenum mortis biberint, non nocebit eis: super ægros imponent manus suas, et sanati erunt. Dominus Jesus autem postquam locutus est hæc eis, assumptus est in cœlum, et sedet a dexteris Dei.

20 Illi autem exierunt, et prædicabant ubique, et Dominus adjuvabat eos, et confirmabat verba eorum, per signa illa, quæ sequebantur.

Cap.
XXIV.

IV. EX LUCAS.

1 Et prima *die* in hebdomada, diluculo valde, venerunt ad monumentum, et tulerunt, quæ paraverant, aromata: et erant cum illis mulieres aliæ.

2 Invenerunt autem lapidem revolutum ab ostio monumenti.

3 Et ingressi sunt autem, et non invenerunt corpus Domini Jesu.

4 Et factum est autem dum essent excogitantes de isto, et ecce duo viri steterunt secus illos in vestibus fulgentibus.

5 Illæ autem correptæ sunt timore magno, et declinabant vultus suos in terram, et dixerunt ad illas illi viri: Quid vos qæritis vivum cum mortuis?

6 Non est hic, sed surrexit: recordamini quomodo locutus est vobis quum adhuc esset in Galilæa.

7 Dixit, quia futurum ut Filius hominis traderetur in manus hominum peccatorum, et crucifigetur, et die tertia resurget.

8 Et tunc recordatæ sunt verborum ejus.

9 Et quum reversæ essent a monumento, tunc nuntiaverunt hæc omnia undecim, et cæteris omnibus.

10 Erat autem Mariam Magdalaitha, et Juhana, et Mariam mater Jacob, et cæteræ, quæ cum eis, dicebant hæc ad apostolos.

11 Et visa sunt ante illos sicut deliria verba ista, et non credebant illis.

12 Et Petros autem surrexit, cucurrit ad monumentum, et respexit, et vidit vestes linteas tantum, et abiit secum solus, et mirabatur de eo quod factum fuerat.

V. RESURRECTIONIS. FERIA III. QUÆRE ILLUD POST PASCHA,

V. EX LUCAS.

Cap.
XXIV.

VI. RESURRECTIONIS EX LUCAS.

36 Et dum illi loquuntur, venit Dominus Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis: Pax vobis: ego sum, ne timeatis.

37 Illi autem conturbati sunt, et erant in timore, quia putabant quod spiritum illi viderent.

38 Et dixit eis (Jesus): Quid vos turbati estis, et quæ cogitationes ascendunt in corda vestra?

[illegible]

- 39 Videte manus meas, et pedes meos, et cognoscite, quia ego
sum: palpate, et videte: quia spiritui *caro*, et ossa non sunt ei,
sicut vos videtis *esse* mihi.
- 40 Et hoc dixit, et ostendit eis manus suas, et pedes suos.
- 41 Et præ gaudio non credebant, et illi mirabantur, et dixit eis:
Apud vos est hic aliquid, quod manducemus?
- 42 Et illi autem obtulerunt ei partem piscis assi, et ex favo mellis.
- 43 Et quum manducasset coram eis, sumpsit reliquias, et dedit eis.
- 44 Et dixit eis: Hæc sunt verba, quæ locutus sum vobis, quum
adhuc ego *essem* vobiscum, quoniam oportet hæc, ut adimplean-
tur omnia illa, quæ scripta sunt in lege Moysi, et in prophetis,
et in laudibus de me.
- 45 Tunc aperuit corda eorum, ut intelligerent scripturas:
- 46 Et dixit eis: Quoniam sic scriptum est, quod esset passurus
Christus, et resurrecturus a mortuis tertia die;
- 47 Et prædicaretur in nomine ejus poenitentia, et remissio pecca-
torum in omnes gentes, et inciperetur ab Jerosolyma.
- 48 Testes horum vos estis.
- 49 Et ecce ego mitto pactum Patris super vos: vos autem sedete
in civitate Jerosolymæ, quoadusque induamini virtute ex alto.
- 50 Et eduxit eos usque in Beth Ania, et elevavit manus suas, et
benedixit eis.
- 51 Et ecce dum benediceret illis, recessit ab eis, et elevatus est
52 in cœlum. Ipsi autem adoraverunt eum, et reversi sunt in Jeru-
salem cum gaudio magno.
- 53 Et erant omni tempore in templo benedicentes Deum.

VII. RESURRECTIONIS EX JUHANIS.

1 Et die prima in hebdomada venit Mariam Magdalaitha mane, quum adhuc tenebræ *essent* ad monumentum: et illa vidit lapidem sublatum ab ostio monumenti

2 Cucurrit ergo, et venit ad Simon Petros, *et* ad discipulum alium illum, quem Dominus Jesus amabat, et dixit illis: Sustulerunt Dominum de monumento, et nos nescimus, ubi posuerunt eum.

3 Exiit ergo Petros, et discipulus alius, et venerunt ad monumentum.

4 Currebant autem simul una, et discipulus alius citius præcessit Petros, et venit primus ad monumentum.

5 Et inspexit, et vidit lintheamina posita, non tamen introivit.

6 Venit ergo Simon Petros sequens eum, et introivit in monumentum, et vidit lintheamina posita.

7 Et sudarium illud, quod fuerat super caput ejus, non erat positum cum lintheaminibus, sed separatum, et involutum in unum
8 locum. Tunc ergo introivit, et discipulus alius ille, qui venerat primus ad monumentum; et vidit, et credidit.

9 Nondum enim sciebant scripturam, quia oportebat eum resurgere a mortuis.

10 Et abierunt ergo iterum discipuli ad locum eorum.

VIII. RESURRECTIONIS EX JUHANIS.

11 Et in illo tempore. Mariam autem stabat ad monumentum foris, plorans. Et dum illa fleret, inspexit in monumentum.

12 Et vidit duos angelos, sedentes, opertos albis, unum ubi *erat* caput ejus, et unum ubi *erant* pedes ejus, ubi positum fuerat corpus Domini Jesu.

- 13 Et dicunt ei illi; Mulier, quare tu ploras? Dicit eis: Quia substulerunt Dominum a monumento, et ego nescio, ubi posuerunt eum.
- 14 Et quum hæc dixisset, conversa est retrorsum, et illa vidit Dominum Jesum stantem: et non sciebat, quia ille *esset* Dominus Jesus.
- 15 Et dixit ei Jesus: Mulier, quid tu ploras? Quem tu quæris? Et illa autem putabat quia ille *esset* hortulanus, dixit ei: Domine mi, si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum, et ego tollam eum.
- 16 Dixit ei Dominus Jesus: Mariam. Et conversa est illa dicens ei hebraice: Rabboni, quod illud interpretatur Magister, et cucurrit. ut appropinquaret ei.
- 17 Dixit ei Dominus Jesus: Ne appropinques mihi: nondum enim adscendi ad Patrem: vade autem ad fratres meos, et dic eis: Ecce ego adscendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum.
- 18 Et venit Mariam Magdalaitha annuntians discipulis: Quia vidit Dominum, et hæc dixit ei.

Cap. XX.

IX. AD VESPERAS PASCHÆ SANCTÆ

EX JUANIS.

- 19 Et cum *esset* ergo sero die illa, prima in hebdomada, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum, venit Dominus Jesus, et stetit in medio, et dixit: Pax vobiscum.
- 20 Et quum hoc dixisset, ostendit eis manus suas, et latus suum. Gavisi sunt autem discipuli, quod viderent Dominum.

21 Dixit ergo iterum Dominus Jesus: Pax vobis: sicut misit me Pater, etiam ego mitto vos.

22 Et quum dixisset hæc, insufflavit (in eos), et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum.

23 Illis, quorum remiseritis peccata eorum, remittuntur eis: et illis autem quorum retinueritis, retenta sunt.

24 Thomas autem unus ex duodecim, ille, qui dicitur gemellus, non erat cum eis, quando venit Dominus Jesus.

25 Dicebant ergo ei discipuli alii: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videbo in manibus ejus locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non ego credam.

Cap. XX.

DIES DOMINICÆ NOVÆ. X. EX JUHANIS.

26 Et post dies octo, iterum erant discipuli intus simul in unum; et etiam Thomas cum eis. Et venit Dominus Jesus, et januæ clausæ *erant*, et stetit in medio, et dixit: Pax vobis.

27 Et deinde dixit Thomas: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum, neque sis incredulus, sed fidelis.

28 Et respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus.

29 Dixit ei Dominus Jesus: Quia vidisti me, credidisti; beatitudo illis, qui non viderunt (me), et crediderunt.

30 Multa quidem signa alia fecit Dominus Jesus coram discipulis suis, quæ non sunt scripta in hoc libro.

31 Hæc autem scripta sunt ut credatis, quia Dominus Jesus Chri-

stus est Filius Dei; et quum vos credideritis, erit vobis vita in nomine ejus.

Cap. XXI.

X. RESURRECTIONIS EX JUHANIS.

- 1 Et postea manifestavit Dominus Jesus semetipsum discipulis suis ad mare Tebarios. Manifestavit autem semetipsum sic.
- 2 Erant simul una Simon Petros, et Thomas ille qui dicitur gemellus, et Nathanail ille, qui erat a Kenta Galilææ, et filii Zebdai, et duo alii ex discipulis ejus.
- 3 Dicebat eis Simon Petros: Vado piscari pisces. Dicunt ei: Etiam nos venimus tecum. Et exierunt, et adscenderunt simul in naviculam: et illa nocte nihil prehenderunt.
- 4 Erat autem jam mane, et stetit Dominus Jesus in littore maris, et non cognoverunt discipuli ejus, quia esset Dominus Jesus.
- 5 Dixit eis Dominus Jesus: Pueri, numquid est in manibus vestris aliquid ad manducandum? Responderunt, et dicunt: Non.
- 6 Dixit eis: Conjicite in dexteram naviculæ rete, et vos invenietis. Et illi conjecerunt, et non valebant jam trahere illud præ multitudine piscium.
- 7 Dixit ergo ille discipulus, quem diligebat Dominus Jesus, Petros: Hic Dominus est. Simon ergo Petros, quum audisset, quod ille *esset* Dominus, amiculum suam ligabat, erat enim nudus, et dejecit semetipsum in mare.
- 8 Discipuli autem alii venerunt navicula: non enim longe *aberrant* a terra, sed quasi ducentis cubitis trahentes rete illud piscium.

- 9 Quum venerunt in terram, illi viderunt prunas ignis positas, super eas panem et piscem.
- 10 Dixit eis ergo Dominus Jesus: Afferte de piscibus illis, quos piscati estis nunc.
- 11 Adscendit ergo Simon Petros, et traxit rete in terram, jam plenum piscibus magnis centum quinquaginta tribus. Et totis his *piscibus* non scissum est rete.
- 12 Dixit eis Dominus Jesus: Venite, manducate. Nemo autem ex discipulis audebat interrogare eum: Tu, quis tu *es*? Quod sciebant, quod ille *esset* Dominus.
- 13 Et venit Dominus Jesus, et accepit panem: et gratias egit, et dabat eis, et pisces sic et ita.
- 14 Hoc autem jam tertio manifestatus est Dominus Jesus discipulis suis, postquam resurrexisset a mortuis.

XI. AD MATUTINUM RESURRECTIONIS ET SABBATHO

Cap. XXI.

PENTECOSTES. EX JUHANA.

- 15 Et quum comedissent dixit Dominus Jesus Simon Petros: Simon Bar Jona, diligis tu me plus his? Dixit ei: Utique Domine mi, tu scis quia ego amo te. Dixit ei: Pasce agnos meos.
- 16 Et iterum dixit ei secunda vice: Simon Bar Jona, diligis tu me? Ait illi: Utique Domine mi, tu scis, quia ego amo te. Dixit ei: Pasce agnos meos.
- 17 Dixit ei tertia vice: Simon Bar Jona: amas tu me? Et contristatus est Petros, quia dixit ei tertia vice, amas tu me? Et dixit ei: Domine, tu omnia nosti: et tu scis, quod ego amo te. Dixit ei: Pascas oves meas.

- 18 Amen, amen dico tibi, quum esses puer cingebas temetipsum, et ambulabas, ubi volebas: quum autem senueris, tu extends manum tuam, et alii cingent tibi lumbos tuos, et ducent te, quo tu non vis.
- 19 Hoc autem dixit ut indicaret, qua morte ille glorificaturus esset Deum. Et quum dixisset hoc, dixit ei: Sequere me.
- 20 Et conversus est Petros, et vidit discipulum illum, quem Dominus Jesus diligebat sequentem eum, ille qui et recubuit in convivio super pectus ejus, et dixit ei: Domine, quis est, qui tradet te?
- 21 Hunc quum vidisset Petros, dixit Domino Jesu: Domine, hic autem quid?
- 22 Dixit ei Dominus Jesus: Si volo, quod ille maneat, donec veniam, quid ad te?
- 23 Exivit ergo iste sermo inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Non dixit ei autem Dominus Jesus, quod non moritur: sed si volo, ut maneat ille, donec veniam, tu quid ad te?
- 24 Hic discipulus, qui testimonium perhibet de his, et scripsit hæc: et nos scimus quia verum est testimonium ejus.
- 25 Sunt autem et alia multa, quæ fecit Dominus Jesus coram discipulis suis: illa quæ si scripta essent, omnia per singula ad unum ex illis, puto ego, mundus non caperet libros, qui scribendi sunt.

ABSOLUTA SUNT EVANGELIA RESURRECTIONIS.

DOMINICA POST PASCHA EX MITHAOS QUÆ EST RESURRECTIONIS

ET ILLA PRIMA EX XI. EVANGELIA.

DOMINICA MULIERUM. QUÆRE EX MARCOS. ET EST III.

DOMINICA PARALYTICI. QUÆRE EX LUCA. ET EST IV.

DOMINICA SAMARITANÆ. QUÆRE EX JUHANNA. ET EST VII.

DOMINICA CÆCL. QUÆRE EX JUHANNA. ET EST VIII.

FERIA V. ADSCENSIONIS. QUÆRE EX MARCOS. ET EST III.

DOMINICA PATRUM. QUÆRE EX JUHANNA. ET EST X.

DOMINICA PENTECOSTES. QUÆRE EX JUHANNA. ET EST IX.

SEPTEMBER.

DIES FESTUS SANCTI JUSTI STYLITÆ

ET ARCHIMANDRITÆ

Cap. IV.

SIMAAN ALEPPENSIS EX LUCAS.

- 16 Et in illo tempore. Et venit Dominus Jesus Nazareth, ubi erat nutritus, et intravit secundum consuetudinem die sabbathi in synagogam.
- 17 Et traditus est illi liber Isaïæ prophetæ, et surrexit, ut legeret. Et aperuit librum, et invenit locum, ubi scriptum erat:
- 18 Spiritus Domini super me: propter quod unxit me, ut evangelizarem pauperibus, misit me, ut sanarem illos, qui contriti corde.
- 19 Ut prædicarem captivis remissionem, et cæcis, ut videant, ut dimitterem confractos in remissionem, ut prædicarem annum Domini acceptum.
- 20 Et complicavit librum, et tradidit illum ministro, et sedit. Et oculi omnium, qui in synagoga erant, intendentes in eum.

21 Et ille cæpit dicere illis: Hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris.

22 Et omnes testimonium dabant illi; et erant obmutescentes in omnibus verbis gratiæ, quæ prodibant ex ore ipsius.

II. SEPTEMBRIS. COMMEMORATIO SANCTI MAR MAMA.

QUÆRE FERIA II. HEBDOMADÆ VII. POST PASCHA

EX DIMIDIO EVANGELII EX JUHANIS.

Cap. X. III. COMMEMORATIO PATRIS NOSTRI ANTIOMA EX JUHANIS.

7 Dixit Dominus. Quia ego sum ostium ovium.

8 Omnes illi, qui venerunt fures sunt, et latrones, sed non audiunt eos oves.

9 Ego sum ostium. Per me quis, qui introierit salvus fuit: et ingredietur, et egredietur, et inveniet pascua.

10 Fur non venit, nisi ut furetur et mactet et perdat. Ego veni, ut vita sit eis, et abundantius sit eis.

11 Ego sum pastor bonus. Et pastor bonus animam suam ille dat propter oves suas.

12 Ille autem, qui mercenarius, et non est pastor, ille, cui non *sunt* oves ei, vidit ille lupum venientem, et deserit oves, et fugit: et lupus rapit eas, et dispergit.

13 Quia est mercenarius, et non est cura ei de ovibus.

14 Ego sum pastor bonus: et ego cognosco meas, et meæ cognoscunt me.

15 Sicut Pater novit me, et ego agnosco Patrem: Et animam meam pono pro ovibus meis.

16 Et oves aliæ sunt mihi, illæ, quæ non sunt ex hac caula

ovium: etiam illas oportet me adducere, et vocem meam audient, et fient unus grex, et unus pastor.

IV. COMMEMORATIO SANCTI BABUL, ET PUERORUM,

Cap. X.

ET SANCTORUM QUI CUM EO. EX LUCA.

- 1 Et in illo tempore. Designavit Dominus Jesus etiam discipulos suos septuaginta: et misit illos binos, binos ante faciem suam in omnem civitatem et in omnem locum, quo erat ingressurus.
- 2 Et dicebat illis: Messis quidem multa, et messores perpauci. Rogate Dominum messis, ut emittat operarios in messem suam.
- 3 Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.
- 4 Ne portaveritis saculum, neque peram, neque calceamenta, et pacem hominis per viam ne petieritis.
- 5 Et in omnem domum intraveritis, primum dicite: Pax huic domui. Et si fuerit ibi filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem pax vestra ad vos revertetur.
- 7 Et in eadem domo manete edentes et bibentes ex propriis eorum: dignus est enim operarius mercede sua. Non transieritis de domo in domum.
- 8 Et in omnem civitatem intraveritis, et susceperint vos, manducate quod apponitur ante vos.
- 9 Et curate infirmos qui in illa *sunt*, et dicite illis: Appropinquavit in vos regnum Dei.
- 10 Et in civitatem, quam intraveritis, et non susceperint vos, quum exieritis in plateas ejus dicite:
- 11 Quod etiam pulverem, qui adhæsit pedibus nostris in civitate

vestra nos extergimus in vos: tamen etiam hoc scitote quia appropinquavit in vos regnum Dei.

- 12 Dico ego vobis autem, quod Sodomis in die illa remissius erit, quam enim illi civitati.

V. COMMEMORATIO SANCTI ZACHARIA PATRIS IUDANIS BAPTISTÆ

Cap.
XXIII.

EX MITHAOS.

29. Dixit Dominus: Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia vos ædificatis sepulchra prophetarum, et ornatis monumenta iustorum.

- 30 Et vos dicitis: si fuissetis in diebus patrum nostrorum, non essemus socii cum eis in sanguine prophetarum.

- 31 Itaque vos testimonium perhibetis vobismetipsis, quia vos filii eorum, qui occiderunt prophetas.

- 32 Etiam vos implete mensuram patrum vestrorum.

- 33 Serpentes et genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio gehennæ?

- 34 Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes et scribas, et ex illis occidetis, et crucifigitis, et ex illis flagellabitis in synagogis vestris, et persequemini de civitate in civitatem.

- 35 Ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacharia filii Barachia, illius, quem occidistis inter templum et altare.

- 36 Amen dico vobis, quod venient hæc omnia super istam generationem.

- 37 Jerusalem, Jerusalem, tu quæ occidis prophetas, et lapidas eos,

qui missi sunt ad te, quoties volui congregare filios tuos, sicut gallina congregat pullos suos sub alas suas, et noluisti?

38 Ecce relinquetur domus vestra deserta.

39 Dico ego vobis enim, quod non videbitis me amodo, donec dicatis: Benedictus ille, qui venit in nomine Domini.

VI. ARCHANGELI MICHAEL. QUÆRE ILLUD IN XVIII.

OCTOBRIS.

HAC DIE COMMEMORATIO SANCTI EUDOXIO

Cap. XII.

EX MARCOS.

28 Et in illo tempore: Et appropinquavit unus de scribis, qui audierat illos conquirentes, et vidit quod bene responderit illis, interrogavit eum, quod *esset* præceptum primum omnium.

29 Dominus Jesus respondit ei: Hoc est præceptum primum: audi Israel, Dominus Deus tuus, Dominus unus est.

30 Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua. Hoc est mandatum primum.

31 Et secundum simile *est* illi: quod diliges proximum tuum tanquam teipsum. Majus horum aliud præceptum non est.

32 Et dixit ei ille scriba: Bene Magister in veritate dixisti, quia unus est Deus, et non est alius præter eum.

33 Et ut diligamus illum ex toto corde nostro, et ex toto intellectu, et ex tota anima, et ex tota fortitudine: et ut diligat proximus suus tanquam seipsum, quod majus est omnibus holocaustis, et mactationibus.

34 Et Dominus Jesus quum videret eum, quod sapienter respon-

disset, et dixit illi: Quod non tu *es* longe a regno Dei. Et nemo jam audebat interrogare eum illa hora.

35 Et respondit Dominus Jesus, et dicebat, docens in templo: Quomodo dicunt scribæ, quod Christus est filius David?

36 Ipse enim David dixit in Spiritu Sancto: Dixit Dominus Domino meo, sede a dexteris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum sub pedibus tuis.

37 Si ergo David vocavit eum Dominum meum, quomodo est filius ejus? Et multi autem ex turbis audiebant eum suaviter.

COMMEMORATIO SANCTI DOMINI ANTUN ET SOCIORUM EJUS.

QUÆRE XX. HUIUS MENSIS.

VIII. NATIVITATIS MATRIS DEI SANCTÆ MARIAM.

Cap. I.

EVANGELIUM AD MATUTINUM EX LUCA.

39 Et in illo (tempore): Et in diebus illis surrexit autem Mariam, et abiit in montem cum sollicitudine in civitatem Juda.

40 Et intravit in domum Zacharias, et petiit pacem ab Elisabeth:

41 Et quum audiret Elisabeth salutationem Mariam, saltavit infans in utero ejus; et repleta est Elisabeth Spiritu Sancto.

42 Et exclamavit voce magna, et dixit (ad Mariam): Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

43 Et unde mihi hoc, ut veniat mater Domini mei ad me?

44 Ecce enim statim ut transivit vox pacis tuæ in auribus meis, saltavit puer in gaudio in utero meo. Et beatitudo illi, quæ credidit, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt de ea a Domino.

46 Et ait Mariam: Magnificat anima mea Dominum.

- 47 Et exultavit spiritus meus in Deo vivificatore meo.
- 48 Quia respexit super humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc dant mihi beatitudinem omnes generationes.
- 49 Quia fecit mihi magna ille, qui *est* potentissimus, et sanctum
- 50 nomen ejus. Et misericordia ejus a progenie, et generationibus illis, quæ timent eum.
- 51 Fecit victoriam in brachio suo: et dispersit superbos mente cordis eorum.
- 52 Humiliavit potentes ex sedibus eorum, et exaltavit humiles.
- 53 Esurientes satiavit bonis, et divites dimisit inanes.
- 54 Suscepit Israel puerum suum, et recordatus misericordiarum.
- 55 Sicut omne quod locutus est ad patres nostros Abraham, et semini ejus usque in sæcula.
- 56 Mansit autem Mariam apud illam quasi mensibus tribus, et reversa est in domum suam.

AD MISSAM, ET ILLUD LEGITUR FERIA IV. PER TOTUM ANNUM

Cap. X.

EX LUCAS.

- 38 Et in illo tempore: Et factum est dum ille (Dominus Jesus) iret, et ipse intravit in quoddam castellum: et mulier quædam, cujus nomen Martha excepit illum in domum suam.
- 39 Et huic erat soror dicta Mariam, illa sedit ubi pedes Domini Jesus, et audiebat verbum illius.
- 40 Martha autem disponebat propter multum ministerium: stetit autem Martha, et ait: Domine mi, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? Dic illi ergo ut me adjuvet.
- 41 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit illi: Martha, Martha, valde tu sollicita, et disponis, et exiguo opus est:

42 Mariam autem partem optimam elegit sibi, illa quæ non aufe-
retur ab ea.

Cap. IX.

27 Et factum est, quum diceret hæc, extollit mulier quædam vocem
suam de turba, et dixit illi Domino Jesu: Beatitudo ventri, qui
portavit te, et uberibus, quæ lactaverunt te.

28 Et ille dixit: Beatitudo illis, qui audiunt verbum Dei, et cu-
stodiunt illud.

IX. COMMEMORATIO JOACHIM, ET HANNA. QUÆRE SABBATHUM VI.

EX LUCA.

X. ADORATIONIS CRUCIS. QUÆRE SABBATHUM II.

EX MITHAOS.

XI. ADORATIONIS CRUCIS. QUÆRE FERIA III.

II. HEBDOMADÆ PASCHATIS.

XII. ADORATIONIS CRUCIS PRÆTIOSÆ. QUÆRE FERIA II.

HEBDOMADÆ VI. POST PASCHA.

XIII. ADORATIONIS CRUCIS. QUÆRE FERIA III.

HEBDOMADÆ VII. POST PASCHA.

SABBATHUM ANTE EXALTATIONEM CRUCIS. QUÆRE SABBATHUM VII.

EX MATHAI.

DOMINICA ANTE EXALTATIONEM CRUCIS

Cap. III.

EX JUHANA.

13 Dixit Dominus: Et nemo adscendit in cœlum, nisi ille, qui de-
scendit de cœlo, Filius hominis, ille qui est in cœlo.

14 Et sicut exaltavit Moyses serpentem in deserto: ita oportet
quod exaltetur Filius hominis.

15 Ut omnis, qui credit in ipsum, sit ei vita æterna.

16 Sic enim dilexit Deus mundum, qui Filium suum unigenitum dedit: ut omnis, qui credit in eum non pereat, sed sit ei vita æterna.

17 Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

XIV. IN DIE EXALTATIONIS CRUCIS. AD MATUTINUM.

QUÆRE FERIA III. HEBDOMADÆ VI. POST PASCHA.

EX DIMIDIO EVANGELII: PATER GLORIFICA NOMEN TUUM

ET VENIT VOX. ET HOC MERIDIE AD MISSAM

Cap. XI.

EX JUHANA.

53 Et in illo tempore. Cogitaverunt principes sacerdotum, et ministri propter Jesum, ut perderent eum.

Cap. XIX.

6 Et venerunt ad Pilatos. Tunc clamaverunt et dicentes: Crucifige; crucifige eum. Et dixit eis Pilatos: Accipite eum vos, et crucifigite eum: ego enim non invenio in eo causam.

7 Et responderunt Judæi et dixerunt ei: Lex est nobis, et secundum legem nostram reus *est* mortis.

9 Iterum, et dixit ad Dominum Jesum: Unde es tu? Et Dominus Jesus autem responsum non dedit ei.

10 Et dixit ei ergo Pilatos: Mihi non tu loqueris? Tu nescis, quia ego potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo dimittere te?

11 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Non esset tibi potestas adversum me etiam aliqua, nisi datum esset tibi superne.

13 Pilatos autem cum audisset hos sermones, adduxit Dominum

[illegible]

Jesum foras: et sedit super thronum, in loco illo qui dicitur pavimentum lapidum, hebraice autem Ghibtha.

14 Et erat parasceve Paschæ; erat autem quasi hora sexta, et dicebat Judæis: Ecce rex vester.

15 Et illi autem dicebant: Tolle, tolle, crucifige eum. Et dixit eis Pilatos: Regem vestrum crucifigam? Responderunt principes sacerdotum, dicentes: Non est nobis rex nisi Cæsar.

16 Et tum ergo tradidit illum eis, ut crucifigeretur. Quum autem suscepissent Dominum Jesum ad prætorium, superimposuerunt ei crucem suam.

17 Et bajulabat sibi eam, exivit in eum locum, qui dicitur Carcafftha, id quod hebraice dicitur Gulgultha.

18 Ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos: unum hinc, et unum illinc, in medio autem Dominum Jesum.

19 Et scripsit etiam tabulam Pilatos, et elevavit eam super crucem. Erat autem scriptum in illa: Hic Jesus Nazarenus rex Judæorum.

20 Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt: quia civitatem prope erat locus, ubi crucifixus est Dominus Jesus. Et erat scriptum hebraice, latine, et græce.

25 Stabant autem ubi crux *erat* Domini Jesu mater ejus, et soror matris ejus Mariam Cliophas, et Mariam Magdalaitha.

26 Dominus Jesus quum vidisset matrem suam, et discipulum quem diligebat stantem, dixit matri suæ: Mulier ecce filius tuus.

27 Deinde dixit discipulo illi: Ecce mater tua. Et ex illa die adduxit eam discipulus apud se.

28 Et postea vidit Dominus Jesus, quia omnia consummata sunt.

- 30 Et inclinavit caput suum, et tradidit spiritum suum.
- 31 Quum autem tradidisset spiritum, Judæi ergo quoniam parasceve erat, ut non remanerent corpora super cruces sabbatho, rogaverunt Pilatos ut frangerentur crura eorum, et tollerentur, erat enim dies sabbathi illius dies magnus.
- 32 Et venerunt, et fregerunt Romani pedes primi, et alterius illorum, qui crucifixi fuerant cum eo.
- 33 Et quum autem venissent ad Dominum Jesum, statim ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt pedes ejus.
- 34 Sed unus Romanorum lancea punxit latus ejus, et exivit statim sanguis, et aqua.
- 35 Et ille, qui vidit testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

SABBATHO POST FESTUM CRUCIS.

QUÆRE FERIA VI. HEBDOMADÆ IV. POST PASCHA.

DOMINICA POST FESTUM CRUCIS. QUÆRE III. DOMINICA JEJUNII.

XV. SANCTUS NIKITA EX MITHAOS.

Cap. X.

- 16 Et dixit Dominus discipulis suis: Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes.
- 17 et mansueti sicut columbæ. Cavete ab hominibus; tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos.
- 18 Et ante reges autem, et præsides ducemini propter me, in testimonium illis, et gentibus.
- 19 Quum autem tradent vos, non egueritis quomodo, aut quid loquamini: dabitur vobis enim in illa die, quid loquamini.

20 Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, ille qui loquitur in vobis.

21 Tradent enim frater fratrem suum in mortem, et pater filium suum, et insurgent filii in parentes eorum, et eos ad mortem adigent.

22 Et vos eritis exosi omnibus, propter nomen meum: ille autem, qui perseveraverit usque ad finem hic salvus erit. Explicit.

Cap. VII.

XVI. COMMEMORATIO SANCTÆ EUFEMIÆ. EX LUCA.

36 Et in illo *tempore*, et rogabat illum pharisæus quidam, ut manducaret cum illo. Et ingressus est domum illius pharisæi, et discubuit.

37 Et erat mulier quædam, quæ erat in civitate peccatrix, cognovit, quod ille accubisset in domo pharisæi illius, et attulit scutellam aromatis:

38 Et stetit retro secus pedes ejus plorans, et lacrymis coepit humectare pedes ejus, et capillis capitis sui abstergebat, et osculabatur pedes ejus, et ungebat aromate.

39 Et quum videret ille pharisæus, ait inter se: Hic si esset propheta, sciret, quæ est, et qualis est mulier hæc, quæ appropinquavit ei, quia est peccatrix.

40 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Simon est mihi aliquid, quod dicam tibi. Et ille dixit: Magister, dic.

41 Dixit ei: Duo debitores erant debitores cuidam fœneratori: unus debebat ei quingentos denarios, et alius quinquaginta denarios. Et quod non esset illis, unde redderent, utrisque donavit.
42 Quis ergo ex eis diligit eum plus? Dic mihi.

43 Respondit autem Simon, et dixit: Puto ego, quia is, cui donavit ei plus. Et dixit ei: Recte judicasti.

44 Et conversus est ad mulierem, et dixit Simon: Vides hanc mulierem? Ego intravi in domum tuam, et aquam non dedisti mihi pedibus meis: et hæc lacrymis suis humectavit pedes meos, et capillis suis abstersit.

45 Pacem non dedisti mihi: et hæc ex quo intravit, non cessavit
46 salutare pedes meos. Oleo non unxisti caput meum: et hæc aromate unxit pedes meos.

47 Propter quod dico tibi, quod remittuntur ei peccata sua multa, quoniam dilexit multum. Et ille, cui perpauca dimittuntur ei, modicum diligit.

48 Et dixit ei: Remittuntur tibi peccata tua.

49 Et cœperunt illi, qui accumbebant cum eo, dicentes inter semetipsos: Quis est hic, qui etiam peccata ille dimittit?

50 Et dixit mulieri: Fides tua salvam te fecit, vade in pace.

XVII. SANCTÆ SOPHIÆ, ET FILIARUM SUARUM

FIDEI SPEI CHARITATIS. QUÆRE SABBATHUM XVI. EX LUCAS.

XVIII. SANCTI EUMANIO QUÆRE XXV. HUIUS MENSIS.

XIX. ATERFEMIO, ET SOCIORUM EJUS. QUÆRE DOMINICA I. EX MATHAI.

XX. SANCTI EUSTATIOS ET SOCIORUM EJUS. EX LUCA.

Cap. XXI.

12 Dixit Dominus: Attendite ab hominibus injicientibus super vos manus suas, et persequentibus, et tradentibus vos in synagogas, et custodias, et trahentibus ante reges, et ante præsides propter nomen meum.

- 13 . Venient autem hæc vobis in testimonium.
 14 Ponite ergo in cordibus vestris, ne antea doceamini quemadmodum responsum dabitis:
 15 Ego enim dabo vobis os, et sapientiam, cui non poterunt resistere, aut contradicere illi qui adversantur vobis.
 16 Trademini autem etiam a parentibus vestris, et a fratribus vestris, et a cognatis vestris, et ab amicis vestris, et interficient ex vobis:
 17 Et vos eritis odiosi omnibus propter nomen meum:
 18 Et capillus autem de capite vestro non peribit.
 19 Etenim in patientia vestra vos possidebitis animas vestras.

XXI. COMMEMORATIO PROPHETÆ JONÆ.

Cap. XI.

EX LUCA.

- 29 Et in illo tempore. Et quum congregarentur turbæ cœpit Dominus Jesus dicere: Hæc generatio, generatio nequam est: signum quærit, et signum non dabitur ei, nisi signum Jonas.
 30 Sicut enim fuit Jonas signum Ninivitis: ita erit filius hominis signum huic generationi.
 31 Regina Austri surget in iudicio cum viris hujus generationis, et condemnabit illos: quia venit a finibus terræ, ut audiret sapientiam Salomonis: et ecce hic plus quam Salomon.
 32 Viri Ninivitæ surgent in iudicio cum hac generatione, et condemnabunt illam: quia pœnitentiam egerunt ad prædicationem Jonas; et ecce hic plus quam Jonas.

- 33 Nemo accendit lucernam, et ponit eam in abscondito, neque sub modio: sed supra candelabrum, ut illi, qui ingrediuntur, videant lucem ejus.

XXII. SANCTI FOCA ET SOCIORUM SUORUM.

QUÆRE SABBATHUM III.

POST PASCHA.

XXIII. EVANGELIUM JUHANNA BAPTISTÆ QUÆRE EX DIMIDIO

EVANGELII NATIVITATIS SANCTI.

JUNIUS.

XXIV. SANCTÆ PROTOMARTYRIS TECLA. SABBATHO XVII.

EX MATHAI.

XXV. SANCTÆ EFRASSINI. QUÆRE DOMINICAM XVII.

EX MATHAI.

XXVI. TRANSLATIO APOSTOLI JUHANNA EVANGELISTÆ THEOLOGI

SABBATHO PENTECOSTES.

XXVII. SANCTI CALESTRATO SABBATHO III. POST PASCHA.

XXVIII. SANCTI PHRITONI. QUÆRE XX. JANUARI.

XXIX. KIRIAKOS. QUÆRE XXI. SEPTEMBRIS.

XXX. GREGORII ARMENI

Cap.
XXIV.

EX MITHAOS.

- 42 Dixit Dominus: Estote ergo vigilantes, quia vos nescitis, qua die Dominus vester veniet.
- 43 Illud autem scitote, quoniam si sciret dominus domus, qua hora fur veniet, erit ille vigilans, et non sineret domum suam perfodi.

44 Ideo etiam vos estote parati; quia hora, qua vos non expectatis, filius hominis veniet.

45 Quis est forsitan servus fidelis, et prudens ille, quem constituit eum dominus suus super servos suos, ut det illis cibum eorum
46 in tempore suo. Beatitudo servo illi, quem quum venerit dominus ejus, inveniet eum facientem sic.

47 Amen dico ego vobis, quod super omnia bona sua constituet
48 eum. Si autem dixerit ille servus malus in corde suo: moram facit dominus meus venire.

49 Et cœperit percutere socios suos, et manducare, et bibere cum ebriosis.

50 Veniet ille dominus servi in die, qua non expectat, et hora, quam ignorat.

51 Et dividet eum, et sortem ejus cum hypocritis ponet: illic erit fletus et stridor dentium.

OCTOBER.

I. APOSTOLI HANANIA, ET SANCTI ERMANOS. QUÆRE II. SEPTEMBRIS.

II. KIBRIANIS. QUÆRE FERIAM III. SEPTEMBRIS.

Cap. XIII.

III. SANCTI DIONISII EPISCOPI EX MITHAOS.

44 Dixit Dominus hanc parabolam. Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in monte, quem qui invenit eum homo, et abscondit eum, et præ gaudio suo ille vadit, et vendit omnia, quæ sunt ei, et emit illum montem.

45 Iterum simile est regnum cœlorum homini negotiatori, qui quærit margaritas bonas.

- 46 Quum autem invenerit unam margaritam prætiosam valde, abiit
et vendit omnia, quæ sunt ei, et emit eam.
- 47 Iterum simile est regnum cœlorum sagenæ, quæ mittitur in
mare, et ex omni genere *piscium* congregavit.
- 48 Et quum impleta esset, super fluctus eduxerunt eam, et sede-
runt, collegerunt bonos in vasa eorum, et malos miserunt foras.
- 49 Sic erit in fine mundi: exhibunt angeli et separabunt malos de
50 medio justorum. Et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus,
et stridor dentium.
- 51 Et ait illis Dominus Jesus: Scitis, et intelligitis hæc omnia,
omnes vos? Dicunt ei: Utique.
- 52 Ait illis: Ideo omnis scriba, qui doctus est in regno cœlorum,
similis est homini domino domus, qui profert de thesauro suo
nova et vetera,
- 53 Et factum est, quum consummasset Dominus Jesus istas para-
bolas, transiit inde:
- 54 Et venit in civitatem suam, et docebat eos in synagogis eorum.

VI. APOSTOLI THOMA. QUÆRE DOMINICAM NOVAM.

VII. SERGIOS ET BACHIS. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

Cap. VIII.

VIII. SANCTÆ BLAGIÆ EX JUHANIS.

- 1 Et in illo tempore. Venit Jesus in montem Oliveti.
- 3 Et tunc adducunt scribæ, et pharisæi ante Dominum Jesum
mulierem, quæ deprehensa fuerat in peccato: et illi statuerunt
4 eam in medio. Et dicunt ei: Magister, hæc mulier modo depre-
hensa est in peccato.
- 5 In lege autem Moyses mandat, ut lapidemus hoc genus. Tu
ergo quid tu dicis?

- 6 Hoc autem dixerunt tentantes eum, ut esset illis aliquid, ut accusarent eum. Et ecce Jesus inclinavit faciem suam in terra, et scribebat digito suo in terra.
- 7 Quum autem perseverarent interrogare eum, tunc erexit faciem suam, et dixit eis: Qui ex vobis non peccavit, ille primus mittat in illam lapidem.
- 8 Et iterum inclinavit faciem suam, et scribebat in terra.
- 9 Et illi cum soluti essent, ibant unus post unum ad domum suam a senioribus usque ad pueros: et remansit ille solus, et ea stans in medio.
- 10 Et erexit seipsum Dominus Jesus, et dixit ei: Mulier, ubi sunt? Nemo te condemnat?
- 11 Illa autem dixit: Et nemo, Domine mi. Et dixit ei Dominus Jesus: Nec ego etiam condemno te: vade, et ex nunc non sis peccatrix.

IX. COMMEMORATIO APOSTOLI JACOB FILII HALPHAI

XVIII. OCTOBRIS, ET ETIAM SANCTI SELUCOS

ET ESTARNICA. QUÆRE SABBATHUM XVII.

EX MATHAI.

X. ULNIOS. QUÆRE SABBATHUM XVII. EX LUCA.

XIV. MARTYRIS ANADRIO, ET AGREPASO, ET APERTASO.

QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XV. SANCTI LUKIANO. QUÆRE SABBATHUM III. PASCHATIS.

XVI. LONGINO CENTURIONIS. QUÆRE XV. SEPTEMBRIS.

XVII. SANCTI CRISTO, ET SOCIORUM SUORUM.

QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XVIII. COMMEMORATIO APOSTOLI EVANGELISTÆ LUCA. EX LUCAS.

Cap. X.

16 Dixit Dominus discipulis suis: Qui vos audit, me ille audit; et qui spernit vos, me ille spernit. Et ille, qui spernit me, spernit eum, qui misit me, et ille qui audit me, audit illum, qui misit me.

17 Et reversi sunt illi septuaginta cum gaudio, dicentes: Domine, etiam demonia subjiciuntur nobis in nomine tuo.

18 Et ait illis: Videbam satanam, qui cadebat sicut fulgur de cœlo.

19 Ecce quod dedi vobis virtutem, et potestatem, ut calcetis super serpentes, et scorpiones, et omnem virtutem inimici, et nihil nocebit vobis.

20 Verumtamen autem in hoc non gaudete quia spiritus subjiciantur vobis: gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in cœlo.

21 Et in ipsa hora exultavit Dominus Jesus in Spiritu Sancto, et dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cœli et terræ, quod abscondisti hæc a sapientibus, et intelligentibus, et revelasti ea parvulis. Sic, Pater, quoniam sic facta est voluntas ante te.

XX. SANCTI MAGNI ARIMIOS. QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

XXI. PATRIS NOSTRI SANCTI ILARION.

ET LEGITUR HOC ETIAM NICOLAS EX LUCA.

Cap. VI.

17 Et in illo *tempore*. Et stetit in loco plano, et multæ turbæ.

- 20 Et ille elevavit oculos suos in discipulos suos, et dicebat: Beatitudo vobis pauperibus spiritu, quia vestrum est regnum cœli.
- 21 Beatitudo vobis, qui fletis nunc: quia vos ridebitis: beatitudo vobis qui esuritis nunc: quia vos saturabimini.
- 22 Beatitudo vobis, quum oderint vos homines, et quum separaverint vos, et exprobraverint vos, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter filium hominis.
- 23 Gaudete autem in illa die, et saltate: ecce enim merces vestra multa in cœlo.

XXII. SANCTI ABRACHIO. QUÆRE X. JANUARI.

XXIII. JACOB FRATRIS DOMINI. QUÆRE SABBATHO VI. EX LUCA.

XXIV. HARETH, ET SOCIORUM SUORUM. QUÆRE DOMINICA I.

EX MITHAOS.

XXV. SANCTORUM SCRIPTORUM MARCIANO, ET MARTORO

Cap. XII.

EX LUCA.

- 2 Dixit Dominus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur.
- 3 Propterea quod in tenebris dixistis, in luce illud audietur: et quod cuidam dixistis in cubiculis, et in tectis prædicabitur, et
- 4 in plateis. Dico ego autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, et post hæc non est eis aliquid amplius, quod faciant.
- 5 Ostendam ego vobis autem, quem timeatis: timete eum qui, postquam ille occiderit, est ei potestas mittere in gehennam: ita dico ego vobis, hunc timeate.

- 6 Nonne quinque passerres veneunt dipondio, et unus ex illis
non in oblivione *est* coram Deo.
- 7 Sed etiam capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Non ti-
mete, quod multis passeribus vos pluris *estis*.
- 8 Dico ego autem vobis: Quod quicumque confessus fuerit me
coram hominibus, etiam filius hominis confitebitur illum coram
angelis Dei.
- 9 Et qui negaverit me coram hominibus, negabo eum etiam ego
coram angelis Dei.
- 10 Et omnis qui dicit verbum in filium hominis remittetur illi; et
qui blasphemaverit in Spiritum Sanctum, non remittetur ei.
- 11 Quum autem inducent vos in synagogas et coram magistra-
tibus, et potestatibus, non egueritis quomodo aut quid responsum
dabitis, aut quid dicetis.
- 12 Spiritus Sanctus enim docebit vos in illa hora quid oporteat
vos dicere.

XXVI. SANCTI DEMETRIOS, ET COMMEMORATIO TERRÆMOTUS

Cap. VIII.

EX MITHAI.

- 23 Et in illo tempore. Et quum ascenderet in naviculam, vene-
24 runt post eum discipuli ejus. Et ecce motus magnus factus est
in mari, ita ut operiretur navicula fluctibus, erat enim ventus
adversum eos, ille autem dormiebat.
- 25 Et appropinquaverunt discipuli ejus, suscitaverunt eum, dicen-
tes: Domine, salva nos, quod ecce nos perimus.
- 26 Et dixit eis: Quid timidi estis modicæ fidei? Tunc surrexit,
et increpavit ventos, et mare, et facta est quies magna.

- 27 Homines autem mirati sunt, et dicunt: Cujus generis est hic, quod etiam venti et mare obediunt ei?

XXVII. SANCTI PETROS. QUÆRE XV. SEPTEMBRIS.

XXVIII. SANCTI ANDRAOS, ET SOCIORUM SUORUM XX. SEPTEMBRIS.

XXIX. PATRIS NOSTRI SANCTI ABRAHAM, ET PARENTIS SUI.

QUÆRE XX. JANUARI.

NOVEMBER.

I. SANCTORUM TAUMATURGORUM KEZMA, ET DAMIAN

Cap. X.

EX MITHAOS.

- 1 Et in illo tempore. Et vocavit Dominus Jesus duodecim discipulos suos, et dedit illis potestatem super spiritus immundos, ut ejicerent eos, et curarent omnem languorem, et omnem infirmitatem.
- 5 Hos misit Dominus Jesus, et præcepit eis, et dixit: In viam gentium ne abieritis, et in civitates Samaritanorum ne intraveritis:
- 6 Sed ite ad oves, quæ perierunt de domo Israel.
- 7 Et quum ibitis, prædicate, et dicentes: Quia appropinquavit regnum cœlorum.
- 8 Infirmos curate, et leprosos mundate, et dæmones ejicite, gratis accepistis, gratis date.

II. SANCTI CANDIONA, ET SOCIORUM SUORUM.

QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

III. ANANIA SANCTI MAR GEORGII. QUÆRE FERIA VI. V. POST PASCHA.

VI. SANCTI PULOS CONFESSORIS. QUÆRE XXV. OCTOBRIS.

VII. MARTYRUM XXXIII. MALATHIÆ. QUÆRE XXV. OCTOBRIS.

VIII. ARCHANGELI MICHAIL. QUÆRE XVIII. OCTOBRIS.

IX. SANCTÆ MATRONA. QUÆRE SABBATHUM XVII.

EX MITHAOS.

X. SANCTI EUROSTO. QUÆRE XV. SEPTEMBRIS.

XI. SANCTI MINA, ET SOCIORUM. QUÆRE III. SABBATHUM

POST PASCHA.

XII. SANCTI JUHANNA CLEMENTIS. XXI. OCTOBRIS.

XIII. JUHANNA CRYSTOSTOMI. QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

XIV. APOSTOLI PHILIPPOS EX JUHANNA.

QUÆRE FERIA IV. POST PASCHA EX DIMIDIO EVANGELII.

XVI. APOSTOLI EVANGELISTÆ MITHAI. QUÆRE SABBATHUM V.

EX MITHAOS.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

הכאב היצא מן הלבב והוא כאלו
הוא מן הלבב.

XVII. EPHRIOS TAUMATURGI. QUÆRE I. HUIUS MENSIS.

XVIII. MARTYRUM PLATONOS, ET ROMANOS. QUÆRE XXV. OCTOBRIS.

XXII. MARTYRUM MERCARIOS. QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

XXIII. PETROS PATRIARCHÆ ALEXANDRIÆ. QUÆRE SABBATHUM XI.

EX LUCA.

XXV. SANCTI ACLIMOS QUÆRE SABBATHUM XI.

EX LUCA.

XXVI. APOSTOLI SILA. QUÆRE XVIII. OCTOBRIS.

XXVII. JACOB PARSII. QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

XXVIII. STEPHANOS JUNIORIS. QUÆRE XXV. OCTOBRIS.

XXIX. SANCTI ERIOCHO. QUÆRE XV. SEPTEMBRIS.

XXX. APOSTOLI ANDRAOS. QUÆRE FERIA IV. POST PASCHA

EX DIMIDIO EVANGELII.

DECEMBER

I. PROPHETÆ NAHUM. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

II. PROPHETÆ HABACUC. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

III. PROPHETÆ SOPHONIA. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

- 24 Et in illo tempore. Et abiit cum illo turba multa post eum,
et quum illa iret cum eo, et ecce turbæ plurimæ comprimebant
25 eum. Et mulier, quæ erat in profluvio sanguinis, duodecim annis.
26 Et valde perpessa fuerat a compluribus medicis, et illa expen-
derat quidquid erat ei, nihilque profecerat, sed magis deterius ex
hoc venerat.
- 27 Et cum audisset de Domino Jesu venit in turbam retro eum,
et tetigit vestimentum ejus.
- 28 Dicebat enim: Si appropinquavero tantum vestimentis ejus,
salva ero.
- 29 Et statim siccatus est fons sanguinis ejus: et sensit corpore
suo, quia sanata est a profluvio suo.
- 30 Et statim Dominus Jesus cognovit in semetipso virtutem, quæ
exierat de illo, et conversus est, respexit ad turbam, et agebat:
Quis appropinquavit vestimento meo?
- 31 Et dicebant ei discipuli sui: Vides tu turbam comprimentem
te, et tu dicis; Quis mihi appropinquavit?
- 32 Et circumspiciebat, ut videret illam istam, quæ fecerat hoc.
- 33 Et mulier timebat, et tremebat, sciens quod factum esset ei,
venit et humiliavit se ante eum, et dixit ei omne in veritate.
- 34 Dominus Jesus autem dixit ei: Filia, fides tua salvam fecit
te: vade in pace.

V. COMMEMORATIO SANCTI MAR SABA. QUÆRE XI. JANUARIIL.

VI. COMMEMORATIO SANCTI NICOLA. QUÆRE FERIA III.

POST ADORATIONEM

IX. CONCEPTIO SANCTÆ ANNÆ. QUÆRE SABBATHUM VI. EX LUCA.

XI. COMMEMORATIO SANCTI DANIEL EREMITÆ.

QUÆRE XXVIII. SEPTEMBRIS.

XIII. COMMEMORATIO SANCTORUM EUSARTIOS, ET SOCIORUM SUORUM.

QUÆRE XXV. OCTOBRIS.

XVII. COMMEMORATIO PROPHETÆ DANIEL

ET SANCTORUM TRIUM PUERORUM. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

Cap. IX.

XX. COMMEMORATIO SANCTI IGNATIOS. EX MARCOS.

32 Et in illo (tempore). Et venit Dominus Jesus, et discipuli ejus
Caphar Nahum, et quum domi essent, interrogavit eos, et dixit:
Quid cogitastis in via inter vos?

33 Et illi tacebant: inter se enim quærebant in via, qui esset
major.

34 Et sedit et vocavit duodecim, et ait illis: Qui vult primus
esse, ille erit ultimus omnium, et obediet omnibus.

35 Et accepit puerum, et posuit eum in medio eorum, et bajulavit
illum super latus suum, et ait illis:

36 Quisquis receperit unum ex hujusmodi pueris in nomine meo,
me ille recipit: et qui suscipit me, me non suscipit, sed eum
qui misit me.

37 Et respondit Juhanis et dixit ei: Magister vidimus unum ejicien-

tem dæmonia in nomine tuo, et prohibuimus eum, quod veniret post nos.

38 Et Dominus Jesus dixit: Ne prohibeatis eum: nemo enim *est* qui faciat virtutem in nomine meo, et possit cito dicere de me male.

39 Qui enim non est adversum nos, pro nobis est.

40 Qui enim bibendum dederit vobis calicem aquæ in nomine meo, quia estis Christi, amen dico vobis, quod non perdet mercedem suam.

XXI. SANCTÆ ULIANÆ. QUÆRE IV. DECEMBRIS.

Cap. XII.

XXII. COMMEMORATIO SANCTÆ ANASTASIÆ. EX MARCOS.

38 Dixit Dominus discipulis suis in doctrina sua: Cavete a scribis illis, qui volunt ambulare in stolis, et quærunt pacem in foro.

39 Et primas cathedras in synagogis, et primas sedes in conviviiis.

40 Ab illis, qui devorant domos viduarum, et orphanorum, et propter hoc orant prolixè: illi accipient iudicium majus.

41 Et stabat Dominus Jesus ante gazophylacium, et adspiciebat quomodo turba jactaret æs in gazophylacium et multi divites jactabant multa.

42 Et venit autem una vidua pauper misit duo minuta, quod est quadrans.

43 Et vocavit discipulos suos, et ait illis: Amen dico vobis, quod hæc vidua pauper misit plus omnibus istis, qui miserunt in gazophylacium.

- 44 Omnes enim ex eo, quod superest illis miserunt: hæc vero de penuria sua, omnia quæ erant ei, misit omnem possessionem suam. Explicit.

SABBATHUM ANTE PATRES. QUÆRE XI. SABBATHUM EX LUCAS.

DOMINICA ANTE PATRES. QUÆRE XI. EX LUCA.

SABBATHUM ANTE NATIVITATEM. QUÆRE XII. SABBATHUM EX LUCA.

DOMINICA ANTE NATIVITATEM, *ET* PATRUUM SANCTORUM

Cap. I.

EX EVANGELIO MATHAI GENEALOGIÆ.

- 1 Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham.
- 2 Abraham genuit Ishac. Ishac genuit Jacob. Jacob autem genuit Jūdā, et fratres ejus.
- 3 Jehuda autem genuit Phares, et Zaraah de Thamar; Phares autem genuit Esron; Esron autem genuit Aram.
- 4 Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naasson. Naasson autem genuit Salmon.
- 5 Salmon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit Jeisciai, Isciai autem genuit David regem.
- 6 David autem genuit Solimon ex uxore Urias.
- 7 Solimon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Asa.
- 8 Asa autem genuit Josaphat, Josaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Ozia.
- 9 Ozia autem genuit Joatham. Joatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechias.
- 10 Ezechias autem genuit Manasse. Manasse autem genuit Amon. Amon autem genuit Juscia.

- 11 Juscia autem genuit Joachim. Joachim genuit Jechonia, et fratres ejus in captivitate Babylonis.
- 12 Post captivitatem autem Babylonis Jechonia genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel.
- 13 Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliakim. Eliakim autem genuit Azor.
- 14 Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud.
- 15 Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jacob.
- 16 Jacob autem genuit Joseph virum Mariam, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.
- 17 Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quatuordecim: et a David usque ad captivitatem Babylonis generationes quatuordecim: et a captivitate Babylonis usque ad Christum generationes quatuordecim.

Cap. I.

AD MATUTINUM NATIVITATIS.

- 18 Generatio autem Jesu Christi sic erat: quum esset desponsata Mariam mater ejus Joseph, antequam appropinquaret unus ad alterum, inventa est concepta in utero de Spiritu Sancto.
- 19 Joseph vir ejus erat justus, et nolebat eam detegere, sed cogitavit occulte dimittere eam.
- 20 Et quum ille hæc cogitaret, et ecce angelus Domini apparuit ei in visione sua, et dixit ei: Joseph fili David, ne timeas accipere Mariam uxorem tuam; ille enim, qui nascetur ab ea, de Spiritu Sancto est.

- 21 Pariet enim filium: et vocabis nomen ejus Jesum: ipse enim
salvum faciet populum suum a peccatis eorum.
- 22 Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum
est a Domino per prophetam Isaia, qui dicit:
- 23 Ecce virgo concepit in utero, et parit filium, et vocant nomen
ejus Emanuel: quod est interpretatum nobiscum Deus.
- 24 Quum autem exurgeret Joseph a somno suo, fecit sicut præ-
cepit ei angelus Domini: et duxit uxorem suam.
- 25 Et non cognoscebat eam: donec peperit filium suum (primogenitum); et vocavit nomen ejus Jesum.

XXIV. IN NOCTE NATIVITATIS EX LUCAS AD MISSAM.

Cap. II.

- 1 Et fuit in diebus illis, exiit edictum ab Augustos Cæsare ut
describerentur universa habitata.
- 2 Et hæc fuit descriptio prima, quum esset Kyrinos Syriae.
- 3 Et ibant omnes, ut scriberentur singuli in civitatem suam.
- 4 Et ascendit etiam Joseph a Galilæa de civitate Nozrath in
Judæam, in civitatem David, illam, quæ vocatur Bethlehem, eo
quod erat de domo ejus, et de prosapia David.
- 5 Ut scriberetur cum Mariam illa, quæ erat desponsata sibi, quum
illa esset prægnans.
- 6 Et fuit, quum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret.
- 7 Et peperit filium suum primogenitum, et involvit eum pannis,
et posuit eum in præsepio: quia non erat locus in domo, quam
habitabant.

- 8 Et erant ibi pastores in regione illa habitantes in monte, et custodiebant vigilas noctis super gregem suum.
- 9 Et angelus Domini stetit super illos, et gloria Domini illuxit illis, et timuerunt timore magno.
- 10 Et dixit illis angelus: Ne timeatis: ecce ego enim evangelizo vobis gaudium magnum, illud quod erit omni populo:
- 11 Quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Domini in civitate David.
- 12 Et hoc vobis signum: Ecce vos invenietis infantem involutum, et positum in præsepio.
- 13 Et statim facta est cum angelo multitudo militiæ cœlestis laudantium Deum, et dicentium:
- 14 Gloria Deo in altissimis, et in terra pax, et hominibus voluntas.
- 15 Et fuit, quum discessissent ab eis angeli in cœlum, dixerunt pastores ad invicem: Venite, eamus usque Bethlehem, et videamus verbum hoc, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.
- 16 Et venerunt festinantes: et invenerunt Mariam et Joseph et infantem positum in præsepio.
- 17 Et quum vidissent, cognoverunt de verbo, quod dictum fuerat illis de puero hoc.
- 18 Et omnes, qui audierunt, mirati sunt de his omnibus, quæ dicta sunt a pastoribus.
- 19 Et Mariam conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo.
- 20 Et reversi sunt pastores glorificantes, et laudantes Deum in omnibus quæ audierant et viderant, sicut dictum est ad illos ab angelis. Explicit.

XXV. DIES NATIVITATIS. AD MATUTINUM EX MITHAOS.

QUÆRE EX DIMIDIO DOMINICÆ PATRUM.

NATIVITAS JESU CHRISTI SIC FUIT AD MISSAM.

Cap. II.

EX MITHAOS DIE NATIVITATIS.

- 1 Et quum natus esset Dominus Jesus in Bethlehem Jehuda in diebus Herodis regis: et ecce magi ab oriente venerunt Jerosolymam,
- 2 Dicentes: Ubi est ille, qui natus est rex Judæorum? Vidimus enim stellam ejus in oriente, et venimus adorare eum.
- 3 Et quum audisset Herodis rex, turbatus est, et omnis Jerosolyma cum illo.
- 4 Et congregavit omnes principes sacerdotum, et scribas populi, et interrogabat eos ubi Christus nasceretur.
- 5 Illi autem dixerunt ei: In Bethlehem Jehuda: sic enim scriptum est per prophetam:
- 6 Tu etiam Bethlehem terra Jehudia, non tu parva in principibus Jehuda: ex te exiet dux, qui regat populum meum Israel.
- 7 Tunc Herodis clam vocavit magos, et investigavit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis;
- 8 Et misit eos in Bethlehem, dicens: Ecce vos ite, interrogate vere de puero, et quum inveneritis, venite, et annuntiate mihi, ut etiam ego veniam ut adorem eum.
- 9 Illi autem audierunt regem, et abierunt: et ecce illa stella, quam viderant in oriente, ibat ante eos, usquedum venit, et stetit supra, ubi erat puer.
- 10 Viderunt autem stellam, et gavisii sunt gaudio magno valde.

11 Et quum venissent in domum viderunt puerum cum Mariam
matre ejus: et humiliaverunt se, et adoraverunt eum: et aperuerunt thesauros suos, et obtulerunt ei munera, aurum, et thus, et myrrham.

12 Et dictum fuit illis in somno, ne redirent ad Herodis, et per aliam viam iverunt in regionem suam.

Cap. II. XXVI. COMMEMORATIO DOMINÆ MART MARIAM EX MATHAI.

13 Et quum autem abiissent (Magi) ecce angelus Domini apparuit in somno Joseph, et dixit ei: Surge, accipe illum puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi: futurum est enim Herodis, quod quærat illum puerum, ut perdat eum.

14 Ille autem surrexit, accepit illum puerum, et matrem ejus nocte, et abiit in Ægyptum.

15 Et erat ibi usque ad mortem Herodis; ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam, qui dixit: Ex Ægypto vocavi filium meum.

16 Tunc Herodis, quum videret, quod illusus esset a magis, iratus est valde, et misit occidere omnes pueros, qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus a filio duorum annorum et infra, secundum tempus quod investigaverat a magis.

17 Tunc adimpletum est quod dictum est per Eramia prophetam,
18 qui dixit: Vox in Rama audita est, ploratus, et ululatus multus: Rachil plorans super filios suos, et noluit quod consolaretur, quia non sunt amplius. Explicit.

19 Et quum mortuus esset Herodis, ecce angelus Domini apparuit Joseph in Ægypto,

- 20 Et dixit ei: Surge accipe puerum et matrem suam, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim illi, qui quærebant animam pueri.
- 21 Et surrexit, accepit illum puerum, et matrem ejus, et venit in terram Israel.
- 22 Quum autem audisset, quod Archelaos regnaret in Jehuda pro Herodis patre suo, timuit ire illuc: et apparuit illi in somno, quod iret in terram Galilææ.
- 23 Et venit, et habitavit in civitate illa, quæ vocatur Nazrath; ut adimpleretur quod dictum est per propheta, quod vocaretur Nazraia. Explicit.

XXVII. COMMEMORATIO SANCTI STEPHANOS.

QUÆRE XIII. DOMINICA EX MATHAI.

Cap. VI. XXVIII. COMMEMORATIO SANCTI JACOB FRATRIS DOMINI EX MARCOS.

- 1 Et egressus est inde, et venit in civitatem: et venerunt post eum discipuli sui:
- 2 Et quum esset sabbathum, cœpit docere in synagoga, et multi audierunt, et erant obmutescentes, et dicebant: Unde huic hæc? Et quæ est hæc sapientia, quæ data est illi, et tale genus virtutum, quod sic efficitur per manus ejus?
- 3 Nonne est filius Mariam, et frater Jacob, et Jusa, et Jehudas, et Simon? Et sorores ejus hic sunt nobiscum? Et scandalizabantur in illo.
- 4 Et dicebat illis Dominus Jesus: Non est propheta despectus nisi in civitate sua, et in cognatione sua, et in domo sua.
- 5 Et non poterat facere ibi ullam virtutem, nisi perpauca infirmis imposuit manus suas, et curavit eos;

XXIX. COMMEMORATIO INFANTUM. QUÆRE XXVI. HUIUS MENSIS.

XXX. COMMEMORATIO PATRIS NOSTRI MARKELOS.

QUÆRE XI. SABBATHUM EX LUCA.

XXXI. COMMEMORATIO SANCTÆ MILNAS. QUÆRE VI. SEPTEMBRIS.

DOMINICA POST NATIVITATEM. QUÆRE XXVI. HUIUS MENSIS.

JANUARIUS.

CIRCUMCISIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI,

ET COMMEMORATIO SANCTI BASILIOS EX LUCAS.

Cap. II.

20 Et in illo tempore. Et reversi sunt pastores laudantes et cantantes Deo in omnibus, quæ audierant, et viderant, sicut dictum est illis ab angelis.

21 Et quum consummati essent autem dies octo a puero, ut circumciderent eum, vocatum est nomen ejus Jesus, illud quod vocatum est ab angelo prius, quam conciperetur in utero.

40 Et puer autem melius crescebat, et firmabatur statura: et implebatur sapientia, et gratia Dei erat super illum.

41 Et ibant parentes ejus in Jerusalem per omnes annos in festo
42 Paschæ. Et quum esset filius annorum duodecim, ascenderunt Jerosolymam secundum consuetudinem diei festi.

43 Et quum consummati essent dies, quum redirent, remansit autem puer Dominus Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.

44 Et existimabant, quod forsitan cum filiis comitatus eorum esset, et venerunt iter diei unius in via, et requirebant eum inter cognatos eorum, et inter illos qui cognoscebant eum.

45 Et quum non invenissent eum, regressi sunt in Jerusalem requirentes eum.

46 Et factum est post triduum, invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos.

47 Et erant obmutescentes omnes illi, qui audiebant eum, super prudentia ejus, et super responsis ejus.

48 Et quum autem viderent eum, admirati sunt. Et dixit ei mater ejus: Fili mi, quare fecisti nobis sic? Ecce ego, et pater tuus eramus angustiiati quærentes te.

49 Et ait illis: Quid quærebatis me? Nesciebatis, quod in domo patris oportet me esse?

50 Et illi non intellexerunt verbum, quod locutus est eis.

51 Et descendit cum eis, et venit Nazrath, et erat obediens illis. Et mater ejus conservabat verba omnia in corde suo.

52 Et Dominus Jesus proficiebat statura, et sapientia, et intelligentia, et gratia apud Deum, et apud homines. Explicit.

II. QUÆRE FERIA V. HEBDOMADÆ NOVÆ.

ERAT HOMO QUIDAM EX PHARISÆIS NOMEN EJUS NICODIMOS.

ET HIC FINIS EJUS: VOBIS DE COELIS CREDATIS.

Cap. III.

III. EX MITHAOS.

1 Et in illo tempore venit Juhanis Baptista prædicans in deserto Jehuda.

5 Tunc exibat ad eum Jerosolyma, et omnis terra Jehuda, et omnis terra, quæ circumdat Jardana.

6 Et baptizabantur ab eo in Jardana flumine, et confitebantur peccata sua.

[illegible]

7 Et quum vidisset multos pharisæorum et sadducæorum venientes, ut baptizarentur, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere ab ira ventura?

8 Facite ergo fructus dignos pœnitentiæ.

9 Et non incipite dicere inter vos: Pater est nobis Abraham: dico enim vobis, quod potest Deus de istis lapidibus suscitare filios Abraham.

10 Jam enim securis posita *est ad* radicem arborum. Omnis arbor, quæ non facit fructus bonos, excidetur, et in ignem mittetur.

11 Ego baptizo vos in aquis in pœnitentiam: ille autem fortior me, cujus non ego sum dignus portare calceamenta sua; ipse baptizabit vos in Spiritu Sancto.

IV. QUÆRE FERIA II. NOVA.

Cap. III.

SABBATHUM ANTE MISSAM AQUÆ EX MITHAOS.

1 Et in illo tempore venit Juhanis Baptista prædicans in deserto Jehuda,

2 Et dixit: Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cœli.

3 Hic est enim, qui dictus est per prophetam Isaia: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: planas facite semitas
4 ejus. Ipsi autem Juhanis erat vestimentum ejus de pilis camelorum, et zona pellicea cincta lumbis suis: et esca ejus erant locustæ et mel montanum.

5 Tunc exhibat ad eum Jerosolyma, et omnis terra Jehuda, et omnis terra, quæ circumdat Jardana.

6 Et baptizabantur ab eo in Jardana flumine, et confitebantur peccata sua.

DOMINICA ANTE MISSAM AQUÆ. EX MARCOS.

Cap. I.

- 1 Evangelium Domini Jesu Christi.
- 2 Sicut scriptum est in Isaia propheta: Quod ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, ut præpararet viam tuam.
- 3 Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, planas facite semitas suas.
- 4 Fuit autem Juhanis baptizans in deserto, et prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum
- 5 Et ibat ad eum omnis terra Jehuda, et omnes filii Jerosolymæ, et baptizabantur ab eo in Jardana flumine et confitebantur peccata sua. Et erat Juhanis vestitus pilis cameli, et zona pellicea vincta lumbis suis, et edebat locustas, et mel montanum. Et prædicabat et dicebat:
- 7 Venit ille, qui fortior me post me: cui non sum dignus me humiliare, *et* solvere corrigiam calceamentorum ejus.
- 8 Ego baptizavi vos aqua, ille autem baptizabit vos Spiritu Sancto.

Cap. III.

V. NOCTE MISSÆ AQUÆ. EX LUCA.

- 1 Anno autem quintodecimo dominationis Tiberios Cæsaris, quum esset Pontios Pilatos præfectus in Jehudia, et Herodis tetrarcha Galilææ, et Philippos frater ejus tetrarcha Itureia, et terræ Tarcona, et Lusantias tetrarcha Abilitha.
- 2 Sub principibus sacerdotum Hannas, et Caiphas fuit verbum Dei ad Juhanis, filium Zacharia in deserto.
- 3 Et venit in illam terram, quæ circumdat Jardana prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum.
- 4 Sicut quod scriptum est in libro sermonum Isaia prophetæ,

[illegible]

qui dixit: Vox clamantis in deserto: parate viam Domini; planas facite semitas ejus.

5 Omnis vallis implebitur: et omnis mons et collis humiliabitur: et omne asperum in planum, et omne obliquum in vias faciles.

6 Et videbit omnis caro salutare Dei.

7 Dicebat ergo ad turbas, quæ exhibant baptizandas ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis, quod fugiatis ab ira ventura?

8 Facite ergo fructus dignos in pœnitentia, et ne cæperitis dicentes in vobismetipsis: Pater est nobis Abraham. Dico vobis enim, quia potest Deus de istis lapidibus suscitare filios Abraham.

9 Jam autem securis posita est ad radicem arborum. Omnis arbor ergo, quæ non facit fructus bonos excidetur illa, et in ignem mittetur.

10 Et interrogabant eum turbæ, et dicebant: Quid ergo faciemus?

11 Respondit et dixit eis: Cui sunt ei duæ tunicæ det illi, cui non est ei, et cui sunt ei escæ, sic et ita faciat.

12 Venerunt autem et publicani, ut baptizarentur ab illo, et dixerunt illi: Magister, quid faciemus?

13 Ille autem dixit eis: Nihil amplius, quam quod constitutum est vobis facietis. Et non respondetis?

14 Interrogaverunt eum autem etiam Romani, dicentes: Etiam nos quid faciemus? Et ait eis: Neminem opprimatis, et neminem defraudetis, et sufficiat vobis cibus vester.

15 Quum autem specularetur turba, et cogitarent omnes in cordibus suis de Juhanis, an forte ipse *esset* Christus:

- 16 Respondit Juhanis, et dixit illis omnibus: Ego baptizo vos aqua: veniet autem ille, cujus non sum dignus solvere corrigiam calceamentorum ejus: ille baptizabit vos in Spiritu Sancto, et igne.
- 17 Ille, cujus ventilabrum in manu ejus, et purgabit aream suam, et congregabit triticum in horreum suum, paleam autem comburet igne, qui non extinguitur.
- 18 Multa quidem et alia quærebat ab illis, et evangelizabat eis.

FERIA VI. MISSA AQUÆ AD MATUTINUM EX MARCOS.

Cap. I.

- 9 Et in illo tempore: Et factum est in illis diebus, venit Dominus Jesus a Nazurath Galilææ et baptizatus est in Jardana flumine a Juhanis.
- 10 Et statim quum adscendit de aqua, vidit cœlos apertos, et Spiritus sicut columba descendens super eum.
- 11 Et vox dicebat de cœlo: Tu es filius meus dilectus, quia in te complacui.

Cap. III.

MISSA EX MITHAOS.

- 13 Et tunc venit Dominus Jesus a terra Galilææ ad Jardana ad Juhanis, ut baptizaretur ab eo.
- 14 Et ille Juhanis cohibebat eum, et dixit: Opus est mihi baptizari a te, et ecce tu venisti ad me?
- 15 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Sine modo: sic enim bonum nobis, ut impleamus omnem justitiam. Et tunc dimisit eum.
- 16 Et quum baptizatus esset Dominus Jesus, et adscendisset de

aqua; statim aperti sunt ei cœli, et vidit Spiritum Dei sicut columbam descendantem, et manentem super eum.

- 17 Et ecce vox de cœlo dixit: Tu es filius meus dilectus, quia in te complacui.

Cap. I. VII. COMMEMORATIO SANCTI JUHANNA BAPTISTÆ. EX JUHANIS.

- 29 Et in illo tempore vidit Juhanis Dominum Jesum venientem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei ille, qui tollit peccatum mundi.

- 30 Hic est ille de quo dixi de eo: qui venit post me vir ille, qui ante me factus est: quia prior me erat.

- 31 Et ego nesciebam eum, sed ut manifestaretur in Israel: propterea veni ego baptizans in aqua.

- 32 Et testimonium perhibuit Juhanis, et dixit: Quia vidi Spiritum descendantem quasi columbam de cœlo, et mansit super eum.

- 33 Et ego nesciebam eum: sed ille, qui misit me baptizare in aqua, ille dixit mihi: Ille, in quem tu videris Spiritum descendantem, et manentem super eum, hic est ille, qui baptizat in Spiritu Sanctitatis.

- 34 Et ego vidi: et testimonium perhibui, quia hic est (Christus) Filius Dei.

Cap. IV. SABBATHUM POST MISSAM AQUÆ. EX MITHAOS.

- 1 Et in illo tempore: Tunc Dominus Jesus ductus est a Spiritu in desertum, ut tentaretur a satana.

- 2 Et jejunavit quadraginta diebus, et quadraginta noctibus, et postea esuriit.

- 3 Et appropinquavit ad eum tentator, et dixit ei: Si es tu Filius Dei, dic, ut lapides isti commutentur in panes.

- 4 Et ille respondit, et dixit ei: Scriptum est, quod non in pane solo vivit homo, sed in omni verbo Dei.
- 5 Et tunc duxit eum satana in sanctam civitatem, et posuit eum super extremitatem templi:
- 6 Et dixit ei: Si tu es Filius Dei mitte teipsum hinc deorsum, scriptum est enim quia angelis suis ille mandat de te, ut super manus eorum tollent te, ne offendas ad lapidem pedem tuum.
- 7 Et ait illi Dominus Jesus: Scriptum est: Quod non tentabis Dominum Deum tuum.
- 8 Et iterum duxit eum satana in montem excelsum valde: et ostendit ei omnia regna mundi, et omnem gloriam suam.
- 9 Et dixit ei: Omnia hæc ego dabo tibi, si cadas et adoraveris me.
- 10 Tunc dixit ei Dominus Jesus: Vade satana: scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli servies.
- 11 Et tunc reliquit eum satana, et ecce angeli appropinquaverunt, et ministrabant ei.

Cap. IV.

DOMINICA POST MISSAM AQUÆ. EX MITHAOS.

- 12 Et quum audisset Dominus Jesus quod traditus esset Juhanis, secessit in terram Galilææ.
- 13 Et reliquit ille Nazrath, et venit et habitavit in Caphar Nahum in litore maris, in finibus Zabelon et Nephtali.
- 14 Ut adimpleretur quod dictum est per Isaia prophetam, qui dixit:
- 15 Terra Zabelon, terra Nephtali, via maris trans Jerdana Galilææ gentium.
- 16 Populus, qui sedet in tenebris, lucem magnam vidit: et illis qui sedent in umbra, et in tenebris mortis, lux orta est eis.

- 17 Tunc ex illo tempore cœpit Dominus Jesus prædicare, et dicens:
Pœnitentiam agite, appropinquavit enim regnum cœlorum.

VIII. QUÆRE SABBATHUM NOVUM IX. EX LUCA.

Cap. III.

- 19 Et in illo tempore: Herodis autem tetrarcha, qui corripiebatur
ab illo Juhanis de Herodia uxore fratris sui, et de omnibus
malis, quæ patrabat Herodis.
- 20 Et adjecit et hoc super omnia, et tradidit Juhanis in carcerem.
- 21 Factum est autem quum baptizaretur omnis populus, et etiam
Dominus Jesus cum baptizatus esset, et orasset, aperti sunt
cœli;
- 22 Et descendit Spiritus Sanctitatis in imagine corporis sicut
columba in ipsum; et vox de cœlo facta est dicens: Tu es Filius
meus dilectus, in te complacui.

X EX JUHANIS.

Cap. X.

- 39 Et in illo tempore. Et quærebant apprehendere eum; et exivit
de manibus eorum.
- 40 Et abiit iterum trans Jardana in locum, ubi erat antea Juhanis
baptizans et manebat illic.
- 41 Et multi venerunt ad eum, et dicebant: Quia Juhanis non
fecit signum nec quidem unum.
- 42 Omnia autem, quæ dixit Juhanis de hoc viro, vera erant. Et
multi crediderunt in eum illic.

- 1 Et in illo tempore: Et fuit in una dierum, quum ille doceret populum in templo, et evangelizaret, surrexerunt principes sacerdotum, et scribæ cum senioribus.
- 2 Et dixerunt ei: Dic nobis, in qua potestate tu facis hæc? Aut quis est ille, qui dedit tibi hanc potestatem?
- 3 Et respondit et dixit eis: Interrogabo vos etiam ego unum verbum. Et dicite mihi:
- 4 Baptismus Juhanis unde erat de cœlo, an ex hominibus?
- 5 Et illi cogitabant inter semetipsos, et dicebant: Si dixerimus de cœlo, dicet ille nobis: Quare non credidistis illi?
- 6 Et si dixerimus ex hominibus, plebs universa lapidabit nos: cognoscebat enim Juhanis prophetam esse illum.
- 7 Et responderunt: Quod nescirent unde esset.
- 8 Et Dominus Jesus ait illis: Ego etiam non dico vobis, in qua potestate facio hæc.

HAC DIE. COMMEMORATIO S. THEODOSIS.

- 17 Et in illo tempore: Et stetit Jesus in loco plano, et multæ turbæ discipulorum ejus, et plurimi plebis, et ab omni Jehudia et a Jerusalem et a litore maris, et Sur, et Sydon.
- 18 Illi, qui venerant, ut audirent eum, et sanarentur ab infirmitatibus suis. Et illi, qui vexabantur a spiritibus immundis, curabantur.
- 19 Et omnis turba quærebat, ut appropinquaret ad eum: quia virtus exibat ab illo, et sanabat eos.

- 20 Et ille elevavit oculos suos in discipulos suos, et dicebat:
Beatitudo pauperibus spiritu, quia vestrum est regnum cœli.
- 21 Beatitudo vobis, qui fletis nunc, quia ridebitis, beatitudo vobis,
qui esuritis nunc, quia vos saturabimini.
- 22 Beatitudo vobis, quum oderint vos homines, et quum separa-
verint vos, et exprobraverint vos, et ejecerint nomen vestrum
tanquam malum propter Filium hominis.
- 23 Gaudete autem in illa die, et saltate; ecce enim merces vestra
multa in cœlo.

XII. COMMEMORATIO SANCTÆ TATBANIS.

QUÆRE IV. FERIA DECEMBRIS.

XIII. CERTAMEN SANCTORUM ARMILO ET ESTRATANICO.

XXV. SEPTEMBRIS.

XIV. MONACORUM MONTIS SINA. SABBATHUM XI. EX LUCA.

XV. JUHANNA TENTORII. EX MITHAOS.

Cap. IV.

- 25 Et in illo tempore: Et venerunt post eum turbæ multæ de
Galilæa, et Decapoli, et de Jerusolim, et de Jehuda, et de trans
Jardana.

Cap. V.

- 1 Et quum videret turbas, ascendit in montem, et quum sedisset,
appropinquaverunt ei discipuli ejus.
- 2 Et aperuit os suum et docebat eos, et dixit:
- 3 Beatitudo pauperibus spiritu, quoniam eis est regnum cœli.
- 4 Beatitudo illis, qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

- 5 Beatitudo mansuetis, quia ipsi possidebunt terram.
- 6 Beatitudo illis, qui esuriunt, et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur.
- 7 Beatitudo misericordibus: quoniam super illos erit misericordia.
- 8 Beatitudo illis, qui *sunt* mundi cordibus eorum, quoniam ipsi videbunt Deum.
- 9 Beatitudo illis, qui faciunt pacem, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur.
- 10 Beatitudo illis, qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum cœli.
- 11 Beatitudo vobis, quum exprobraverint vos homines, et persecuti fuerint, et dixerint adversum vos omne malum, mentientes propter me.
- 12 Vos gaudete et exultate, quoniam merces vestra multa est in cœlo.

XVI. CATENÆ PETRI. QUÆRE SABBATHIUM PENTECOSTES.

XVII. ANTONIOS. QUÆRE DOMINICA III. JEJUNII.

XIX. SANCTI MACARIOS. QUÆRE SABBATHUM XI. EX MITHAOS.

XX. COMMEMORATIO SANCTI EUFEMIOS.

QUÆRE IN FINE EVANGELII ET INVENIES ILLUD.

XXII. SANCTI MAXIMOS CONFESSORIS. QUÆRE XXV. SEPTEMBRIS.

XXV. SANCTI GREGORII. QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

XXVI. ACSANFANTOS ET FILIORUM SUORUM.

QUÆRE DOMINICA III. JEJUNII.

XXVII. JUHANNA CRISOSTOMI. QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

XXVIII. COMMEMORATIO SANCTI PATRIS NOSTRI EFREM.

EX MITHAOS.

Cap. V.

- 14 Dixit Dominus discipulis suis: Vos estis lux mundi. Non potest
civitas abscondi illa, quæ super montem posita:
- 15 Et non accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed
super candelabrum, et illa illuminat omnes, qui in domo *sunt*.
- 16 Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra
bona, et glorificent patrem vestrum, qui in cœlo *est*.
- 17 Ne putetis, quod veni solvere legem aut prophetas: non veni
solvere, sed adimplere.
- 18 Amen enim dico vobis, quia donec transeant cœlum, et terra,
jota unum, aut unus apex non præteribit a lege, aut a prophetis
donec omnia fiant.
- 19 Omnis, qui ergo solverit unum de istis mandatis minimis, et
docuerit sic homines, humilis vocabitur in regno cœli; qui autem
fecerit et docuerit, hic magnus vocabitur in regno cœli.

XXIX. COMMEMORATIO SANCTI IGNATIOS. QUÆRE XX. DECEMBRIS.

XXX. SANCTI BALIGO. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XXXI. SANCTI KIRO ET JEHANNA. DIES I. NOVEMBRIS.

FERIA II. IN EA INGRESSUS DOMINI JESU CHRISTI IN TEMPLUM.

Cap. II.

EX LUCA.

- 22 Et in illo tempore. Tulerunt parentes pueri Jesu eum in Jerusalem, ut sisterent eum ante Dominum.
- 23 Sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculinum quod aperit uterum, sanctum vocabitur Domino:
- 24 Et ut daret hostiam, secundum quod dictum est in lege Domini, par turturum, aut duos pullos columbarum. Initium.
- 25 Et erat homo quidam in Jeruschlem ille cui erat nomen ejus Simon, et ille erat justus, et timebat Deum et expectabat consolationem Israel, et Spiritus Sanctitatis erat super eum.
- 26 Et fuit, sicut dictum est ei a Spiritu Sancto, quod non videret mortem usque dum vidisset Christum Domini.
- 27 Et venit in spiritu in templum. Et quum parentes Domini Jesu introducerent illum, ut facerent ei secundum consuetudinem legis pro eo:
- 28 Et accepit eum Simon in ulnas suas, et benedixit Deum et
- 29 dixit: Nunc tu dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.
- 30 Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
- 31 Quod parasti ante facies omnium populorum;
- 32 Lucem ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel.
- 33 Et erat Juseph, et mater ejus mirantes super his, quæ dicebantur de illo.
- 34 Et benedixit illis Simaun, et dixit ad Mariam matrem ejus:

Ecce hic positus in ruinam et in resurrectionem multorum in Israel, et in signum illis, qui exaltabunt eum:

35 Et te in anima tua pertransibit lancea, ut revelentur cogitationes ex multis cordibus.

36 Et erat Hanna (prophetissa) veniens, filia Phenuail, de tribu Ascer: et hæc processerat in diebus multis, *et* vixerat cum viro suo septem annis a virginitate sua.

37 Et hæc erat vidua filia circiter annorum octogintaquatuor illa, quæ non discedebat a templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die.

38 Et hæc, ipsa hora stetit, et confitebatur Domino: et loquebatur de illo omnibus illis, qui expectabant redemptionem in Jeruschlem.

39 Et quum perfecissent omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazrath.

40 Et puer autem crescebat, et confortabatur statura, et sermonibus sapientiæ, et gratia Dei erat super illum.

III. SEMAAN SACERDOTIS. QUÆRE DIMIDIUM EVANGELII, INITIUM EJUS,
HOMO NOMEN EJUS SEMAAN.

IV. COMMEMORATIO SANCTI ISIDOROS. QUÆRE XXI. SEPTEMBRIS.

V. MARTYRUM ATHOS. QUÆRE XXII. DECEMBRIS.

VI. SANCTI PHOKA. QUÆRE XX. DECEMBRIS.

VIII. PROPHETÆ ZAGARIA. QUÆRE FERIA I. OCTOBRIS.

X. SANCTI HARLAMBIU. QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA
EX DIMIDIO EJUS.

XI. SANCTI EBLASION. QUÆRE FERIA V. HEBDOMADÆ V. POST PASCHA.

XII. SANCTI MELATIO. QUÆRE XXI. SEPTEMBRIS.

XIV. COMMEMORATIO OXANTHIROS XVII. NOVEMBRIS.

XVI. SANCTI NICOLA. QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

XVII. MARTYRIS TEADROS TYRII XX. OCTOBRIS.

ET XXI. EUSTATIOS PATRIARCHÆ ANTIOCHIÆ. SABBATHUM XI.

EX LUCA.

XXII. PATRIS NOSTRI THOMA PATRIARCHÆ. SABBATHUM XI.

EX LUCA.

XXIV. INVENTIO CAPITIS JUHANNA BAPTISTÆ AD MATTUTINUM

EX LUCA.

Cap. VII.

19 Et in illo tempore: Et vocavit Juhanis duos homines de discipulis suis, et misit ad Dominum Jesum dicens: Tu es ille, qui venit, aut alium nos expectamus?

20 Quum autem venissent illi viri ad Dominum Jesum dixerunt ei: Juhanis Baptista misit nos ad te, dicens: Tu es ille qui venit, aut alium nos exspectamus?

21 Et in ipsa hora sanavit Dominus Jesus multos a languoribus, et a plagis, et a spiritibus malis, et cæcis multis donavit ut viderent.

22 Et respondit Dominus Jesus, et dixit illis: Ite, dicite Juhanis, quæ vidistis, et audistis: cæci vident, claudi ambulant, et leprosi mundantur, surdi audiunt, et mortui resurgunt, et pauperes evangelizantur.

23 Et beatitudo *illi*, qui non scandalizabitur in me.

24 Et quum discessissent nuncii Juhanis, cœpit Dominus Jesus dicere turbis de Jesus (Juhanis): Quid existis in desertum ad videndum? Arundinem vento agitatam?

25 Sed quid existis ad videndum? Hominem opertum vestimentis delicatis? Ecce illi, qui operti sunt vestibus magnificis, *quæ* in domibus regum dantur.

26 Sed quid existis, ad videndum? prophetam? Utique dico vobis, quod etiam major propheta est.

27 Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, quod ille præparabit viam ante te.

28 Amen dico vobis, quod non est inter natos mulierum major Juhanis, et parvus autem in regno Dei, major est illo.

29 Omnis autem populus, qui audivit, et publicani glorificaverunt Deum, quod baptizati fuerant per Juhanis.

AD MISSAM ET EST FERIA III. TOTIUS ANNI.

Cap. XI.

EX MITHAOS.

2 Et in illo tempore: Audivit Juhanis autem, jam in carcere; opera Christi, misit duos de discipulis suis.

3 Et ait illi: Tu es, qui venit, aut alium nos expectamus?

4 Et respondit Dominus Jesus, et ait illis: Ite et dicite Juhanis, quæ vos videtis et auditis.

[illegible]

- 5 Cæci vident, et claudi ambulant, et leprosi mundantur, et surdi
audiunt, et mortui resurgunt, et pauperes evangelizantur.
- 6 Et beatitudo illi, qui non scandalizabitur in me.
- 7 Et quum abiissent illi, cœpit Dominus Jesus dicere turbis de
Juhanis: Quid existis in desertum ut videatis? Arundinem quæ
a vento agitata?
- 8 Sed quid existis ad videndum? Hominem opertum vestibibus
delicatis? Ecce illi, qui operiuntur vestibibus delicatis in domibus
regum sunt.
- 9 Sed quid existis, ut videatis? prophetam? Utique dico vobis,
quod etiam major propheta.
- 10 Ille est enim de quo scriptum est: Quod ecce ego mitto ange-
lum meum ante faciem tuam, ille, qui æquabit viam ante te.
- 11 Amen dico vobis enim, quod non surrexit inter natos mulierum
major Juhanis Baptista: ille autem qui parvus *est* in regno cœli,
major est illo.
- 12 A diebus autem Juhanis(usque ad nos) regnum cœli vim patitur,
et violenti rapiunt illud.
- 13 Omnes enim prophetæ, et lex usque ad Juhanis prophetaverunt:
- 14 Et si vultis vos accipere, ille est Elias, ille qui venturus est.
- 15 Ille, cui ei *sunt* aures ad audiendum, audiat.

XXV. PATRIS NOSTRI TARASIO PATRIARCHÆ. QUÆRE SABBATHUM XI.

EX LUCA.

XXVI. SANCTI PORFIRIO EPISCOPI GAZZA. XV. JANUARIJ.

XXVII. MARKIANOS EPISCOPI NACUA. QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

XXVIII. SANCTI BROCOPIOS CONFESSORIS XV. SEPTEMBRIS.

MARTIUS.

I. SANCTÆ EUDOKIA. QUÆRE XVI. SEPTEMBRIS.

II. MARTYRIS TEODATO EPISCOPI KUROS. QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

III. SANCTI PELONICO ET SOCIORUM SUORUM. QUÆRE XVII. SEPTEMBRIS.

IV. PAULOS ET SORORIS EJUS JULIANI. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

IX. MARTYRII QUADRAGINTA MARTYRUM SEBASTE.

EX MITHAOS.

Cap. XX.

- ¹ Dixit Dominus discipulis suis parabolam hæc: Simile enim est regnum cœli homini domino domi, qui exiit mane, ut conducere operarios in vineam suam.
- ² Quum autem pactum fecisset cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam.
- ³ Et egressus est circa horam tertiam, et vidit alios stantes in foro otiosos,
- ⁴ Et etiam illis dixit: Ite etiam vos in vineam, et quod fuerit justum ego dabo vobis.
- ⁵ Illi autem abierunt. Iterum autem circa sextam et nonam horam fecit sic et ita.
- ⁶ Circa autem undecimam horam jam exiit, invenit alios stantes otiosos, et dixit illis: Quid stabatis hic tota die otiosi?

- 7 Dicunt ei: Quia nemo conduxit nos. Dicit illis: Ite etiam vos in vineam et quod fuerit justum, ego dabo vobis.
- 8 Et quum esset sero, dixit dominus vineæ ministro suo: Voca operarios, et retribue illis mercedem suam, et incipe ab ultimis usque ad primos.
- 9 Venerunt ergo illi, qui circa undecimam horam, et acceperunt ex denariis.
- 10 Et quum venissent primi, putaverunt quod plus acciperent: et acceperunt etiam illi ex denariis.
- 11 Et quum accepissent etiam illi ex denariis murmurabant adversum patrem domi,
- 12 Dicentes: Isti ultimi una hora fecerunt, et pares nobis fecisti illos, nos qui portavimus pondus diei, et æstus ejus.
- 13 Ille autem respondit, et dixit uni eorum: Amice mi, non ego fraudo te, non ex denario pactum fecisti mecum?
- 14 Tolle, quod tuum, et vade: volo enim ego huic ultimo dare, sicut quod tibi.
- 15 Ego volo de meo *quod lubet facere*. An oculus tuus nequam est quia ego bonus *sum*?
- 16 Sic erunt primi ultimi, et ultimi primi: multi enim sunt vocati; et perpauci sunt electi.

X. PATRIS NOSTRI SOPHRONIOS. QUÆRE SABBATHUM XI. EX LUCA.

XV. PATRIS NOSTRI SANCTI AMON. QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

XVI. PATRIS NOSTRI SANCTI TAPHIO. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XVII. VIRI DEI AXIO. QUÆRE DOMINICAM III. JEJUNII.

XX. PATRUM QUI OCCISI FUERUNT IN EREMO SABA XX. JANUARI
XXV. ANNUNTIATIONIS DEIPARÆ. EVANGELIUM MATUTINI EX LUCA.
QUÆRE VIII. SEPTEMBRIS. MISSA EX LUCA.

Cap. I.

- 24 Post autem hos dies concepit Elisciabeth uxor Zacharia, et occultabat seipsam quinque mensibus dicens:
- 25 Quia sic fecit mihi Dominus in diebus misericordiam, quod tolleret opprobrium meum ab hominibus,
- 26 Et in mense sexto, missus est angelus Gabrail ex apud Deum in civitatem Galilææ, cui nomen Nazurath,
- 27 Ad virginem desponsatam viro, cui nomen Juseph, de domo David, et nomen autem virginis, Mariam.
- 28 Et ingressus est ad eam angelus, et dixit ei: Pax tibi, gratia repleta Dominus tecum.
- 29 Illa autem turbata est in sermone ejus, et cogitabat, de quo genere esset illa petitio salutationis.
- 30 Et ait ei angelus: Ne timeas, Mariam, invenisti enim gratiam apud Deum:
- 31 Et ecce tu accipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesus.
- 32 Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem in domo David patris ejus: et regnabit super domum Jacob in æternum.
- 33 Et regni ejus non erit finis.
- 34 Dixit autem Mariam ad angelum: Quomodo fiet mihi istud, quod virum non cognosco?

- 35 Et respondit angelus et dixit ei: Spiritus Sanctus veniet super te, et virtus Altissimi descendet super te, propterea quod etiam ille qui nascetur Sanctus, vocabitur Filius Dei.
- 36 Et ecce etiam Elisciabath cognata tua concepit filium in senectute sua: et hic ei mensis sextus *est* illi, quæ vocatur sterilis:
- 37 Quod non difficile quidquid apud Deum.
- 38 Dixit autem Mariam: Ecce ego ancilla Domini, sit mihi secundum verbum tuum. Et discessit angelus ab illa.

XXVI. COMMEMORATIO GABRIEL ANGELI. QUÆRE VI. SEPTEMBRIS.

XXVII. SANCTÆ MATRUTOS. QUÆRE SABBATHUM XVII.

EX MATHAI.

XXVIII. SANCTI BASILIOS. XXVI. FEBRUARII.

XXIX. JUHANNA PATRIARCHÆ JERUSALEM. XI. EX LUCA.

XXX. SANCTI JUHANNA ACLIMACHOS. QUÆRE XX. JANUARII.

XXXI. MANDRO ET NAPHITO. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

APRILIS.

COMMEMORATIO SANCTÆ MARIAM ÆGYPTIACÆ.

FERIA I. APRILIS. EX LUCA.

Cap. VII.

- 36 Et in illo tempore. Et rogabat ab illo quidam pharisæus, ut manducaret cum illo. Et ingressus est domum illius pharisæi, et discubuit.
- 37 Et ecce mulier quædam, quæ erat in illa civitate peccatrix,

[illegible]

cognovit quod ille accubisset in domo illius pharisæi, et attulit scutellam aromatis.

38 Et stetit retro secus pedes ejus plorans, et lacrymis cœpit humectare pedes ejus, et capillis capitis sui abstergebat, et osculabatur pedes ejus; et ungebat aromate.

39 Et quum videret ille pharisæus, ait inter semetipsum: Hic si esset propheta, sciret, quæ est, et qualis est mulier hæc, quæ appropinquavit ei: quia est peccatrix.

40 Et respondit Dominus Jesus, et dixit ei: Simon, est mihi aliquid quod dicam tibi. Et ille dixit: Magister, dic.

41 Dixit ei: Duo debitores in mora erant cuidam fœneratori: unus debebat quingentos denarios, et alius quinquaginta denarios.

42 Et quod non esset illis unde redderent, utrisque donavit. Quis ergo ex eis debet ei plus? Dic mihi.

43 Respondit autem Simon, dixit: Puto ego, quia is, cui donavit ei multum. Et dixit ei: Recte judicasti.

44 Et conversus est ad mulierem, et dixit Simon: Vides hanc mulierem? Ego intravi in domum tuam; et aquam non dedisti mihi pedibus meis: et hæc lacrymis humectavit pedes meos, et
45 capillis suis abstersit. Pacem non dedisti mihi; et hæc ex quo intravit, non cessavit salutare pedes meos.

46 Oleo non unxisti pedes meo, (caput meum,) et hæc aromate unxit pedes meos.

47 Propter quod dico tibi: Quod remittuntur ei peccata sua multa, quoniam dilexit multum. Et ille, cui perpauca dimittitur ei, modicum diligit. Et dixit ei: Remittuntur tibi peccata tua.

49 • Et cœperunt illi, qui accumbebant dicere inter semetipsos;
quis est hic, qui etiam peccata ille dimittit?

50 Et dixit mulieri: Fides tua salvam te fecit, vade in pace.

XXIII. COMMEMORATIO SANCTI MAR GIORGIOS.

QUÆRE III. SABBATHUM POST PASCHA.

XXV. COMMEMORATIO EVANGELISTÆ MARCOS.

QUÆRE FERIA I. NOVEMBRIS.

XXX. COMMEMORATIO APOSTOLI JACOB FILII ZEBDAIA.

QUÆRE VII. SABBATHUM EX LUCA.

MAJUS.

I. FERIA COMMEMORATIO ERAMIA. QUÆRE V. FERIA SEPTEMBRIS.

VI. FERIA COMMEMORATIO AJUB JUSTI. QUÆRE XI. SABBATHUM

EX LUCA.

VIII. COMMEMORATIO EVANGELISTÆ JUHANNA FILII ZEBDIAI.

Cap. XIX.

EX JUANIS.

25 Et in illo tempore: Stabant autem ubi *erat* crux Domini Jesu
mater ejus, et soror matris ejus, Mariam Cleophes et Mariam
Magdalaitha.

26 Dominus Jesus quum vidisset matrem suam, et discipulum
illum, quem diligebat stantem, dixit matri suæ: Mulier, ecce filius
27 tuus. Et postea dixit illi discipulo: Ecce mater tua, Et ex illa
die accepit eam discipulus in sua.

Cap. XXI.

24 Hic *est* discipulus, qui testimonium perhibet de his, et scripsit
hæc: et nos scimus, quod verum est testimonium ejus.

25 Sunt autem et alia multa, quæ fecit Jesus, illa, quæ si scripta
essent, omnia per singula ad unum ex illis: puto ego, mundus
non caperet libros, qui scribendi sunt.

IX. PROPHETÆ ISCIAIA ET CHRISTOPHOR MARTYRIS.

SABBATHUM III. POST PASCHA.

X. APOSTOLI SIMONOS. QUÆRE SABBATHUM III. EX LUCA.

XII. EPIPHANIOS ET GERMANO. XXI. OCTOBRIS.

XIII. SANCTI ALEXANDROS. QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

XV. SANCTI PACOMIOS. QUÆRE VI. JANUARI.

XVI. SANCTI ZACHARIA. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

XVI. APOSTOLI JEHUDA. QUÆRE XVIII. NOVEMBRIS.

XXVII. THEODOROS ET DIOMA. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XXVIII. EPHRACSANTHOS ET SOCIORUM SUORUM.

QUÆRE DOMINICA I. EX MITHAI.

XXXI. SANCTI EREMIO.

JUNIUS.

I. CRITONSON ET SOCIORUM EJUS. QUÆRE SABBATHUM POST PASCHA.

II. NIKEPHOR PATRIARCHÆ COSTANTINOPOLIS.

QUÆRE III. SEPTEMBRIS.

III. MARTYRIS LUKIANOS. QUÆRE XV. SEPTEMBRIS.

VIII. COMMEMORATIO SANCTI TRORAS MILITIS. XXV. OCTOBRIS.

XI. COMMEMORATIO APOSTOLORUM BARTHOLMO, ET BARNABA.

QUÆRE FERIA I. NOVEMBRIS.

XII. COMMEMORATIO SANCTI ONOPHRIOS HEREMITÆ.

QUÆRE XXVIII. SEPTEMBRIS.

Cap. IV.

XIV. COMMEMORATIO PROPHETÆ ELISCIAA. EX LUCA.

22 Et in illo tempore: Et erant obmutescentes in omnibus verbis gratiæ, quæ exhibant de ore ejus, Domini Jesu: et dicebant ei: Non hic est filius Juseph?

23 Et ait illis: Oportet ut dicatis mihi hanc similitudinem: Medice, cura te ipsum: et omnia, quæ audivimus, quod fecisti in Caphar Nahum, fac etiam hic in civitate tua.

24 Et ait illis: Amen dico vobis, quia non propheta acceptus in civitate sua.

25 In veritate autem, ego dico vobis: quod multæ viduæ erant in diebus Elia prophetæ in Israel, quum clausi sunt cœli tribus annis et sex mensibus: quum esset fames magna in terra.

26 Et ad unam illarum non missus est Elia, nisi in Sarphat Sidon ad mulierem viduam.

27 Et multi leprosi erant in Israel in diebus Elisciaa prophetæ: et unus eorum non mundatus est, nisi Naaman Syrus.

28 Et repleti sunt omnes ira in synagoga audientes hæc.

29 Et surrexerunt, ejecerunt illum extra civitatem; et duxerunt illum usque ad supercilium montis, illud, ubi civitas illorum ædificata erat super illud, ut dejicerent eum.

30 Ille autem transivit, et abiit per medium illorum.

XV. COMMEMORATIO PROPHETÆ AMOS. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

XVIII. COMMEMORATIO SANCTI LEONTIOS.

QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

XXIV. NATIVITATIS SANCTI MAR JUHANNA BAPTISTÆ

Cap. I. AD MATUTINUM. QUÆRE XXIV. ET HOC CAPUT EX LUCA.

- 1 Quoniam multi auctoritatem habuerunt ut ordinarent narrationem de rebus illis, quæ completæ sunt in nobis.
- 2 Sicut tradiderunt nobis illi, qui ab initio erant videntes, et ministrantes sermonem.
- 3 Placuit mihi etiam, quod vestigia secutus sum eorum a principio cum diligentia secundum ordinem, scribere tibi ego, o potens Theophile.
- 4 Ut cognoscas veritatem verborum eorum, de quibus eruditus es in eis.
- 5 Fuit in diebus Herodis, regis Jehuda, sacerdos quidam, et nomen ejus Zacaria de cognatione Abiia; et uxor ejus erat de filiabus Ahron, et nomen ejus Elisciabath.
- 6 Erant ambo justi ante Deum, incedentes in omnibus mandatis ejus, et justitiis Domini, liberi ab iniquitate.
- 7 Et filius non erat illis, eo quod esset Elisciabath sterilis, et ambo erant processi in diebus suis.
- 8 Factum est autem, quum fungeretur sacerdotio in ordine dierum ministrationis ejus ante Deum,
- 9 Secundum consuetudinem ministrationis, supervenit ei, ut adoleret incensum; quum ingressus esset in templum Dei.
- 10 Et omnis multitudo populi orabat foris hora holocausti.

[illegible]

11 Et apparuit ei angelus Domini, stans a dextris altaris holo-
12 causti. Et turbatus est Zacharia, quum vidisset, et timor cecidit
super eum.

13 Et ait ei angelus: Ne timeas, Zacharia, quoniam exaudita est
deprecatio tua: et ecce uxor tua Elisciabath pariet tibi filium, et
vocabis nomen ejus Juhanis:

14 Et erit tibi gaudium, et exultatio, et multi gaudebunt in nati-
15 vitate ejus. Erit enim magnus coram Domino: et vinum et sice-
ram non bibet, et ex Spiritu Sancto autem replebitur adhuc in
utero matris ejus:

16 Et multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum eorum.

17 Et ipse præcedet et veniet ante illum in Spiritu et in virtute
Elias: ut convertet corda patrum in filios, et illi qui non obediunt
ad prudentiam justorum, quod paret Domino plebem perfectam.

18 Et dixit Zacharia ad angelum: Quomodo hæc sciam? Ego enim
vir senex, et uxor mea progressa *est* in diebus suis.

19 Et respondit angelus, et dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto
ante Deum; et missus fui, quod loquerer ad te, et evangelizarem
hæc tibi.

20 Et ecce tu eris tacens, et non poteris loqui usque in diem,
quo fiant hæc, eo quod non credidisti verbis meis istis, quæ
implebuntur in tempore suo.

21 Et erat plebs expectans Zacharias: et mirabantur quod tarda-
ret in templo.

22 Quum autem exisset, non poterat loqui ad illos, et cognove-
runt quod vidisset visionem in templo. Et ille erat inpuens illis,
et permansit sine verbo.

23 Et fuit, ut impleti sunt dies ministrationis ejus, abiit in domum suam: Caput:

24 Post autem hos dies concepit Elisciabat uxor ejus, et occultabat semetipsam quinque mensibus dicens:

25 Sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum ab hominibus.

57 Et completum est tempus Elisciabath pariendi, et peperit filium.

58 Et audierunt vicini ejus, et cognati ejus quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabantur ei.

59 Et fuit in die octavo, venerunt, ut circumciderent puerum, et vocabant eum nomine patris ejus Zacharias.

60 Et respondit mater ejus, et dixit: Nequaquam, vocetur nomen ejus Juhanis. Et dixerunt illi: Non est homo ex cognatione tua, vocatus hoc nomine.

62 Et innuebant patri ejus, quem ille vellet vocari.

63 Et postulavit tabulam, et scripsit dicens: Juhanis est nomen ejus. Et mirati sunt omnes.

64 Et apertum est os ejus illa hora, et lingua ejus, et loquebatur, et benedicebat Deum.

65 Et fuit timor super omnes vicinos eorum, et super omnia montana Jehuda loquebantur omnia verba hæc.

66 Et posuerunt omnes illi, qui audierant, in corde suo, dicentes:

Forsitan, quis est puer iste? Quod enim manus Domini erat cum illo. Et Zacharia, pater ejus, repletus est Spiritu Sanctitatis: et prophetavit, et dixit: Benedictus Dominus Deus Israel,

76 Et tu puer propheta Altissimi vocaberis: præibis enim, et abies ante faciem Domini, et parabis vias ejus.

80 Et puer melius crescebat, et confortabatur Spiritu, et erat in deserto usque in diem ostensionis suæ ad Israel.

XXVIII. COMMEMORATIO SANCTI KUOKIONO.

QUÆRE SABBATHUM VII. EX LUCA.

Cap. XVI. XXIX. COMMEMORATIO APOSTOLI SANCTI PETROS. EX MATHAI.

13 Et quum venit Dominus Jesus in loca Kisaria Philippos: tunc interrogabat discipulos suos, et dixit: Quem dicunt homines qui est Filius hominis?

14 Illi autem dixerunt ei: Sunt ex illis, qui dicunt Juhanis Baptistam: alii autem Elias, alii vero Eramia, aut unum ex prophetis.

15 Dixit illis: Vos autem, quem vos dicitis de me, quis ego *sum*?

16 Respondit Simon Petros, et dixit: Tu es Christus, filius Dei vivi.

17 Respondit autem Dominus Jesus, et dixit ei: Beatus es Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater, qui in cœlo.

18 Et etiam ego dico tibi, quia tu es Petros, et super hanc petram ego ædifico ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam.

19 Et dabo tibi autem claves regni cœli. Et quod ligaveris super terram, erit ligatum in cœlo; et quod solveris super terram erit solutum in cœlo.

XXX. COMMEMORATIO APOSTOLORUM DUODECIM,

Cap. IX. ET ID LEGITUR FERIA V. TOTIUS ANNI. EX MATHAI.

36 Et in illo tempore: Et quum vidisset Dominus Jesus turbas; misertus est eis: quia erant vexati, et dejecti sicut oves, quibus non est eis pastor.

37 Tunc dixit discipulis suis: Messis quidem multa, et operarii autem perpauci.

38 Petite ergo a Domino messis, ut mittat operarios in messem suam.

Cap. X.

1 Et vocavit duodecim discipulos suos, et dedit illis potestatem super spiritus immundos, ut ejicerent eos, et curarent omnes morbos, et omnes infirmitates.

2 Nomina autem duodecim apostolorum sunt hæc. Primus Simon ille, qui dicitur Petros, et Andreas frater ejus,

3 Et Jacobos filius Zabdai, et Juhanis frater ejus, Philippos, et Bar Tholmai, Thomas, et Mathai publicanus, Jacobos filius Halphai, et Libæos ille, qui dicitur Thaddai.

4 Simon Cananaia, et Jehudas Zachariutha ille, qui tradidit eum.

5 Hos duodecim misit Dominus Jesus, et præcepit eis, et dixit: In viam gentium non abieritis, et in civitatem Samaritanorum non intraveritis.

6 Sed ite ad oves, quæ perierunt ex domo Israel.

7 Et quum abieritis, prædicate, et dicite: Quia appropinquavit regnum coeli.

8 Infirmos curate, et leprosos mundate, et dæmones ejicite, gratis accepistis, gratis date.

JULIUS.

I. FERIA, IN EA COMMEMORATIO MEDICORUM COSMA ET DAMIANOS.

QUÆRE I. FERIAM NOVEMBRIS.

II. COMMEMORATIO DOMINÆ MARTH MARIAM VIII. SEPTEMBRIS.

V. COMMEMORATIO SANCTÆ MARTHA MATRIS SANCTI SIMAAN.

QUÆRE II. NOVEMBRIS.

VII. COMMEMORATIO SANCTI SUSIAIS. QUÆRE XI. DECEMBRIS.

VIII. COMMEMORATIO SANCTI PROCOPIOS. QUÆRE XI SABBATHUM

EX LUCA.

XIII. COMMEMORATIO ANGELI GABRIL. QUÆRE VI. SEPTEMBRIS.

XV. COMMEMORATIO SANCTI KARKOS ET MATRIS EJUS ILUTA.

QUÆRE SABBATHUM X. EX MITHAOS.

XX. COMMEMORATIO PROPHETÆ ELIAS. QUÆRE VI. AUGUSTI.

XXII. COMMEMORATIO SANCTÆ MARIAM MAGDALAITHA.

EX LUCA.

Cap. VIII.

- 1 Et in illo tempore. Et circumibat Dominus Jesus omnes civitates, et omnes pagos, prædicans et evangelizans regnum Dei: et cum illo duodecim.
- 2 Et mulieres illæ, quas curaverat a spiritibus malignis, et infirmitatibus: Mariam Magdalaitha illa, de qua septem dæmonia exierunt ex ea.
- 3 Et Juna uxor Chuza procuratoris Herodis, et Sciuscian et aliæ multæ, illæ, quæ ministrabant ei de facultatibus suis.

XXIII. COMMEMORATIO PROPHETÆ HASKIA. QUÆRE I. NOVEMBRIS.

XXIV. COMMEMORATIO SANCTÆ CHRISTANIA.

QUÆRE IN FINE EVANGELII MATHAI.

XXV. COMMEMORATIO HANNA MATRIS DOMINÆ.

QUÆRE SABBATHUM VI. EX LUCA.

XXVII. COMMEMORATIO SANCTI PENTELIMON.

QUÆRE SABBATHUM III. POST PASCHA.

AUGUSTUS.

FERIA I. IN EA COMMEMORATIO AMKABIAN ASCEMONIT,

ET FILIORUM SUORUM EX MITHAOS.

Cap. X.

- 16 Dixit Dominus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo callidi sicut serpentes, et mansueti sicut columbæ.
- 17 Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos:
- 18 Et etiam ante reges, et præsides ducent vos propter me in testimonium illis, et gentibus.
- 19 Quum autem tradent vos, ne speculamini quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa die quid loquamini.
- 20 Non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri est ille, qui loquitur in vobis.
- 21 Tradet enim frater fratrem suum in mortem, et pater filium suum: et insurgent filii in patres suos, et morte afficient eos.
- 22 Et vos eritis exosi omnibus propter nomen meum: ille autem qui perseveraverit ad finem, ille salvus erit.

II. COMMEMORATIO SANCTI STEPHANOS ARCHIDIACONI.

QUÆRE XIII. DOMINICAM EX MITHAOS.

III. SANCTI DALMATO. QUÆRE XX. NOVEMBRIS.

IV. SANCTÆ EUDAKIA QUÆRE XVIII. SEPTEMBRIS.

V. MARTYRIS EUSPHATIO. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

VI. APPARITIO DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI IN MONTE THABUR.

AD MATUTINUM EX LUCA.

Cap. IX.

- 28 Et in illo tempore: Et assumpsit Dominus Jesus Petros, et Juhanis, et Jacobos, et ascendit in montem ut oraret.
- 29 Quum ille oraret, aspectus vultus ejus mutatus est, et vestitus ejus factus est albus refulgens.
- 30 Et ecce duo viri loquebantur cum eo. Illi erant Musce, et Elia.
- 31 Qui apparuerunt in gloria, et dicebant de exitu ejus illo, quem completurus erat in Jerusalem.
- 32 Petros autem, et illi qui erant cum eo, erant submersi somno. Quum autem excitati essent viderunt gloriam ejus, et duos viros, stantes cum eo.
- 33 Et factum est quum discederent ab illo: ait Petros Domino nostro Jesu: Domine mi, bonum est nobis, quod simus hic, faciamus tria tabernacula, tibi unum, Musce unum, et Elia unum: quia nesciebat, quid ille diceret.
- 34 Hæc autem, quum diceret, et ecce nubes facta est, et adumbravit super eos: timuerunt autem, quum intrarent illi in nubem.
- 35 Et vox de nube dicebat: Hic est filius meus dilectus meus, ipsum audite.
- 36 Et dum fuit hæc vox, inventus est Dominus Jesus solus. Et

illi tacuerunt, et nemini narraverunt quidquam ex illis diebus de iis, quæ viderant.

MISSA EX MATHAI MONTIS THABUR.

Cap. XVII

- 1 Et in illo tempore: Et assumpsit Jesus Petros, et Jacobos, et Juhannis fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum.
- 2 Et mutatus est Dominus Jesus ante eos. Et resplenduit facies ejus, sicut sol: vestimenta ejus autem facta sunt alba sicut lux.
- 3 Et apparuerunt illis Musce, et Elia loquentes cum eo.
- 4 Respondit autem Petros, et dixit Domino Jesu: Domine mi, bonum est sic, ut simus hic, (et si) tu vis, quod faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, et Elia unum, et Musce unum.
- 5 Et adhuc eo loquente, ecce nubes luminosa adumbravit super eos. Et ecce vox de nube dixit: Hic est Filius meus dilectus meus in quo mihi complacui, ipsum audite.
- 6 Discipuli ejus ceciderunt in faciem eorum, et timuerunt valde.
- 7 Et appropinquavit Dominus Jesus, et tetigit eos: et dixit: Ne timeatis.
- 8 Et levaverunt oculos suos, et viderunt neminem, nisi Dominum Jesum solum.
- 9 Et quum descendissent de monte, præcepit eis Dominus Jesus, dixit: Nemini dixeritis visionem (hanc), donec resurgat Filius hominis a mortuis.

SANCTI MARI ELIA AD MISSAM AD MERIDIEM. MATHAI.

Cap. XVII

- 10 Et in illo tempore: Et interrogaverunt eum discipuli, dicentes:
Quid hoc scripturæ dicunt: ut oporteat Elias, quod veniat
primum?
- 11 Dominus Jesus autem dixit eis: Elias quidem venit, et ille
constituit omnia:
- 12 Dico ego vobis autem, quia Elias jam venit et non cognove-
runt eum, sed fecerunt ei omnia quæ voluerunt. Sic etiam Filius
13 hominis passurus est ab eis. Tunc intellexerunt discipuli, quia
de Juhanis Baptista dixisset eis.
- 14 Et quum venissent ad turbas, appropinquavit ei homo quidam
sedens super genua sua, et dixit: Domine mi, miserere filio meo,
quia vexatus est a filiabus lunæ et male patitur: sæpe enim cadit
in ignem, et crebro in aquam:
- 15 Et appropinquavi eum discipulis suis, et non potuerunt curare
eum.
- 16 Tunc respondit Dominus Jesus, dixit: O generatio ista incre-
dula, et perversa! Usquequo ego eram vobiscum? Usquequo
autem patiar vos? Afferte eum mihi huc.
- 17 Et increpavit illum Dominus Jesus, et exiit ab eo dæmonium,
et sanatus est puer ex illa hora.
- 18 Tunc appropinquaverunt discipuli ad Dominum Jesum inter
eos et inter eum, et dixerunt: Quare nos non potuimus ejicere
illum?

קינף למל ארומה דאיהו קפיש קמ
 קימח לל מלח. קמח למל קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח

קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח

קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח

קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח

קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח
 קמח קמח קמח קמח קמח קמח קמח

- 19 Ille autem dixit illis: Propter parvitatem fidei vestræ. Amen enim dico vobis, quod si esset vobis fides sicut granum sinapis, dicetis monti huic: transi hinc illuc, et transibit, et nihil difficile erit vobis.
- 21 Et cum illi circuissent Galilæam, dixit eis Dominus Jesus: Tradendus est Filius hominis in manus hominum:
- 22 Et occident eum, et die tertia resurget.

VII. COMMEMORATIO SANCTI MAR DUMITH.

QUÆRE III. DOMINICA JEJUNII.

VIII. SANCTI MUSSA, ET COMMEMORATIO INNOCENTII.

QUÆRE IX. DECEMBRIS.

IX. APOSTOLI MATHIA. QUÆRE XV. APRILIS.

X. SANCTI LURENTHO. QUÆRE XX. OCTOBRIS.

XI. MARTYRIS OPOLO. SABBATHUM III. POST PASCHA.

XIII. SANCTI MAXIMOS. QUÆRE DOMINICA I.

XIV. PROPHETÆ NICHIA. QUÆRE FERIAM I. DECEMBRIS.

XV. REQUIES DOMINÆ DEIPARÆ. QUÆRE VIII. SEPTEMBRIS.

XVI. SANCTI DIAMYRIS. SABBATHUM III. POST PASCHA.

XVII. SANCTI MARYS, ET SOCIORUM EJUS. XXV. OCTOBRIS.

[illegible]

XVIII. SANCTI APHLAR, ET SOCIORUM EJUS. QUÆRE XV. SEPTEMBRIS.

XIX. SANCTI ANDRIA MILITIS. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XX. PROPHETÆ SAMUEL. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

XXI. SANCTÆ NEGA, ET FILIORUM EJUS.

QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

XXIII. APOSTOLI BARTHOLOMAOS. QUÆRE I. FERIAM JUNII.

XXVIII. COMMEMORATIO MUSSA ÆTIOPIS. QUÆRE XI. JANUARI.

XXIX. DECOLLATIO SANCTI JUHANNA BAPTISTÆ AD MATUTINUM.

QUÆRE XXIV. FEBRUARI, ET HÆC MISSA.

EX MARCOS.

Cap. VI.

- ¹⁴ Et in illo tempore: Et audivit Herodis rex quod manifestum enim factum est nomen ejus, Domini Jesus, et dicebat: Quia Juhanis Baptista (ille, cujus amputavi caput ejus,) resurrexit a mortuis: et propterea virtutes operantur ab illo:
- ¹⁵ Et alii dicebant quia est Elia. Et alii dicebant: Quia propheta est, aut quasi unus ex prophetis.
- ¹⁶ Et quum audisset Herodis dicebat: Hic est Juhanis, cujus ego amputavi caput ejus, ille resurrexit.
- ¹⁷ Ipse enim Herodis misit, apprehendit Juhanis, et vinxit eum in carcere propter Herodia uxorem Philippos fratris sui, quia duxerat eam.

[illegible]

18 Dicebat enim Juhanan Herodis: Non licet tibi, ut sit tecum
19 uxor fratris tui. Et illa Herodia suavis erat ei: et volebat occi-
dere eum, et non poterat.

20 Herodis autem metuebat Juhanis, quia sciebat quod erat vir
justus et sanctus: et custodiebat eum, et audiebat eum valde, et
faciebat, et libenter audiebat eum.

21 Et fuit dies vulgatus, quum fecisset Herodis natalem suum
jucundum principibus, et chiliarchis, et primatibus Galilææ.

22 Et introisset filia Herodia, et saltasset, et placuisset Herodis,
et illis, qui sedebant cum eo, et ait rex puellæ: Pete a me quod
tu vis, et ego dabo tibi,

23 Usque ad dimidium regni mei.

24 Illa autem exiit, dixit matri suæ: Quid petam? Et illa dixit:
Caput Juhanis Baptistæ.

25 Et introivit statim cum anxietate ad regem, et petiit dicens:
Volo jam ut des mihi in disco caput Juhanis Baptistæ.

26 Et contristatus est rex; propter autem jusjurandum, et illos,
qui discumbabant cum eo, noluit vim facere ei.

27 Et statim misit spiculatorem, et præcepit, ut afferret caput
ejus. Ille autem abiit, amputavit caput ejus in carcere,

28 Et attulit caput ejus in disco, et dedit illud puellæ, et puella
dedit illud matri suæ.

29 Et audierunt discipuli ejus, et venerunt et tulerunt corpus ejus:
et posuerunt illud in sepulchro.

30 Et convenerunt autem apostoli ad Dominum Jesum, et renun-
tiaverunt ei omnia illa, quæ egerant, et docuerant.

XXX. APOSTOLI TADI. QUÆRE XXV. APRILIS.

XXXI. ZONA DOMINÆ DEIPARÆ. QUÆRE VIII. SEPTEMBRIS.

EVANGELIUM LEGITUR ENCÆNIA CONSACRATIONE ECCLESIAE.

QUÆRE EX DIMIDIO EVANGELII FERIÆ VI.

HEBDOMADÆ. V. POST PASCHA.

PRINCIPIUM EJUS: ERAT RENNOVATIO IN JERUSALEM.

EVANGELIUM TERRÆMOTUS. QUÆRE XXVI. OCTOBRIS.

EVANGELIUM IN EXCELSIS. QUÆRE II. HEBDOMADÆ III. POST PASCHA.

EVANGELIUM MORTUORUM. QUÆRE FERIA IV. HEBDOMADÆ II.

POST PASCHA.

EVANGELIUM APOSTOLORUM. QUÆRE FERIA I. JULII.

EVANGELIUM PATRUM. QUÆRE XXI. OCTOBRIS.

EVANGELIUM JUSTORUM. QUÆRE XX. JANUARI.

EVANGELIUM MULIERUM. QUÆRE XVI. SEPTEMBRIS.

EVANGELIUM PROPHETARUM. QUÆRE V. SEPTEMBRIS.

EVANGELIUM MARTYRUM. QUÆRE XX. SEPTEMBRIS.

EVANGELIUM ILLORUM, QUI SINE CORPORIBUS.

QUÆRE XVIII. OCTOBRIS.

Explicit scriptio hujus Evangelii Sancti, Feria IV. Hora IX. Die VII. ex decursis diebus Augusti. Et scripsit peccator debilis Elia Presbiter Al-Abbudi manu propria secundum facultatem suam in Monasterio Anba Mussa civitate Antachia in partibus Jerusalem, et ille petit ab omnibus, qui legerint illud, ut miserti sint ei. Misereatur Deus illi, qui legit, et illi, qui scripsit. Amen.

Et hoc *factum est* anno MCCCXLI. Alexandri Græci, et in Deo prosperitas.

Cap.
XXV.

SANCTÆ CHRISTIANA. EX MITHAOS.

- 1 Dixit Dominus hanc parabolam: Tunc simile erit regnum cœli decem virginibus illis, quæ acceperunt lampades suas, et exierunt obviam sponso.
- 2 Quinque ex eis autem erant fatuæ, et quinque prudentes.
- 3 Quum autem accepissent fatuæ lampades suas, non sumpserunt
- 4 secum oleum. Illæ vero prudentes acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus suis.
- 5 Quum autem tardaret sponsus, dormitaverunt, et dormierunt.
- 6 Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, surgite, exite obviam ei.
- 7 Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornaverunt lampades suas.
- 8 Tunc dixerunt illæ fatuæ sapientibus: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur.
- 9 Responderunt autem prudentes, et dixerunt: Non. Forte non sufficiat nobis, et vobis; ite ergo ad illos, qui vendunt, et emite vobis.

- 10 Dum autem irent emere, venit sponsus; et illæ, quæ erant paratæ intraverunt cum eo ad domum nuptiarum, et clausa est janua.
- 11 Postea venerunt reliquæ virgines, dicentes: Domine noster, Domine noster, aperi nobis.
- 12 Ille autem respondit, et ait: Amen, amen dico ego vobis, quod ego nescio vos.
- 13 Estote ergo vigilantes, quia vos nescitis diem, neque horam, (qua venerit in ea) Filius hominis.

Cap. XI.

EX MITHAOS. JUSTORUM.

- 27 Dixit Dominus discipulis suis: Omnia tradita sunt mihi a Patre. Et nemo novit Filium, nisi Pater: et etiam Patrem quis novit, nisi Filius, et illis, cui voluerit Filius, ut reveletur, ille revelat.
- 28 Venite ad me omnes illi, qui laboratis, et fertis onera, et ego reficiam vos.
- 29 Tollite jugum meum super vos, et discite a me, quia ego mitis sum, et humilis in corde meo, et vos invenietis requiem animabus vestris.
- 30 Jugum meum enim suave est, et onus meum leve est illud.

Cap. XV.

DOMINICA XI. EX MITHAOS.

- 21 Et in illo tempore: Venit Jesus in fines Sur, et Sidon.
- 22 Et ecce mulier Cananæa a finibus illis exiit clamans, et dicens: Miserere mei, Domine mi, fili David, filia mea male vexatur a dæmonio.
- 23 Ille autem non respondit ad eam verbum. Et appropinquaverunt discipuli ejus, rogaverunt eum, et dicunt: Dimitte eam, quia clamat post nos.

24 Ille autem respondit, et dixit illis: Non sum missus nisi ad oves,
quæ perierunt de domo Israel.

25 Illa autem mulier venit, adoravit eum, et dixit:

26 . . . . . panem filiorum . . . canibus.

27 Illa autem dixit: Etiam, Domine mi, etiam catelli edunt de
micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum, et vivunt.

28 Tunc dixit ei Jesus: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi,
sicut vis tu. Et sanata est filia ejus illa hora.

IN NOMINE DEI OMNIPOTENTIS.

Dico ego Presbyter Anba Elia Præsicens ædificationi Sancti
Mar Elia, notum sub *nomine* Cœnobii Caucab, cui oblatis sunt in
diebus meis ager, olivæ, et carubbæ a familia Abbud: Christus
benedicat eis, et parcat ei qui obtulit, dimittat peccata ejus, et
requiescere faciat animas mortuorum *suorum* per intercessionem
Dominæ Sanctæ Mariam, et preces Sancti Elia, et orationes
omnium Sanctorum. Amen.

Et hoc legatum esto stricte commissum Monasterio Caucab,
et si tantum remanserint in eo monachi duo, aut tres *illud* erit
eis, et qui commutaverit illud, anatematizatus sit ex ore Sancti,
et ex ore mei peccatoris. Præsbyter Elia scripsit manu propria,
misereatur Deus *genitorum suorum*, et requiem donet animabus
mortuorum suorum. Amen. Illi qui scripsit, et qui legerit. Amen.
Amen. Amen.

FINIS TOMI PRIMI.

ERRATA

CORRIGE

Pag. 111 lin. 23	ᵐᵇᵇᵇ	ᵐᵇᵇᵇᵐ
" 131 " 16	ᵐᵇᵇᵇ	ᵐᵇᵇᵇ
" 157 " 5	ᵐᵇᵇᵇ ᵐᵇᵇᵇ ᵐᵇᵇᵇ	ᵐᵇᵇᵇ ᵐᵇᵇᵇ ᵐᵇᵇᵇ ᵐᵇᵇᵇ
" 177 " 12	ᵐᵇᵇᵇ	ᵐᵇᵇᵇᵐᵇᵇᵇ
" 227 " 4	ᵐᵇᵇᵇ	ᵐᵇᵇᵇ
" 512 " 13	dilectus, in te	dilectus, quia in te

EVANGELIARIUM HIEROSOLYMITANUM

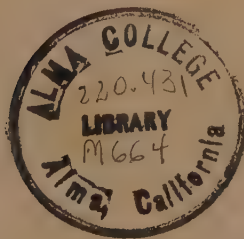
EX CODICE VATICANO PALÆSTINO

DEPROMPSIT EDIDIT LATINE VERTIT

PROLEGOMENIS AC GLOSSARIO ADORNAVIT

COMES FRANCISCUS MINISCALCHI ERIZZO

TOMUS PRIMUS.

VERONÆ

APUD VICENTINI ET FRANCHINI

1861.

26516

CATHOLIC BOOK AGENCY

PIAZZA PONTE S. ANGELO, 28

ROME (ITALY)

